

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเรื่อง การนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของครูภาษาไทยสอน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 31 โรงเรียน จำนวนครูภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 112 คน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 327 คน ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงในตารางที่ 2-3

ส่วนที่ 2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของ การจัดกิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรม การเข้าร่วม กิจกรรม และการประเมินผลการจัดกิจกรรม แสดงในตารางที่ 4-14

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม และประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท แสดงในตารางที่ 15-32

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและ ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรม แสดงในตารางที่ 33-34

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา แสดงในตารางที่ 35-36

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับครูภาษาไทยสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และรายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปได้ตามตารางที่ 2 และ ตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไปของครูภาษาไทย

	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
	ชาย	23	20.54
	หญิง	89	79.46
2.	อายุ		
	21 - 25 ปี	0	0.00
	25 - 30 ปี	7	6.25
	30 - 35 ปี	50	44.64
	35 - 40 ปี	27	24.11
	40 - 45 ปี	22	19.64
	สูงกว่า 45 ปี	6	5.36
3.	วุฒิทางการศึกษา		
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	0	0.00
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	105	93.75
	ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	7	6.25
	สูงกว่าปริญญาโท	0	0.00
4.	จำนวนปีที่สอนภาษาไทย		
	1 - 5 ปี	5	4.46
	6 - 10 ปี	25	22.32

ตารางที่ 2 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไปของครูภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
11 - 15 ปี	57	50.89
16 - 20 ปี	19	16.96
มากกว่า 20 ปี	6	5.36
5. ระดับชั้นที่สอนในปัจจุบัน		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	49	29.87
มัธยมศึกษาปีที่ 5	42	25.61
มัธยมศึกษาปีที่ 6	51	31.10
อื่น ๆ (สอนทั้งมัธยมปลายและมัธยมต้น)	22	13.41
6. จำนวนคาบที่สอนใน 1 สัปดาห์		
1 - 5 คาบ	11	9.82
6 - 10 คาบ	7	6.25
11 - 15 คาบ	45	40.18
16 - 20 คาบ	48	42.86
มากกว่า 20 คาบ	1	0.89
7. วิชาในหมวดภาษาไทยที่ท่านสอนคือ		
วิชาบังคับ	35	31.25
วิชาเลือก	18	16.07
ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก	59	52.68
8. ทักษะการใช้ภาษาที่เน้นมากที่สุดในการสอน		
ทักษะการฟัง	30	26.79
ทักษะการพูด	20	17.86
ทักษะการอ่าน	37	33.04
ทักษะการเขียน	25	22.32

ตารางที่ 2 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไปของครูภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน		
เคยได้รับจาก		
การอบรม	45	16.75
การสัมมนา	31	11.52
การประชุมปฏิบัติการ	34	12.64
การศึกษาในอดีต	72	26.71
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	85	31.60
อื่น ๆ (โสดทัศนูปกรณ์)	2	0.74
10. การปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกจากปฏิบัติการสอน		
ไม่ได้ปฏิบัติ	19	16.96
ปฏิบัติ	93	83.04

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 30 - 35 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สอนภาษาไทยมาแล้ว 11 - 15 ปี ปัจจุบันสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนคาบที่สอนใน 1 สัปดาห์ 16 - 20 คาบ วิชาในหมวดภาษาไทยที่สอน คือทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ทักษะการใช้ภาษาที่เน้นมากที่สุดในการสอน คือ ทักษะการอ่าน ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านได้รับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นอกจากปฏิบัติการสอนแล้วยังปฏิบัติหน้าที่อื่นอีก

ตารางที่ 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
	ชาย	91	27.83
	หญิง	236	72.17
2.	อายุ		
	ต่ำกว่า 13 ปี	0	0.00
	13 - 15 ปี	10	3.06
	15 - 18 ปี	255	77.98
	18 ปีขึ้นไป	62	18.96
3.	อาชีพของบิดา		
	รับราชการ	71	21.72
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	2.45
	ค้าขาย	42	12.84
	เกษตรกร	128	39.14
	รับจ้าง	58	17.74
	อื่น ๆ	20	6.12
	ถึงแก่กรรม	13	3.98
	ลูกจ้างประจำ	2	0.61
	พ่อบ้าน	5	1.53
4.	อาชีพของมารดา		
	รับราชการ	24	7.34
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	0.61
	ค้าขาย	71	21.71

ตารางที่ 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละ แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	127	38.84
รับจ้าง	40	12.23
แม่บ้าน	55	16.82
อื่น ๆ	8	2.45
ถึงแก่กรรม	5	1.53
งานฝีมือ	2	0.61
ไม่ทราบ	1	0.31
5. รายได้รวมทั้งสิ้นของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 4,000 บาท	159	48.62
4,000 ถึง 6,000 บาท	79	24.16
6,000 ถึง 8,000 บาท	46	14.07
8,000 ถึง 10,000 บาท	26	7.95
สูงกว่า 10,000 บาท	17	5.20
6. ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	105	32.11
มัธยมศึกษาปีที่ 5	101	30.89
มัธยมศึกษาปีที่ 6	121	37.00
7. วิชาในกลุ่มภาษาไทยที่ชอบ		
หลักภาษาไทย	48	14.24
การใช้ภาษาไทย	57	16.91
วรรณคดี	232	68.84

ตารางที่ 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
8. ทักษะการใช้ภาษาที่ชอบ		
ทักษะการฟัง	84	25.00
ทักษะการพูด	104	30.95
ทักษะการอ่าน	113	33.63
ทักษะการเขียน	35	10.42
9. คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ผ่านมาอยู่ในระดับ		
3.00 - 4.00	132	40.37
2.00 - 2.99	147	44.95
1.00 - 1.99	43	13.15
ต่ำกว่า 1.00	5	1.53
10. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย		
เป็นประจำ	48	14.68
เป็นบางครั้ง	276	84.40
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย	3	0.92
11. กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยที่เคยเข้าร่วม		
เป็นสมาชิกชุมนุมภาษาไทยของโรงเรียน	27	5.02
เป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าแข่งขันทักษะต่าง ๆ ทางภาษาไทย เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน	55	10.22
ร่วมมือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาไทยในโรงเรียน	161	29.93
เข้าชมนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาไทยที่จัดขึ้นใน โรงเรียน	277	51.49

ตารางที่ 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
อื่น ๆ	18	3.35
เข้าแข่งขันทักษะต่าง ๆ ในโรงเรียน	12	2.23
ร่วมกิจกรรมในโรงเรียน	3	0.56
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	3	0.56
12. ประสิทธิภาพการส่งเสริมการอ่านจากทางโรงเรียนที่เคยได้รับ		
ครูแนะนำหนังสืออ่านประกอบวิชาที่เรียน	220	29.26
ครูแนะนำหนังสือที่น่าสนใจให้นักเรียนอ่าน	204	27.13
ครูมอบหมายให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ชอบแล้วมา แนะนำหน้าชั้นเรียน	72	9.57
ครูแนะนำให้นักเรียนอ่านข่าวและบทความที่น่าสนใจ	162	21.54
ครูสอนวิธีอ่านหนังสือเร็ว	60	7.98
เคยเข้าฟังการอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือ	33	4.39
อื่น ๆ (เรียนซ่อมเสริม)	1	0.13
13. อ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียน		
อ่าน	323	98.78
ไม่อ่าน	4	1.23
14. หนังสือประเภทที่ชอบอ่านมากที่สุด		
หนังสือเรียน	35	10.70
หนังสือบันเทิงคดี	138	42.20
หนังสือสารคดี	75	22.94
หนังสือการ์ตูน	50	15.29
อื่น ๆ (ชอบหลายประเภท)	29	8.87

ตารางที่ 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ต่อ)

	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
15.	นอกจากหนังสือเรียนแล้วอ่านหนังสืออื่นโดยเฉลี่ยปีละ ประมาณ ... (ไม่นับวารสาร หนังสือพิมพ์และ หนังสือการ์ตูน)		
	1 - 5 คาย	50	15.29
	6 - 10 เล่ม	85	25.99
	11 - 15 เล่ม	44	13.46
	16 เล่มขึ้นไป	144	44.04
	อื่น ๆ (ไม่ได้อ่าน)	4	1.22
16.	ลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ของนักเรียน		
	อ่านทุกวัน	71	21.71
	อ่านเป็นบางวัน	255	77.98
	ไม่อ่านเลย	1	0.31
17.	ลักษณะการอ่านวารสารของนักเรียน		
	อ่านวารสารเล่มใด เล่มหนึ่ง เป็นประจำ	21	6.42
	อ่านวารสารไม่จำกัด เล่มแต่อ่านเป็นประจำ	69	21.10
	อ่านวารสารไม่จำกัด เล่มและอ่านบ้างไม่อ่านบ้าง	228	69.72
	ไม่อ่านวารสารเลย	7	2.14
	อื่น ๆ (อ่านเล่มใด เล่มหนึ่ง เป็นประจำและอ่าน เล่มอื่นบ้าง)	2	0.61
18.	อ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียนจาก		
	ที่บ้าน	172	29.55
	ที่หมวดวิชาภาษาไทยของโรงเรียน	25	4.30
	ที่ห้องสมุดโรงเรียน	243	41.75
	ที่ห้องสมุดประชาชน	43	7.39

ตารางที่ 3 ค่าความถี่และค่าร้อยละ แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ขอยืมจากเพื่อน	89	15.29
อื่น ๆ	10	1.72
ร้านหนังสือ	4	0.69
อ่านทุกที่	4	0.69
หมวดวิชาอื่น	2	0.34

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 15 - 18 ปี อาชีพของบิดาคือ เกษตรกร อาชีพของมารดา คือ เกษตรกร รายได้รวมทั้งสิ้นของครอบครัวต่ำกว่า 4,000 บาท/เดือน ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาในกลุ่มภาษาไทยที่ชอบคือ วรรณคดีไทย ทักษะการใช้ภาษาที่ชอบคือ ทักษะการอ่าน คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ผ่านมาอยู่ในระดับ 2.00 - 2.99 นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย เป็นบางครั้ง กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยที่นักเรียนเคยเข้าร่วมคือ เข้าร่วมนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาไทยที่จัดขึ้นในโรงเรียน ประสมการณ์การส่งเสริมการอ่านจากทางโรงเรียนที่นักเรียนได้รับคือ ครูแนะนำหนังสืออ่านประกอบวิชาที่เรียน นักเรียนอ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียน หนังสือประเภทที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด คือ หนังสือบันเทิงคดี โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนอ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียนมีละประมาณ 16 เล่มขึ้นไป นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์เป็นบางวัน นักเรียนอ่านวารสารไม่จำกัดเล่ม และอ่านบ้างไม่อ่านบ้าง นักเรียนอ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียนจากห้องสมุดโรงเรียน

ส่วนที่ 2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ผลการวิเคราะห์ความเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินผลกิจกรรม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม และ ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการอ่าน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม การ ดำเนินการจัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินผลกิจกรรม แสดงใน ตารางที่ 4-14 ดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มี	108	96.43	308	94.19
ไม่มี	4	3.57	9	2.75
ไม่ทราบ	0	0.00	10	3.60

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า มีการ จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน

ตารางที่ 5 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับบุคลากร ผู้ริเริ่มจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านใน
โรงเรียน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน	1	0.89	1	0.31
ครูภาษาไทย	64	57.14	188	57.49
หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย	9	8.04	53	16.21
ฝ่ายวิชาการ	2	1.79	20	6.12
คณะกรรมการโครงการส่งเสริมการอ่าน	4	3.57	12	3.67
ไม่ทราบ	2	1.79	39	11.93
อื่น ๆ	30	26.79	14	4.28
หลายฝ่าย	27	24.11	12	3.67
กลุ่มโรงเรียน	1	0.89	0	0.00
ชุมชนส่งเสริมการอ่าน	1	0.89	0	0.00
งานห้องสมุด	1	0.89	1	0.31
ศูนย์วิชาการหมวดต่าง ๆ	0	0.00	1	0.31

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้ริเริ่มจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน คือ ครูภาษาไทย รองลงมา ครูภาษาไทยเห็นว่าหลายฝ่ายริเริ่มร่วมกันจัด ส่วนนักเรียนเห็นว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยเป็นผู้ริเริ่มจัดกิจกรรม

ตารางที่ 6 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับบุคลากรผู้กำหนดจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริม
การอ่าน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝ่ายวิชาการ	4	3.57	43	13.15
หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย	15	13.39	90	27.52
ครูภาษาไทย	46	41.07	91	27.83
ครูภาษาไทยและนักเรียน	13	11.61	58	17.74
คณะกรรมการโครงการส่งเสริมการอ่าน	6	5.36	21	6.42
อื่น ๆ	28	25.00	24	7.34
ห้องสมุดโรงเรียน	0	0.00	1	0.31
ไม่ทราบ	2	1.79	11	3.36
หลายฝ่าย	25	22.32	12	3.67
กลุ่มโรงเรียน	1	0.89	0	0.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้กำหนด
จุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คือ ครูภาษาไทย รองลงมา ครูภาษาไทยเห็นว่า
หลายฝ่ายร่วมกันกำหนด ส่วนนักเรียนเห็นว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย เป็นผู้กำหนด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับการกำหนดจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริม
การอ่าน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอันจะนำไปใช้ ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนและใน ชีวิตประจำวัน	94	18.11	238	18.87
เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางการอ่านให้ดี ยิ่งขึ้น	90	17.34	232	18.40
เพื่อให้นักเรียนได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องและ ซ่อมเสริมการอ่าน	59	11.37	136	10.79
เพื่อให้นักเรียนรู้จักเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับระดับ ความสามารถและความสนใจ	55	10.60	124	9.83
เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ด้วยการอ่าน	79	15.22	218	17.29
เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน	55	10.60	112	8.88
เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน	84	16.18	201	15.94
อื่น ๆ	3	0.58	0	0.00
เพื่อฝึกนักเรียนเข้าประกวดการอ่าน	1	0.19	0	0.00
ไม่มีการจัดกิจกรรม	1	0.19	0	0.00
เพื่ออ่านหนังสือนอกเวลา	1	0.19	0	0.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า จุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียน และชีวิตประจำวัน รองลงมา ทั้งครูและนักเรียนเห็นว่า จุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 8 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝ่ายบริหาร เป็นผู้วางแผนการจัดกิจกรรม				
อาจารย์ผู้สอน เป็นผู้จัดกิจกรรม	7	6.25	73	22.32
อาจารย์ผู้สอนวางแผนและจัดกิจกรรมเอง	63	56.25	95	29.05
อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรม	17	15.18	126	38.53
คณะกรรมการโครงการส่งเสริมการอ่าน				
ดำเนินการทั้งหมด	12	10.71	19	5.81
อื่น ๆ	13	11.61	14	4.28
ไม่ทราบ	1	0.89	4	1.22
อาจารย์นักเรียนชุมนุมห้องสมุด				
ร่วมจัดกิจกรรม	1	0.89	1	0.31
หลายฝ่ายร่วมกันจัด	10	8.93	9	2.75
หัวหน้าหมวดและครูร่วมกันวางแผนและจัด				
และจัด	1	0.89	0	0.00

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวางแผนและจัดกิจกรรมเอง ส่วนนักเรียนเห็นว่า ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรม รองลงมา ครูภาษาไทยเห็นว่า ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรม ส่วนนักเรียนเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวางแผนและจัดกิจกรรมเอง

ตารางที่ 9 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับเวลาจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อน เข้าเรียน	16	6.45	59	10.14
ในเวลาเรียน	72	29.03	114	19.59
ในเวลาพักกลางวัน	61	24.60	159	27.32
หลังเลิกเรียน	30	12.10	51	8.76
ในวันหยุด	10	4.03	32	5.50
เวลาว่างของนักเรียน	56	22.58	159	27.32
อื่น ๆ	3	1.21	8	1.37
ตลอดเวลา	1	0.40	2	0.34
ฝ่ายวิชาการจัดให้	1	0.40	1	0.17
จัดเมื่อมีนิตรรศการหรือกิจกรรม				
ทางภาษาไทย	1	0.40	5	0.86

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า เวลาที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนั้น ครูภาษาไทย ส่วนใหญ่เห็นว่า จัดในเวลาเรียน ขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า จัดในเวลาพักกลางวันและเวลาว่างของนักเรียน รองลงมา ครูภาษาไทยเห็นว่า จัดในเวลาว่างของนักเรียน และนักเรียนเห็นว่า จัดในเวลาเรียน

คู่มือวิทยานิพนธ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการ
เรียนการสอน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จัดทุกครั้งที่เข้าสอน	7	6.25	43	13.15
จัดสม่ำเสมอแต่ไม่ทุกครั้งที่เข้าสอน	47	41.96	131	40.06
จัดเป็นบางครั้ง ไม่สม่ำเสมอ	58	51.79	149	45.57
ไม่เคยจัดเลย	0	0.00	4	1.22
อื่น ๆ	0	0.00	0	0.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน
นั้น ครูภาษาไทยและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า จัดเป็นบางครั้งไม่สม่ำเสมอ รองลงมา ทั้งครู
ภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า จัดสม่ำเสมอแต่ไม่ทุกครั้งที่เข้าสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม
การอ่านของนักเรียน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. เข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือดีเพราะ				
มีการให้คะแนน	69	26.04	82	12.67
มีการให้รางวัล	55	20.75	95	14.68
กิจกรรมนี้น่าสนใจ	39	14.72	212	32.77
สนใจเกี่ยวกับการอ่าน	31	11.70	162	25.04
มีพื้นฐานการอ่านที่ดี	12	4.53	44	6.80
ถูกบังคับ	30	11.32	20	3.09
อื่น ๆ (กิจกรรมให้ความสนุกสนาน)	0	0.00	1	0.15
ข. ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมเพราะ				
กิจกรรมนี้น่าสนใจ	4	1.51	5	0.77
ไม่สนใจการอ่าน	9	3.40	4	0.62
อ่านหนังสือได้ช้า หรืออ่านไม่คล่อง	7	2.64	7	1.08
การประชาสัมพันธ์ไม่ดี	5	1.89	9	1.39
การประสานงานไม่ดี	4	1.51	4	0.62
อื่น ๆ	0	0.00	2	0.31
ไม่มีเพื่อน	0	0.00	1	0.15
ไม่มีเวลา	0	0.00	1	0.15

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนนั้น ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เห็นว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือดี เพราะมีการให้คะแนน แต่นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือดี เพราะกิจกรรมนี้น่าสนใจ รองลงมา ครูภาษาไทยเห็นว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือดี เพราะมีการให้รางวัล แต่นักเรียนเห็นว่าเพราะสนใจเกี่ยวกับการอ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดกิจกรรม

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีการประเมินผลบางครั้ง	58	51.79	157	48.01
มีการประเมินผลทุกครั้ง	19	43.75	152	46.48
ไม่มีการประเมินผล	5	4.46	18	5.50

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า การประเมินผลการจัดกิจกรรมนั้นทั้งครูภาษาไทย และนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่า มีการประเมินผลเป็นบางครั้ง รองลงมาคือ มีการประเมินผล ทุกครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม	86	51.50	128	34.97
ใช้แบบประเมินผล	40	23.95	103	28.14
ใช้แบบสอบถาม	26	15.57	121	33.06
สัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมกิจกรรม	14	8.38	8	2.19
อื่น ๆ	1	0.60	6	1.64
ไม่มีการประเมินผล	1	0.60	4	1.09
ใช้การแข่งขัน	0	0.00	2	0.55

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า วิธีการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน นั้น ทั้งครูและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า ใช้วิธีการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม รองลงมา ครูภาษาไทยเห็นว่าใช้แบบประเมินผล แต่นักเรียนเห็นว่าใช้แบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดกิจกรรม

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบความสำเร็จมาก	4	3.57	37	11.31
ประสบความสำเร็จปานกลาง	71	63.39	238	72.78
ประสบความสำเร็จน้อย	31	27.68	48	14.68
ไม่ประสบความสำเร็จ	6	5.36	4	1.22

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน นั้น ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า ประสบความสำเร็จปานกลาง รองลงมาทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นว่าประสบความสำเร็จน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท แสดงในตารางที่ 15-32 ดังนี้

ตารางที่ 15 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทกิจกรรม การอ่านใจ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ให้นักเรียนแข่งขันตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน	2.66	0.80	มาก	2.60	0.88	มาก
2. ให้นักเรียนแข่งขันสะกดคำยาก	2.35	0.85	น้อย	2.01	0.85	น้อย
3. ให้นักเรียนแข่งขันค้นหาความหมายของคำจากพจนานุกรม	2.51	0.83	น้อย	2.06	0.92	น้อย
4. ให้นักเรียนแข่งขันทายความหมายสำนวน สุภาษิต คำพังเพย	2.75	0.79	มาก	2.31	0.92	น้อย
5. ให้นักเรียนแข่งขันหาตัวอย่างข้อความสนับสนุนหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้จากหนังสือต่าง ๆ เช่น เรื่อง ความสามัคคี ทำดีได้ดี พร้อมทั้งบอกที่มาของข้อความ	2.20	0.84	น้อย	2.26	0.95	น้อย
6. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างบทวิจารณ์หนังสือในหนังสือพิมพ์หรือวารสาร	2.26	0.79	น้อย	1.43	0.89	น้อย
7. ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ	2.63	0.72	มาก	2.69	0.92	มาก
8. ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตั้งชื่อเรื่องใหม่	2.09	0.78	น้อย	2.12	0.84	น้อย
9. ให้นักเรียนอ่านข่าวแล้วเขียนข้อความพาดหัวข่าว	2.09	0.78	น้อย	2.00	0.88	น้อย

ตารางที่ 15 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทกิจกรรม การอ่านในใจ (ต่อ)

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
10. ให้นักเรียนอ่านข่าวแล้ววิจารณ์	2.40	0.79	น้อย	2.35	0.94	น้อย
11. ให้นักเรียนอ่านบทความแล้ว วิเคราะห์	2.52	0.79	น้อย	2.68	0.92	มาก
12. ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีแล้ว วิจารณ์เหตุการณ์ของตัวละคร	3.01	0.82	มาก	2.96	0.91	มาก
13. ให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือที่ชอบ แล้ววิจารณ์หนังสือ	2.63	0.84	มาก	2.49	0.96	น้อย
14. ให้นักเรียนสมมติตัวเองเป็นตัวละคร ในวรรณคดีหรือในนวนิยาย แล้ว แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	2.11	0.85	น้อย	2.12	0.92	น้อย
15. ให้นักเรียนเล่าเรื่องจากหนังสือ ที่อ่าน	2.88	0.75	มาก	2.59	0.85	มาก
16. ครูแนะวิธีอ่านเร็วให้นักเรียน	2.74	0.81	มาก	2.38	0.97	น้อย
17. ให้นักเรียนฝึกการอ่านจับเวลา ทุกครั้งที่ครูเข้าสอน	1.96	0.76	น้อย	1.82	0.89	น้อย
รวม	2.46	0.80	น้อย	2.35	0.91	น้อย

จากตารางที่ 15 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทกิจกรรมการอ่านในใจอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต ครูภาษาไทย เห็นว่ากิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมาก คือ ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีแล้ววิจารณ์เหตุการณ์ของตัวละคร ให้นักเรียนเล่าเรื่องจากหนังสือที่อ่าน และให้นักเรียนแข่งขันทายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ส่วนนักเรียน เห็นว่ากิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมากคือ ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีแล้ววิจารณ์เหตุการณ์ของตัวละคร ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ และให้นักเรียนอ่านบทความแล้ววิเคราะห์

กิจกรรมที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามีปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนอ่านบทความแล้ววิเคราะห์ ให้นักเรียนแข่งขันทายความหมายของคำจากพจนานุกรม และให้นักเรียนอ่านข่าวแล้ววิจารณ์ ที่นักเรียน เห็นว่ามีปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือที่ชอบแล้ววิจารณ์หนังสือ ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างบทวิจารณ์หนังสือในหนังสือพิมพ์หรือวารสาร และครูแนะวิธีอ่านเร็วให้นักเรียน

กิจกรรมที่ครูภาษาไทย เห็นว่า มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียน เห็นว่ามีปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนแข่งขันทายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ครูแนะวิธีอ่านเร็วให้นักเรียน และให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือที่ชอบแล้ววิจารณ์หนังสือ ส่วนกิจกรรมที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามีปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย แต่นักเรียน เห็นว่าปริมาณการจัดอยู่ในระดับมากคือ ให้นักเรียนอ่านบทความแล้ววิเคราะห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 คำมัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทอ่านในใจ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. ให้นักเรียนแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องที่กำหนดให้อ่าน	3.10	0.70	มาก	3.06	0.80	มาก
2. ให้นักเรียนแข่งขันสะกดคำยาก	3.14	0.80	มาก	2.77	1.00	มาก
3. ให้นักเรียนแข่งขันค้นหาความหมาย ของคำจากพจนานุกรม	3.11	0.74	มาก	2.80	0.99	มาก
4. ให้นักเรียนแข่งขันทายความหมาย ส่วน สุนัข คำพังเพย	3.07	0.72	มาก	2.80	0.88	มาก
5. ให้นักเรียนแข่งขันหาตัวอย่าง ข้อความสนับสนุนหัวข้อเรื่องที่กำหนด ได้จากหนังสือต่าง ๆ เช่น เรื่อง ความสามัคคี ทำดีได้ดี หรือทั้งบอก ที่มาของข้อความ	2.68	0.82	มาก	2.67	0.94	มาก
6. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างบทวิจารณ์ หนังสือในหนังสือพิมพ์หรือวารสาร	2.84	0.81	มาก	2.79	0.89	มาก
7. ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วฝึก ตีความ	3.09	0.80	มาก	3.03	0.83	มาก
8. ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตั้งชื่อ เรื่องใหม่	2.50	0.83	น้อย	2.40	0.91	น้อย
9. ให้นักเรียนอ่านข่าวแล้วเขียน ข้อความหาหัวข้อ	2.61	0.78	มาก	2.38	0.92	น้อย

ตารางที่ 16 คำขวัญดีมีเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทอ่านในใจ (ต่อ)

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
10. ให้นักเรียนอ่านข่าวแล้ววิจารณ์	2.92	0.77	มาก	2.82	0.89	มาก
11. ให้นักเรียนอ่านบทความแล้ววิเคราะห์	3.00	0.84	มาก	2.92	0.88	มาก
12. ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีแล้ววิจารณ์พฤติกรรมของตัวละคร	3.09	0.79	มาก	2.96	0.86	มาก
13. ให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือที่ชอบแล้ววิจารณ์หนังสือ	3.06	0.75	มาก	2.75	0.94	มาก
14. ให้นักเรียนสมมติตัวเองเป็นตัวละครในวรรณคดีหรือในนวนิยาย แล้วแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	2.58	0.80	มาก	2.48	0.91	น้อย
15. ให้นักเรียนเล่าเรื่องจากหนังสือที่อ่าน	2.98	0.72	มาก	2.79	0.86	มาก
16. ครูแนะวิธีอ่านเร็วให้นักเรียน	3.05	0.84	มาก	2.89	0.98	มาก
17. ให้นักเรียนฝึกการอ่านจับเวลาทุกครั้งที่ครูเข้าสอน	2.63	0.81	มาก	2.40	0.99	น้อย
รวม	2.91	0.78	มาก	2.75	0.91	มาก

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทกิจกรรมการอ่านในใจอยู่ใน ระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต ครูภาษาไทยเห็นว่า กิจกรรม ที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ให้นักเรียนแข่งขันสะกดคำยาก ให้นักเรียนแข่งขันค้นหา ความหมายของคำจากพจนานุกรม และให้นักเรียนแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องที่กำหนดให้อ่าน นักเรียนเห็นว่า กิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ให้นักเรียนแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องที่กำหนดให้อ่าน ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ และให้นักเรียนอ่านบทความแล้ววิเคราะห์

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตั้ง ชื่อเรื่องใหม่ ที่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนสมมติตัวเอง เป็นตัวละครแล้ว แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตั้งชื่อเรื่องใหม่ และให้นักเรียนฝึกอ่านจับเวลาทุกครั้ง ที่ครูเข้าสอน

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนฝึกอ่านจับเวลาทุกครั้ง ที่ครูเข้าสอน ให้นักเรียนอ่านข่าวแล้ว เขียน ข้อความพาดหัวข่าว และให้นักเรียนสมมติตัวเอง เป็นตัวละครในวรรณคดีหรือ โนวนิยายแล้วแก้ ปัญหาที่เกิดขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 คำขวัญคติและคำส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทอ่านออกเสียง

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ให้นักเรียนฝึกอ่านข่าวโดยครูสร้าง สถานการณ์การอ่านข่าวทางวิทยุ โทรทัศน์	1.96	0.75	น้อย	1.96	0.95	น้อย
2. ให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ทางการอ่านออกเสียง	2.26	0.73	น้อย	2.13	0.89	น้อย
3. ให้นักเรียนอ่านข่าว สารคดี ทางเสียงตามสายของโรงเรียน	2.20	0.97	น้อย	2.35	1.06	น้อย
4. ให้นักเรียนฝึกแต่งบทโฆษณา แล้ว ฝึกอ่าน	2.14	0.77	น้อย	2.06	0.96	น้อย
5. ให้นักเรียนฝึกแสดงละครวิทยุ	2.09	0.91	น้อย	2.09	0.98	น้อย
6. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ เป็น ตัวละครในวรรณคดี	2.43	0.84	น้อย	2.24	0.99	น้อย
7. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง รล และควมกล่าอื่น ๆ จากคำประพันธ์ ที่คล้องจองหรือจากบทเพลง	3.02	0.83	มาก	2.66	0.99	มาก
8. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายปัญหา การอ่านออกเสียงและ เสนอแนะ วิธีการแก้ไข	2.25	0.81	น้อย	2.30	0.96	น้อย
รวม	2.29	0.83	น้อย	2.22	0.97	น้อย

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการอ่านออกเสียง อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมาก คือ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง ร ล หรือควบกล้ำอื่น ๆ จากคำประพันธ์ที่คล้องจองหรือจากบทเพลง

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่าปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ เป็นตัวละครในวรรณคดี ให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ ด้านการอ่านออกเสียง และให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายปัญหาการอ่านออกเสียงและเสนอแนะวิธี แก้ไข ที่นักเรียนเห็นว่าปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนอ่านข่าวและสารคดีทาง เสียงตามสายของโรงเรียน ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายปัญหาการอ่านออกเสียงและเสนอแนะวิธี แก้ไข และให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ เป็นตัวละครในวรรณคดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 คำขวัญนิม เลขคณิตและคำส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่าน ประเภทอ่านออกเสียง

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. ให้นักเรียนฝึกอ่านข่าวโดยครูสร้าง สถานการณ์การอ่านข่าวทางวิทยุ โทรทัศน์	2.63	0.72	มาก	2.54	0.96	น้อย
2. ให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ทางการอ่านออกเสียง	2.84	0.70	มาก	2.59	0.89	มาก
3. ให้นักเรียนอ่านข่าว สารคดี ทาง เสียงตามสายของโรงเรียน	2.79	0.86	มาก	2.78	0.98	มาก
4. ให้นักเรียนฝึกแต่งบทโฆษณา แล้วฝึก อ่าน	2.63	0.77	มาก	2.52	0.92	น้อย
5. ให้นักเรียนฝึกแสดงละครวิทยุ	2.56	0.88	มาก	2.44	0.98	น้อย
6. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็น ตัวละครในวรรณคดี	2.71	0.84	มาก	2.52	0.94	น้อย
7. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง ร ล และควบกล้ำอื่น ๆ จากคำประพันธ์ ที่คล้องจองหรือจากบทเพลง	3.19	0.72	มาก	3.04	0.90	มาก
8. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายปัญหาการ อ่านออกเสียงและ เสนอแนะวิธีการ แก้ไข	2.89	0.78	มาก	2.76	0.94	มาก
รวม	2.78	0.78	มาก	2.65	0.94	มาก

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทกิจกรรมการอ่านออกเสียงอยู่ในระดับ มาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิต ครูภาษาไทย เห็นว่ากิจกรรม ที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง ร ล และควบกล้ำอื่น ๆ จาก คำประพันธ์ที่คล้องจองหรือจากบทเพลง ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายการอ่านและวิธีแก้ไข และ ให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ ทางด้านการอ่าน ออกเสียง นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง ร ล และควบกล้ำอื่น ๆ จากคำประพันธ์ที่คล้องจองหรือจากบทเพลง ให้นักเรียนอ่านข่าว สารคดี ทางเสียงตามสายของโรงเรียน และให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายปัญหาการอ่านออกเสียง และ เสนอแนะวิธีการแก้ไข

กิจกรรมที่นักเรียน เห็นว่ามีประโยชน์ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนฝึกอ่านข่าวโดยครูสร้าง สถานการณ์ การอ่านข่าวทางวิทยุ โทรทัศน์ ให้นักเรียนฝึกแต่งบทโฆษณาแล้วฝึกอ่าน และให้นักเรียน แสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครในวรรณคดี

กิจกรรมที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามีประโยชน์มาก แต่นักเรียน เห็นว่ามีประโยชน์น้อย คือ ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครในวรรณคดี ให้นักเรียนฝึกอ่านข่าวโดยครูสร้างสถานการณ์ การอ่านข่าวทางวิทยุ โทรทัศน์ และให้นักเรียนฝึกแต่งบทโฆษณาแล้วฝึกอ่าน

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 คำนวณค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทอ่านทำนองเสนาะ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. นักเรียนฝึกอ่านทำนองเสนาะทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม จากแถบบันทึกเสียงหรือวิทยากร	3.07	0.74	มาก	2.57	1.08	มาก
2. ให้นักเรียนฟังเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีหรือภาษาไทย	2.48	0.82	น้อย	2.25	0.93	น้อย
3. ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองแล้วอ่านเป็นทำนองเสนาะ	2.60	0.84	มาก	2.59	0.99	มาก
4. ให้นักเรียนแข่งขันท่องคำประพันธ์ที่ไพเราะที่นักเรียนชอบ	2.40	0.82	น้อย	2.26	1.01	น้อย
รวม	2.64	0.81	มาก	2.42	1.00	น้อย

จากตารางที่ 19 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูภาษาไทยเห็นว่าปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทอ่านทำนองเสนาะอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย เลขคณิต ครูภาษาไทยเห็นว่ากิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมาก คือ ให้นักเรียนฝึกอ่านทำนองเสนาะทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม จากแถบบันทึกเสียงหรือวิทยากร และให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองแล้วอ่านเป็นทำนองเสนาะ ส่วนนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมาก คือ ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองแล้วอ่านเป็นทำนองเสนาะ นักเรียนฝึกอ่านทำนองเสนาะทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มจากแถบบันทึกเสียงหรือวิทยากร

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนฟัง เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีหรือภาษาไทย และให้นักเรียนแข่งขันท่องคำประพันธ์ที่ไพเราะที่ นักเรียนชอบ ส่วนนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนแข่งขัน ท่องคำประพันธ์ที่ไพเราะที่นักเรียนชอบและให้นักเรียนฟัง เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีหรือ ภาษาไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทอ่านทำนองเสนาะ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. นักเรียนฝึกอ่านทำนองเสนาะทั้ง รายบุคคลและรายกลุ่ม จากแถบ บันทึกเสียงหรือวิทยากร	3.12	0.73	มาก	2.87	0.89	มาก
2. ให้นักเรียนฟังเพลงที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับวรรณคดีหรือภาษาไทย	2.76	0.73	มาก	2.58	0.90	มาก
3. ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ ร้อยกรองแล้วอ่านเป็นทำนองเสนาะ	2.88	0.80	มาก	2.87	0.94	มาก
4. ให้นักเรียนแข่งขันท่องคำประพันธ์ ที่ไพเราะที่นักเรียนชอบ	2.81	0.82	มาก	2.55	1.00	น้อย
รวม	2.89	0.77	มาก	2.72	0.93	มาก

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า
ประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทอ่านทำนองเสนาะ อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิต ครูภาษาไทยเห็นว่ากิจกรรม
ที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนฝึกอ่านทำนองเสนาะทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มจากแถบ
บันทึกเสียงหรือวิทยากร. ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองแล้วอ่านเป็นทำนองเสนาะ ใ้
นักเรียนแข่งขันท่องคำประพันธ์ที่ไพเราะที่นักเรียนชอบ ส่วนนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์
อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนฝึกอ่านทำนองเสนาะทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มจากแถบบันทึกเสียงหรือ
วิทยากร ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองแล้วอ่านเป็นทำนองเสนาะ และให้นักเรียนฟัง
เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีหรือภาษาไทย

กิจกรรมที่นักเรียนเห็นว่ามีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนแข่งขันท่องคำ
ประพันธ์ที่ไพเราะที่นักเรียนชอบ

ส่วนกิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่ามีประโยชน์อยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่ามี
ประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ ให้นักเรียนแข่งขันท่องคำประพันธ์ที่ไพเราะที่นักเรียนชอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการพิจารณาหนังสือ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. นักเรียนสนทนากันถึงหนังสือที่อ่าน	2.19	0.81	น้อย	2.32	0.94	น้อย
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงหนังสือ ที่ได้รับรางวัล	2.01	0.77	น้อย	2.06	0.96	น้อย
3. นักเรียนได้วาทีเกี่ยวกับเรื่องใน หนังสือที่อ่าน	1.99	0.84	น้อย	2.09	1.00	น้อย
4. ให้นักเรียนเขียนเรียงความเกี่ยวกับ หนังสือที่ชอบ	2.13	0.89	น้อย	2.22	0.99	น้อย
5. นักเรียนและครูสลับกันแนะนำหนังสือ ที่น่าสนใจทุกครั้งที่ครูเข้าสอน	1.91	0.80	น้อย	1.76	0.89	น้อย
6. นักเรียนเลือกอ่านหนังสือที่ชอบแล้ว ทำบรรณนิทัศน์คัดป้ายหน้าห้องเรียน	1.78	0.76	น้อย	1.83	0.97	น้อย
7. นักเรียนช่วยกันอภิปรายระดมความคิด เกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่ดีและไม่ดี	1.92	0.80	น้อย	2.06	0.96	น้อย
รวม	1.99	0.81	น้อย	2.05	0.96	น้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 21 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียนประเภทการพิจารณาหนังสือ อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อครูภาษาไทยเห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยทุกกิจกรรม เรื่องความล่าช้าคำมัชฌิม เลขคณิตคือ ให้นักเรียนสนทนากันถึงหนังสือที่อ่าน ให้นักเรียนเขียนเรื่องความเกี่ยวกับหนังสือที่ชอบ และนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงหนังสือที่ได้รับรางวัล ส่วนนักเรียนเห็นว่าปริมาณการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยทุกกิจกรรม เรื่องความล่าช้าคำมัชฌิม เลขคณิตคือ นักเรียนสนทนากันถึงหนังสือที่อ่าน ให้นักเรียนเขียนเรื่องความเกี่ยวกับหนังสือที่ชอบ และนักเรียนได้วาทเกี่ยวกับเรื่องในหนังสือที่อ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรม ส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการพิจารณาหนังสือ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. นักเรียนสนทนากันถึงหนังสือที่อ่าน	2.74	0.71	มาก	2.72	0.96	มาก
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงหนังสือที่ได้รับรางวัล	2.63	0.81	มาก	2.49	1.00	น้อย
3. นักเรียนได้วางที่เกี่ยวกับเรื่องในหนังสือที่อ่าน	2.55	0.80	น้อย	2.51	1.00	น้อย
4. ให้นักเรียนเขียนเรียงความเกี่ยวกับหนังสือที่ชอบ	2.63	0.84	มาก	2.63	0.94	มาก
5. นักเรียนและครูสลับกันแนะนำหนังสือที่น่าสนใจทุกครั้งทีครูเข้าสอน	2.48	0.86	น้อย	2.36	0.99	น้อย
6. นักเรียนเลือกอ่านหนังสือที่ชอบแล้วทำบรรณวิเทศน์ติดป้ายหน้าห้องเรียน	2.56	0.88	มาก	2.30	0.98	น้อย
7. นักเรียนช่วยกันอภิปรายระดมความคิดเกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่ดีและไม่ดี	2.64	0.79	มาก	2.57	0.97	มาก
รวม	2.60	0.81	มาก	2.51	0.98	น้อย

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ครูภาษาไทยเห็นว่าประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการพิจารณาหนังสือ อยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับความซับซ้อน เลขคณิต ครูภาษาไทยเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนสนทนากันถึงหนังสือที่อ่าน นักเรียนช่วยกันอภิปรายระดมความคิดเกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่ดีและไม่ดี ให้นักเรียนเขียนเรียงความเกี่ยวกับหนังสือที่ชอบ และนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงหนังสือที่ได้รับรางวัล ส่วนนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนสนทนากันถึงหนังสือที่อ่าน นักเรียนเขียนเรียงความเกี่ยวกับหนังสือที่ชอบ และนักเรียนช่วยกันอภิปรายระดมความคิดเกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่ดีและไม่ดี

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนได้วาทีเกี่ยวกับเรื่องในหนังสือที่อ่าน และนักเรียนและครูสลับกันแนะนำหนังสือที่น่าสนใจทุกครั้งที่ครูเข้าสอน ที่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนได้วาทีเกี่ยวกับเรื่องในหนังสือ นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงหนังสือที่ได้รับรางวัล และนักเรียนและครูสลับกันแนะนำหนังสือที่น่าสนใจทุกครั้งที่ครูเข้าสอน

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงหนังสือที่ได้รับรางวัล และนักเรียนเลือกอ่านหนังสือที่ชอบแล้วทำวรรณคดีค้นคว้าหน้าห้องเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการแสวงหาความรู้จากการอ่าน

ข้อความ	ครู		ความ หมาย	นักเรียน		ความ หมาย
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1. การจัดมุมหนังสือในชั้นเรียน	1.93	0.91	น้อย	2.00	1.06	น้อย
2. นักเรียนรายงานเกร็ดความรู้ เกี่ยวกับภาษาไทยทุกครั้งที่ครูเข้าสอน	1.79	0.76	น้อย	1.93	0.94	น้อย
3. นักเรียนทำบันทึกการอ่าน รวบรวม ข้อคิด คำคมจากหนังสือ	2.10	0.79	น้อย	2.04	0.91	น้อย
4. นักเรียนทำสมุดภาพโดยใช้ข้อความ พรรณนาภาพจากวรรณคดี	2.44	0.93	น้อย	1.96	0.92	น้อย
5. นักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน แสดงข้อคิด คำคมจากหนังสือ	2.32	0.82	น้อย	2.03	1.03	น้อย
6. นักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน สรุปข่าวสำคัญประจำสัปดาห์	2.01	0.84	น้อย	1.95	0.97	น้อย
7. นักเรียนจัดป้ายนิเทศแนะนำ นักเขียนนักวิชาการที่มีผลงานดีเด่น	1.96	0.78	น้อย	1.97	0.96	น้อย
8. นักเรียนจัดป้ายนิเทศแนะนำหนังสือ ที่ได้รับรางวัล	1.96	0.78	น้อย	1.91	0.99	น้อย
9. ป้ายนิเทศแนะนำบุคคลที่ประสบ ความสำเร็จจากการอ่าน	1.71	0.77	น้อย	1.95	0.96	น้อย
10. ให้นักเรียนทำจุลสารเกี่ยวกับ ภาษาไทยประจำห้องเรียน แล้ว แลกเปลี่ยนกันอ่านระหว่าง ห้องเรียน	1.56	0.77	น้อย	1.87	0.98	น้อย

ตารางที่ 23 ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการแสวงหาความรู้จากการอ่าน (ต่อ)

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
11. ครูแนะนำวิธีหาเวลาว่างอ่านหนังสือให้นักเรียน	2.63	0.85	มาก	2.61	1.00	มาก
12. ครูมอบหมายงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน	2.98	0.71	มาก	3.10	0.84	มาก
รวม	2.11	0.81	น้อย	2.11	0.96	น้อย

จากตารางที่ 23 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ ปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการแสวงหาความรู้จากการอ่านอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิต ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมาก คือ ครูมอบหมายงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน และครูแนะนำวิธีหาเวลาว่างอ่านหนังสือให้นักเรียน

กิจกรรมที่ครูภาษาไทย เห็นว่ามีปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนทำสรุปภาพโดยใช้ข้อความพรรณนาภาพจากวรรณคดี นักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนแสดงข้อคิด คำคมจากหนังสือ และนักเรียนทำบันทึกการอ่านรวบรวมข้อคิด คำคมจากหนังสือ ที่นักเรียนเห็นว่ามีปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนทำบันทึกการอ่านรวบรวมข้อคิด คำคมจากหนังสือ นักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนแสดงข้อคิด คำคมจากหนังสือ และการจัดมุมหนังสือในชั้นเรียน

ตารางที่ 24 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการแสวงหาความรู้จากการอ่าน

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การจัดมุมหนังสือในชั้นเรียน	2.71	0.94	มาก	2.77	1.01	มาก
2. นักเรียนรายงานเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยทุกครั้งที่ครูเข้าสอน	2.49	0.89	น้อย	2.61	0.98	มาก
3. นักเรียนทำบันทึกการอ่าน รวบรวมข้อคิด คำคมจากหนังสือ	2.71	0.81	มาก	2.64	0.92	มาก
4. นักเรียนทำสมุดภาพโดยใช้ข้อความพรรณนาภาพจากวรรณคดี	2.77	0.75	มาก	2.44	0.93	น้อย
5. นักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนแสดงข้อคิด คำคมจากหนังสือ	2.78	0.68	มาก	2.58	0.99	มาก
6. นักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนสรุปข่าวสำคัญประจำสัปดาห์	2.68	0.86	มาก	2.60	1.01	มาก
7. นักเรียนจัดป้ายนิเทศแนะนำนักเขียนนักวิชาการที่มีผลงานดีเด่น	2.70	0.78	มาก	2.54	0.98	น้อย
8. นักเรียนจัดป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่ได้รับรางวัล	2.71	0.86	มาก	2.47	1.00	น้อย
9. ป้ายนิเทศแนะนำบุคคลที่ประสบความสำเร็จจากการอ่าน	2.47	0.86	น้อย	2.49	0.99	น้อย
10. ให้นักเรียนทำจุลสารเกี่ยวกับภาษาไทยประจำห้องเรียน แล้วแลกเปลี่ยนกันอ่านระหว่างห้องเรียน	2.39	0.92	น้อย	2.51	0.97	น้อย

ตารางที่ 24 คำขวัญ เลขคิดและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการแสวงหาความรู้จากการอ่าน (ต่อ)

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
11. ครูแนะนำวิธีหาเวลาว่างอ่านหนังสือให้นักเรียน	2.97	0.80	มาก	3.03	0.88	มาก
12. ครูมอบหมายงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน	3.13	0.78	มาก	3.34	0.75	มาก
รวม	2.71	0.83	มาก	2.67	0.95	มาก

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในชั้นเรียน ประเภทการแสวงหาความรู้จากการอ่านอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับคำขวัญ เลขคิด ครูภาษาไทยเห็นว่า กิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ครูมอบหมายงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน ครูแนะนำวิธีหาเวลาว่างอ่านหนังสือให้นักเรียน และนักเรียนจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนแสดงข้อคิด คำคม จากหนังสือ ส่วนนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ครูมอบหมายงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน ครูแนะวิธีหาเวลาว่างอ่านหนังสือให้นักเรียน และการจัดมุมหนังสือในชั้นเรียน

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนรายงานเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยทุกครั้งทีครูเข้าสอน ป้ายนิเทศแนะนำบุคคลที่ประสบความสำเร็จจากการอ่าน ให้นักเรียนทำจุลสารเกี่ยวกับภาษาไทยประจำห้องเรียนแล้วแลกเปลี่ยนกันอ่าน ที่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนจัดป้ายนิเทศแนะนำนักเขียน นักวิชาการที่มีผลงานดีเด่น ให้นักเรียนทำจุลสารเกี่ยวกับภาษาไทยประจำห้องเรียนแล้วแลกเปลี่ยนกันอ่านระหว่างห้องเรียน และป้ายนิเทศแนะนำบุคคลที่ประสบความสำเร็จจากการอ่าน

ส่วนกิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนทำสมุดภาพโดยใช้ข้อความพรรณนาภาพจากวรรณคดี นักเรียนจัดป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่ได้รับรางวัล และนักเรียนจัดป้ายนิเทศแนะนำ นักเขียน นักวิชาการที่มีผลงานดีเด่น

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย แต่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนรายงานเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยทุกครั้งที่ครูเข้าสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 คำมีขีดมี เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทประกวดแข่งขัน

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. แข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดี ไทย	2.73	0.85	มาก	2.76	0.91	มาก
2. ประกวดการอ่านเร็ว	2.21	0.89	น้อย	2.08	0.93	น้อย
3. ประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ประเภทต่าง ๆ	2.74	0.88	มาก	2.83	0.90	มาก
4. ประกวดการอ่านทำนองเสนาะ	2.95	0.84	มาก	2.86	0.92	มาก
5. ประกวดการอ่านออกเสียงกวีนิพนธ์	2.26	0.94	น้อย	2.26	0.96	น้อย
6. ประกวดการร้องเพลงเกี่ยวกับ วรรณคดีและคุณค่าภาษาไทย	2.15	0.84	น้อย	2.06	0.99	น้อย
7. ให้นักเรียน เข้าฟังการประกวด การอ่านออกเสียง	2.12	0.91	น้อย	2.38	1.01	น้อย
8. ประกวดขยอคนักเล่า	1.96	0.89	น้อย	1.92	0.94	น้อย
9. ประกวดเรียงความเกี่ยวกับ หนังสือที่อ่าน	1.91	0.82	น้อย	2.22	0.96	น้อย
10. ประกวดคำประพันธ์ร้อยกรองเกี่ยวกับ คุณค่าของหนังสือหรือคุณค่าของ การอ่าน	1.95	0.80	น้อย	2.15	0.93	น้อย
11. ประกวดคำขวัญส่งเสริมการอ่าน	2.42	0.90	น้อย	2.42	0.94	น้อย
12. ประกวดการวาดภาพจากเนื้อเรื่อง ในหนังสือที่ได้อ่าน	2.19	0.88	น้อย	2.20	0.97	น้อย

ตารางที่ 25 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทประกวดแข่งขัน (ต่อ)

ข้อความ	ครู		ความ หมาย	นักเรียน		ความ หมาย
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
13. ประกวดยอตนักอ่าน	1.93	0.88	น้อย	2.15	1.02	น้อย
รวม	2.27	0.87	น้อย	2.33	0.95	น้อย

จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทประกวดแข่งขันอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิต ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็น สอดคล้องกันว่า กิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมาก คือ ประกวดอ่านทำนองเสนาะ ประกวด อ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ แข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทย

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่าปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ ประกวดคำขวัญส่งเสริม การอ่าน ประกวดอ่านออกเสียงกวีนิพนธ์ ประกวดการอ่านเร็ว ที่นักเรียนเห็นว่าปริมาณการจัด อยู่ในระดับน้อย คือ ประกวดคำขวัญส่งเสริมการอ่าน ให้นักเรียนเข้าฟังการประกวดการอ่าน ออกเสียง ประกวดการอ่านออกเสียงกวีนิพนธ์

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 คำมัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทประกวดแข่งขัน

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. แข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทย	3.12	0.76	มาก	3.17	0.80	มาก
2. ประกวดการอ่านเร็ว	2.79	0.85	มาก	2.70	0.98	มาก
3. ประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ	3.05	0.75	มาก	3.14	0.82	มาก
4. ประกวดการอ่านทำนองเสนาะ	3.13	0.75	มาก	2.99	0.83	มาก
5. ประกวดการอ่านออกเสียงกวีนิพนธ์	2.77	0.90	มาก	2.72	0.96	มาก
6. ประกวดการร้องเพลงเกี่ยวกับวรรณคดีและคุณค่าภาษาไทย	2.67	0.82	มาก	2.54	0.98	น้อย
7. ให้นักเรียนเข้าฟังการประกวดการอ่านออกเสียง	2.77	0.79	มาก	2.82	0.92	มาก
8. ประกวดยอดนักเล่า	2.71	0.94	มาก	2.44	0.98	น้อย
9. ประกวดเรียงความเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน	2.59	0.87	มาก	2.74	0.93	มาก
10. ประกวดคำประพันธ์ร้อยกรองเกี่ยวกับคุณค่าของหนังสือหรือคุณค่าของการอ่าน	2.63	0.89	มาก	2.70	0.88	มาก
11. ประกวดคำขวัญส่งเสริมการอ่าน	2.87	0.84	มาก	2.78	0.88	มาก
12. ประกวดการวาดภาพจากเนื้อเรื่องในหนังสือที่ได้อ่าน	2.63	0.86	มาก	2.52	0.96	น้อย

ตารางที่ 26 ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทประกวดแข่งขัน (ต่อ)

ข้อความ	ครู		ความหมาย	นักเรียน		ความหมาย
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
13. ประกวดยอดนักอ่าน	2.70	0.88	มาก	2.62	1.01	มาก
รวม	2.80	0.84	มาก	2.76	0.92	มาก

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่าประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทประกวดแข่งขัน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิต ครูภาษาไทยเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ประกวดอ่านทำนองเสนาะ แข่งขันตอบปัญหาภาษาไทยและวรรณคดีไทย และประกวดอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ แข่งขันตอบปัญหาภาษาไทย ประกวดอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ และประกวดอ่านทำนองเสนาะ

กิจกรรมที่นักเรียนเห็นว่ามีความประโยชน์น้อย คือ ประกวดร้องเพลง เกี่ยวกับวรรณคดีและคุณค่าภาษาไทย ประกวดวาดภาพจากเนื้อเรื่องในหนังสือที่ได้อ่าน และประกวดยอดนักเล่า

ส่วนกิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่ามีความประโยชน์อยู่ในระดับมาก และนักเรียนเห็นว่าอยู่ในระดับน้อยคือ ประกวดยอดนักเล่า ประกวดร้องเพลงเกี่ยวกับวรรณคดีและคุณค่าภาษาไทย ประกวดวาดภาพจากเนื้อเรื่องในหนังสือที่ได้อ่าน

ตารางที่ 27 ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทนิตยสารและการจัดป้ายนิเทศ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ	2.17	0.86	น้อย	2.40	0.98	น้อย
2. ป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่ได้รับรางวัล	2.20	0.80	น้อย	2.15	0.96	น้อย
3. ป้ายนิเทศแนะนำนักเขียนและผลงาน	2.23	0.81	น้อย	2.31	0.97	น้อย
4. ป้ายนิเทศแนะนำวิธีอ่านหนังสือ	2.03	0.82	น้อย	2.11	0.93	น้อย
5. ป้ายนิเทศแสดงคำขวัญส่งเสริมการอ่าน	2.14	0.90	น้อย	2.27	0.93	น้อย
6. ป้ายนิเทศแสดงข้อความเคลื่อนไหวในวงการหนังสือ	1.85	0.80	น้อย	2.06	0.96	น้อย
7. ป้ายนิเทศแสดงภาพวาดจากเนื้อเรื่องในหนังสือ	2.01	0.88	น้อย	2.05	0.92	น้อย
8. หนังสือพิมพ์ผาผนังหรือกำแพงข่าว	1.84	0.78	น้อย	2.05	1.01	น้อย
9. โรงเรียนจัดนิตยสารสัปดาห์หนังสือ	2.20	0.95	น้อย	2.34	0.99	น้อย
10. พานักเรียนไปชมนิตยสารสัปดาห์หนังสือที่หน่วยงานอื่นจัด	1.54	0.71	น้อย	2.00	1.02	น้อย
รวม	2.02	0.83	น้อย	2.17	0.97	น้อย

จากตารางที่ 27 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูและนักเรียนเห็นว่าปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทนิทรรศการและการจัดป้ายนิเทศอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูภาษาไทยเห็นว่าปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อยทุกกิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ค่ามัธยฐาน เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทนิทรรศการและการจัดป้ายนิเทศ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ	2.82	0.80	มาก	2.87	0.89	มาก
2. ป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่ได้รับรางวัล	2.78	0.79	มาก	2.66	0.96	มาก
3. ป้ายนิเทศแนะนำนักเขียนและผลงาน	2.77	0.78	มาก	2.74	0.91	มาก
4. ป้ายนิเทศแนะนำวิธีอ่านหนังสือ	2.75	0.85	มาก	2.74	1.00	มาก
5. ป้ายนิเทศแสดงคำขวัญส่งเสริมการอ่าน	2.80	0.79	มาก	2.72	0.93	มาก
6. ป้ายนิเทศแสดงข่าวความเคลื่อนไหวในวงการหนังสือ	2.71	0.83	มาก	2.57	0.93	มาก
7. ป้ายนิเทศแสดงภาพวาดจากเนื้อเรื่องในหนังสือ	2.50	0.83	น้อย	2.48	0.93	น้อย
8. หนังสือพิมพ์ฝ่ายนึ่งหรือก่าแห่งข่าว	2.61	0.93	มาก	2.63	1.00	มาก
9. โรงเรียนจัดนิทรรศการสัปดาห์หนังสือ	2.69	0.93	มาก	2.68	1.20	มาก
10.พานักเรียนไปชมนิทรรศการสัปดาห์หนังสือที่หน่วยงานอื่นจัด	2.46	0.99	น้อย	2.74	1.04	มาก
รวม	2.69	0.85	มาก	2.68	0.98	มาก

จากตารางที่ 28 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูและนักเรียนเห็นว่าประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทนิทรรศการและการจัดป้ายนิเทศอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิต ครูภาษาไทยเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ ป้ายนิเทศแสดงคำขวัญส่งเสริมการอ่าน ป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่ได้รับรางวัล ส่วนนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ ป้ายนิเทศแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ ป้ายนิเทศแนะนำนักเขียนและผลงาน ป้ายนิเทศแนะนำวิธีอ่านหนังสือ

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่ามีความประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ ป้ายนิเทศแสดงภาพวาดจากเนื้อเรื่องในหนังสือ และพานักเรียนไปชมนิทรรศการสัปดาห์หนังสือที่หน่วยงานอื่นจัด ที่นักเรียนเห็นว่ามีความประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ ป้ายนิเทศแสดงภาพวาดจากเนื้อเรื่องในหนังสือ

ส่วนกิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่ามีความประโยชน์น้อย แต่นักเรียนเห็นว่ามีความประโยชน์มาก คือ พานักเรียนไปชมนิทรรศการสัปดาห์หนังสือที่หน่วยงานอื่นจัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทการแสดงและรายการบนเวที

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. นักเรียนที่ชนะการประกวดการอ่าน ออกเสียง สาธิตการอ่านออกเสียง	2.34	0.95	น้อย	2.40	1.03	น้อย
2. จัดรายการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ ที่น่าสนใจ	1.75	0.78	น้อย	1.90	0.92	น้อย
3. การอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่ได้ รับรางวัล	1.73	0.78	น้อย	1.78	0.83	น้อย
4. การได้วาทีเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน	1.80	0.81	น้อย	1.73	1.12	น้อย
5. การแสดงละครจากเรื่องที่ได้อ่าน	2.10	0.90	น้อย	2.28	0.97	น้อย
6. การแสดงหุ่นมือประกอบการเล่า นิทาน	1.71	0.81	น้อย	1.79	0.92	น้อย
7. การแสดงจินตลีลา ฟ้อนรำ โดย ประยุกต์ทำทางจากแบบเรียน	2.02	0.90	น้อย	2.26	1.07	น้อย
8. นักเรียนฟังนักเขียนพูดเรื่องหนังสือ	1.64	0.73	น้อย	1.83	0.91	น้อย
9. นักเรียนฟังผู้ทรงคุณวุฒิพูดถึงปัญหา การอ่านและวิธีการแก้ไข	1.63	0.74	น้อย	1.98	0.91	น้อย
10. นักเรียนชมภาพยนตร์ที่สร้างจาก เรื่องในหนังสือ	2.13	0.89	น้อย	2.34	1.02	น้อย
รวม	1.89	0.83	น้อย	2.03	0.97	น้อย

จากตารางที่ 29 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทการแสดงและรายการบนเวที อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นสอดคล้องกันว่าปริมาณการจัด อยู่ในระดับน้อยทุกกิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทการแสดงและรายการบนเวที

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. นักเรียนที่ชนะการประกวดการอ่านออกเสียง สาธิตการอ่านออกเสียง	2.87	0.86	มาก	2.81	0.93	มาก
2. จัดรายการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่น่าสนใจ	2.54	0.93	น้อย	2.82	0.92	มาก
3. การอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่ได้รับรางวัล	2.74	0.87	มาก	2.42	0.95	น้อย
4. การได้วาทีเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน	2.61	0.88	มาก	2.58	1.00	มาก
5. การแสดงละครจากเรื่องที่ได้อ่าน	2.66	0.92	มาก	2.63	0.94	มาก
6. การแสดงหุ่นมือประกอบการเล่านิทาน	2.44	0.96	น้อย	2.28	1.04	น้อย
7. การแสดงจินตลีลา ฟ้อนรำ โดยประยุกต์ทำทางจากแบบเรียน	2.46	0.87	น้อย	2.57	0.98	มาก
8. นักเรียนฟังนักเขียนพูดเรื่องหนังสือ	2.43	0.89	น้อย	2.46	0.97	น้อย
9. นักเรียนฟังผู้ทรงคุณวุฒิพูดถึงปัญหาการอ่านและวิธีการแก้ไข	2.21	0.85	น้อย	2.67	0.95	มาก
10. นักเรียนชมภาพยนตร์ที่สร้างจากเรื่องในหนังสือ	2.62	0.86	มาก	2.79	0.90	มาก
รวม	2.56	0.89	มาก	2.60	0.96	มาก

จากตารางที่ 30 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทการแสดงและรายการบนเวทีอยู่ใน ระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิต ครูภาษาไทยเห็นว่ากิจกรรม ที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนที่ชนะการประกวดการอ่านออกเสียง สาธิตการอ่าน ออกเสียง การอภิปรายหนังสือที่ได้รับรางวัล และการแสดงละครจากเรื่องที่อ่าน ส่วนนักเรียน เห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ จัดรายการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่น่าสนใจ นักเรียนที่ชนะการประกวดการอ่านออกเสียงสาธิตการอ่านออกเสียง และนักเรียนชมภาพยนตร์ที่ สร้างจาก เรื่องในหนังสือ

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย คือ จัดรายการสนทนาเกี่ยวกับ หนังสือที่น่าสนใจ การแสดงจินตลีลา ฟ้อนรำ โดยประยุกต์ทำทางจากแบบเรียน และการแสดงหุ่นมือ ประกอบการเล่านิทาน ที่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อยคือ นักเรียนฟังนักเขียนพูด เรื่องหนังสือ การอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่ได้รับรางวัล และการแสดงหุ่นมือประกอบการเล่า นิทาน

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย คือ การอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่ได้รับรางวัล ส่วนกิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับน้อย แต่นักเรียนเห็นว่า มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ จัดรายการสนทนา เกี่ยวกับหนังสือที่น่าสนใจ การแสดงจินตลีลา ฟ้อนรำ โดยประยุกต์ทำทางจากแบบเรียน และ นักเรียนฟังผู้ทรงคุณวุฒิพูดถึงปัญหาการอ่านและวิธีการแก้ไข

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 คำขวัญ เลขคิดและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทโครงการ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. โครงการห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย	2.78	1.00	มาก	2.76	1.03	มาก
2. โครงการวันอุทิศหนังสือ(บริจาคหนังสือให้ห้องสมุดโรงเรียน)	2.04	0.95	น้อย	2.43	1.02	น้อย
3. โครงการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน	1.78	0.84	น้อย	1.98	0.91	น้อย
4. โครงการแนะแนวการอ่านทางเสียงตามสาย	2.04	0.91	น้อย	2.18	1.04	น้อย
5. โครงการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือทางเสียงตามสาย	1.79	0.81	น้อย	1.94	0.95	น้อย
6. โครงการอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่ได้รับรางวัลทางเสียงตามสาย	1.60	0.74	น้อย	1.82	0.94	น้อย
7. โครงการซ่อมเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน	2.07	0.87	น้อย	2.03	1.00	น้อย
8. โครงการแนะแนวการอ่านสู่โรงเรียนประถมศึกษา	1.54	0.71	น้อยที่สุด	1.90	0.98	น้อย
9. โครงการตระกร้าหนังสือเคลื่อนที่ (จัดหนังสือใส่ตระกร้าหมุนเวียนให้นักเรียนอ่านตามห้องเรียน)	1.45	0.67	น้อยที่สุด	1.90	1.03	น้อย
10. โครงการจัดตั้งชุมนุมนักอ่าน	1.83	0.86	น้อย	1.98	1.01	น้อย
11. โครงการอ่านสร้างสรรค์จิตใจของหน่วยศึกษานิเทศก์	1.50	0.74	น้อยที่สุด	1.96	0.87	น้อย

ตารางที่ 31 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทโครงการ (ต่อ)

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
12. โครงการอ่านทุกวัน วันละ 15 นาที	1.54	0.76	น้อยที่สุด	1.73	0.92	น้อย
13. โครงการให้ความรู้หน้าเสาธง วันละ 1 นาที	1.77	0.88	น้อย	2.28	1.15	น้อย
14. โครงการห้องสมุดได้ร่วมไม้ (จัดหนังสือใส่ตะกร้าไว้ตามร่วมไม้)	1.38	0.66	น้อยที่สุด	1.75	1.00	น้อย
15. โครงการสัปดาห์แห่งการอ่าน	1.78	0.85	น้อย	2.07	0.96	น้อย
16. โครงการอ่านก่อนทัศนศึกษา	1.46	0.64	น้อยที่สุด	1.85	0.94	น้อย
17. โครงการทดลองใช้ห้องสมุดเพื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของหน่วยศึกษานิเทศก์	1.64	0.93	น้อย	2.19	1.02	น้อย
18. โครงการส่งเสริมการอ่านด้วยการเล่นเกม ของหน่วยศึกษานิเทศก์	1.48	0.70	น้อยที่สุด	1.98	0.97	น้อย
19. โครงการส่งเสริมรักการอ่านในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตรกับกรมวิชาการ ของหน่วยศึกษานิเทศก์	1.56	0.77	น้อย	2.25	1.01	น้อย
รวม	1.74	0.80	น้อย	2.05	0.99	น้อย

จากตารางที่ 31 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทโครงการอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรื่องตามลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิต ครูภาษาไทยและนักเรียน เห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมที่มีปริมาณการจัดอยู่ในระดับมาก คือ โครงการห้องสมุดหมวดวิชา ภาษาไทย

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่าปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ โครงการซ่อมเสริม การอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน โครงการวันอุทิศหนังสือ และโครงการแนะนำ การอ่านทางเสียงตามสาย ที่นักเรียนเห็นว่าปริมาณการจัดอยู่ในระดับน้อย คือ โครงการวันอุทิศ หนังสือ โครงการให้ความรู้หน้าเสาธงวันละ 1 นาที และโครงการส่งเสริมรักการอ่านใน โรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตรกับกรมวิชาการของหน่วยศึกษานิเทศก์

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่าปริมาณการจัดน้อยที่สุดหรือไม่จัดเลย คือ โครงการแนะนำ การอ่านสู่โรงเรียนประถมศึกษา โครงการอ่านทุกวันวันละ 15 นาที และโครงการอ่านสร้างสรรค์ จรรโลงใจของหน่วยศึกษานิเทศก์

ส่วนกิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่าปริมาณการจัดน้อยที่สุดหรือไม่จัดเลย แต่นักเรียนเห็นว่า จัดน้อย คือ โครงการแนะนำการอ่านสู่โรงเรียนประถมศึกษา โครงการอ่านทุกวันวันละ 15 นาที และโครงการอ่านสร้างสรรค์จรรโลงใจของหน่วยศึกษานิเทศก์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัด
กิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทโครงการ

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
1. โครงการห้องสมุดหมวดวิชา ภาษาไทย	3.13	0.90	มาก	3.17	0.92	มาก
2. โครงการวันอุทิศหนังสือ (บริจาค หนังสือให้ห้องสมุดโรงเรียน)	2.73	0.94	มาก	2.93	0.94	มาก
3. โครงการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน	2.53	0.96	น้อย	2.74	1.01	มาก
4. โครงการแนะแนวการอ่านทาง เสียงตามสาย	2.75	0.93	มาก	2.85	0.97	มาก
5. โครงการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ ทางเสียงตามสาย	2.54	0.96	น้อย	2.57	1.00	มาก
6. โครงการอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือ ที่ได้รับรางวัลทางเสียงตามสาย	2.49	0.96	น้อย	2.46	1.02	น้อย
7. โครงการซ่อมเสริมการอ่านสำหรับ นักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน	2.70	0.91	มาก	2.77	1.05	มาก
8. โครงการแนะแนวการอ่านสู่ โรงเรียนประถมศึกษา	2.47	0.93	น้อย	2.72	1.04	มาก
9. โครงการตระกร้าหนังสือเคลื่อนที่ (จัดหนังสือใส่ตระกร้าหมุนเวียนให้ นักเรียนอ่านตามห้องเรียน)	2.46	0.99	น้อย	2.75	1.07	มาก
10. โครงการจัดตั้งชุมนุมนักอ่าน	2.71	0.85	มาก	2.76	0.97	มาก

ตารางที่ 32 คำขวัญ เลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทโครงการ (ต่อ)

ข้อความ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
11. โครงการอ่านสร้างสรรค์จริงใจ ใจของหน่วยศึกษานิเทศก์	2.44	0.91	น้อย	2.67	0.94	มาก
12. โครงการอ่านทุกวัน วันละ 15 นาที	2.56	1.01	มาก	2.67	1.05	มาก
13. โครงการให้ความรู้หน้าเสาธง วันละ 1 นาที	2.65	0.97	มาก	2.91	1.03	มาก
14. โครงการห้องสมุดได้ร่วมไม้ (จัด หนังสือใส่ตะกร้าไว้ตามร่วมไม้)	2.38	0.98	น้อย	2.66	1.05	มาก
15. โครงการสัปดาห์แห่งการอ่าน	2.64	0.87	มาก	2.87	0.90	มาก
16. โครงการอ่านก่อนทัศนศึกษา	2.41	0.95	น้อย	2.60	0.99	มาก
17. โครงการทดลองใช้ห้องสมุดเพื่อ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของหน่วยศึกษานิเทศก์	2.47	0.93	น้อย	2.85	0.89	มาก
18. โครงการส่งเสริมการอ่านด้วยการ เล่นเกมของหน่วยศึกษานิเทศก์	2.52	0.97	น้อย	2.59	0.98	มาก
19. โครงการส่งเสริมรักการอ่านใน โรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตรกับ กรมวิชาการของหน่วยศึกษานิเทศก์	2.54	0.90	น้อย	2.94	0.89	มาก
รวม	2.59	0.94	มาก	2.76	0.98	มาก

จากตารางที่ 32 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน ประเภทโครงการอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิต ครูภาษาไทยเห็นว่า กิจกรรมที่มีประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ โครงการห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย โครงการแนะแนว การอ่านทางเสียงตามสาย และโครงการวันอุทิศหนังสือ นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมที่มีประโยชน์ อยู่ในระดับมาก คือ โครงการห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย โครงการส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน ร่วมพัฒนาหลักสูตรกับกรมวิชาการของหน่วยศึกษานิเทศก์ และโครงการวันอุทิศหนังสือ

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่ามีความประโยชน์ในระดับน้อย คือ โครงการสนทนาเกี่ยวกับ หนังสือทางเสียงตามสาย โครงการส่งเสริมรักการอ่านในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตรกับกรม วิชาการ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ และโครงการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน ที่นักเรียนเห็นว่า มี ประโยชน์อยู่ในระดับน้อยคือ โครงการอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่ได้รับรางวัลทางเสียงตามสาย

กิจกรรมที่ครูภาษาไทยเห็นว่ามีความประโยชน์ในระดับน้อย แต่นักเรียนเห็นว่ามีความประโยชน์ อยู่ในระดับมาก คือ โครงการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือทางเสียงตามสาย โครงการส่งเสริมรัก การอ่านในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตรฯ และโครงการ แลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมส่งเสริม
การอ่าน แสดงในตารางที่ 33-34 ดังนี้

ตารางที่ 33 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดกิจกรรมส่งเสริม
การอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม				
ส่งเสริมการอ่าน	24	6.09	22	2.38
นักเรียนไม่สนใจกิจกรรม	59	14.97	219	23.73
ผู้บริหารไม่สนับสนุน	14	3.55	25	2.71
ขาดอุปกรณ์ ขาดงบประมาณ	58	14.72	216	23.40
ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ	22	5.58	42	4.55
ไม่มีเวลาจัดกิจกรรมเพราะ เนื้อหา ในหลักสูตร				
มีมาก	85	21.57	155	16.79
ไม่มีห้องเรียนประจำ	38	9.64	90	9.75
ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาไว้จัดกิจกรรม	60	15.23	123	13.33
ขาดความร่วมมือจากครูอาจารย์ในโรงเรียน	32	8.12	29	3.14
อื่น ๆ	2	0.51	2	0.22
ไม่ทราบ	0	0.00	1	0.11
สถานที่ไม่เหมาะสม	1	0.25	1	0.11
มีกิจกรรมอื่นมาก	1	0.25	0	0.00

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาการจัดกิจกรรมส่งเสริม
การอ่านในโรงเรียนอันดับแรกคือ ไม่มีเวลาจัดกิจกรรม เพราะเนื้อหาในหลักสูตรมีมาก รองลงมา
คือ ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาไว้จัดกิจกรรม ส่วนนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาการจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่านอันดับแรกคือ นักเรียนไม่สนใจกิจกรรม รองลงมาคือ ขาดอุปกรณ์ ขาดงบประมาณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน

ข้อความ	ครู		นักเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนไม่รักการอ่าน	85	19.50	173	16.81
นักเรียนอ่านหนังสือได้ช้า	62	14.22	117	11.37
นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน	35	8.03	120	11.66
นักเรียนไม่มีความสามารถเชิงวิเคราะห์	63	14.45	141	13.70
นักเรียนไม่มีความคิดสร้างสรรค์	54	12.39	63	6.12
นักเรียนไม่กล้าแสดงออก	73	16.74	226	21.96
นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น	61	13.99	185	17.98
อื่น ๆ	3	0.69	4	0.39
นักเรียนมีความสนใจต่างกัน	1	0.23	0	0.00
สิ่งแวดล้อมไม่ส่งเสริมการอ่าน	1	0.23	0	0.00
นักเรียนไม่ชอบภาษาไทย	1	0.23	1	0.10
นักเรียนไม่มีสมาธิในการอ่าน	0	0.00	1	0.10
นักเรียนไม่มีเวลาอ่าน	0	0.00	2	0.20

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เห็นว่าข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนคือ นักเรียนไม่รักการอ่าน รองลงมาคือ นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ส่วนนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าข้อบกพร่องของนักเรียน คือ นักเรียนไม่กล้าแสดงออก รองลงมาคือ นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างประชากรในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากแบบสอบถามทั้งสิ้น 439 ฉบับ มีผู้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพียง 95 คน เท่านั้น ผลปรากฏดังนี้คือ

ด้านการจัดกิจกรรม

1. ควรจัดกิจกรรมให้มากกว่าที่เป็นอยู่ (26 คน)
2. ควรปรับปรุงการจัดกิจกรรมให้สนุกสนานน่าสนใจ (10 คน)
3. ควรประสานงานกันให้ดี (5 คน)
4. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม (3 คน)
5. ควรมีความตั้งใจจริงในการทำงาน (3 คน)
6. ควรมีการแข่งขันการอ่านเป็นกลุ่ม ๆ (3 คน)
7. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ (2 คน)
8. ควรจัดกิจกรรมเพียงอย่างเดียว (1 คน)
9. ครูหมวดอื่นควรให้ความร่วมมือด้วย (1 คน)
10. การส่งเสริมการอ่านควรกระทำทุกวิชา (1 คน)
11. ไม่ควรบังคับให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม (1 คน)
12. ควรมีการบรรยายเคล็ดเคล็ดลับการอ่านหนังสือเร็วและเข้าใจ (1 คน)
13. ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในรูปการฝึกอบรม (1 คน)

ด้านสถานที่จัดกิจกรรม

ควรมีห้องสำหรับจัดกิจกรรมโดยเฉพาะ (2 คน)

ด้านอุปกรณ์และงบประมาณ

1. ควรมีหนังสือให้มากกว่านี้ (4 คน)
2. ควรมีห้องสมุดที่ดี (1 คน)
3. ควรให้งบประมาณการจัดกิจกรรมที่เพียงพอ (1 คน)

4. ควรมีอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้ (1 คน)
5. ควรจัดหาหนังสือให้เหมาะกับความสนใจของนักเรียน (1 คน)

ด้านเวลาจัดกิจกรรม

1. ควรจัดกิจกรรมทุกเดือน (4 คน)
2. ควรจัดกิจกรรมบ่อย ๆ (3 คน)
3. ควรจัดกิจกรรมเป็นกิจวัตร (2 คน)
4. ควรประกวดการอ่านทุกสัปดาห์ (2 คน)
5. ควรจัดกิจกรรมทุกวันเวลาพัก (1 คน)

ด้านการประเมินผลกิจกรรม

1. ให้มีการประเมินผลอย่างยุติธรรม (1 คน)
2. ควรมีการทดสอบการอ่าน (1 คน)

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ควรมีการนิเทศเรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่น่าสนใจ (4 คน)
2. ควรจัดการอ่านเป็นวิชาบังคับ (2 คน)
3. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (1 คน)
4. ควรมีชั่วโมงส่งเสริมการอ่านโดยเฉพาะ (1 คน)
5. ควรให้นักเรียนยืมหนังสือได้นาน (1 คน)
6. ครูควรแข่งวดเรื่องการอ่านกับนักเรียน (1 คน)
7. ควรเพิ่มการเรียนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (1 คน)
8. ควรเริ่มจัดกิจกรรมตั้งแต่ชั้นต้น ๆ (1 คน)
9. ควรมีบุคลากรทางด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยเฉพาะ (1 คน)

จากผลการวิจัยส่วนที่ 2 ตอนที่ 2 ในตารางที่ 16 18 20 22 24 26 28

30 32 ผู้วิจัยได้นำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 โครงการ โดยนำเสนอโครงการกิจกรรมที่ครูและนักเรียน เห็นตรงกันว่ามีประโยชน์มาก และมีค่า มัชฌิม เลขคดีของคะแนนความคิดเห็นของทั้งครูและนักเรียน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ซึ่งได้แก่กิจกรรมต่อไปนี้

จากตารางที่ 16 กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนแข่งขันตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ

จากตารางที่ 18 กิจกรรมที่ 7 ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง ร ล และควบกล้ำอื่น ๆ
จากคำประพันธ์ที่คล้องจองหรือจากบทเพลง

จากตารางที่ 20 ไม่มีกิจกรรมที่มีค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นของทั้งครู
และนักเรียน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมตั้งแต่ 3 ชั้นไป

จากตารางที่ 22 ไม่มีกิจกรรมที่มีค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นของทั้งครู
และนักเรียน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมตั้งแต่ 3 ชั้นไป

จากตารางที่ 24 กิจกรรมที่ 12 ควบคุมหมายงานค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน

จากตารางที่ 26 กิจกรรมที่ 1 แข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดี
กิจกรรมที่ 3 ประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ

จากตารางที่ 28 ไม่มีกิจกรรมที่มีค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นของทั้งครู
และนักเรียน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมตั้งแต่ 3 ชั้นไป

จากตารางที่ 30 ไม่มีกิจกรรมที่มีค่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นของทั้งครู
และนักเรียน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมตั้งแต่ 3 ชั้นไป

จากตารางที่ 32 กิจกรรมที่ 1 โครงการห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

เมื่อสร้างโครงการเสร็จแล้ว (ฉบับร่างดูในภาคผนวก จ หน้า 367-532) นำไปให้
ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก หน้า 537) ตรวจสอบประเมินโครงการ ผลการตรวจ
ประเมินโครงการแสดงในตารางที่ 35-36 ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 35 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ
หลักการและเหตุผล	5	-	เพิ่มนโยบายหรือจุดเน้นในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษาปรับปรุงสำนวนภาษาแยกประเด็นให้ชัดเจนและเรียงเรียงให้ต่อเนื่องกัน
วัตถุประสงค์	5	-	
เนื้อหา	5	-	
กิจกรรมการสอน	5	-	ท้ายกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้ชี้แจงว่าได้จัดเสนอโครงการตัวอย่างในกิจกรรมใดพร้อมทั้งบอกชื่อโครงการและเวลาในการจัด
			ในกิจกรรมที่ 2 ควรเรียงลำดับการฝึกทักษะการอ่านตีความเป็นกลุ่มก่อน ฝึกรายบุคคล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ
ผู้รับผิดชอบโครงการ	5	-	ในกิจกรรมที่ 3 เพิ่มเติม ข้อ 3.3 ในกิจกรรมที่ 5 แยก ข้อ 5.3 เป็น 2 ข้อ ในกิจกรรมที่ 7 เพิ่ม ข้อ 7.10
การประเมินผล	5	-	ควรเพิ่มบรรณารักษ์ห้องสมุด ห้องสมุดของโรงเรียน
แนวทางในการจัด	5	-	
กิจกรรม	5	-	
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	-	ควรเห็น "นักเรียนได้ ทราบแนวทางการ เลือกหนังสืออ่านได้ เหมาะกับศักยภาพของ ตน" "นักเรียนจะมี นิสัยรักการอ่าน" ควรเปลี่ยนคำว่า ที่สนใจ เป็น เจตคติ ควรลำดับข้อใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับตัวอย่างโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โครงการ	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ
1	ชื่อโครงการ	5	-	
	หลักการและเหตุผล	5	-	ควรขยายความว่าเรื่องที่น่าสนใจให้นักเรียนอ่านอาจมาจากนิตยสาร วารสาร ในสาขาวิชาต่าง ๆ
	วัตถุประสงค์	5	-	ควรเพิ่ม " เพื่อฝึกความสามารถในการเล่าเรื่อง "
	เนื้อหา	5	-	
	กิจกรรมการสอน	5	-	ควรปรับขนาดของเรื่องที่น่าสนใจให้นักเรียนอ่านให้พอเหมาะกับเวลา
	การประเมินผล	5	-	
	แนวทางในการจัดกิจกรรม	5	-	
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	-	
2	ชื่อโครงการ	5	-	
	หลักการและเหตุผล	5	-	
	วัตถุประสงค์	5	-	
	เนื้อหา	5	-	
	กิจกรรมการสอน	5	-	ในเนื้อหาข้อที่ 1 ควรเพิ่มข้อความที่เป็นร้อยแก้ว ควรปรับตัวเลือกในคำถามข้อ 6 ของเรื่อง " ไบไม้ที่หายไป " และคำถามข้อ 5 ของ

ตารางที่ 36 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับตัวอย่างโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

โครงการ	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ
				เรื่อง "คนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่มด, คุณแม่-ช่วยผมด้วย " ใหม่
	แนวทางในการจัดกิจกรรม	5	-	ควรเพิ่ม "ให้นักเรียนฝึกอ่านตีความจากบทความ ภาพการ์ตูนล้อเลียนในหนังสือพิมพ์หรือวารสารต่าง ๆ"
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	-	
3	ชื่อโครงการ	5	-	
	หลักการและ เหตุผล	5	-	ควรแก้ไขถ้อยคำบางคำ
	วัตถุประสงค์	5	-	
	เนื้อหา	5	-	
	กิจกรรมการสอน	5	-	ไม่ควรลงโทษนักเรียนเมื่อ
				นักเรียนอ่านผิดเพราะจะทำให้
	การประเมินผล	5	-	ให้นักเรียนไม่สนุกสนาน
	แนวทางในการจัดกิจกรรม	5	-	
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	-	ควรเพิ่ม "นักเรียนจะได้รับ
				ความสนุกสนานกับการ
				เรียนด้วย"

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับตัวอย่างโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

โครงการ	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ
4	ชื่อโครงการ	5	-	
	หลักการและเหตุผล	5	-	ควรเพิ่มนโยบายหรือจุดเน้นในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา
	วัตถุประสงค์	5	-	
	เนื้อหา	5	-	
	กิจกรรมการสอน	4	1	คำถามทดสอบการอ่านล่วงหน้าไม่ควรถามละเอียดเกินไป
	การประเมินผล	5	-	
	แนวทางในการจัดกิจกรรม	5	-	
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	-	
5	ชื่อโครงการ	5	-	
	หลักการและเหตุผล	5	-	ควรปรับปรุงถ้อยคำให้เหมาะสม
	วัตถุประสงค์	5	-	
	เนื้อหา	5	-	
	กิจกรรมการสอน	5	-	
	การประเมินผล	5	-	
	แนวทางในการจัดกิจกรรม	5	-	
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	-	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับตัวอย่างโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

โครงการ	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ
6	ชื่อโครงการ	5	-	
	หลักการและเหตุผล	5	-	ขยายความให้ชัดเจนและ เพิ่มข้อสนับสนุน
	วัตถุประสงค์	5	-	ควรเพิ่ม " เพื่อให้นักเรียนเห็น คุณค่าการใช้ภาษาไทยเพื่ออาชีพ" และ " เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนา ความสามารถทางการพูด เพื่อ ใช้ในชีวิตประจำวันได้ชัดเจน
	เนื้อหา	5	-	ปรับข้อ 5 ในการฝึกอ่านดิบ เป็นข้อ 5 และ 6
	กิจกรรมการสอน	4	1	ไม่ควรเน้นการทดสอบความ เข้าใจ เนื้อเรื่องในการ ประกวดการอ่านออกเสียง ร่อยแก้วมากเกินไป
	การประเมินผล	5	-	
	แนวทางในการจัดกิจกรรม	5	-	
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5	-	
7	ชื่อโครงการ	5	-	
	หลักการและเหตุผล	5	-	เพิ่มจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ โครงการการจัดห้องสมุด เป็นโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา
	วัตถุประสงค์	5	-	

ตารางที่ 36 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับตัวอย่างโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

โครงการที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ข้อเสนอแนะ
เนื้อหา		5	-	
กิจกรรมการสอน		5	-	เพิ่มรายการหนังสือสำหรับครู ค้นคว้าและเพิ่มรายการ หนังสือในระบบการจัด เพิ่มบุคลากรประจำห้องสมุด
การประเมินผล		5	-	
แนวทางในการจัดกิจกรรม		5	-	เพิ่ม "หนังสือในห้องสมุดหมวด ภาษาไทยควรมีในห้องสมุด ของโรงเรียนด้วย" ลำดับข้อใหม่
ผลที่คาดว่าจะได้รับ		5	-	

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เห็นด้วยกับโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งด้านหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการสอน ผู้รับผิดชอบโครงการ การประเมินผล แนวทางในการจัดกิจกรรม ผลที่คาดว่าจะได้รับ และผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านยังเห็นด้วยกับตัวอย่างโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านทั้งด้าน ชื่อโครงการ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการสอน การประเมินผล แนวทางในการจัดกิจกรรม ผลที่คาดว่าจะได้รับ ของทุกโครงการ ยกเว้น โครงการที่ 4 ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน เห็นว่า คำถามทดสอบการอ่านล่วงหน้าไม่ควรละเอียดเกินไป และโครงการที่ 6 ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน เห็นว่าไม่ควรเน้นการทดสอบความเข้าใจในการประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิ

- 1 ท่าน ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรเพิ่มผู้รับผิดชอบโครงการทุกโครงการ และผู้ทรงคุณวุฒิ
- 2 ท่าน เสนอแนะว่า ในโครงการที่ 1 ควรปรับขนาดของเรื่องที่น่ามาให้นักเรียนอ่านให้เหมาะสมกับเวลาอ่านตามศักยภาพของนักเรียน

จากการตรวจประเมินโครงการของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำโครงการมาปรับปรุงและแก้ไขตามความเหมาะสม เป็นโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับสมบูรณ์ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักการและเหตุผล

ศาสตร์ต่าง ๆ ในโลกนี้ปรากฏอยู่ในรูปของหนังสือหรือสิ่งพิมพ์มากที่สุด การอ่านจึงเป็นทักษะจำเป็นอย่างยิ่งในการนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ เพราะโลกของความรู้มีใช้จำกัดอยู่เพียงในตำราหรือในโรงเรียนเท่านั้น การฝึกฝนทักษะการอ่านด้วยตนเองจนถึงการมีนิสัยรักการอ่าน จึงมีความจำเป็นยิ่งกว่าความสามารถเพียงอ่านออกหรืออ่านได้

ด้วยเหตุที่การอ่านหนังสือจนคิดเป็นนิสัยมีใช้สิ่งที่จะสร้างกันได้ง่ายนัก ครูจึงจำเป็นต้องหาวิธีวิธีชี้แนะ ชักชวน ฝึกฝน ให้เด็กรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน อ่านอย่างใช้ความคิด ไตร่ตรอง และรู้จักใช้ประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น วิทยของเขาควรเป็นวัยที่ต้องอ่านเพื่อการเรียนรู้ อ่านให้แตกฉาน อ่านให้ซาบซึ้ง ทั้งเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูง และเพื่อพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างคุณค่าให้ชีวิต แต่การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มิได้เน้นให้นักเรียนอ่านหนังสืออื่น นอกจากตำรา แม้ว่าแต่ละวิชาจะมีหนังสืออ่านประกอบให้เด็กเลือกอ่านก็ตาม ระบบการเรียนการสอนในระดับนี้มุ่งเน้นการสอนเนื้อหาวิชา เพื่อประโยชน์ของการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยมีได้เน้นด้านสุนทรียรสจากการอ่าน

วิชาภาษาไทย เป็นวิชาที่จะต้องสอนทักษะการอ่านโดยตรง แต่ด้านการส่งเสริมการอ่านยังมิได้จัดทำเป็นโครงการที่ชัดเจน นอกจากในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตรบางโรงเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูไม่มีเวลาจัดกิจกรรมเนื่องจากต้องสอนเนื้อหาวิชา หรือครูคิดว่าหน้าที่การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นงานของห้องสมุด แท้จริงนั้น แม้นมาส ชวลิต (2526: คำนำ) กล่าวไว้ว่า "การสร้าง ความสนใจในหนังสือและการส่งเสริมการอ่านนั้น เป็นหน้าที่ของเราทุกคนและการอ่านก็เป็นหน้าที่ของเราทุกคนด้วย" ดังนั้นครูทุกคนจึงควรถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอน และโดยเฉพาะครูภาษาไทยจะต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านควบคู่ไปกับการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านในที่สุด

กรมสามัญศึกษา เชื่อว่าบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียนจะช่วยเสริมสร้างความคิด จิตใจ และคุณธรรมต่าง ๆ อันพึงประสงค์ได้ การสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมด้วยหนังสือและการอ่าน จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาความรู้ ความคิด คุณธรรมต่าง ๆ ดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านให้สูงขึ้นถึงระดับวิเคราะห์วิจารณ์ตามศักยภาพของนักเรียน
3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลินด้วยการอ่าน
4. เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่าน
5. เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เกิดแก่นักเรียน

เนื้อหา

จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ครูและนักเรียนเห็นตรงกันว่ามีประโยชน์มาก มีค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นของทั้งครูและนักเรียน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมตั้งแต่ 3 ขึ้นไป มีดังนี้

1. การแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องที่กำหนดให้อ่าน
2. การอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ
3. การศึกษาอ่านออกเสียง ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ จากคำประพันธ์ที่คล้องจองหรือจาก

บทเพลง

4. การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน
5. การแข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทย
6. การประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ
7. การจัดห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ครูและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่ามีประโยชน์มาก แต่อยู่นอกเหนือจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้แก่

1. การแข่งขันสะกดคำยาก
2. การแข่งขันค้นหาความหมายของคำจากพจนานุกรม

3. การแข่งขันทายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย
4. การแข่งขันหาตัวอย่างข้อความสนับสนุนหัวข้อที่ครูกำหนดให้จากหนังสือต่าง ๆ

พร้อมทั้งบอกที่มา

5. การอ่านบทวิจารณ์หนังสือจากหนังสือพิมพ์หรือวารสาร
6. การอ่านข่าวแล้ววิจารณ์
7. การอ่านบทความแล้ววิเคราะห์
8. การอ่านวรรณคดีแล้ววิจารณ์พฤติกรรมของตัวละคร
9. การเลือกอ่านหนังสือที่ชอบแล้ววิจารณ์หนังสือ
10. การเล่าเรื่องจากหนังสือที่อ่าน
11. การแนะนำวิธีอ่านเร็ว
12. การแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการโฆษณาทางวิทยุ และโทรทัศน์ด้านการอ่าน

ออกเสียง

13. การอ่านข่าวและสารคดีทางเสียงตามสายของโรงเรียน
14. การอภิปรายปัญหาการอ่านออกเสียงและเสนอแนะวิธีแก้ไข
15. การฝึกอ่านทำนองเสนาะจากแถบบันทึกเสียงหรือวิทยากร
16. การฟังเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทย
17. การแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองแล้วฝึกอ่านทำนองเสนาะ
18. การแข่งขันท่องคำประพันธ์ที่ไพเราะที่นักเรียนชอบ
19. การสนทนากันถึงหนังสือที่อ่าน
20. การเขียนเรียงความเกี่ยวกับหนังสือที่ชอบ
21. การอภิปรายลักษณะหนังสือที่ดีและไม่ดี
22. การจัดมุมหนังสือในชั้นเรียน
23. การทำบันทึกการอ่านรวบรวมข้อคิด คำคม จากหนังสือที่อ่าน
24. การจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนแสดงข้อคิด คำคม จากหนังสือที่อ่าน
25. การจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนสรุปข่าวประจำสัปดาห์
26. วิธีหาเวลาว่างอ่านหนังสือ
27. การประกวดอ่านเร็ว
28. การประกวดอ่านทำนองเสนาะ

29. การประกวดอ่านออกเสียงกวีนิพนธ์
30. การเข้าฟังการประกวดการอ่านออกเสียง
31. การประกวดเรียงความ เกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน
32. การประกวดคำประพันธ์ร้อยกรอง เกี่ยวกับคุณค่าของหนังสือหรือคุณค่าของการอ่าน
33. การประกวดคำขวัญส่งเสริมการอ่าน
34. การประกวดยอดนักอ่าน
35. บัณฑิตพิเศษแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ
36. บัณฑิตพิเศษแนะนำหนังสือที่ได้รับรางวัล
37. บัณฑิตพิเศษแนะนำนักเขียนและผลงาน
38. บัณฑิตพิเศษแนะนำวิธีอ่านหนังสือ
39. บัณฑิตพิเศษแสดงคำขวัญส่งเสริมการอ่าน
40. บัณฑิตพิเศษแสดงข่าวความเคลื่อนไหวในวงการหนังสือ
41. หนังสือพิมพ์ฝ่ายหนึ่งหรือกำแพงข่าว
42. นิทรรศการสัปดาห์หนังสือในโรงเรียน
43. การสาธิตการอ่านออกเสียงโดยนักเรียนที่ชนะการประกวด
44. การได้วาทีเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
45. การแสดงละครจากเรื่องที่อ่าน
46. การชมภาพยนตร์ที่สร้างจากเรื่องในหนังสือ
47. โครงการวันอุทิศหนังสือ
48. โครงการแนะแนวการอ่านทางเสียงตามสาย
49. โครงการข้อมเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน
50. โครงการจัดตั้งชุมนุมนักอ่าน
51. โครงการอ่านทุกวันวันละ 15 นาที
52. โครงการให้ความรู้หน้าเสาธงวันละ 1 นาที
53. โครงการสัปดาห์แห่งการอ่าน

กิจกรรมการสอน

จากเนื้อหากิจกรรมส่งเสริมการอ่านดังกล่าว ผู้วิจัยขอเสนอแนะกิจกรรมการสอน เพื่อเป็นตัวอย่างไว้ โดยเรียงจากกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในใจ อ่านออกเสียง การแสวงหาความรู้จากการอ่าน การประกวดแข่งขันทางการอ่าน และโครงการทางการอ่าน

1. การแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องที่กำหนดให้อ่าน
สามารถจัดกิจกรรม ได้ดังนี้

1.1 ครูและนักเรียนช่วยกัน เลือกบทความหรือข้อความจากหนังสือที่น่าสนใจ
มาให้นักเรียนอ่าน แล้วแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องนั้น

1.2 ครูกำหนดเนื้อหาให้นักเรียนอ่านแล้วแบ่งนักเรียน เป็น 4 กลุ่ม ให้นักเรียน
สลับกันถาม-ตอบปัญหาจาก เรื่องที่อ่าน

1.3 นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องในแบบ เรียน เมื่อจบบทเรียน

1.4 นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องในแบบ เรียนที่ครูกำหนดให้อ่าน
มาล่วงหน้า

1.5 นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันตอบคำถามสรุป เนื้อหาในรายวิชาทั้งหมด เป็นการ
ทบทวนก่อนสอบ

1.6 ให้นักเรียนไปอ่านวรรณคดีตอนต่อจากแบบเรียน แล้วแข่งขันกันตอบคำถาม

1.7 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแล้วจับคู่กลุ่ม เลือกอ่านหนังสือที่ชอบ แล้วมาแข่งขันกับ
ตอบคำถาม

1.8 แบ่งกลุ่มให้นักเรียนไปอ่านหนังสือนอก เวลาแล้วแข่งขันกันตอบคำถามในกลุ่ม
ที่อ่าน เล่มเดียวกัน

ผู้วิจัยได้เสนอตัวอย่างโครงการจัดกิจกรรมกิจกรรมที่ 1.1 ชื่อโครงการ
"อ่านไว เข้าใจเรื่อง ประเทืองปัญญา" ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 30 - 45 นาที

2. การอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ

สามารถจัดกิจกรรม ได้ดังนี้

2.1 ครูให้ตัวอย่างการอ่านข้อความ แล้วตีความแก่นักเรียน

2.2 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ แข่งขันกันอ่านตีความข้อความ กลุ่มใดตีความได้
ถูกต้องมากกว่า เป็นผู้ชนะ

2.3 ครูหาข้อความให้นักเรียนลองฝึกตีความ

2.4 ให้นักเรียนหาข้อความจากนวนิยาย สารคดี บทความ แล้วฝึกตีความใน
ชั้นเรียน

2.5 รวบรวมข้อความ สำนวน เปรียบเทียบในบทเรียน ช่วยกันอธิบายให้
ความหมายทำเป็นรายงานส่งครู

ผู้วิจัยได้เสนอตัวอย่างโครงการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่ 2.2 ชื่อโครงการ "อ่านให้สุนทรีย์ ต้องรู้จักตีความ" ใช้เวลาจัด 50 นาที

3. การฝึกอ่านออกเสียง ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ จากคำประพันธ์ที่คล้องจองหรือจากบทเพลง

สามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้

- 3.1 ครูสร้างแบบฝึกทักษะอ่านออกเสียง ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ ให้นักเรียนฝึก
- 3.2 ครูหาตัวอย่างประโยค ข้อความ คำประพันธ์ บทเพลง ที่ประกอบด้วยตัว ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียง
- 3.3 ให้นักเรียนรวบรวมคำที่มี ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ จัดแต่งให้คล้องจองกันแล้วฝึกอ่าน แล้วบันทึกเสียงลงในแถบเสียง นำมาเปิดให้นักเรียนฟัง
- 3.4 ครูและนักเรียนแต่งคำประพันธ์ที่มี ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ แล้วให้นักเรียนแข่งขันกันฝึกออกเสียง

ผู้วิจัยได้เสนอตัวอย่างโครงการจัดกิจกรรมในกิจกรรมที่ 3.1 ชื่อโครงการ "ร ล และควบกล้ำ สำคัญยิ่งนัก" ใช้เวลาฝึกคาบเรียนละ 5 นาที ทุกครั้งที่ครูเข้าสอน

4. การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน

สามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้

- 4.1 ให้นักเรียนไปอ่าน เรื่องตอนต่อจากในแบบเรียน แล้วนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง
- 4.2 ให้นักเรียนไปค้นคว้าความรู้ที่สัมพันธ์กับเรื่องในแบบเรียน เช่น หลักภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม เกร็ดประวัติศาสตร์ มารายงานหน้าชั้นเรียนหรือช่วยครูอธิบายเพิ่มเติม พร้อมทั้งทำรายงานส่ง
- 4.3 ก่อนครูสอน ครูให้นักเรียนรายงานเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยครั้งละ 1 คน ใช้เวลาประมาณ 3 นาที ทำนองเดียวกับภาษาไทยวันละคำ ทุกครั้ง
- 4.4 ให้นักเรียนทำบันทึกการอ่าน ถ้อยคำ ส่วนวน ที่ไพเราะหรือให้แง่คิดที่นักเรียนพบจากหนังสือพร้อมทั้งบอกที่มา
- 4.5 ประกวดยอดนี้ ก่อานโดยให้นักเรียนทำบรรณนิทัศน์หนังสือที่นักเรียนอ่านมาส่งครู ครูรวบรวมและทดสอบการอ่าน ให้รางวัลตอนปลายปี

ผู้วิจัยได้เสนอตัวอย่างโครงการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่ 4.1 ชื่อโครงการ "รอบรู้ภาษาไทย ใฝ่ใจอ่านเพิ่มเติม" ใช้เวลา 10 นาที

5. การแข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทย

สามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้

5.1 การแข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทย เป็นโครงการตลอดปี

5.2 การแข่งขันกระทำหึ่ง เป็นกลุ่มและรายบุคคล

5.3 การแข่งขันจัดเป็นรายการบนเวทีใช้วิธีการแข่งขันเหมือนรายการ เกมโชว์

5.4 การแข่งขันอาจจัดในรูปการตอบปัญหาชิงรางวัล โดยเขียนคำตอบส่งที่
หมวดวิชาภาษาไทย

5.5 ปัญหาที่ถาม เป็นความรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทยจากปัญหาค้าง ๆ ไป
สู่ปัญหาที่ยาก

5.6 การให้รางวัล ให้เป็นหนังสือมูลค่าต่าง ๆ โดยให้นักเรียนเลือก
ผู้วิจัยได้เสนอตัวอย่างโครงการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่ 5.3 ชื่อโครงการ "ลับสมอง
ลองปัญญา ตอบปัญหาภาษาไทย" ใช้เวลาจัดช่วงพักกลางวัน 3 - 5 วัน

6. การประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ

สามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้

6.1 เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านมีหลายรูปแบบจากง่ายไปสู่ยาก

6.2 การประกวดในรอบสุดท้ายจัดสถานการณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่ให้นักเรียน

อ่าน

6.3 ให้นักเรียนอื่น ๆ เข้าฟังการประกวดในรอบสุดท้าย

6.4 ผู้เข้าประกวดคัดเลือกจากตัวแทนของห้อง ประกวดในระดับชั้นเดียวกัน
รอบสุดท้าย เป็นการ ประกวดรวมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

6.5 การให้รางวัลผู้ชนะเลิศ ให้เป็นหนังสือมูลค่าต่าง ๆ โดยให้นักเรียนเลือก
ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างโครงการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่ 6.1 ชื่อโครงการ
"อ่านออกรส สะกดผู้ฟัง" ใช้เวลาจัดในช่วงพักกลางวันประมาณ 3 สัปดาห์

7. การจัดห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

สามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้

- 7.1 จัดมุมหนังสือในหมวดวิชาภาษาไทยให้เป็นที่นั่งอ่าน โดยใช้ฉากพับ ตู้เค้น ๆ บ้ายนิเทศ กันห้อง ที่นั่งอ่านอาจใช้โต๊ะพับได้ (โต๊ะญี่ปุ่น)
- 7.2 จัดตกแต่งมุมหนังสือให้สวยด้วยอุปกรณ์การสอน สื่อการสอน โสดทัศนวิศุด่าง ๆ
- 7.3 จัดหาหนังสือนอกเวลา แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ มาไว้ที่มุมหนังสือ
- 7.4 แบ่งสรรงบประมาณของหมวดวิชาแต่ละปีสำหรับจัดซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดหมวดวิชา

- 7.5 จัดรายการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่านระหว่างนักเรียน
- 7.6 ขอบริจาควารสารล่วงเวลาจากครู เข้ามาใช้ในห้องสมุด
- 7.7 จัดรายการสนทนา เกี่ยวกับหนังสือในห้องสมุดหมวดภาษาไทย
- 7.8 ให้นักเรียนเปลี่ยนเวรกันจัดบ้ายนิเทศ ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทยภายในห้องสมุดหมวดภาษาไทย

- 7.9 จัดบริการยืม-คืนหนังสือห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย
- 7.10 จัดประกวดยอดนักอ่านในห้องสมุดหมวดภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวอย่างโครงการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่ 7.1 - 7.10 ชื่อโครงการ "อ่านเพลินกับหมวดภาษาไทย" ใช้เวลาจัดตลอดปีการศึกษา

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
3. บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน
4. นักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. อาจารย์ผู้สอนประเมินโดยใช้แบบทดสอบ
3. ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม
4. การประเมินผลทุกครั้งเพื่อหาข้อบกพร่อง แล้วปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

แนวทางในการจัดกิจกรรม

1. วางแผนและกำหนดโครงการ โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายและวิธีการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้ชัดเจนก่อนจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง
2. ประชุมครูอาจารย์ผู้สอน ผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การดำเนินงาน และการจัดกิจกรรม
3. อาจารย์ผู้สอน หัวหน้าหมวดวิชา และนักเรียนที่ร่วมจัดกิจกรรม เป็นผู้ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง
4. ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่านเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนพัฒนาทักษะทางการอ่านสูงขึ้นกว่าเดิม
3. นักเรียนได้ทราบแนวทางในการเลือกอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ตามศักยภาพของตน

4. นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของการอ่าน

5. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น

6. ครูและนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกันในการร่วมกันทำงาน

ตัวอย่างโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โครงการที่ 1

การแข่งขันตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน

ชื่อโครงการ อ่านไว เข้าใจเรื่อง ประเทืองปัญญา

หลักการและเหตุผล

สภาพการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากทั้งวิธีการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมการสอน สาเหตุของความเปลี่ยนแปลงก็เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีให้เกิดแก่นักเรียนให้มากที่สุดนั่นเอง

กิจกรรมการแข่งขันตอบคำถาม เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดี กล่าวคือ ธรรมชาติของเด็กมักจะชอบการแข่งขัน และต้องการข้อมูลย้อนกลับอย่างรวดเร็ว การแข่งขันตอบปัญหาให้ผลเห็นชะทันที นักเรียนรู้ความสามารถของตนทันที นอกจากนี้การแข่งขันตอบคำถามยังเป็นการสร้างแรงจูงใจทั้งแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน นักเรียนจะได้รับชัยชนะและรางวัลเป็นแรงจูงใจภายนอก และได้เห็นคุณค่าของการอ่านเป็นแรงจูงใจภายใน แต่ทั้งนี้ครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศการแข่งขันให้สนุกสนานและไม่เคร่งเครียดเกินไปต้องไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกผิดหวังหรือเสียใจมากเมื่อพ่ายแพ้

การแข่งขันตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน เพื่อการส่งเสริมการอ่านนั้น ควรเป็นการแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับหนังสืออื่นนอกจากแบบเรียน เช่น วรรณคดีคอนค่อจากแบบเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา หรือหนังสืออ่านประกอบ รวมทั้งเรื่องจากนิตยสาร วารสาร ในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ทั้งบันเทิงคดี และสารคดี จะทำให้นักเรียนได้อ่านหนังสือมากขึ้น และได้รับความสนุกสนานจากการอ่านอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกการอ่านและทำความเข้าใจเรื่องอย่างรวดเร็ว
2. เพื่อฝึกการสรุปใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่าน
3. เพื่อฝึกความละเอียด ช่างสังเกตในการอ่าน
4. เพื่อฝึกความสามารถในการ เล่าเรื่อง

5. เพื่อฝึกความสามารถในการฟัง

เนื้อหา

1. เรื่องที่นำมาแข่งขันนำมาจากหนังสืออ่านนอกเวลา 7 เรื่อง ได้แก่

1.1 จดหมายเหตุการณ์เดินทางสู่ประเทศสยาม ของ บาทหลวงคาซาร์ด เล่ม 3-5 แปลโดย สันต์ ท.โกมลบุตร

1.2 ล่องไพร เล่ม 1 โดย น้อย อินทนนท์

1.3 บึงหญ้าป่าใหญ่ โดย เทหสิริ สุขไสภา

1.4 ลูกอีสาน โดย คำพูน บุญทวี

1.5 หัวใจทอง โดย บ.ล.ปิ่น มาลากุล

1.6 กองทัพธรรม โดย สุชีพ ปุญญานุภาพ

1.7 เมียง โดย ชนิตา จากหนังสืออ่านนอกเวลาประเภท เรื่องสั้น

2. เกมดีเรื่องแตก

วัตถุประสงค์ของ เกม

1. เพื่อฝึกทักษะการอ่านและฟังเพื่อจับใจความ

2. เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

3. เพื่อสร้างความสนุกสนานในการอ่าน

ระยะเวลาเล่น 30-45 นาที

จำนวนผู้เล่น กลุ่มละ 7 คน 6-7 กลุ่ม

อุปกรณ์

1. เรื่องที่ให้อ่าน 7 เรื่องใส่ซองเท่าจำนวนกลุ่ม

2. กระดาษ/ปากกาให้นักเรียนเขียนตอบ

3. ตารางคะแนนบนกระดานดำ

4. คำถามของครู

5. นาฬิกาจับเวลา

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 7 คน แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มของตน
 2. ครูอธิบายวิธีการและกติกาการเล่น คือ นักเรียนทุกคนจะต้องออกมาเล่น เรื่องที่จะแข่งอ่านมี 7 เรื่องบรรจุอยู่ในซอง ของละเรื่อง จำนวนซองของแต่ละเรื่องเท่า จำนวนกลุ่ม แข่งขันตามลำดับเรื่องที่ 1-7
 3. เริ่มการแข่งขันโดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน 1 คน ออกมาอ่านเรื่องในซอง 1 เรื่องโดยการอ่านในใจ ให้เวลาอ่าน 2 นาที เมื่อหมดเวลาอ่าน ผู้อ่านเล่าเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มของตนฟัง ใช้เวลาเล่า 1 นาที จากนั้นกลุ่มส่งตัวแทน 1 คน ที่ไม่ใช่ผู้เล่า ออกมาตอบคำถามครูตามคำถาม นักเรียนเขียนคำตอบใส่กระดาษส่งครู ครูเฉลยคำตอบให้คะแนน เขียนคะแนนในตารางคะแนน
 4. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 2 โดยให้นักเรียนผู้ตอบคำถามเรื่องแรก อ่านเรื่องที่ 2 แล้วกลับไปเล่าให้เพื่อนในกลุ่มฟัง กลุ่มส่งตัวแทนที่ไม่ใช่ผู้เล่าออกมาตอบคำถาม เช่นเดิม . เล่นจนครบ 7 เรื่อง ครูรวมคะแนนและให้รางวัลผู้ชนะ
- ข้อเสนอแนะ เกมนี้ใช้ได้ทั้งการนำเข้าสู่บทเรียนและการสรุปบทเรียน รวมทั้งเป็นกิจกรรมการสอนอ่านได้ด้วย

กิจกรรมการสอน

1. ครูเตรียมเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนแข่งขัน 7 เรื่อง บรรจุไว้ในซอง จำนวนเรื่อง ๑ ละ 7-8 ซอง (ตามจำนวนกลุ่ม)
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 7 คน ตั้งชื่อกลุ่มให้มีผู้ช่วยครู 2 คน เป็นกรรมการเขียนคะแนน 1 คน เป็นผู้ช่วยครูดำเนินรายการ 1 คน
3. ครูอธิบายกติกาและวิธีการเล่น
4. เริ่มการแข่งขันเรื่องที่ 1 เรื่อง จดหมายเหตุการณ์เดินทางของบาทหลวง คาซาร์ค
 - 4.1 เริ่มแข่งขัน ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนคนที่ 1 ออกมาอ่านเรื่องที่ 1 เรื่อง จดหมายเหตุการณ์เดินทางของบาทหลวงคาซาร์ค. ให้เวลาอ่าน 2 นาที

จดหมายเหตุการเดินทางของบาทหลวงคาซาร์ดี

หน้า 46-47

ในราชสำนักสยาม มีบุคคลชั้นเจ้านายอยู่สามประเภท ประเภทแรกเป็นเจ้านายเชื้อพระวงศ์ของพระเจ้ากรุงกัมพูชากับเจ้าประเทศราชอื่น ๆ ที่ขึ้นแก่สมเด็จพระเจ้ากรุงสยาม ประเภทที่สองเป็นเจ้านายเชื้อพระวงศ์เจ้ามหาชีวิตแห่งประเทศลาว เจ้านครเชียงใหม่ (Chiamay) และบังคา (Banca) ซึ่งได้ตัวมาเป็นเชลยจากงานพระราชสงคราม กับบางองค์ที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารด้วยความสมัครพระทัย ประเภทที่สามได้แก่บุคคลที่พระเจ้าแผ่นดินทรงสถาปนาขึ้นเป็นเจ้า เจ้านายเหล่านี้มีทานทองคำและพานเงินตั้งอยู่ตรงหน้าของคน เป็นเครื่องหมายแสดงฐานันดรศักดิ์ และหมอบก้มอยู่อย่างเจียม เชียบรอพระเจ้าแผ่นดินเสด็จออกเมื่อได้เข้าประจำที่กัน เป็นที่เรียบร้อยแล้ว อีกครู่หนึ่งก็ได้ยินเสียงประโคมด้วยแตรสังข์ มโหระทึกกับเครื่องดุริยางค์อย่างอื่นอีกดังขึ้น ชาวบ้านไซพระวิสุตร เผยให้เห็นราชบัลลังก์ที่พระเจ้าแผ่นดินประทับอยู่ ได้เห็นพระองค์แค่นั้นพระองค์เท่านั้น ส่วนที่ต่ำกว่านั้นลงไปถูกขอบพระสีหบัญชรบังไว้ บรรดาขุนนางทั้งปวงที่หมอบอยู่ต่างพากันขยับตัวขึ้นคุกเข่า พนมมือขึ้น เหนือศีรษะแล้วกับลงกราบถวายบังคมจนหน้าผากจรดพื้น พระเจ้าแผ่นดินทรงสวมพระมหาพิชัยมงกุฏอันแพรวพราวไปด้วยอัญมณี พระมหามงกุฏนั้นเป็นพระมาลาทรงสูงมียอดแหลม มีเกี้ยวทองคำ 3 ชั้นรัศมีในระยະห่างกัน หอมสุวรรณ ทรงสวมพระขำรงค์เพชรเม็ดใหญ่ที่นิ้วพระหัตถ์หลายวงส่งประกายวาววับ ฉลองพระองค์สีแดงพื้นสีทอง ฉลองพระองค์ชั้นนอกเป็นทองโปร่งมีกระดุม เพชรเม็ดใหญ่ทั้งหมดนี้ผนวกกับพระอาการกระฉับกระเฉง ทะมัดทะแมง กับพระอาการแย้มพระสรวลอยู่เป็นนิจ เข้าด้วยแล้วก็ทำให้พระองค์ทรงมีพระราศีและสง่าผ่าเผย เป็นที่ยิ่งนัก

พอได้ยินเสียงประโคมดังขึ้น เป็นอาตมศิลาญญาแจ้งให้ทราบว่าพระเจ้าแผ่นดินเสด็จออกแล้ว ท่านราชทูตก็ก้าวเข้าไปในพระโรงคลังทันที ติดตามเข้าไปด้วยโดยเจ้าอธิการโบสถ์เดอ ซัวซี กับ ม. ก้องสดังซ์ เมื่อก้าวเข้าไปใกล้สีแก้ว และเงยขึ้นสบพระเจ้าแผ่นดินราวกับว่าเพิ่งได้เห็นเป็นครั้งแรกแล้ว ท่านราชทูตก็ถวายคำนับ เมื่อก้าวเข้าไปถึงกลางพระโรงคลังถวายคำนับอีกครั้งหนึ่ง แล้วถวายคำนับอีกเป็นคำรบที่สามเมื่อก้าวเข้าไปหยุดอยู่ชิดเก้าอี้ที่เขาจัดเตรียมไว้ให้ท่าน พระเจ้าแผ่นดินทรงตอบการถวายคำนับทุกครั้งด้วยการน้อมพระองค์ลงเล็กน้อยด้วยสีพระพักตร์อันยิ้มแย้มและเปิดเผย ครั้นแล้วท่านราชทูตก็เริ่มกล่าวคำกราบบังคมทูล และเมื่อได้กล่าวคำแรกออกไปแล้ว ท่านก็ลงนั่งและสวมหมวกเข้าไว้

- 4.2 หมดเวลาอ่าน นักเรียนผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังใช้เวลา 1 นาที
- 4.3 หมดเวลาเล่า ครูเรียกตัวแทนกลุ่มคนที่ 2 ออกมาตอบคำถามหน้าชั้นเรียน ในที่สำหรับตอบคำถาม การตอบคำถามให้นักเรียนเขียนตอบในกระดาษที่ครูแจกให้
- 4.4 เมื่อนักเรียนพร้อมแล้วครูถามคำถามทีละข้อ ให้นักเรียนคิดและเขียนตอบ 30 วินาที ต่อคำถาม 1 ข้อ นักเรียนส่งคำตอบครูเฉลยคำตอบ

คำถามเรื่องจดหมายเหตุการเดินทางสู่ประเทศไทย

ของบาทหลวงดาซาร์ดี

1. ราชสำนักสยามมีคนชั้นเจ้านายอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ เชื้อพระวงศ์ที่เป็นเจ้าประเทศราช เชื้อพระวงศ์ที่พระมหากษัตริย์สถาปนาขึ้น และเชื้อพระวงศ์ประเภทที่ 3 ซึ่งได้แก่เชื้อพระวงศ์ประเภทใด

- ก. เชื้อพระวงศ์จากเมืองหน้าด่าน
- ข. เชื้อพระวงศ์จากหัวเมืองชั้นนอกและหัวเมืองชั้นใน
- ค. เชื้อพระวงศ์ที่เป็นเชลยจากประเทศอื่น ๆ
- ง. ขุนศึกที่ได้รับการสถาปนาอิสริยยศ

(เฉลย : ค)

2. เจ้านายทั้ง 3 ประเภท มีอะไรเป็นเครื่องหมายแสดงฐานันดรศักดิ์

- ก. มงกุฏ
- ข. พัดโบก
- ค. พระสุพรรณภรณ์, พระสุพรรณราช
- ง. หานทอง หานเงิน

(เฉลย : ง)

3. อาการถวายนับของ ขุนนางไทยและขุนนางต่างประเทศ เหมือนหรือต่างกัน
อย่างไร

- ก. เหมือนกันคือ ใช้วิธีถวายนับ
- ข. เหมือนกันคือ ใช้วิธีถวายนับ
- ค. ต่างกันคือ ข้าราชการไทยถวายนับ
ขุนนางต่างประเทศถวายนับ
- ง. ต่างกันคือ ข้าราชการไทยถวายนับ
ขุนนางต่างประเทศถวายนับ

(เฉลย : ค)

4.5 ครูเฉลยคำตอบและข้อ ให้คะแนน เขียนคะแนนในตารางคะแนน
บนกระดานดำ

5. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 2 คือ ล่องไพร เล่ม 1

5.1 เริ่มแข่งขันครูให้นักเรียน ตัวแทนกลุ่มคนที่ 2 เป็นผู้อ่านเรื่อง
ล่องไพร เล่ม 1 ให้เวลาอ่าน 2 นาที

ล่องไพร เล่ม 1

หน้า 1-4

พยานสำคัญ

โดยลักษณะของมัน นกตัวนั้นก็ไม่ต่างอะไรกับเหยี่ยวหรือนกอินทรีที่ชาวเขาภาคเหนือ
ของอินเดียใช้ล่าเนื้อ และเปรียบเทียบขนาดของมัน กับแกะขนาดใหญ่ทั้งตัวที่กำลังอยู่ในกรง
เล็บเท้าทั้งคู่ ซึ่งปรากฏอยู่ในภาพถ่ายขยาย 6 นิ้ว ภาพนั้นมันเป็นนกยักษ์ในนิยายอาหรับราตรี
ที่ซินบัตกอาสาศัย เกาะเกาะข้ามน้ำข้ามทะเล หรือนกหัสคำอยู่ในรวมเกียรติ และนกในเทพนิยาย
พิลึกกึกกือใด ๆ เท่าที่จินตนาการของมนุษย์จะวาดภาพขึ้นได้

แต่ถ้าเราจะเชื่อตามเรื่องที่ได้ฟังเล่า มันก็เป็นเรื่องจริง และความจริงไม่ใช่
นิยายภาพถ่ายนั้นเล่าก็เป็นของแท้ ไม่มีการสร้าง ไม่มีการต่อเติมดัดแปลงด้วยอุปเท่ห์เล่ห์กล
ใด ๆ ในศิลปะของการถ่ายทำ ในข้อนี้ ดร.โทมัส สมิธ พยายามใช้แว่นขยายตรวจแล้วตรวจ
เล่าอยู่หลายคลบ แต่ลงท้ายก็ได้ผลอย่างเดียวกันเท่าเดิมนั้นเอง เขาเงยหน้าขึ้นจากแว่นขยาย
ขึ้นแรกหันไปมองหน้าภรรยาอย่างงง ๆ หันมามอง ร.อ. เรือง ยุทธนา คาเกินและข้าพเจ้า
ครั้นแล้วก็ถอนใจหันไปหาอาคารคฤหาสน์หน้าใหม่ของเรา

"นี่คุณจะให้เราเชื่อกันจริง ผู้การ ว่านกตัวนั้นมีตัวคนอยู่จริง ๆ ที่นี้ ในตัวนี้ และ
ในปัจจุบันไม่ใช่คนในนิทานของซินดีด กลาสีในอาหรับราตรี?" เสียงของเขามอบความอ่อนใจ

ทันเอกวิลเบอร์ ใจนส์ ยกแก้วเหล้าที่ถืออยู่ในมือขึ้นจิบอย่างเจียบ ๆ โดยมีได้เอ่ย
ตอบประการใด สายตาของเขาพุ่งออกไปจิบอยู่ที่ต้นไม้แก้ว ริมชายทะเลนอกบริเวณโรงแรม
อยู่นาน ครั้นแล้วก็ยกไหล่ คอบโดยไม่หันหน้าไปหา ดร.สมิธ เลย ด้วยเสียงท้าว ๆ ว่า

"หมอกคงไม่คิดไม่ใช่หรือว่า จู๊ ๆ อยู่ดี ๆ หมอไม่มีอะไรจะแก้เหงา ถึงได้เอาเรื่อง
เหลวไหลนิยายปรัมปราอะไรสักอย่างมาเล่าให้หมอกะคุณ ๆ เหล่านี้ฟัง?" เขากวาดมือข้าง
ที่ถือแก้วมาทางพวกเรา โดยมีได้หันมามองตามเคย "เปล่า หมอไม่ได้เมา และก็ไม่มีเชื่อ
มาเลเรียเรื่อจริง เช่นเดียวกัน เรื่องมันเกิดขึ้นและเป็นอย่างที่ผมเล่ามาแล้ว นอกจากนั้น
หมอก็เห็นด้วยตาของหมอเองว่าภาพนั้น เป็นประจักษ์พยานอยู่ชัด ๆ มันอาจจะถ่ายด้วยเลนส์
เทเลไกลไปหน่อย แต่ก็แจ่มแจ้งชัดเจนนิดพอใช้ หมอหมดสงสัยแล้วไม่ใช่หรือว่า มันไม่ใช่ภาพถ่าย
พลิกแพลง หรือสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นข่าวคินเดินหลอกคน"

ดร.โทมัส สมิธ สิ้นศิริชะ "เปล่า ผู้การ หมอไม่สงสัยในข้อนั้น"

"งั้นหมอสงสัยในข้อไหน?"

ดร.สมิธ ถอนใจยาว ก่อนที่จะตอบว่า

"ผมก็บอกไม่ถูก เหมือนกันผมรู้ว่าผู้การ เป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในเรื่องที่เกี่ยวกับ
เกาะนี้ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับภูมิประเทศและชาวเกาะเผ่าต่าง ๆ มาแต่ระหว่างสงคราม
โลกครั้งที่ 2 ผมรู้ว่าลงผู้การบอกว่ามันเป็นความจริงแล้ว ผมเชื่อถือได้ แต่..." เขาโคลง
ศิริชะไปมาช้า ๆ "ขออภัยผมเถอะ เกี่ยวกับเรื่องของนกยักษ์นกมารตัวนี้ มันพิลึกกึกก็เกินไป

ประหลาดมหัศจรรย์เกินไปจนเหลือที่จะเชื่อว่ามันจะเป็นจริงไปได้” ถึงตรงนี้เขาหันหน้าไป ทหารรยาซึ่งนั่งอยู่ทางด้านหนึ่ง มองดูหล่อนด้วยนัยน์ตาที่มอกถึงความรู้สึกซึ่งถูกรบกวน “เธอล่ะ ไมรา เห็นอย่างไร ?”

ไมารายกมือขึ้นเท้ากางแกว่งขาที่ไขว่ห้างอยู่ช้า ๆ นัยน์ตาลุ่่นจับอยู่ที่ภาพถ่าย บนโต๊ะ

“สำหรับฉัน ฉันไม่สู้จะข้งใจในเรื่องนกตัวนั้น ขนาดของมันอาจจะเท่าเฮลิคอปเตอร์ หรือใหญ่กว่า แต่ถ้าเราคิดกันว่ามนุษย์ค้างคาวมีปีกสามารถเหาะเห็นเดินอากาศยังมีได้ในการ เดินทางไปนครปาฮัวของเราคราวนั้น ทำไมนกธรรมดาสามัญ เพียงแค่ขนาดโตใหญ่อย่างมาก ราว 2 เท่า หรือ 3 เท่าของนกอีบู หรือนกกระจอกเทศ และเพียงว่ามันสามารถจะบินไปใน อากาศจะมีไม่ได้ เธอก็รู้, ทอม, ว่า แอนโคนิโคคาบรือวาแห่งโปรตุเกส อาจจะค้นพบนิวกินี มาแต่ปี 1511 ทอเรสแห่งสเปนอาจจะพยายามครอบครองในปี 1606 อีก 150 ปีต่อมาบริษัท อินเดียตะวันออกของอังกฤษอาจจะพยายามเป็นเจ้าของเกาะนี้ และซอลันคายด์ซีกตะวันตกของ เกาะไปถึงปี 1828 แดงนกระทั่งในปี 1940 อีก 7 ใน 10 ส่วน ของนิวกินีก็ยังเป็นภูมิประเทศ ที่ไม่มีใครรู้จัก ไม่มีใครสำรวจเลย ลึกลับอยู่เมื่อ 4 ศตวรรษมาแล้วอย่างไร เดียวนี้ก็ยังคง ลึกลับอยู่อย่างนั้น เคยมีคนบอกฉันว่าเพียงแต่ในภูมิประเทศที่สูงขึ้นไปของเทือกเขาตาเรียสก็ ยังมีหุบเขาอีก เป็นอันมากที่ยังมิได้มีการสำรวจกัน เขาว่าหุบเขาเหล่านั้น มองจากทางอากาศ แล้วเต็มไปด้วยความสวยงาม และสงบ ไม่ต่างอะไรกับซังกริลลาของฮิลตัน ฉันยังจำข่าวหนังสือพิมพ์ได้อีกด้วยว่า เมื่อเดือนมิถุนายนปี 1154 มาเฟีเอง นักบินชาวออสเตรเลียคนหนึ่งซึ่งบินหลง ทางไปพบหุบเขา ซึ่งไม่เคยมีใครรู้จักแห่งหนึ่ง พร้อมด้วยชาวเผ่าโบราณอาศัยอยู่ในนั้นถึง 1,000,000 คน เห็นไหม ทอม ว่าในนิวกินียังมีสมบัติธรรมชาติที่แปลกประหลาดมหัศจรรย์ และพิลึกกึกก็อยู่อีกมากนัก อย่ว่าแต่เรื่องนกยักษ์ หรือนกของซินบัคกลาสีที่เราเห็นภาพกัน เป็นประจักษ์พยานยืนยันอยู่นี่เลย ถึงจะมีใครมามองว่า มังกรของซิกฟริดถูกฆ่าตาย แล้วมาเกิด ใหม่อยู่ที่นี้ ฉันก็อยากจะคิดว่ามันเป็นไปได้”

เป็นครั้งแรกที่ พ.อ.วิลเบอร์ โจนส์ เลิกความสนใจกับทิวมะพร้าวริมชายทะเลนอก โรงแรมออกไป เขาหันมามองดู ไมรา สมิธ ด้วยประกายนัยน์ตาแจ่มใสและตื่นเค้น

“ถูกของเธอทีเดียว ไมรา” เขาว่า “ตลอดเวลา 20 ปี ที่ฉันท่องเที่ยวไป ศึกษา ไปอยู่ในนิวกินี ไม่มีอะไรเลยที่จะเป็นไปได้”

ไมราเงหน้าขึ้นยิ้มกับเขา พรางลึนสีระชะชา ๆ

"อย่าให้เร็วนักคะ, วิลล์" หล่อนว่า "ฉันเพียงแต่จะบอกทอมเท่านั้นว่า โดยเหตุผล และธรรมชาติวิทยา ฉันไม่ข้องใจนักในเรื่องนกตัวนั้น แต่ถ้าจะเคล็ดไปไกลกันถึงกับว่า มันคอย ลักแกะและโคของชาวบ้านกิน ส่วนลูกสาวชาวบ้านกิน ส่วนลูกสาวชาวบ้านลักเอาเลี้ยงไว้ใน รั้งหรือวิมานของมัน ฉันก็เหมือนกับทอม เห็นจะต้องขอรบลา"

"ก็หมายความว่า เธอเห็นเรื่องของฉันเป็นเรื่องเหลวไหลทั้งเพ?" เสียงของ โจนส์บอกความแสบใจ

"ฉันไม่ได้ว่าอย่างนั้น" ไมราค่าน "ฉันว่าแต่เพียงว่า ฉันอาจจะเชื่อในเรื่องที่ว่า นกยักษ์ที่เราเห็นในภาพนี้อาจจะมีอยู่ในนิวกินี แต่ยังคงสลับในธรรมชาติของมันที่เหาะจากยอด เขา ลูกหนึ่งลูกโผลลงมาลักแกะและโคชาวบ้านไปกิน ที่ลักคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงสาว ๆ กลับ พาไปเลี้ยง เห็นไหมคะว่ามันคนละเรื่อง"

"แต่มันก็เกี่ยวเนื่องกัน" พ.อ. โจนส์ยืนยัน " เพราะภาพ ๆ นี้ ฉันถ่ายหลังจาก นกตัวนั้นพยายามจะขโมยหญิงสาวชาวคูมันไปจากค้ำบลที่ฉันพักอยู่เพียงนิดเดียว เพราะหวั่นรำย ที่ความกระหึ้นหึ้นของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ฉันถ่ายรูปไว้ไม่ทัน..."

"ฉันอาจจะเชื่อในข้อนั้นด้วยเหมือนกัน เพราะลงนกนั้นเป็นสัตว์กินเนื้อแล้ว คนหรือ แกะและผู้หญิงหรือผู้ชาย อาจเป็นเหยื่อของมันได้ทั้งนั้น นี่แหละ, วิลล์ที่ทำให้ฉันอยากถามเธอ ลึกซึ้งว่า อะไรทำให้เธอเชื่อว่านกตัวนั้นมันลักคน, โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงไปแล้วเอาไป เลี้ยง ไม่เอาไปกิน อย่างแกะหรือวัว?"

5.2 หมดเวลาอ่าน นักเรียนผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังใช้เวลา 1 นาที

5.3 หมดเวลาเล่า ครูเรียกตัวแทนกลุ่มคนที่ 3 ออกมาตอบคำถาม

5.4 เมื่อพร้อมแล้วครูอ่านคำถาม ให้นักเรียนคิดและเขียนข้อละ 30 วินาที

คำถามเรื่อง ล่องไพร เล่ม 1

1. นกยักษที่กล่าวถึงในเรื่อง อยู่ที่ไหน

ก. นิวกินี ข. ชวา ค. บอร์เนียว ง. สุมาตรา

(เฉลย : ก)

2. สิ่งที่ไม่เราแปลกประหลาดใจที่สุดเกี่ยวกับนกยักษตัวนี้คืออะไร

ก. ความใหญ่โตมโหฬารขนาดเฮลิคอปเตอร์
ข. กินสัตว์ใหญ่ ๆ เช่น วัวและแกะเป็นอาหาร
ค. มีอายุยืนยาวร่วมศตวรรษ
ง. จับผู้หญิงไปเลี้ยงไว้บนอาณาจักรของมัน

(เฉลย : ง)

3. คำถามต่อไปนี้ให้ตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"

3.1 ผู้ถ่ายภาพนกยักษตัวนี้คือ ดร.โทมัส สมิต
3.2 คณะของ ดร.สมิต เคยเห็นมนุษย์ค้างคาวมาก่อน
3.3 นกยักษตัวนี้ขนาดใหญ่เป็น 2 - 3 เท่าของนกอินทรี หรือนก

กระจอกเทศ

(เฉลย : 1 - ไม่ใช่, 2 - ใช่, 3 - ใช่)

5.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ ให้คะแนน

6. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 3 เรื่องมิงหม้าป่าใหญ่

6.1 ตัวแทนกลุ่มคนที่ 3 ออกมาอ่านเรื่องที่ 3 เรื่องมิงหม้าป่าใหญ่
ให้เวลาอ่าน 2 นาที

บึงหญ้าป่าใหญ่

หน้า 9-14 .

1. วันแรก

ย่างเข้าฤดูฝน ต้นอะไร ๆ ก็พากันรีบงอก แดกใบอ่อน ๆ ออกมาจนดินไม่มีที่ว่าง หลังจากฝนสาดซัดพื้น ปลูกเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ ที่นอนฝังดินให้ตื่น มาโป่งหน่อแตกใบ ทุกหนทุกแห่ง เต็มไปด้วยลูกพืชแย่งกันขึ้น พวกลูกมะขามเทศ ทั้งมะขามเปรี้ยวก็เขียวพริ้ว เป็นลานอยู่เต็มได้ ต้นแม่ของมัน ต่างพากันหยิ่งรากใส ๆ ลงไปให้ลึกคอนที่ดินยังอ่อนนุ่มอยู่ด้วยน้ำฝน แล้วมีวันตัว อาย ๆ ขึ้นมาชูเม็ดเปิดเหมือนปีก

พวกเถาวัลย์ที่ชูต้นตรงกับเขาไม้เป็น ก็เลื้อยทอดยอดออกไปไม่ยอมหยุด อยากรให้ แผลงปอเกาะ ทุกข้อแตกใบไม้บงกไม้พรั่ง เข้าคลุมกิ่งไม้แห้งและต้นไม้ตาย ให้ดูเป็นท่มสีเขียว คินกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมาใหม่

ทั้งต้นหญ้าและป่าใหญ่ต่างชูหนิแผ่นดิน ชยับสูงขึ้นไป ๆ เข้าวันนี้ตลอดฝั่งแควที่ไหล รื่อยล้าแล้วแต่ต้นไม้ขนาดโอบไม้รอบ ขึ้นอยู่มากจนเดินหลีกไม่พ้น ทำให้ทางเล็ก ริมฝั่ง ต้องคดโค้งอ้อมไปมา พากันยืนสงบ รอคอยแสงแดดอุ่น อยากรอวไบทใหม่ที่กำลังเติบโตเต็ม และยังไม่รู้พรุน ด้วยว่าเดือนนี้ใบไม้ช่างมากมายเสียจนแมลงลิมกิน

แผ่นดินทั้งหมู่บ้านกำลังอึมเิบใจ สมเด็นกระทบอก

นกเป็นร้อย ๆ เริ่มร้องเพลงเพรียกอยู่ตามยอดไม้ที่แค่อ่อนค้อย ๆ ส่องมาแล้ว มันเกาะอยู่ตามปลายกิ่งที่ผลหวาน ๆ ชอบมาเกิด พากันกระพือปีกจิก ๆ โผบินขึ้นไปแล้วกลับ ลงเกาะเรียงไล่กระโดด เดินอยู่กับการชยับกลับตัว แล้วก็เอียงหัวลงดูว่าผมเดินมากับใคร มัน กระพือปีกทัก ๆ แล้วหุบปีกหับ พอเห็นผมยิ้มให้ มันก็บินปร้ออวคปีกที่ชยับเร็วจนไปรุ่งใส ด้วงกลม ๆ เท่านั้นที่เห็นดำ ๆ ห่างไป

ฤดูฝนอันสดใสปลุกผมให้ตื่นขึ้นมา ให้ลึบรสความลึกลับแห่งเม็ดฝนเมื่อยามตกต้อง แผ่นดิน เพื่อการเกิดใหม่ของทุกขามาทำให้โลกนี้เป็นอุทยานสีเขียวประดับดอกไม้ ใครหนอ จะนึกเชื่อ ว่าฤดูร้อนเคยมาอยู่ที่นี้ อากาศชุ่ม ๆ ไม่มีแล้ว ฤดูฝนบัดควันมัว ๆ ไปเสียจากฟ้า น้ำฝนกวาดล้างพสุธาเสียใหม่จนไม่เหลือฝุ่น สายน้ำในลำแควไหลเร็วกว่าหน้าแล้ว และเอ่อขึ้น มาถึงครึ่งค่อนฝั่ง

ใครจะยังเข้าไปได้ ใครจะยังใจไว้อยู่ "ต้นไม้ ต้นไม้" หมตะโกน "แกกินน้ำฝน
อร่อยไหม" แล้วก็วิ่งทิ้งแม่ห่างไป ร้องเท้าใหม่ส่งเสียงดังก๊ก ก๊ก ก้องไปในราวป่า สะท้อน
กลับมาทำให้ผมต้องหยุดกึก ใจเต้นระทึก จ้องมองที่ริมทางข้างหน้า ดอกไม้ป่าเริ่มบานกัน
บ้างแล้ว พลังก็นึกครึกครองอยู่ด้วยคำถามมากมาย ผมวิ่งหน้าตั้งกลับไปทางเก่า

"แม่จ๋า ทำไมสีแดงชอบมาอยู่ตามดอกไม้"

แม่ยิ้มละไม แล้วผมก็วิ่งออกหน้าไปอีก อยากรู้อะไรไปไกลแสนไกลสุดดู อยู่ ๆ มีเสียง
พิบ๊อบจากทางด้านขวาราวกับใคร สะบัดผ้าผืนใหญ่ ผมชะงักตัวตรง ปลายก็สูบไผ่จากลำแคว
ทางซ้ายจนผมต้องหันซ้ายไปดู กระรอกคกใจกระโดดโหย่ง ๆ เขย่ากิ่งไม้เหนือหัวทำลูกไม้ป่า
หล่น อะไรมาทำให้ป่าตื่น ผมตัวสั่น

อ้อ กลัวป่ามันเอง มันสะบัดหริบแม่ใบยอดสีเขียวอ่อนกางออกเต็มที่ ขึ้นตั้งด้านลม
ใบอื่นที่อ่อนโอนลงข้าง ๆ สีเขียวเข้มเริ่มแตกเป็นริ้ว ๆ ก็พลิกพลั่วพลอยไปกับเขา พอใบยอด
มันโยกเยกเท่านั้น ผมก็ตาค้าง ตั้งท่าจะวิ่งกลับไปหาแม่ที่เดินใกล้เข้ามา

"มันล้อลมนะลูก" แม่มองที่ใบกล้วยใบกโหว

"ลมมันชอบเล่นด้วยหรือแม่จ๋า"

ใบกล้วยนั้นกำลังโยกซ้ายย้ายขวา พลิกใบไปมา แล้วลมก็พัดเลยเข้าไปทางต้นไม้
ใหญ่ที่ใบแบน ๆ ส่งเสียงกรูกรือรือ หมุนควงอยู่กับปลายซี่เล็ก ๆ ของมัน ก้านใบเรียว ๆ
มีไว้ให้ใบมากมายกระพือพัด ดังกับว่าต้นไม้ต้องการความเย็นอยู่เป็นอาชีพ ความลับเหล่านี้
ทำให้ผมโล่งใจจนต้องวิ่งต่อ พอถึงตรงที่ทางยุบค้ำขวางอยู่ ผมหยุดดูไม่กล้าเดินลง

"คลองน้ำแห่งนี้ลูก" แม่ตะโกนให้ผมกล้า

"แม่จ๋า คลองมันรอน้ำไซ้ไหม"

"ไซ้จะ พอน้ำแควน้ำหลาก น้ำก็ไหลเข้าคลองไปทางนี้แหละ"

"น้ำมันไปไหน"

"ไปสวนหลังบ้านเราสิลูก"

"ไปสวนแล้วไปไหน"

"ไปถนนที่มีรถยนต์วิ่ง"

"ไปถนนที่รถวิ่งแล้วไปไหน"

"ไปบึงหญ้าใหญ่จะลุด"

"โอ้ บึงหญ้าใหญ่ น้ำไปอยู่ที่นั่นทำไมแม่จ๋า มันอยากให้เป็นปลาโคหรือ"

6.2 หมดเวลาอ่าน นักเรียนผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง ให้ความ
1 นาที

6.3 หมดเวลาเล่า ครูเรียกตัวแทนกลุ่มคนที่ 4 ออกมาตอบคำถาม

6.4 นักเรียนพร้อมแล้วครูอ่านคำถามให้เวลานักเรียนคิดและเขียนคำตอบ
ข้อละ 30 วินาที

คำถามเรื่อง บึงหญ้าป่าใหญ่

1. ต้นไม้อะไรที่ไม่ได้กล่าวถึงในตอนนี้

ก. มะขามเทศ

ข. มะขามเปรี้ยว

ค. กัลยป่า

ง. กัลยไม้

(เฉลย : ง)

2. ใบไม้ชนิดใดที่กระทำอาการ "โยกซ้ายซ้ายขวาพลิกไปโยมา"

ก. กัลย

ข. โป

ค. ใฝ่

ง. มะพร้าว

(เฉลย : ก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. "ทั้งคันหญาป่าใหญ่ต่างพูนแผ่นดิน" ข้อใดอธิบายข้อความนี้ได้ดีที่สุด

- ก. หญาปกคลุมแผ่นดินรกรากมากขึ้น
 - ข. ต้นไม้ใบหญาต่างเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว
 - ค. ต้นไม้ใบหญาเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว
 - ง. ต้นไม้ใบหญาตายทับถมบนแผ่นดินหนาขึ้น
- (เฉลย : ข)

4. ฤดูกาลที่กล่าวถึงในเรื่องคือฤดูกาลใด

- ก. ปลายฤดูร้อน
 - ข. ต้นฤดูฝน
 - ค. ปลายฤดูฝน
 - ง. ต้นฤดูหนาว
- (เฉลย : ข)

6.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ แล้วให้คะแนน

7. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 4 เรื่องลูกอีสาน

7.1 ตัวแทนกลุ่มคนที่ 4 ออกมาอ่านเรื่องที่ 4 เรื่องลูกอีสาน ให้เวลาอ่าน

2 นาที

ลูกอีสาน หน้า 1-6

บทที่ 1

หมู่บ้านเริ่มร้าง

47 ปี ครั้งกระโน้น...มีเรือนเสาไม้กลมหลังหนึ่ง ยืนอวบแดดอันระอุอ้าวอยู่ใต้ต้นมะพร้าวอันสูงลิ่ว ยามลมพัดฉิวมาแรง ๆ ผู้เป็นพ่อจะบอกลูกเล็กทั้ง 3 คนให้รีบ ลงไปอยู่ที่อื่น มะพร้าวต้นนี้อาจจะหักลงมาทับเรือนเอาก็ได้ เด็ก ๆ ที่อยู่บนเรือนอาจจะแขนขาหัก

ถ้าลมพัดไม่แรงนัก เด็กทั้งสามก็จะพากันนอนฟัง เสียงชู้ซ่าตามข้างฝาและมองหลังคา สายตาเหม็ง ฝากันดับหญาคามุงหลังคาถูกแดดเผาจนแห้งกรอบ เมื่อโค่นลมพัดมันจึงมีเสียงซ่า ๆ ถ้ามีเสียงพ้อบอกว่าแล่นลงไปไว ๆ ก็จะได้วิ่งลงไปเร็วที่สุด

เรือนหลังนี้อยู่ในหมู่บ้านทางภาคอีสานแห่งหนึ่งทุกครัวเรือนมีสภาพเหมือนกัน คือ มีขุ้งข้าวอยู่ใกล้ตัวเรือน และคอกวัวควายอยู่ใต้เรือน รอบ ๆ หมู่บ้านก็เป็นทุ่งนาและหนองน้ำซึ่งจะแห้งขอดบ่อย ๆ เลยหนองน้ำไปอีกหน่อยก็จะเป็นป่าโปร่ง ที่ชาวบ้านเรียกมันว่าโคกอีหลวย วันไหนแดดร้อนจัดจะไม่มีเด็ก ๆ วิ่งในถนน เพราะพื้นดินส่วนมากเป็นทราย แต่การไปมาที่ไหน ๆ ก็ต้องเดินด้วยดินเปล่าไม่ว่าดินทรายจะร้อนสักเพียงใด ผู้ที่มีมาชีในบ้านนี้ก็มีเพียง 3 คน ถ้าจะไปทอดแหปลาในที่ไกล ๆ ก็จะใช้เกวียนเทียมวัวไปกันหลาย ๆ เล่ม กว่าจะกลับมาก็กินเวลาเป็นยี่สิบวันเลยไป

เด็กเล็ก ๆ 3 คน ที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ในเรือนหลังที่ว่านี้ ก็มีเด็กชายคนหนึ่งเป็นที่พอจะรู้อะไรได้บ้าง ส่วนเด็กหญิงผู้เป็นน้อง 2 คน ยังไม่ชอบบุงขึ้นขันน้กนนอกจากจะมีงานบุญ ผู้พ่อจึงจะจับให้บุงขึ้นแล้วจูงแขนไปกับเพื่อนด้วยความดีใจ คืนไหนมีลมฝนค่อนข้างแรง เด็กชายคนมักจะถามพ่อว่าทำไมไม่เปลี่ยนหลังคาด้วยผ้าใบทองสด ๆ เมื่อพ่อบอกว่ายังไม่มีเวลา เด็กชายคนจะได้แต่พ่อกอดอยู่หงิก ๆ ถ้าถามอีกว่าไค่นมะพร้าวต้นนี้ถึงเสียดีไหมพ่อ แม่จะพูดขึ้นก่อนว่า ถ้าลูกกินข้าวหลามไม่ใสกะทิได้ก็จะตัดมันทิ้งเดี๋ยวนี แล้วคุณจะไปเรื่องอื่นทันที เพราะขนมที่ลูกกับน้อง ๆ ได้กินจนนอนหลับก็มีเพียงข้าวหลามอย่างเดียว ขนมลูกอมหวาน ๆ ร้านเจ๊กอู้นั้นคุณก็ไม่เคยสนใจ บางวันคนแกว (ญวน) หามของมาขาย คุณจะแบมือขอตั้งค์พ่อซื้อกะโหลกขี้มูน (ประทัด) ทีละ 2-3 คอก ถ้าพ่อบอกว่าไม่มีสตางค์น้อย (เงินย่อย) คุณจะขืนดู พวกแกวหามของไปจนลับตา แต่คุณไม่รู้หรอกว่าคนแกวพวกนี้มาจากไหน และจะไปทางไหน

แต่คุณก็เคยนึกรำกกับเกลียดพวกนี้พอๆกัน พ่อเคยบอกคุณว่า "อย่าไปยุ่งกับมันน้กนพวกนี้"

"เป็นหยัง...ทำไม?" คุณถามทันที

"เว้ากับแกวมันบ่แล้วจ้ก เกื่อ คือมันหัวหมอ"

คุณพยักหน้ารับคิดอยู่ในใจว่า คนแกวพวกนี้เคยจับเด็ก ๆ ข้ามแม่น้ำโขงไปควักเอาตับออกมากินเหมือนกับกินตับหมา แล้วมันก็จะโยนเด็กนั้นทิ้งน้ำโขงลงไป แต่แม่ของคุณนั้นไม่เห็นด้วย กลับพูดว่า ถ้าพวกเขาคนอีสานเอาอย่างคนแกวจะไม่มีวันทุกข์ยากปากหมอง

คืนหนึ่งพ่อเล่าให้ลูก ๆ ฟังว่า พ่อของพ่อ หรือปู่ของเด็ก ๆ เคยบวชเป็นพระ อยากรเขียนหนังสือทางพระมาก ๆ จึงเดินด้วยดินเปล่าเข้ากรุงเทพฯ กับคนไม่บวช 3 คน ทุกคนจะหามข้าวสารไปด้วยเพื่อหุงกินยามหิว ปู่ของเด็ก ๆ ที่เป็นพระก็ต้องสพายุงข้าวสารไปเหมือนกัน 13 วัน จึงจะถึงเมืองโคราช แล้วพากันขึ้นรถไฟไปกับหมูจนถึงกรุงเทพฯ แต่พระในกรุงเทพฯ ไม่ยอมรับ

ให้ปู่เข้าเรียนหนังสือธรรม เพราะเขาว่าปู่ชอบกินของดิบ ๆ และสกปรก อีกอย่างหนึ่งเขาเห็นปู่
ขาลาย คือ สักลายตั้งแต่หัวเข่าขึ้นไปถึงโคนขาสุดทั้ง 2 ข้าง

"พระกรุงเทพา ชี้เหนียวไม่ให้ปู่เรียนหนังสือไซ้หม้อ" เด็กชายคุณถาม

"เขากลัวปู่เป็นผีปอบเข้าไปกินตับพระในวัดหม้อคนะ" พ่อเล่าอีกว่าปู่โมโหจนตัวสั่นทำให้
พระในวัดเข้าใจว่ามีปอบทำฤทธิ จึงพากันไล่ปู่ออกจากวัดไป ปู่โมโหมากจึงสึกจากพระ แล้วไป
ทำงานเกี่ยวข้าว หาเงินได้หลายตำลึง จึงเดินทางกลับบ้านคนเดียว พอเลยเมืองโคราชมา
ได้ 10 วัน ก็ถูกพวกแควปล้นเอาเงินจนหมด ปู่ของเด็ก ๆ จึงเกลียดคนแควเหมือนเกลียดผีปอบ
แต่นั้นมา

วันหนึ่งเป็นวันร้อนมากที่สุด ขณะที่เด็ก ๆ 3 คน เล่นอยู่ใต้ถุนเรือน คุณเห็นแม่เดินออก
ไปที่กองทรายหน้าบ้าน แล้วคุ้ยทรายหยิบเอาไข่ไก่ขึ้นมา 3 ลูก แม่กลับมาขึ้นไปบนเรือน แล้วหัว
กระดิกข้าวเหนียวกับถ้วยปลาแดก (ปลาร้า) ลงมา แจกไข่ให้เด็ก ๆ คนละลูก เด็ก ๆ บั้นข้าว
เหนียวจิ้มปลาร้าส่งเข้าปาก แล้วก็กินไข่ไก่ต้มตามลงไปทีละน้อยด้วยความอร่อย พ่อลงมาเห็น
บอกว่า ไข่หมกในทรายกินแซบกว่าไข่ต้มในน้ำ เรียนหนังสือก็เก่ง คุณถามพ่อว่า "จะให้ปู่เข้า
โรงเรียนหรือ?" พ่อก็บอกว่า "จริง ๆ ต่อไปนี้อย่าพูดคำว่าคุณกับพ่อแม่ และยี่สู้กับบุญหลายน้อง
สองคนนี่" คุณหยักคอแล้วเดินขึ้นหลายที่พ่อถามคุณว่า ไตขึ้นมาจะเป็นอะไร คุณบอกว่าอยากเป็น
แควมีของขายไปขายหลาย ๆ แม่พูดขึ้นว่า ถ้าพ่อไปหาปลาแดกกับพวกเกเรียน ไปก็จะดีเพราะ
ปลาแดกมีอยู่ไม่ถึงตำนำเสร็จ และเด็กชายคุณก็จะเข้าโรงเรียนอีก ต้องซื้อปลาแดกกินและหนังสือ
กับเสื้อผ้าโรงเรียนให้คุณอีก

7.2 หมดเวลาอ่าน นักเรียนผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มฟังให้
เวลาเล่า 1 นาที

7.3 หมดเวลาเล่า ครูเรียกนักเรียนตัวแทนกลุ่มคนที่ 5 ออกมาตอบคำถาม

7.4 นักเรียนพร้อมแล้วครูอ่านคำถามให้เวลานักเรียนคิดและเขียนคำตอบ
ข้อละ 30 วินาที

คำถามเรื่อง ลูกอีสาน

1. เหตุการณ์ในเรื่อง เกิดขึ้นเมื่อประมาณกี่ปีมาแล้ว

- ก. 20 กว่าปี
- ข. 30 กว่าปี
- ค. 40 กว่าปี
- ง. 50 กว่าปี

(เฉลย : ค)

2. ชนชาติที่ประกอบอาชีพค้าขายในหมู่บ้านคือชนชาติใด

- ก. แกว
- ข. ลาว
- ค. เขมร
- ง. จีน

(เฉลย : ก)

3. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. คนในหมู่บ้านนี้มีอาชีพทำนา
- ข. คนอีสานกินง่ายอยู่ง่าย
- ค. ทนายร้อน ๆ ในหมู่บ้านสามารถทำไร่ไถ่งได้
- ง. พาหนะที่ใช้เดินทางมีเพียงเกวียนและม้า

(เฉลย : ง)

4. จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"

4.1 "โคกอีหลวก" คือ เณรเขาในหมู่บ้าน

4.2 "กะโหลกญี่ปุ่น" คือ ผล

4.3 ปู่ของคุณตายเพราะผีเข้า

(เฉลย : 1. ไม่ใช่, 2. ไม่ใช่, 3. ไม่ใช่)

7.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ ให้คะแนน

8. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 5 เรื่องหัวใจทอง

8.1 ให้ตัวแทนกลุ่มคนที่ 5 อ่านเรื่องที่ 5 ให้เวลาอ่าน 2 นาที

หัวใจทอง หน้า 1-6

(บ้านหลวงประสิทธิ์จรรยา ในกรุงเทพฯ เมื่อเปิดฉากจะแลเห็นห้องรับแขก ซึ่งคุณหลวงมักใช้เป็นห้องนั่งเล่นนอนเล่นด้วย คุณหลวงเป็นข้าราชการบำนาญ อายุ 80 ปี จึงไม่ค่อยจะมีแขกมาหาบ่อยนัก นอกจากจะเป็นเพื่อน ๆ ของลูกสาว ทางด้านชายมีโต๊ะกลมเดี่ยว ๆ กับเก้าอี้สมัยใหม่สองตัว บนโต๊ะมีแจกันเดี่ยว ๆ บักดอกไม้ หลังหมู่โต๊ะเก้าอี้เป็นหน้าต่างใหญ่ เปิดได้กว้างมีม่านสำหรับรูดปิดได้ ด้านขวามีเตียงแบบโบราณ ข้างเตียงริมผนังตรงกลางเวทมีตู้หนึ่งใบ ตั้งอยู่ชิดผนัง เหนือตู้มีรูปถ่ายเก่า ๆ ขนาดเล็กติดอยู่สองรูปรูปข้างบนพอเห็นได้ราง ๆ ว่าเป็นรูปผู้ชาย คือ ท่านเจ้าคุณลุงของคุณหลวง รูปที่อยู่ข้างล่าง เป็นรูปผู้หญิงสาว มีประตูเข้าออกทางด้านซ้ายและขวาด้านและหนึ่งประตู ฉากนี้ต้องไม่ลืมให้ลูกพอดังโต๊ะเก้าอี้ เตียงและตู้ ดังที่กล่าวมาแล้วเท่านั้นเมื่อเปิดฉาก สมศรี อายุประมาณ 30 กำลังเอาดอกไม้ใหม่มาเปลี่ยนดอกไม้เก่าที่แจกันบนโต๊ะ และจัดดูให้สวยงาม สมศรีแต่งตัวอย่างคนในบ้าน นุ่งซิ่น ใส่เสื้อเรียบ ๆ ม่านเปิดอยู่คู่อันหนึ่ง แล้วปราณี เข้ามาทางประตูซ้าย หัวถุงกระดาษ 2-3 ถุงเข้ามา แสดงว่ากลับมาจากไปซื้อของ ปราณีเป็นลูกสาวของคุณหลวง อายุประมาณ 35 ปี แต่งตัวนุ่งกระโปรงสวมรองเท้า และมีกระเป๋าถือ ปราณีเดินผ่านสมศรีไปแล้วจึงหยุดหันกลับมาพูด)

ปราณี สมศรี คุณมานพมาหรือเปล่า

สมศรี เปล่า ไม่เห็นมาดอกค่ะ

ปราณี (แสดงท่าไม่พอใจ) แล้วนี่คุณพ่อท่านไปไหนล่ะ (เหลียวดูทางเตียงเหมือนกับว่า "คุณพ่อ" มักจะอยู่ที่นั่น)

สมศรี เห็นท่านเดินไปเดินมาอยู่ที่นี่คะ เมื่อกี้นี้ก็อยู่ที่นี่

ปราณี โอ๊ย เหนื่อย สมศรีเอาไปไว้ที่ห้องฉันทีเถอะ (ส่งถุงกระดาษให้แล้วนั่งลงบนเก้าอี้)

(สมศรี รับของโดยไม่ได้พูดว่าอะไร แล้วเข้าประตูขวาไปโดยที่ยังจัดดอกไม้ไม่เสร็จ ดอกไม้เก่าที่จะเอาไปทิ้งก็ยังไม่ได้อาไป ปราณีนั่งอยู่ที่เก้าอี้เอื้อมมือไปแต่งดอกไม้ที่แจกัน แต่ก็ไม่ได้ทำอย่างจริงจัง แล้วนึกอะไรออกจึงลุกขึ้นไปตะโกนเรียกแม่ครัวที่ทางประตูขวา)

- ปราณี แม่แชน-แม่แชน
- แชน (เสียงขานอยู่ในโรง) ขา
- ปราณี มานี่หน่อยเถอะ (พูดแล้วเดินมาเปิดกระเป๋าทิ้งที่วางไว้ที่โต๊ะ หยิบกระดาษอะไรออกมา ดูแล้วเก็บไว้ที่เก่า) (แม่แชน อายุประมาณ 40 ออกมายืนที่ประตูขวา แม่แชนรูปร่างใหญ่ แข็งแรงพูดไม่ค่อยเกรงใจใคร แต่งตัวนุ่งผ้าถุงใส่เสื้อหลวม ๆ)
- ปราณี (เห็นแม่แชน) นี่ แม่แชน หาข้าวให้ยายจิวแล้วหรือยัง
- แชน ก็นี่ยังไม่ถึงเวลานี้คะ ถึงเวลาอิจันก็หาให้
- ปราณี (นึกว่าแม่แชนพูดรวน) ไม่ใช่...คือวันนี้ ข้าค่าครึ่งโรงเรียนเขาจะมารับยายจิว
- แชน เรื่องสำ รับกับข้าวละ อิจันไม่คิดเวลาตอกคะ แต่จะไปโรงเรียนกันท่าไม กลางค่ำ กลางคืน (พูดแล้วก็ไม่รอฟังตอบ จะกลับไป)
- ปราณี (ทำดีด้วย) เอ้อ แม่แชนจ๊ะ (แม่แชนกลับมา) แม่แชนอยู่บ้านมาวันนี้เห็นคุณมานพ มาบ้างหรือเปล่า
- แชน มา ก็คงมาทางประตูบ้าน อิจันอยู่ในครัวไม่เห็นตอกคะ
- (ขณะนั้นสมศรี กลับออกมาทางประตูขวา เพื่อจะดูเรื่องจัดดอกไม้ให้เสร็จ ปราณี ไม่สู้พอใจในคำตอบของแม่แชน ก็เลยกระพัดกระพืดเดินสวนกับสมศรีเข้าประตูขวาไป)
- สมศรี (เหลียวตามดูปราณีจนลับไปแล้ว) แหม พี่แชนเข้าคุณว่ายังงใจอีกล่ะ (ไปที่โต๊ะเพื่อจัดดอกไม้และเก็บดอกไม้เก่า ๆ ไป)
- แชน เข้าอะไร จันอยู่ในครัว มีอย่างหรือจะให้เห็นว่าคุณมานพมาหรือเปล่า
- สมศรี อ้อ เมื่อกี้พี่มาถึงก็ถามจันเหมือนกันแหละ ว่าคุณมานพมาหรือเปล่า
- แชน นายมานพคนนี่ ช่างไม่ถูกนัยน์ตาจันเสียเลย
- สมศรี ก็ใครถูกนัยน์ตาพี่แชนบางล่ะ นอกจากคุณจิว
- แชน เออ ก็เธอไม่ได้เห็นคุณน้อยนี่ถึงได้พูดยังงี้ ผิดกับคุณนิตนี่เป็นไหน ๆ
- สมศรี เสีย เสียตั้งแต่เมื่อไหร่
- แชน นี่เธอยังไม่รู้ตอกรี ก็เสียเมื่อคลอกคุณจิวยังงใจล่ะ
- สมศรี ตายจริง น่าสงสาร

(สมศรีจัดดอกไม้เกือบเสร็จ แม่แชนเข้าไปช่วย)

สมศรี เออ ที่แชมป์ทำทาง "คุณ" จะแต่งงานเร็ว ๆ นี้ละนะ (พูดแล้วก็ยิ้มเป็นเชิงรู้ว่า)

แชมป์ แต่งกะใคร นายมานพนี่นะรี

(พอพูดเสร็จก็มีเสียงก๊อกกักทางซ้าย ทั้งสองคนหลิวดู แม่แชมป์ตกใจ และพูดขึ้น)

แชมป์ พูดยังไม่ขาดคำก็ไหลมา เปิดละเวา

(แม่แชมป์รีบเข้าโรงทางประตูขวา สมศรียังเก็บดอกไม้ที่ไม่ใช่แล้วยังไม่เสร็จ

นายมานพเข้ามาทางประตูซ้าย ถือกระเป๋าสตางค์หนังสือแบง ๆ นายมานพอายุไล่เลี่ย

กับปราวดี คือประมาณ 35 ปี แต่งตัวชุดสากล ทำทางมีอะไรเรียบร้อยอยู่ในใจ พอเห็น

สมศรีเข้าก็พูด)

มานพ อ้อ สมศรี คุณปราวดีอยู่รี

สมศรี อยู่ค๊ะ (ยังเก็บดอกไม้ไม่เสร็จ)

มานพ บอกหน่อยซี เร็ว ๆ หน่อย

สมศรี (เก็บดอกไม้เสร็จ) ค๊ะ (เดินไป หลิวหลังดูมานพแล้วก็ออกประตูไปทางขวา)

(มานพอยู่คนเดียว นั่งลงเปิดกระเป๋าสตางค์หยิบเอากระดาษสีขาวแผ่นเท่า

กระดาษฟูลสแน็ป ออกมาดูอย่างเรียบร้อย แล้วปราวดีจึงได้ไหลเข้ามาทางประตูขวา รีบเข้าไปหา

มานพ)

8.2 หมดเวลาอ่าน ผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่อง ให้เวลาเล่า 1 นาที

8.3 หมดเวลาเล่า ตัวแทนกลุ่มคนที่ 6 ออกมาตอบคำถามหน้าชั้นเรียน

8.4 นักเรียนพร้อมแล้ว ครูอ่านคำถาม คำถามข้อนี้เป็นแบบ ✓ และ × จึงให้

เวลานักเรียนคิดข้อละ 10 วินาที

คำถาม เรื่องหัวใจทอง

ข้อความต่อไปนี้กล่าวถูกหรือผิด

(.....) 1. พ่อของปราวดีเป็นข้าราชการบ้านนา

(.....) 2. ปราวดีหย่ากับสามีเก่า

(.....) 3. จิวเป็นลูกของปราวดีกับสามีเก่า

(.....) 4. มานพเป็นสามีใหม่ของปราวดี

(.....) 5. มานพและปราวดีอายุไล่เลี่ยกัน

(เฉลย : 1. ถูก, 2. ผิด, 3. ผิด, 4. ผิด, 5. ถูก)

๑. เริ่มการแข่งขันเรื่องที่ ๖ เรื่องกองทัพธรรม

๑.1 ให้ตัวแทนกลุ่มคนที่ ๖ อ่านเรื่อง กองทัพธรรม ให้เวลาอ่าน ๒ นาที

บทนำ

นายกองเกรียน

ประตูเมืองพาราณสียังไม่เปิด แสงคบเพลิงที่ส่องสว่างทำให้เห็นหมู่เกรียนและคนเดินทางวิ่งไปคอยกันอยู่คับคั่ง คาวประจํารุ่งส่องแสงสुकนวลอยู่ทางทิศบูรพา นายประตูสองคนยืนรักษาหน้าตัวอย่างเคร่งขรึม มิโยที่ใครจะพูดจาส่งเสียงเอ็ดอึงกันในบริเวณนั้น บนเชิงเทียน มีทหารยามกลุ่มใหญ่บ้างเดินบ้างนั่ง มองดูจากพื้นดิน จะแลเห็นกองไฟเล็ก ๆ ซึ่งคงจะก่อไว้ด้วยความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเกี่ยวกับทหารเหล่านั้น ผู้ที่มาคอยอยู่ นอกจากเป็นพวกพ่อค้าและนักจาริกเพื่อบุญ ซึ่งเกี่ยวพันกับการบุญสถานกับทั้งนักบวชแห่งศาสนาิกายต่าง ๆ เป็นต้นว่า เตียรถีย์ นิครนถ์ ปรีพาทกแล้ว ยังมีสตรีอีกไม่น้อยที่มาเพื่อส่งสามีบ้าง บุตรบ้าง ซึ่งกำลังจะเดินทางไปขอแสงเงินแสงทองว่าไร ๆ ขอพ้า นายทหารยามบนเชิงเทียนก็ร้องบอกให้อาณัติสัญญาด้วยเสียงอันดัง นายประตูทั้งสองถอดคอคาลเปิดประตูออกไปคนละข้าง ผู้ที่ยืนคอยอยู่ก็รีบเดินคุ่มออก พ่อค้าเกรียนก็เคลื่อนขบวนเกรียนไปคุดเหมือนค่างจะรีบไปให้ได้ไกลที่สุด ก่อนที่ความแรงร้อนของดวงอาทิตย์จะกวราตกลงมาเต็มที่ ในหมู่สตรี ซึ่งห่มผ้าคลุมศีรษะพากันมาส่งสามีหรือญาติพี่น้องของคนนั้น บางนางมีใจอ่อนก็ชบหน้าลงกับฝ่ามือสะอื่นให้ ขบวนเกรียนอันยาวเหยียดค่อยเคลื่อนผ่านไป กว่าเกรียนคันสุดท้ายจะผ่านพ้นประตูเมืองก็สว่างแลเห็นลายมือได้ถนัด

"จากกาสิสู่ยศ, จากยศสู่วัชชี, จากวัชชีสู่โกศล, จากโกศลวังสะ แล้วกลับกาสิ" คำสั้น ๆ นี้ เป็นที่หมายรู่กันได้ดีถึงระยะทางซึ่งจะผ่านไปของพวกชาวขบเกรียน หมู่ญาติซึ่งอยู่ในพาราณสีต้องการทราบความเป็นไปของคนเหล่านี้ เมื่อได้ข่าวจากพ่อค้าเกรียนหรือคนเดินทางหมู่อื่น ก็จะคอยสำคัญการเดินทางว่า บัดนี้ จากแคว้นนั้นแล้ว ถึงแคว้นนั้นแล้ว ไกลเวลาที่จะเดินทางกลับหรือยัง

สินค้าสำคัญขงเมืองพาราณสี อันเป็นราชธานีของแคว้นกาสินั้นคือผู้ค่างชนิด ที่ทออย่างดี มีเนื้อละเอียด เป็นที่นิยมทั่วไปในหมู่กษัตริย์ พราหมณ์ และคฤหบดีชั้นสูงแห่งแคว้นทั้งหลายนอกจากนี้ ยังมีเครื่องหอม เช่น จุกจันทน์ และน้ำอบ ขบวนเกรียนซึ่งจัดระเบียบไว้ดีแล้ว บรรทุกสินค้าผ้าและเครื่องหอมไปเป็นอันมาก

โค ซึ่งได้รับการปรนเปรอเป็นอย่างดีก่อนหน้าออกเดินทาง ย่างเท้าพาเกวียนไปด้วย ทำทางบึกบึน แต่ละตัวที่นำมาใช้ได้เลือกล้วนล้าสนและมีลักษณะอันเป็นมงคล ในเกวียนคันหน้า มีชายสูงอายุนั่งเคียงไปกับบุตรหนุ่มของเขา พร้อมกับพว้าชี้แจง เพื่อถ่ายทอดความชำนาญในการเดินทางในการครองชีพ เป็นต้น แก่บุตรผู้เป็นที่รัก

ท่านผู้นี้ ชาวชัย เกวียนทั้งหลายรู้จักดี ในฐานะเป็นสัตถวาหะนายกองเกวียน ผู้มีส่วนกับเศรษฐีเจ้าของเกวียนและสินค้า เป็นผู้ควบคุมสิทธิ์ขาดทั้งในการเดินทางและในการค้าขาย ไม่มีใครรู้ความเป็นมาแต่ปางหลังว่า อนิยะผู้รับผิดชอบในการคุมขบวนเกวียนนี้ มีแหล่งกำเนิดในแคว้นกาสิหรือแคว้นไร จะรู้กันก็แต่เพียงว่า อนิยะ เป็นนายกองเกวียนที่รักษาคำพูด มีเมตตา กรุณาต่อผู้น้อย มีความฉลาดรอบคอบและกล้าหาญที่สุด ชาวชัย เกวียนทั้งหลายอุ่นใจและเชื่อมั่นในความปลอดภัยเมื่อเดินทางไปกับอนิยะ ในการพักแรมระหว่างทาง ในการนำเกวียนข้ามลำน้ำที่ เกวียนถึงข้ามได้เฉพาะบางตำบล อนิยะมีความรอบคอบ ยังขบวนเกวียนให้ผ่านแหล่งสำคัญนำ อันตรายต่าง ๆ ไปได้โดยสวัสดิคติตลอดมา

"อีกไม่กี่วันจะพ้นแคว้นกาสิ เข้าสู่แคว้นมคธ พักแรม ณ หมู่บ้านวังคันตะคินหนึ่ง แล้ว รุ่งขึ้นพ่อจะพาเจ้าเข้าชมกรุงราชคฤห เมื่อได้ผ่านไปทั่วทุกเมืองแล้ว จะได้เปรียบเทียบเมืองหลวง แคว้นต่าง ๆ กับเมืองพาราณสีของเราว่าต่างกันอย่างไร?"

"ข้าแต่ท่านบิดา เทียงวันนี้เราจะพักเกวียนที่ไหนกัน?" ชายหนุ่มผู้มีชื่อเดียวกับแคว้น สุระเสนะกล่าวถาม

"ร่วมไม้ฆะม่วงไกลลิบ ๆ ข้างหน้าโน้น ปรวิประ เทศตำบลนั้นน่าพักมากที่สุด" ท่านบิดา ตอบ

ครั้นถึงมัจฉันตีกสมัยจะวันตรงสี่ระ อันเป็นเวลาวันจัด ขบวนเกวียนก็มาถึงป่าไม้ มะม่วงพอสิตั้งที่อนิยะกล่าวกะบุตร เมื่อให้สัญญาณแก่เกวียนคันหลัง ๆ แล้ว อนิยะก็หยุดพักเกวียน อดทนด้านขวา สั่งให้บุตรปลดโคออกจากเกวียนพร้อมกับนำไม้ค้ำเกวียนมาค้ำไว้แทนโค แล้วก็ให้นำโคไปผูกไว้ ณ โคนต้นมะม่วงหนุ่ม ไว้ระยะพอให้ห่างพอเกี่ยว เต็มหญ้าในที่ใกล้เคียงได้แล้ว ให้ถือภาชนะน้ำลงสู่ฝั่งแม่คงคา ดักน้ำมาให้โค ขบวนเกวียนทั้งนั้นก็หยุดพักถัด ๆ กัน แลดูยาวเหยียด ไปตามทาง ด้วยประการฉะนี้

9.2 หมดเวลาอ่าน ผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ให้เวลาเล่า
1 นาที

9.3 หมดเวลาเล่า ตัวแทนกลุ่มคนที่ 7 ออกมาตอบคำถาม

9.4 นักเรียนพร้อมแล้ว ครูอ่านคำถามเรื่อง ที่ 6 และเขียนตอบข้อละ 30
วินาที

คำถามเรื่อง กองทัพธรรม

1. เมืองพาราณสี เป็นเมืองหลวงของแคว้นใด

- ก. มคธ
- ข. วัชชี
- ค. กาสี
- ง. โกศล

(เฉลย : ค)

2. สินค้าสำคัญที่สุดของเมืองพาราณสีคืออะไร

- ก. ผ้าทอ
- ข. เครื่องหอม
- ค. เครื่องเทศ
- ง. อัญมณี

(เฉลย : ก)

3. "ท่านผู้เฒ่าชัช เกรียนทั้งหลายรู้จักดี ในฐานะเป็นสัตถวาหะ นายกองเกรียน ผู้มีหุ้นส่วนกับ
เศรษฐีเจ้าของเกรียนและสินค้า เป็นผู้ควบคุมสิทธิขาดทั้งในการเดินทางและในการค้าขาย
ไม่มีใครรู้ความเป็นมาแต่ปางหลังว่า ผู้รับผิดชอบในการคุมขบวนเกรียนนี้มีแหล่ง
กำเนิดในแคว้นกาสีหรือแคว้นใด" ช่องว่างนี้คือชื่อของผู้ใด

- ก. อนิยะ
- ข. สุระเสนะ
- ค. วังคันตะ
- ง. มัชฌินติกา

(เฉลย : ก)

9.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ ให้คะแนน

10. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 7 เรื่องเมียง

10.1 ตัวแทนกลุ่มคนที่ 7 อ่านเรื่องเมียง เวลาอ่าน 2 นาที

เมียง

ณิศา

เมียงไม่ใช่คนสวย แต่เป็นเพียงเด็กสาวหน้าตาธรรมดา ผิวออกน้ำตาลละเอียด เมียงก็เลยได้ชื่อเมียง

เมียงถูกสอนให้ช่วยตัวเองมาตลอด ตั้งแต่เล็กจนโต เมียงจึงไม่เคยเสียใจกับความผิดหวังที่เมียงพบอยู่บ่อย ๆ และไม่เคยกลัวที่จะเผชิญกับมัน ไม่ว่าจะ เป็นกับเหตุการณ์หรือกับผู้ที่แวดวงชีวิตเมียงอยู่ เพราะเมียงนั้นนึกอยู่เสมอว่า เมียงไม่มีอะไรและไม่มีใคร เท่าที่เมียงจำได้ นอกจากพ่อกับแม่ที่เมียงรู้ว่ารักเมียงกว่าใคร เมียงก็มีตุ๊กตาดมมี่อยู่ตัวเดียวที่เป็นเพื่อนในคอนเล็ก ๆ พอโตขึ้นมา เมียงก็มีห้องของเมียงที่จะทำอะไรยังงี้ก็ได้ เมียงพอใจและเคยชินกับการอยู่กับความคิดของเมียงเอง เมียงมีเพื่อนบ้างแต่ไม่มากนัก มีเพื่อนสนิทกะเขาอยู่คนเดียว คือ เจ้านกที่คบกันมาแต่อนุบาลหนึ่ง จนถึงเดี๋ยวนี้ เมียงอยู่มหาวิทยาลัย และเจ้านกเรียนสื่อสารธุรกิจ

เมียงเรียนเขียนรูป และเป็นอิสระพอที่จะไปไหนมาไหนได้ เมียงแต่งตัวตามสบาย มุ่งกระโปรงจิ๋วคลาเล็ก ๆ เสื้อบางสีชมพูขาว ๆ แล้วก็รองเท้าผ้าใบสีคุ่นคู่หนึ่ง และที่เป็นเพื่อนสนิทคือขนมปังที่เมียงเอี้ยเอง เมียงเลาะมาจากกระโปรงโบราณรุ่นคุณย่า ในยามมีเพียงหนังสือ Art เล่มเล็กของ Dufy จิตรกรที่เมียงชื่นชมในความเป็นอิสระของเส้นสีอย่างง่ายที่ปรากฏในงานของเขา มีฟูกัน กล่องสี จานสี และก็ให้การ์ตูนอีกหนึ่งสำหรับ เมียงชอบเล่นร้อมมี และกำลังหัดเล่นบวริจก็ เท่านั้นสำหรับเมียง

นอกจากวิชาเอกเขียนรูปแล้ว ก็ยังมีวิชาโท และวิชาพื้นฐานอีก งานของเมียงจึงหนักไม่ใช่เล่น แต่เมียงก็ยังสบายของเมียง เมียงเป็นคนขี้เกียจ มาสาย แล้วก็ชอบโคจร แต่เมียงไม่เคยต้องข้อม เมียงเมื่อที่จะต้องนั่งฟังอาจารย์เล็ก เซอร์ เรื่องที่มีอยู่ในสำเนาคำบรรยายที่อาจารย์แจกเมียงอ่านของเมียงเองก็ได้ เมียงไม่คิดว่าคนเราจะต้องเรียนรู้จากโรงเรียนอย่างเดียว มันเป็นค่านิยมของสังคมเท่านั้น และใบปริญญาก็เป็นเพียงใบเบิกทาง แต่ถึงอย่างไร เมียงยอมรับว่า เมียงโชคดีมากที่ได้เข้ามาเรียน เมียงอยากให้พ่อแม่ดีใจเท่านั้น เมียงเองได้เรียน

เขียนรูป ได้เห็นสีได้เห็นอะไร ๆ ที่รวมกันแล้วเป็นความงามประทับใจ เมียงก็พอใจแล้ว เพราะเมียงไม่รู้ว่าจะคนเราจะต้องการอะไรอีกนอกจากความสบายใจ

ใคร ๆ อาจจะหาว่าเมียงโง่งที่ไม่คิดถึงความก้าวหน้า ไม่ตื่นตัว เอื้อยเอื้อยเหมือนสายน้ำยังงาก็ได้ แต่เมียงถือว่าเมียงไม่เคยทำความเดือดร้อนให้ใคร มันอาจจะเป็นเพราะเมียงเกิดมาในยุคที่สับสน ยุคของความวุ่นวายแก่งแย่งชิงดี เห็นแก่ตัว และกอบโกยผลประโยชน์ใส่ตัวละมัง เมียงถึงเมื่อ เพื่อนบอกว่านิสัยเมียงเหมือนผู้ชาย คงจะเพราะเมียงพูดหวานเอาใจใครไม่เป็นละมัง แต่ใครจะรู้ว่าเมียงซบเซาซึ่งนักกับโคลงเพราะ ๆ และแลเห็นความงามของดอกหญ้า เมียงมิให้แต่ความจริงใจที่ใคร ๆ มักจะมองข้าม หากเมียงคบใคร เมียงจะเอาความจริงใจทั้งหมดของเมียงที่มีอยู่เข้าแลก เมียงจึงต้องเสียใจอยู่เสมอ และแม้เมียงจะรู้ในข้อนี้ดี แต่จะให้เมียงกักเก็บความจริงใจไว้เมียงก็ทำไม่ได้ เมียงซบเซาใจไม่เป็นไม่ว่ากับใคร รวมทั้งเขาซึ่งเข้ามาสู่แวดวงชีวิตของเมียงเหมือนกับคนอื่น ๆ

เขาเป็นเพื่อนของเพื่อนเมียงอีกที ทำงานเขียนแบบ รู้จักกับเมียงเมื่อวันที่เขามาหาเพื่อนและเมียงนั่งอยู่พอดี เขาเป็นคนรูปร่างสันตัก ผิวคล้ำละเอียด หน้าคม และมีอะไรบางอย่างในคำ ที่ทำให้ดูเป็นคนลึก ๆ เมียงไม่ได้สนใจเขาเกินกว่าเพื่อนของเพื่อน แต่เห็นเขามองเมียงอยู่หลายที จนแม้เพื่อนเมียงมาบอกทีหลังว่าเขาสนใจเมียง เมียงก็ยังไม่เชื่อ และลืม ๆ ไป

เขามาหาเพื่อนอีกหลายคน บ้างน้อย ๆ และคุ้นเคยกับเมียงมากขึ้น เล่าอะไร ๆ ให้เมียงฟัง ชวนเมียงไปกินข้าว ดูหนัง ฟังเพลง เมื่อคราวที่บัลเลต์รัสเซียมาแสดงที่โรงละครแห่งชาติ เขามารับเมียงไปดู เขาคุยกับเมียงได้ทุกเรื่อง จนเมียงรู้สึกเหมือนเมียงกับเขาสนิทสนมและเข้าใจกันดี ทั้งที่จริงแล้วเมียงยังไม่รู้จักเขาเลย เมียงไม่เคยรู้อะไรเกี่ยวกับตัวเขามากไปกว่าทำงานเขียนแบบมีเพื่อนมาก และไม่ค่อยจริงจังกับชีวิต อาจจะ เป็นเพราะเมียงไม่เคยถามเขาละมัง ด้วยเมียงถือว่าทุกคนต่างก็มีเหตุผลของตัวเอง และเหตุผลบางอย่าง บางทีเราก็ไม่อยากจะบอกใคร เมียงจึงเคารพสิทธิของคนอื่นเสมอ และเมียงกับเขาคบกันได้อย่างไม่มีหั่นอะ หรือข้อผูกมัดอะไร เราคบกันอยู่นาน เขาโทร.มาหาเมียงบ้าง มารับเมียงที่คณะคอนเสิร์ต ชวนเมียงไปเที่ยวบ้านเขา เขาไม่เคยมีของกำนัลให้เมียง แต่เมียงก็พอใจ เพียงแต่ความจริงใจที่เขามีให้เมียงก็คุ้มค่ากว่าของกำนัลใด ๆ เขาไม่เคยพูด ไม่เคยมีคำหวานเอาใจ แต่ที่เขาอาทร เป็นห่วงเป็นใยเมียงอย่างที่ไม่เคยมีใครให้กับเมียงนอกจากพ่อกับแม่ ก็เป็นคำพูดที่ดีกว่าคำพูดใด ๆ เมียงจึงอบอุ่นและมั่นใจเวลาไปไหนกับเขา คอนนั้นท้องฟ้าดูจะเป็นสีชมพูสดใสในความรู้สึกของเมียง

- 10.2 หมดเวลาอ่าน ผู้อ่าน กลับไปเล่าเรื่อง เวลาเล่า 1 นาที
 10.3 หมดเวลาเล่า นักเรียนที่ยังไม่ได้ตอบคำถาม ออกไปตอบคำถาม
 10.4 ครูอ่านคำถาม เรื่อง เมือง ให้เวลานักเรียนคิดและเขียนตอบข้อละ

วินาที

คำถามเรื่องเมือง

1. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของเมือง

- ก. สวยขาว มีพรรมดี
 ข. มีความคคคคคค
 ค. เชื่อมั่นในตนเอง
 ง. เข้มแข็งและรักศิลปะ

(เฉลย : ก)

2. เมืองถูกใจ "เขา" เป็นพิเศษเพราะอะไร

- ก. เขารูปหล่อ
 ข. รสนิยมตรงกัน
 ค. คบกันมานานจนรู้ใจกัน
 ง. เขาเอาใจเก่ง

(เฉลย : ข)

3. ข้อใดกล่าวถึงเมืองไม่ถูกต้อง

- ก. เมืองชอบหนีเรียน
 ข. เมืองกลัวความคิดหวัง
 ค. เมืองเป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่
 ง. เมืองไม่ยึดถือปริญญา

(เฉลย : ข)

11. ครูรวมคะแนนจากการแข่งขันทั้งหมด ตัดสินผู้ชนะ ให้รางวัลและอธิบายว่า

เรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนอ่านนั้น นักเรียนจะหาอ่านฉบับเต็มได้ที่ใดบ้าง ครูแนะนำหนังสือเหล่านั้น
 คร่าว ๆ พร้อมทั้งเชิญชวนให้นักเรียนไปอ่านหนังสือนั้น ๆ

ผู้รับผิดชอบ

ครูภาษาไทย

การประเมินผล

1. ดูผลการแข่งขัน
2. ดูความสนใจร่วมกิจกรรม
3. ติดตามพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ครูอาจใช้เกมนี้แข่งขันตอบคำถาม เรื่องในบทเรียน โดยให้นักเรียนอ่านมาล่วงหน้า แล้วแข่งขันตอบคำถามก็ได้ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูอาจใช้เกมนี้ในการสรุปบทเรียน โดยให้นักเรียนประชุมกลุ่มสรุปบทเรียน แล้วส่งตัวแทนแข่งขันตอบปัญหา เป็นการทบทวนบทเรียน
3. ครูอาจแข่งขันการอ่านโดยนำเรื่องมาจากบทความอื่น ๆ นอกจากแบบเรียนและหนังสืออ่านนอกเวลา
4. อาจแข่งขันตอบคำถามการอ่านเรื่องคอนต์จากแบบเรียน
5. อาจจัดการแข่งขันเป็นรายคู่ โดยให้นักเรียนเลือกหนังสืออ่านเอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการอ่าน
2. นักเรียนรู้จักหนังสือมากขึ้น
3. นักเรียนติดตามอ่านเรื่องต่อจากตอนที่ ก มา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ 2

การอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ

ชื่อโครงการ อ่านให้สุนทรีย์ ต้องรู้จักตีความ

หลักการและเหตุผล

ในการส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านนั้น ครูผู้สอนจะต้องพยายามชี้แนะ กระตุ้น ชักจูง ให้เด็กอ่านหนังสือ แต่เงื่อนไขของการที่เด็กไม่ยอมอ่านหนังสือส่วนหนึ่งอาจมาจากการที่เด็กไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านหรือไม่สนุกสนานกับสิ่งที่อ่านเลย ที่เป็นดังนี้เพราะเด็กไม่รู้จักการตีความนั่นเอง การตีความจะช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนมิได้แสดงไว้โดยตรง ผู้อ่านจะต้องอาศัยการอ่านอย่างรอบคอบ ใช้เหตุผลประมวล เหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การคาดคะเน การได้ใช้ความคิดสืบสาว เรื่องราวให้ชัดเจนจะทำให้เกิดความสนุกสนานในการอ่าน

ดังนั้นในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ครูจึงมิได้มีหน้าที่เพียงการเชิญชวน ให้เด็กอ่านเท่านั้น แต่ครูยังจะต้องชี้แนะให้เด็กได้เห็นความคิดส่วนลึกที่ผู้เขียนแฝงไว้ในข้อความอีกด้วย การอ่านตีความจะช่วยให้เด็กได้รับรสชาติของการอ่านอีกระดับหนึ่งที่มีใช้ความสนุกสนานตามตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นความสนุกสนานกับความหมายที่แฝงอยู่เบื้องหลังตัวอักษรเหล่านั้นนั่นเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถาม เกี่ยวกับความหมายโดยนัยของคำต่าง ๆ ในข้อความได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของข้อความ เปรียบเทียบอุปมาอุปไมยได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกเจตนาารมณ์ของผู้เขียนได้
4. เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถาม เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมาย ความรู้สึก และอารมณ์ สะท้อนใจจากบทประพันธ์ ซึ่งอาจเข้าใจได้มากน้อยลึกซึ้งเพียงใด ตรงกันกับผู้ประพันธ์หรือผู้อ่านคนอื่น ๆ หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน โดยในกระบวนการอ่านเพื่อตีความนั้นผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการแปลความ จับใจความสำคัญ การสรุปความ รวมทั้งการ เปรียบ เทียบความสัมพันธ์ของข้อความ

ปัจจัยสำคัญที่สุดในการอ่านตีความ คือ ความเข้าใจ เจตนาารมณ์ของผู้เขียนและความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนขึ้น การแสดงเจตนาของผู้เขียนนั้นมีทั้งแสดงไว้โดยชัด เจน และโดยซ่อนเร้น การแสดงเจตนาโดยชัดเจนนผู้อ่านสามารถ เข้าใจได้ทันที โดยไม่ต้องใช้ความคิดพิจารณามากมายนัก การแสดงเจตนาโดยซ่อนเร้น คือ ไม่บอก เจตนาตรง ๆ กล่าวถึงเรื่องหนึ่ง แต่อาจมีความหมายถึงสิ่งหนึ่งก็ได้

การจะ เข้าใจความหมายของ เจตนาดังกล่าว ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความเข้าใจและ เข้าถึงความหมายของคำ ของข้อความนั้น ๆ เสียก่อน ความหมายของคำมี 3 ประเภทคือ

1. ความหมายกักคุณ หมายถึง ความหมายของคำที่มีอยู่ก่อนแล้ว และนำมาตีความในสิ่งที่อ่านต่อไป เช่น สีแดง มีความหมายกักคุณถึงความร้อนแรง ความรุนแรง
2. ความหมายหลายนัย หมายถึง คำบางคำมีความหมายหลายแง่หลายมุม เช่น น้ำตา เป็นได้ทั้งความดีใจ เสียใจ หรือแค้นใจก็ได้
3. ความหมายนัยประหวัด หมายถึง ความหมายที่จิตใจนึกประหวัดไปถึงบางสิ่ง บางอย่าง ที่สัมพันธ์กับคำที่ปรากฏ เช่น คำว่า กรุงเทพฯ ทำให้นึกถึงความเจริญทางวัตถุ ความเสื่อมทางสังคม เป็นต้น

ข้อปฏิบัติ เกี่ยวกับการอ่านตีความมีดังนี้

1. อ่านเรื่องที่จะตีความให้ละเอียด แล้วพยายามจับประเด็นสำคัญของเรื่อง
2. พยายามทำความเข้าใจถ้อยคำที่ เห็นว่ามีความสำคัญและต้องไม่ลืมดูบริบทว่า บริบทกำหนดความหมายของคำน่าไว้อย่างไร
3. ขณะที่อ่านต้องพยายามคิดหาเหตุผลและโคจรครวญอย่างรอบคอบ นำมาประมวล เข้ากับความคิดของตน ว่าข้อความนั้นมีความหมายถึงสิ่งใด

4. การตีความมิใช่การถอดคำประพันธ์ เพราะการตีความเป็นการจับเอาแต่ใจความสำคัญ จะคงไว้ซึ่งข้อความเดิมไม่ได้

5. การตีความนั้น เป็นการตีความตามความรู้ความคิดของผู้อ่านเอง ซึ่งอาจไม่ตรงกับความคิดของใครใคร่ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีเหตุผลประกอบที่ชัดเจน

กิจกรรมการสอน

1. นำคำประพันธ์สั้น ๆ ง่าย ๆ มาให้นักเรียนอธิบายความหมาย แล้วนำข้อความที่ยากขึ้นมาให้นักเรียนลองฝึกตีความ

ตัวอย่างข้อความที่ให้นักเรียนลองฝึก

1.1 ทางไปสู่เกียรติศักดิ์ จักประดับดอกไม้
หอมทวนยวนจิตไซริ ไปมี

(ร. ๕)

หมายความว่า ชื่อเสียงเกียรติยศนั้น มีได้ได้มาโดยง่าย ๆ
ดอกไม้ในที่นี้หมายถึง ความสวยงาม ความร่าเริง

1.2 อย่าเอื้อม เด็ดดอกฟ้า มากนอม
สูงสูดมือมักดรอมน ออกไซ
เด็ดแต่ดอกพยอม ยามยาก ชมนา
สูงก็สอยด้วยไม้ อาจเอื้อมเอาถึง

(โคลงโลกนิติ)

หมายความว่า คนเราควรรู้จักประมาณตนในการเลือกคู่ครอง ไม่ใช่สูงจนเกินตัว

ดอกฟ้า หมายถึง ผู้ที่สูงศักดิ์กว่าเรา
ดอกพยอม หมายถึง ผู้ที่มีฐานะ สักดิ์ตระกูลเสมอกับเรา

1.๓ เพ็ญพระจันทร์นั้นสว่างแต่ข้างขึ้น
กระด่ายมันเมาเพ็ญจนเป็นบ้า
ฉันทราวมวิสัยใสทุกเวลา
น้ำใจข้าเมามันทั้งขึ้นแรม

(นิทานเวตาล)

หมายถึง ความหลงใหลไม่สิ้นในตัวหญิงคนหนึ่งของชายคนหนึ่ง
ซึ่งมีความหลงใหลไม่สิ้นตลอดเวลา

พระจันทร์ ความหมายนัยประหวัดหมายถึง หญิงผู้สูงศักดิ์

กระต่าย ความหมายนัยประหวัดหมายถึง ชายผู้ต่ำต้อย

1.4 "ผมมีน้ำผึ้งในปาก แต่ไม่มีมิตในหัวใจ"

(รงค์ วงษ์สวรรค์)

หมายถึง ผม เป็นคนจริงใจ ผม เป็นคนปากกับใจตรงกัน

น้ำผึ้ง หมายถึง ความหวาน ความสุภาพ

มิต หมายถึง ความคม การประทุษร้าย

1.5 "แร่อาคูยิ่งดีเท่าไร เราก็ต้องถลุงด้วยไฟแรงยิ่งขึ้นเท่านั้น"

(ซีค)

หมายถึง ผลงานจะดีได้เท่าไร ต้องผ่านความยากลำบากมากเท่านั้น

แร่อาคู หมายถึง ผลงาน ความสำเร็จ

ไฟแรง หมายถึง ความยากลำบาก ความทุกข์ทรมาน

2. ให้นักเรียนลองยกตัวอย่างข้อความหรือคำประพันธ์ที่นักเรียนชอบ แล้วอธิบาย

ความหมาย

3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน ครูให้แบบฝึกทักษะกล่าวอ่านตีความกับ

นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่าน แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง กลุ่มใดตอบได้มากกว่าเป็นผู้ชนะ

3.1 จงอ่านเรื่อง ไบไม้ที่หายไป ของ เสกสรรค์ ประเสริฐกุล แล้วตอบ
คำถามท้ายเรื่อง ให้เวลา 15 นาที

ศูนย์วิทยุทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ไบไม้ที่หายไป

"ในที่สุด

ฉันก็มาพบตัว เองอยู่ที่โคนต้นไม้ นั่นอีก

ภาพไบไม้อ่อนสี เขียวละมุน เคลื่อนเข้ามาในหัวอย่างเศร้าสร้อย

จากนั้นก็ค่อย ๆ กลายเป็นสีเขียวสดใส... แล้วก็แดงระเรื่อ

ในววนั้นเอง

ฉันรู้สึกถูกใจด้วยความเจ็บปวดที่คั่งลึกและเชือดเฉือนอย่างที่สุด
อย่างไม่รู้ตัว....

ฉันลุกขึ้นกอดต้นไม้ข้างหน้าไว้แน่น

แล้วเกร็งสองมือจิกเล็บไปที่ลำต้นของมันอย่างทรมานทรมาย

หยาดน้ำสีขาวไหลรินมาตามร่องรอยที่ถูกเล็บกรีด

ฉันจ้องมองอย่างคะลึงจัน...

เมื่อเหลือบมองเหนือขึ้นไปอีก

ฉันก็รู้สึกสะท้านไปทั้งร่าง

นั่น... ใบไม้เ็น้อยของฉัน ไม่ผิดแน่ ๆ...

ข้างเหมือนกับที่ฉันพบในวันแรก

สีเขียวอ่อนละมุน

เส้นใยสยายอยู่ใต้ผิวใบละเอียดยอ่อนเหมือนกำกับเด็ก

อา... ฉันดีใจเหลือเกิน

ฉัน ขย่งเท้าขึ้น

ค่อย ๆ บรรจงจูบแล้วเบาที่ใบไม้นั้น

ครั้งนี้ริมฝีปากของฉันคงจะนุ่มนวลพอที่จะไม่ทำให้เกิดรอยข้ำขึ้นอีก

หยาดน้ำใสหยาดหนึ่งหยดตกลงลึกลงไปมาอยู่บนผิวใบ...

มันเป็นหยาดน้ำตาของฉันเอง

ฉันจะไม่เช็ดมันอีก เพราะใบไม้เ็น้อยต่างหากที่กำลังเป็นผู้เช็ดน้ำตาให้กับฉัน

เมื่อลดเท้าลงฉันจึงรู้ว่า

ถึงจะงอกจากต้นเดิมและที่เดิม

แต่ใบไม้ของฉันดูจะอยู่สูงกว่าเก่า

คงจะเป็น เพราะลำต้นนั้นสูงขึ้น

ฉันลูบรอยเล็บที่ตัวเองกรีดลงไปเมื่อสักครู่นี้เบา ๆ

เพิ่งรู้เดี๋ยวนี้เองว่าไม้ต้นนี้เป็นไม้ผลัดใบ...

(เสกสรรค์ ประเสริฐกุล)

คำถามท้ายเรื่อง ไบไม้ที่หายไป

จงเลือกข้อที่เหมาะสมที่สุด

1. คันไม้ในเรื่องนี้หมายถึงอะไร

- ก. คันไม้ในป่า
- ข. สังคมมนุษย์
- ค. กรุงเทพฯ
- ง. บ้านของ "ฉันท"

เฉลย : ข

2. ไบไม้ในที่นี้คืออะไร

- ก. ไบไม้
- ข. อุศมการณ์
- ค. ความไม่สิ้น
- ง. ความหวัง

เฉลย : ข

3. ไม้สลัดใบเปรียบได้กับอะไร

- ก. อุศมการณ์ที่เกิดใหม่ ในรากฐานเดิม
- ข. อุศมการณ์ที่เกิดจากแรงผลักดันต่าง ๆ
- ค. พันธุ์ไม้ประเภทหนึ่ง
- ง. การต่อสู้ยั้งคำเนนต่อไป

เฉลย : ก

4. ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร

"ไบไม้ของฉันดูจะอยู่สูงกว่าเก่า คงจะเป็นเพราะลำคันทันสูงขึ้น"

- ก. อุศมการณ์ของเขาสูงส่งกว่าเก่า เพราะเขาโตขึ้น
- ข. อุศมการณ์ของเขารุนแรงกว่าเก่า เพราะเขาแกร่งขึ้น
- ค. แม้อุปสรรคจะมากขึ้นแต่เขาจะไม่หือถอย
- ง. เป็นธรรมชาติของคันไม้ที่ต้องการแสงแดด จึงต้องถีบตัวให้สูงขึ้นเสมอ ๆ

เฉลย : ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ไบไม้ที่หายไปคืออะไร

- ก. ความทรงงถึงดี
- ข. ความหวาดกลัว
- ค. ไบไม้แก่ที่ร่วงไปตามกาลเวลา
- ง. อุดมการณ์ครั้งเก่าก่อน

เฉลย : ง

6. ผู้เขียนเขียนกวีนิพนธ์นี้ด้วยเจตนาอย่างไร

- ก. ให้กำลังใจตนเอง
- ข. ปลอบใจผู้ผิดหวัง
- ค. แสดงความเสียใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- ง. บรรยายสิ่งที่ได้พบเห็นให้ผู้อ่าน เห็นภาพ

เฉลย : ก

7. "ฉันเขย่งเท้าขึ้น ค่อย ๆ บรรจงจูบแม่ว่าเบาที่ไบไม้ นั้น ครั้งนี้ริมฝีปากของฉันคงจะนุ่มนวลพอที่จะไม่ทำให้เกิดรอยช้ำขึ้นอีก"

ข้อใดอธิบายความหมายของข้อความนี้ได้ดีที่สุด

- ก. ความผิดหวังที่ทำให้เขาไม่กล้าตัดสินใจ
- ข. ความท้อแท้ทำให้เขาไม่อยากต่อสู้อีกต่อไป
- ค. เขาเติบโตขึ้นความคิดของเขากลับเขื่องช้าลง
- ง. เขาเติบโตขึ้นเขาย่อมสุ่มขึ้น

เฉลย : ง

8. "ไบไม้่น้อยของฉัน ไม่ผัดแปร ช่างเหมือนกับที่ฉันพบในวันแรก สีเขียวอ่อนละมุน เส้นใบสยายอยู่ได้ผิวใบละเอียดอ่อน เหมือนแก้ว เด็ก"

ข้อใดอธิบายความหมายของข้อความนี้ได้ดีที่สุด

- ก. ไบไม้อ่อน มีสีสันสวยงาม บอบบาง และน่าทะนุถนอม
- ข. อุดมการณ์ครั้งวัยเยาว์ สดใส และบริสุทธิ์
- ค. คนเราย่อมสร้างความฝันจากฝันเล็ก ๆ ไปก่อน
- ง. เด็กคือผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสาเปรียบเหมือนไบไม้่น้อย

เฉลย : ข

3.2 จงอ่านเรื่อง "ซึก" ของ ประภัสสร เสวิกุล แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง
ใช้เวลา 15 นาที

ซึก

เปลวแดดของยามสายโลดระริกอยู่ตามก้นกรวดสีขาวที่โรย เหนือหิวณนที่ทอดผ่านอุทยาน
ซึ่งคารคาศด้วยบุปผาชาตินานาพันธุ์ มี เลือดตัวใหญ่คลี่ปีกสีม่วง เข้มพลีพรายอยู่ตามกอกุหลาบที่ชุกกัน
อวดกลีบดอกสีแดง เข้มราวผ้ากำมะหยี่...

กษัตริย์ฟ้าฮัตทรงดำเนิน เชื้องเข้าไปตามถนน เหมือนจะตกท่ายกับต้นไม้ทุกต้นและดอกไม้ทุก
ดอกที่รอรับเสด็จอยู่สองข้างทาง... พระพักตร์ของพระประมุขแห่งโย เดอร์ซาบัตดุสงบ เยือกเย็น
แตกต่างจากพระอนุชาที่โดยเสด็จตามมาใกล้ ๆ

"เสด็จที่อาจจะยังไม่ทรงทราบว่าตอนนี้ไอ้ลูกชายซึกซามาซ' ยังต้องสวมกำล้ง เป็นการใหญ่
ปิดประกาศเรียกชายฉกรรจ์เข้า เป็นทหาร เคลื่อนไปทั่วเมือง ใครต่อใครต่างพากัน เข้า ไปอ่อนน้อม
กับมัน ยิ่งนานวันก็ยิ่งกำเริบ เล็บसानขึ้นทุกที จนอีกหน่อยมันคงไม่เห็น เสด็จที่อยู่ในสายตา"

"เจ้าจ่า เกาลัดคั้นนั้นได้ไหม..."

ทรงชี้พระหัตถ์ไปที่ต้นไม้ใหญ่ที่ยืนตระมืนอยู่หัวโค้งถนน

"...ต้องใช้เวลาหลายต่อหลายปีทีเดียวว่ามันจะเติบโตแผ้วแผ่ เงามาได้ถึงขนาดนี้"

"หม่อมฉันได้ยินว่ามันส่งบัญชาอาวุธต่าง ๆ ที่ต้องการซื้อ ผ่านมาทางราชเลขาามากมาย
กำยกอง เสด็จที่ไม่ทรงนึกบ้างหรือว่าสักวันหนึ่งมันอาจใช้กำล้งคนและอาวุธพวกนั้นก่อเภทภัยแก่
ราชบัลลังก์"

"ข้ายังไม่กชื้นซมไม่ทายเป็นผู้ที่ลงมือปลุก เกาลัดคั้นนั้นในที่ตั้งตรงนั้น... บริเวณที่โล่งด้านหลัง
ทำให้ต้นไม้เกาลัดได้แดดได้ลมจนเติบโตออกงามถึงปานนี้ แต่ขณะเดียวกันความโล่งนั้นเองที่ทำให้
เกาลัดคั้นนั้นดูไม่เกาะกะสายตา ตรงกันข้ามกลับช่วยส่งเสริมความสว่างงามของจุดนั้นยิ่งขึ้น"

กษัตริย์ซาราหยุดประทับอยู่กับที่ ทอดสายพระเนตรไปยังต้นไม้ใหญ่อย่างนิยมชมชอบ

"เสด็จที่ไม่ทรงรับฟัง เรื่องที่หม่อมฉันกราบทูล เลยหรือพระเจ้าข้า"

เจ้าชายไฟซาลตัดพ้อด้วยความน้อยพระทัย

"ข้ากำล้งฟังอยู่..." ประมุขแห่งโย เดอร์ซาบัตดุสด้วยน้ำพระเสียงราบเรียบ

"...แต่เจ้าต่างหากที่ไม่ยอมฟังที่ข้าพูด"

กษัตริย์ฟ้าฮัดทรงผินพระพักตร์มาทางพระอนุชา

"อุทยานแห่งนี้ เป็นของเรา ทำไมเจ้าจะต้องไปอิจฉาคนสวนที่ปลูกกุหลาบได้สวยงาม หรือปริวิตกที่กึ่งก้านสาขาของต้นไม้ เกล็ดที่แผ่ขยายยิ่งขึ้น...

ทรงวางพระหัตถ์ลงบนพระอังสาของ เจ้าชาย

"บางทีเจ้าอาจจะอยู่ห่างไกลดินหมากรากไม้จนไม่รู้จักปรัชญาของคนเลี้ยงต้นไม้ ซึ่งมิได้มีอะไรล้ำลึกมากไปกว่าผลึกกับกรรไกร... เจ้าจะสามารถดูแลสวนดอกไม้ให้งดงามได้ ก็เมื่อรู้จักหลักรวนดินทำนุบำรุงต้นไม้ให้งอกงาม... แต่เมื่อใดที่กึ่งก้านมันรุกรูปร่าง เกะกะ หรือมีด้วง มีหนอนชอนไช เจ้าจึงค่อยใช้กรรไกรลิดรอนสิ่งเหล่านั้นทิ้งไป"

กษัตริย์ฟ้าฮัดนิ่งไปครู่หนึ่ง ก่อนรับสั่งต่อข้า ๆ

"ไมเคอร์ซามีคยามนี้ ก็เหมือนกับฤดูกาลที่จะต้องลงต้นไม้ใหม่ เพื่อให้อุทยานเจริญตา ยิ่งขึ้น แม้ข้าเองจะรู้ว่าควรจะปลูกต้นไม้ใดไว้ตรงไหน แต่ก็คงไม่มีเรี่ยวแรงทำนุบำรุงดูแลไปได้ อีกสักกี่น้ำ... เจ้านั้นแหละที่จะเป็นคนใช้พลั่วใช้กรรไกรสืบต่อไปแทนข้า ขอเพียงแต่ให้รู้จักใช้สิ่งของ สองสิ่งนั้นให้ถูกต้อง เจ้าจะเป็นเจ้าของสวนดอกไม้ที่งดงามร่มรื่นผู้หนึ่ง"

(ซีค : ประภัสสร เสวิกุล)

คำถามท้ายเรื่อง "บางคนของ ซีค"

จงเลือกข้อที่ดีที่สุด

1. กษัตริย์ฟ้าฮัดทรงมีสภาพอารมณ์อย่างไร เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
 - ก. ทรงรู้สึกท้อแท้เพราะปัญหาารุมล้อม
 - ข. ทรงรู้สึกอึดอัดเพราะไม่พอพระทัยความประหลาดของ เจ้าชายไฟซาล
 - ค. ทรงมีพระอารมณ์เบิกบาน เพราะการผินต่าง ๆ เป็นไปตามพระประสงค์
 - ง. ทรงมีพระอารมณ์วิตก เพราะไม่แน่ว่าพระทัยในสถานการณบ้านเมือง

2. กษัตริย์ฟ้าฮัดทรงเปรียบต้นไม้เกล็ดกับอะไร

- ก. คน
- ข. กองทัพ
- ค. บ้านเมือง
- ง. ฤดูกาล

เฉลย : ก

3. ข้อโลกกล่าวผิด

- ก. กษัตริย์ฟ้าฮัดไม่ทรงฟัง เรื่องที่เจ้าชายไฟซาลครีธ
- ข. เจ้าชายไฟซาลไม่ทรงฟัง เรื่องที่กษัตริย์ฟ้าฮัดครีธ
- ค. พระอนุชาติดตามพระดำริของพระเชษฐาไม่ทัน
- ง. กษัตริย์ฟ้าฮัดทรงชื่นชมลูกชายซิคซาบาซ

เฉลย : ก

4. "อุทยานแห่งนี้เป็นของเรา ทำไมเราจะต้องไปอีกสถานที่ปลูกกุหลาบได้สวยงาม หรือ
ปรีวิศกกับกิ่งก้านสาขาของเกาลัดที่แผ่ขยายยิ่งขึ้น"

คำว่า "อุทยานแห่งนี้" หมายถึงอะไร

- ก. สวนดอกไม้
- ข. ประเทศชาติ
- ค. สังคม
- ง. กองทัพ

เฉลย : ข

5. ข้อใดสรุปพระดำริของกษัตริย์ฟ้าฮัดได้ดีที่สุด

- ก. อุทยานของพระองค์กำลังสวยงาม ต้นไม้แห่งกิ่งก้านสาขาเติบโตเต็มที่
- ข. ประเทศของพระองค์กำลังมั่นคง เพราะมีกองทัพที่เข้มแข็ง
- ค. การดูแลสวนดอกไม้ให้สวยงามต้องรู้จักใช้หลัวและกรรไกร
- ง. การปกครองประเทศต้องรู้จักใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ

เฉลย : ง

3.3 จงอ่านเรื่องสั้นชื่อ "คนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่มด, คุณแม่-
ช่วยผมด้วย!" แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง เวลาทำ 20 นาที

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่มด,

คุณแม่-ช่วยผมด้วย!

ศรีดาวเรือง

บทกวี

ผมชื่อสมิตร

ภรรยาชื่อสมิตรา

เรามีลูกสาว 2 คน ชื่อลูกผักกับลูกปลา

ลูกคือดวงใจของเรา ลูกกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 1 และประถมปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลในสังกัดกทม. อยู่ห่างจากบ้านประมาณ 3 กิโลเมตร ผมกับสมิตราเข้าไปทำงานในเมือง เรามอบดวงใจทั้งสองของเราไว้กับรถรับส่งของโรงเรียน นั่นละ... เราต้องบวกโชคชะตาฟ้าดินเข้าไว้ด้วย เราทำประกันชีวิตลูกไว้กับบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งตามที่ทางโรงเรียนออกกฎบังคับมา

รถรับส่งมาไม่ถึงหน้าบ้านทีเดียวนัก เพราะถนนไม่สะดวก แต่ระยะทางเดินลัดที่เชื่อมระหว่างซอยหน้าบ้าน ซึ่งผ่านร้านค้าและท้องแถวให้เข้าใกล้ ๆ กันนั้น ล้วนเป็นคนรู้จักคุ้นหน้าค่าตาสมิตรากับผมรู้สึกเบาใจ

บ้านเราอยู่กันลำพังพ่อแม่ลูก ไม่มีญาติเยอะ ๆ ๆ ๆ เหมือนชื่อเพลงฮิตติดอันดับเพลงหนึ่งี่ความจริงลูกผักกับลูกปลามีทั้งย่าและยาย แต่ทั้งสองอยู่ต่างจังหวัดและผมไม่เคยเอ่ยปากชวนให้มาอยู่ด้วย เพราะถ้าใครคนใดคนหนึ่งมาบรรดาน้อง ๆ ๆ ๆ กับหลาน ๆ ๆ ๆ จะค่อย ๆ ๆ ๆ ๆ ทอยตามกันมาเป็นขบวน ผมไม่ชอบให้มีผู้คนในบ้านเอะอะฮือเฮีย ไซ้...มันน่าเบื่อ น่ารำคาญ และไม่เป็นสัดส่วน... ไม่มีที่ไรแมนดิคนะสิครับ ตอนวัยเด็กผมเองก็ไม่เคยอยู่กับย่าหรือยายเหมือนกัน... ไม่ชอบ

พูดตรง... ผมไม่ค่อยคุ้นกับคนแก่สัก
เสียงหัวเราะของเรา เสียงของพ่อแม่ลูก เท่านั้นที่ผมพอใจ ผมมีครอบครัวเป็นสุขแค่นี้ใครจะว่าผมได้อิทธิพลต่างประเทศ... ไม่เอาญาติเยอะก็เชียว ผมเข้าใจว่าครอบครัวของใครก็(น่าจะ)ของมัน ใครจะหาว่าผมใจดำไม่เป็นไทย ๆ ๆ ๆ ก็เชิญอีกเหมือนกัน ลูกแม่ (และแม่ยาย) มีใช้มีแต่ผมคนเดียว ทำไมคนอื่น ๆ ๆ ๆ เขาไม่เอาไปอยู่ด้วยนะ เงินทองผมก็ส่งให้ใช้ทุกเดือนแล้วพี่ที่พี่น้องน้องของผมละ.. พวกเขาคควร เป็นไทยได้มากกว่าผมจริงริ

ผมรู้ว่าสมิตราอยากให้อาแม่ของเธอมาอยู่ด้วย แต่เธอเข้าใจนิสัยของผมดีจึงไม่
 ปรียากเอ่ยขอ นี่เป็นความน่ารักอย่างหนึ่งของเธอที่ไปกับผมได้ อีกอย่างแม่ย้ายผมแถมขอยุ่ง
 กับลูกปลามากเสียจนผมทนไม่ไหว... คนแก่ขอยุ่งกับเด็กนี่ผมไม่ชอบเลย เวลามาจากบ้านนอก
 ทีวี แก็กยุ่งไปเที่ยวซื้อปลาทำกับข้าวให้เรากิน ผมไม่ชอบปลานี้ครับ... กลัวก้างปลาจะติดคอ
 ลูกปลา

ครั้งหนึ่ง เราเคยไปเยี่ยมแกที่บ้านนอก ครั้งนั้นลูกปลายังไม่ได้เข้าโรงเรียน สมิตรา
 ให้ลูกปลานอนกลางวันบนพื้นกระดาน และคอยนั่งพัดให้ลูกเพราะอากาศร้อน แม่ขมผมแถมเกิดอะไร
 ไม่ทราบ... เอาผ้าชุบน้ำมาเช็ดตัวให้ลูกปลาซึ่งกำลังหลับสนิท... และแกนั้นยังไม่สนใจ แกยัง
 เอาน้ำมาเทราดบนพื้นกระดานใกล้ ๆ ที่ลูกปลาของผมนอน แล้วแกก็เช็ดให้หอมๆ ลูมลูกปลา
 ย้ายไปนอนกระดานที่เย็นกว่า เอาแป้งละลายน้ำมาทาให้จนทั่วตัว แต่แกทำไมทันเสร็จหรือ
 ครับ เพราะลูกปลาของผมตื่นและหาย่างงไปเรียบร้อยแล้ว สมิตราไม่เห็นว่าจะไร ผมเองก็หุด
 ไม่ออก แต่ผมโกรธจนไม่อยากจะไปเยี่ยมแกอีก... คนแก่อะไรก็ไม่รู้ยุ่งชะมัด แม่ตัวของผมเอง
 2-3 ปีผมถึงไปเยี่ยมทีด้วยซ้ำ

บางทีใคร ๆ ุงุง เห็นห้องต้องกันกับผมบ้างนะครับ ทุกวันขนาดทำงานกันงก ๆ ๆ ๆ
 ทั้งหัวทั้งเมีย แต่แล้วก็ยังต้องซื้อของเงินผ่อน ชีวิตคืองาน งานคือเงิน เงินคือเงิน ๆ ๆ ๆ (ไม้มก
 สีครึ่ง หมายถึงต้องทำงานหนักมากใจครับ)

ครับ... บอกตรงตรง... ผมไม่มีเวลาไปเยี่ยมคนแก่บ่อยกว่านั้นแน่นอน... ไม่ว่าจะเยี่ยม
 แม่ยายหรือแม่ตัว

ลูกของผมควรอยู่กันได้โดยไม่ต้องมีคนแก่... อีกอย่างผมกลัวคนแก่จะเลี้ยงลูกของผมได้ไม่
 ถูกใจ ไม่น่าสมัยเหมือนหนังสือแนะนำการเลี้ยงเด็กแบบใหม่

แต่แล้ว... คุณขอรับ... ลูกฝึกกับลูกปลาของผมกลับไปรู้จักคนแก่คนหนึ่งก็ห้องเช่าสี่แยกตรง
 จุฬารับส่งของโรงเรียน แกก็ขอยายม่อง ทุกวันลูกจะพูดถึงยายม่องว่าใจดี... ยังไงยังงี้...
 ยายม่องให้น้ำกินตอนเย็น ยายม่องให้ขนมกินตอนเช้า ยายม่องเล่านิทานให้ฟัง ผมฟังเรื่อง
 ยายม่อง ๆ ๆ ๆ ทุกวันจนพลอยคุ้นเคยไปกับลูก และที่ผมไม่ห้ามการคบค้ากับคนแก่รายนี้ก็เพราะ
 แกไม่ได้เข้ามายุ่งย่ามในบ้านผม ผมเคยเห็นหน้าแกแล้วก็ดูสะอาดสะอาดอันใช้ได้

เหตุผลอีกข้อที่ผมไม่ห้ามก็คือ ยายม่องแกขายโรตีสายไหมที่ลูกผมชอบ ๆ ๆ ๆ เสียด้วย

เอาเถอะ...ถึงผมจะไม่ค่อยชอบสูงส่งกับใคร ไม่อยากให้มีคนแก่เป็นภาระอยู่ในบ้าน แต่ผมเห็นยายห้องที่วัดไปวัดทุกวันพระ หน้าตาที่เป็นร้วยน ๆๆๆ ของแก้มแ้มกับลูกค้ำตัวน้อย ๆๆๆ และเพื่อนบ้านท่าทางอ่อนน้อมใจดี บางทีคล้ายจะเหงา เห็นลูกเล่าว่าแกอยู่คนเดียว แกแก่ขนาดแม่ของผม เห็นแล้วผมอดคิดถึงแม่ขึ้นมาไม่ได้ แม่ผมก็ชอบไปวัดแม่ผมก็ใจดี บ้านนี้แม่ผมคงจะเหงา เหมือนกัน

สองปีกว่าแล้วผมยังไม่ได้ไปเยี่ยมแม่เลย

ปีนั้นปีมะเส็ง มีข่าวลือว่าใครเกิด "ปีมะ" จะเคราะห์ร้าย

ฉะนั้น...

ฉะนั้น...ต้องทำบุญเอาเงินใส่บาตรพระประจำวันให้เงิน เกินอายุไปหนึ่งปี... เป็นการต่ออายุ...ใครคนหนึ่งพูด ครับ...คนในบ้านผมไม่มีใครเกิดปีมะเลยรอดตัวไป แต่ไม่นานข่าวลือก็มีต่อมาอีกว่าผู้ร้ายอำมหิตใช้รถยนต์เป็นพาหนะคอยดักจับผู้คนตามที่เปลี่ยวไปดุดเลือก เมื่อก่อนข่าวดุดเลือกมีมาบ่อยจนกลายเป็นเรื่องคุ้นชินไม่น่าตื่นเต้น แต่มาคราวนั้นตื่นเต้นมากกว่า เพราะเนื้อข่าวลือบอกว่ามีคนพบศพตัวซิด เห็นถูกทิ้งไว้ตามป่าห้วยข้างถนน ผู้ร้ายใช้รถติดกระจกสิศา และคนเล่าอีกว่าบนรถมีป้ายใส่เลือกตั้ง เป็นแถว ๆๆๆ

เสียงผู้วิพากษ์วิจารณ์ ผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้หนุ่มสาว เตากันไปต่างต่างนานา ว่าคนร้ายคงเป็นพวกต่างชาติ มาหาเลือกไปช่วยทหารของคนที่มาด เจ็บในการสู้รบแถวชายแดน บ้างก็ว่าคนไทยนี้แหละที่หลอกดุดเลือกคนไทยด้วยกัน เอาไปขายให้คนต่างชาติ เลือกคนไทยได้ราคาดี ใคร ๆ ก็เชื่อถือเพราะได้ยินเสียงเพลงบรรเลงบอกทุกวันว่าเลือกไทยนี้เข้มข้น คุณภาพดีเลิศ...ไม่เป็นเอตส์!

ผมกับสมิตราเป็นพวกไม่เชื่อถืออะไรนัก ฟัง ๆๆๆ ไปพอไม่ให้เสียมิตรภาพ และตามข่าวเล่าข่าวลือนั้นได้ระบือไว้ชัด เจนว่าผู้ร้ายดุดเลือกมันจับไม่เลือกทั้งเด็กผู้ใหญ่

โอ...เลือกไทยเป็นปีบ ๆๆๆ มันคงเอาไปตั้งร้านผัดกับถั่วงอกนะสิครับ

วันที่ 21 สิงหาคม...ผมจะจำวันนี้ไว้ไม่ลืม

วันนั้น เป็นวันที่ผมได้สัมผัสกับความรู้สึกที่ไม่มีความรู้สึก... เหมือนสมองแข็งตัวตาย เหมือนอิฐ เหมือนปูนที่ เหลือแต่ซากค่า เวลาถูกไฟไหม้โล่งที่

เย็นวันนั้น สุมิตรากับผมที่ว่างชมสำหรับลูกและดูกับข้าวกลับจากทำงาน แต่ไม่พบลูกสักคน ปกติลูกมักจะไขกุญแจห้องก่อนเข้าบ้านก่อนเรามาถึงเสมอ แต่วันนั้นทั่วทั้งบ้านเงียบกริบ ผมได้ยินแต่เสียงดึก ๆ ๆ ๆ คังในหัวอกตัวเอง

แวบแรกผมกับสุมิตรามองไปรอบบ้านและบริเวณใกล้เคียงที่มีบ่อมีคู และรถเรือไปด้วย ผักตบชวาหน้าชน แม้มผมค่อนข้างเชื่อว่าลูกผมจะไม่ซุกซนไปเล่นน้ำ ตกน้ำ แต่ทว่าเอาแม่ไม่ได้ เด็กก็คือเด็ก ยิ่งเสียงแบบสมัยใหม่ให้เป็นเสรีชน เด็กอาจอยากไม่เป็นเด็ก เพราะมีสาเหตุ จูงใจได้หลายอย่าง

เอาเถอะ... ถ้าลูกตกน้ำไปแล้ว ผมเองจะเลือกลงไปงมที่บ่อไหนคูไหนก่อนดี เด็กจมน้ำไปแล้วมันไม่ไหลมาบอกให้ลง ไปงมตรงนั้นตรงนั้นชัวร์

ผมนั่ง เป็น เบื่อไปกำดูขมมนแน่นอยู่ เช่นนั้นอีกนาน แม้จะเป็นเพื่อนบ้านใกล้เคียงระดมกำลังกันมาช่วยงมหาศพลูกผม... ผมเกลียดคำคำนี้เหลือเกิน ไม่... ไม่อย่างแน่นอน ถ้าแม่ผมจะพบว่าลูกหยุดหายใจไปแล้ว ผมก็จะไม่ใช่คำว่า "ศพ" กับลูกผักลูกปลาเป็นอันขาด

เพื่อนบ้านหลายคนวิ่งมากระโดดดู ดูละคนบ้าง ดูละ 2-3 คนบ้าง ภาพที่ผมเห็นนั้นมันช่าง เหมือนกับ เป็นฝันร้าย เลื่อน เลื่อน

ผมลืม เมียตัวเองไปพักใหญ่ ไม่รู้ว่าตอนนั้น เธอมีความรู้สึกอย่างไร

กำลังทำอะไร หรือไปอยู่เสียที่ไหน

รุ่งขึ้น เราสองคนทำทุกอย่างเท่าที่จะนึกได้ เราไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ เราไปถามหมอดู เราไปขอให้หนังสือพิมพ์ทีวีช่วยลงข่าว เรานบนาน... ครับ... ผมคนสมัยใหม่แน่แหละ ครับที่บนานศาลกล่าว หากลูกเราเหลือแต่เพียงวิญญาณก็ขอให้ลูกกลับมาบอกเราในความฝัน... มาบอกด้วยเถิดว่า เกิดอะไรขึ้น

ใครกันทำกับลูกผักลูกปลาราวกับลูก เป็นผัก เป็นปลา

พ่อจะแก้แค้นมันด้วยชีวิต

พ่อจะแก้แค้น

หลายวันผ่านไปเรายังไม่ได้ข่าว

ระยะนี้คล้ายจะได้ยินคนพูดถึงยายห้องว่าแก่กลับ ไปบ้านนอกแล้ว เรื่องอะไรผมจะสนใจกับการอยู่การไปหรือแม้แต่การตายของคนแก่คนหนึ่ง ผมคิดถึงยายห้องแวบหนึ่ง... ยายห้องทำให้ผมยังคิดถึงลูก เพราะลูกชอบโรตีสายไหม

ลูกผมชอบไรดีสายไหมของยายผ่อง

บทคัดย่อ

หลังจากเวลาผ่านไป 3 สัปดาห์ในความทุกข์ทรมาน เรื่องราวดังกล่าวก็คลี่คลาย มีข่าวพาดหัวลงในหนังสือพิมพ์หัวสี...ฉบับนั้นใจครับ...ฉบับที่ชอบทำตัว เป็นพระเจ้าองค์น้อย ๆ ๆ ๆ อยู่เสมอ ข้อความที่ปรากฏ คำรวจได้ประกาศบอกให้ผมกับสมิตราไปรับลูกผักลูกปลาที่หาค่าใหญ่ท่ามกลางความสับสนของบรรดาพ่อแม่คนอื่น ๆ ๆ ๆ รวมตลอดทั้งญาติพี่น้องและผู้คนที่ห้อมล้อมมุงดู แน่ละครับ...มีเสียงคร่ำครวญด้วยความสงสารระคนดีใจเคล้าไปกับเสียงคำทอคนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่มด...ใจโหด

คุณแม่...ช่วยผมด้วย!

ดูเหมือนผมออกจะเพี้ยนอะไรไม่เข้าท่าออกมาทำนองนั้น

ผมอุ้มลูกปลาไว้แนบอก สมิตราประคองลูกผักแล้วเดินไป เขม้นมองยายผ่องที่นั่งอยู่ในห้องซังของสถานีตำรวจหาค่าใหญ่ด้วยความแปลกใจและแค้นใจ

ต่อไปนี่พอถึงวันพระ...มึงจะไปทำบุญที่วัดไหนล่ะ

เราสองคนพูดอะไรกันไม่ออก ลูกผักกับลูกปลาก็เช่นกัน เอาแต่ซุกหน้าหนียายผ่องไรดีสายไหมใจดี พร้อมกับส่งเสียงครางสะอื้นให้

ลูกผักและลูกปลาลับคืบสู่อ้อมอกของเราอย่างปลอดภัยแล้ว...ไม่น่าเชื่อ ผมยื่นข้อเสนอไปยังแม่ตัวและแม่ยายในทันทีที่กลับมาจากหาค่าใหญ่ว่า ใครอยากมาอยู่กับเราบ้าง...ยกมือขึ้น...เราอยากมีคนแก่ไว้เฝ้าคนแก่ เราอยากมีคนเลี้ยงเด็กที่เป็นย่าเป็นยายของเราจริง ๆ ๆ ๆ

ผมยินดีต้อนรับการเลี้ยงดูแบบไทย ๆ ๆ ๆ แล้วครับผม

คำถามท้ายเรื่อง "คนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่มด, คุณแม่-ช่วยผมด้วย!"

จงเลือกข้อที่ดีที่สุด

1. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของสมิตรา

- ก. หัวสมัยใหม่
- ข. ชีวีราคาญ
- ค. จู้จู้ขี้บ่น
- ง. รักลูกมากกว่ารักแม่

เฉลย : ก

2. ข้อใดที่แสดงว่าสมิทรเป็นคนใจแคบได้ชัดเจนที่สุด

- ก. บ้านเราอยู่กันลำบาก พ่อแม่ลูก ไม่มีปัญหาอะไรนะ ๆๆๆ เหมือนชื่อเพลงฮิดดิคอันดับ
- ข. ความจริงลูกพี่ และลูกปลามีทั้งย่าและยาย แต่ทั้งสองอยู่ต่างจังหวัด และผมไม่เคยเอ่ยปากชวนให้มาอยู่ด้วย
- ค. เพราะถ้าใครคนใดคนหนึ่งมา บรรดาน้อง ๆๆๆ กับหลาน ๆๆๆ จะค่อย ๆๆๆ ทยอยตามกันมา เป็นขบวน
- ง. ใครจะว่าผมใจดำไม่เป็นไทย ๆๆๆ ก็เชิญอีกเหมือนกัน ลูกแม่ (และแม่ยาย) มีใช้มีแต่ผมคนเดียว ทำไมลูกคนอื่นเขาไม่เอาไปอยู่ด้วยล่ะ เงินทองผมก็ส่งไปให้ใช้ทุกเดือน

เฉลย : ง

3. "หนังสือพิมพ์หัวสี ฉบับนั้นใจครับ...ฉบับที่ชอบทำตัวเป็นพระเจ้าองค์น้อย ๆๆๆ อยู่เสมอ"

ข้อความนี้ผู้แต่งมีเจตนาอย่างไร

- ก. เสียดสี
- ข. ประชดประชัน
- ค. ประนาม
- ง. อุดหนุน

เฉลย : ก

4. แนวคิดสำคัญของเรื่องและผู้แต่งต้องการเสนอต่อผู้อ่านคืออะไร

- ก. พ่อแม่รักลูกยิ่งกว่าชีวิต
- ข. คนเราจะรู้ว่าพ่อแม่รักแค่ไหนก็ตอนมีลูก
- ค. สังคมไทยยังต้องการครอบครัวแบบไทย ๆ
- ง. สภาพเศรษฐกิจทำให้เกิดปัญหาสังคม

เฉลย : ค

ศูนย์เผยแพร่ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. " เรามอบดวงใจทั้งสองของเราไว้กับรถรับส่งของโรงเรียน และ เราต้องบอกโชคชะตาฟ้าดินเอาไว้ด้วยเราทำประกันชีวิตถูกไว้กับบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งตามที่โรงเรียนออกกฎบังคับ" ข้อความนี้ผู้มีตรกล่าวด้วยความรู้สึกเช่นไร

- ก. ไม่มั่นใจในสวัสดิภาพของลูกเลย
- ข. ซิงซิงต่อสภาพสังคม
- ค. ห่วงใจกับข้อบังคับของโรงเรียนที่ให้นักเรียนทำประกันชีวิต
- ง. ไร้วางใจรถรับส่งนักเรียนของโรงเรียน

เฉลย : ก

๔. ให้นักเรียนเลือกข้อความหรือคำประพันธ์ที่นักเรียนชอบ มาอธิบายความหมายของข้อความนั้น แล้วจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน

ผู้รับผิดชอบ

ครูภาษาไทย

การประเมินผล

- ๑. ครูตรวจผลงานของนักเรียน
- ๒. ดูจากผลการตอบคำถาม
- ๓. สังเกตความสนใจ

แนวทางการจัดกิจกรรม

๑. ครูนำข้อความจากคำประพันธ์หลายประเภทมาให้นักเรียนฝึกตีความ แล้วสังเกตว่านักเรียนชอบคำประพันธ์ประเภทใด
๒. ข้อความที่นำมาให้นักเรียนฝึกควร เป็นข้อความนอกเหนือจากในแบบเรียนหรือหนังสืออ่านนอกเวลา
๓. ควรให้นักเรียนได้ฝึกอ่านตีความจากบทความ ภาพการ์ตูนล้อเลียน ในหนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีวิจาร์ณญาณในการอ่านข้อความมากขึ้น
2. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
3. นักเรียนสนใจที่จะอ่าน เรื่องนอกเหนือจากที่ยกมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ 3

การฝึกออกเสียง ร ล และควมกล้าอื่น ๆ

ชื่อโครงการ "ร ล และควมกล้า สำคัญยิ่งนัก"

หลักการและเหตุผล

การอ่านออกเสียงมีคุณสมบัติทั้ง การสื่อสารและรับสาร การอ่านออกเสียงถูกต้องชัดเจน ทำให้ผู้ฟังรับสารจากผู้เขียนได้ถูกต้อง การอ่านออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจสารของผู้เขียนหรือเข้าใจไขว้เขว การออกเสียง ร ล และควมกล้าอื่น ๆ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการอ่านออกเสียง นอกจากทำให้ผู้ฟังเข้าใจสารของผู้เขียนถูกต้องดังกล่าวแล้ว ยังเกิดความไพเราะอีกด้วย แต่ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเกิดใหม่ มีคำที่ตายไป มีหน่วยเสียงเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันมีหน่วยเสียงลดลง ถ้าหน่วยเสียงที่ลดลงไปทำให้คำเปลี่ยนความหมายย่อมเป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ปัญหาการไม่ออกเสียง ร ล หรือควมกล้าอื่น ๆ นั้น อาจมาจากความผิดปกติของอวัยวะออกเสียง การเอาอย่างที่ผิด ความเขินอาย และขาดการฝึกฝน การจัดกิจกรรมฝึกอ่าน ร ล และควมกล้าอื่น ๆ ย่อมจะช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกไปกับการฝึก นอกจากนี้การไม่ออกเสียง ร ล และควมกล้าอาจแก้ไขได้โดยใช้กฎการฝึก (Law of Exercise)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนออกเสียง ร ล และควมกล้าได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับการออกเสียง ร ล และควมกล้า
3. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการฝึกออกเสียง ร ล และควมกล้า

คุ้งเขี้ยววิทยุวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหา

1. คำที่ใช้ ร เป็นพยัญชนะต้น

รกเรียว	รองรัง	รักร้าว	รือรือ	เรียกร้อง
รงรอง	รอนแรม	รังรอง	รื่นรมย์	เรียวราด
รมรา	รอนรอน	รามริน	รุกราน	เรียไร
รมเร้า	ร้อนรน	ราม เรียบ	รุงรัง	เรียนร้อย
ร่วงรุ่ง	ร้อนเร่	รายรับ	รุ่งเรือง	เรียนรัก
ร่วงโรย	รอยร้าว	ร้ายแรง	รุ่งโรจน์	เรียบเรียง
รวดเร็ว	ร้อยห่อ	ร้าวราน	รุ่งร่วง	เรื่องรอง
รวดร้าว	ร้อยรัก	รายเรียง	รุนแรง	เรื่อรัง
รวนเร	รอมร่อม	รำรวย	รู้เรื่อง	เรื่องไร
รวมรวม	รอร่า	รำไร	รูปร่าง	เรื่องราว
รวบรัด	ร่อแร่	ริเริ่ม	เร่งรัด	แรมรา
ร่วม เรียง	รอบรู้	วิตรอน	เร่งเร้า	โรยรา
รวยริน	ระรวย	รินริน	เร็วรี่	โรงเรียน
รวยริน	ระร้ว	ริมร้ว	เร่อร่า	โรงรถ
ร้องรอย	ระริก	ริมหรี	เร้าร้อน	โรคร้าย
ร้องแรง	ระรื่น	ริมรุด	เราะระวย	
ร้องแรก	ระเริง	ริมเร่ง	เร็ดร้าง	

2. คำที่ใช้ ล เป็นพยัญชนะต้น

ลด เลี้ยว	ลวดลาย	ลามลู	ลุ่มลุ่ม	เลอเลิศ
ลนลาน	ลอยลม	ลามเลือด	ลุ่มหลง	เลอล่า
ลบ เลื่อน	ล่อลวง	ลายลักษณ์	ลุ่มล่ำ	เล็กล้ม
ลมหลู่	ล่อหลอก	ล่าเลี้ยง	ลุยเลน	เล็กลัก
ลบ เหลี่ยม	ล่อแหลม	ล่าลอง	ลูกหลาน	เลนเล่อ
ลดหลั่น	ลอกลาย	ล่าเล็ก	ลู่ฉวย	เลิศลอย
ล้นหลาม	ลือเลือน	สิงหائب	ลูกโลก	เลี้ยงลา

ลบล้าง	ล่อกแล่ก	ลิ่งไลด	ลูกไล่	เลื่องลือ
ลบโลก	ลระลอก	ลินลา	ลูกลม	เลื่อนลอย
ลรรลุง	ลระลาน	ลีลา	ลูกหลง	และเล็ม
ล่่วงลับ	ลระเลง	ลีลาศ	ลูกหลวง	โลเล
ล่่วงเลย	ลระเลียด	ลิกลับ	ลูกไล่	โลมเล้า
ลวนลาม	ลระเลง	ลิกล้ำ	เลหลัง	โลดแล่น
ลือเลี่ยน	ลั้งเล	ลีนลับ	เล่าลือ	ไล่เสีย
ล่องลอย	ลัดเลาะ	ลู่ว่ง	เล็ดลอด	ไล่เสียง
ลอยล้า	ลับแล	ลูกลาม	เล็งลึคน	ไลลา
		ลูกเลน	เลนลีน	

3. คำที่มี ห นำ ล

หลอกเล่า	หลงลืม	หลายไหล	แหลนหลาว
หลอกหลวง	หล่อเลี้ยง	หลุดลอย	แหลมหลัก
หลอกหลอน	หละหลวม	หลุดลู่	เหลี่ยมแล
หล่อหลอม	หลักลอย	หลุกหลิก	เหลือกแล
หลอดลม	หลักแหลม	เหลวไหล	เหลื่อหลอ
หลอมเหลว	หลักแหลง	เหล็กไหล	เหลื่อแหล่
หล่อเหลา	หลิ่งไหล	เหล็กแหลม	เหลื่อล้น
หลงลม	หลากหลาย	แหล่หล้า	เหลื่อหลาย
หลงไหล	หลายแหล่	เหลวแหลก	เหลื่อมล้า

4. คำที่ใช้ ร ล คู่กัน

รวยลัด	รู้หลัก	ลมแรง	ลูกรัก
ร้อยล้น	เร้นลับ	ลมรัก	ลูกเรือ
ร่วไหล	แรงลม	ล่องเรือ	ลูกรัง
ระลึก	เรียนลัด	ลดรื้อ	เล็มแรก

ระลอก	โรงแลื่อย	ลมรอย	เลวร้าย
ราบลุ่ม	โรงแหล้า	ล้อมรอบ	เล่นแร่
รายล้อม	โรงแล้ง	หลากรส	เหล่าโรงแ
ริบลัด	ลตรา	ล้างรูป	เหล่าร้าย
รุมล้อม	ลวงรู้	หลายเรื่อง	เล็กรบ
รูปเล็ก	หลงรัก	ลาโรงแ	เลือคร้อน

5. คำความกล้ำที่ใช้ ร

กรม เกரியม	เกรอะกรัง	เครื่องครัว	ปราดเปรียว
กรมพระ	เกรียงไกร	เครื่องเครา	ปราดเปรื่อง
กรอกแกรก	เกรียวกราว	เครื่องปรุง	ปรามปราม
กรอบ เกரியม	เกรียวกราด	เครื่องร้อน	ปฐไปรัง
กระงกกระเงิน	ขรุขระ	เครื่องราง	ปฐปราคา
กระเง้ากระงอด	ครองแครง	เครื่องเรือน	เปรียบเปรย
กระจัดพลัดพราย	ครอบครอง	โครมคราม	เปรื่องปราด
กระเจิดกระเจิง	ครั่นครั่น	ไคร้ครวญ	แปรปรวน
กระซิบกระซาบ	ครามครัน	ตรวจตรา	โปรดปราน
กระท่อนกระแต่น	คริ่งคราว	ตรมตรอม	พระพรหม
กระบิลกระบวน	คร่ำคร่ำ	ครัยคริงที	หรั่งหรั่ง
กระพืดกระเพียด	คร่ำคร่ำ	ตราคร่ำ	หรั่งหรั่ง
กระยี้มกระย่อง	คร่ำเคร่ง	ครีครอง	หรั่งพราย
กระหืดกระหอบ	คร่ำครวญ	คริงตรา	หราวแหราว
กระอ้อมกระแอม	ครึกครื้น	เคร็ดเคร่	หรั่งเพริศ
กราดเกรียว	ครึกโครม	ไคร้ครอง	หริ่มพราย
กรามกราน	ครื้นครื้น	ปรนเปรอ	เพราะหรั่ง
กริดกราย	ครั้นเครง	ปรวนแปร	เพริศพราย
กรุ่มกริม	เคร่งขรึม	ประจบประแจง	เพรียกพ้อง
กรวยกรวย	เคร่งครัด	ประณีประนอม	แหรั่งพราย
	เคร่งเครียด	ปรักปรั	แหราวพราว

6. คำควบกล้ำที่ใช้ ล

กลม เกลื่อน	เกลือกกล้วย	คลัง เค้า	เปล่งปลั่ง
กลมกล่อม	เกลื่อนกล่น	คลุกคลาน	แปลกปลอม
กลม เกลียว	ไกล่ เกลี่ย	คลุ้มคลั่ง	แปลบปลาบ
กล้องแก้ง	ขลุ่ยขลุ๊ก	เคลิบเคลิ้ม	ไปล์ปี้ว
กล่อม เกลี้ยง	ขลุ่ยขลุ๊ก	เคลี้ยคลอ	หลุนหล่น
กล่อมแก้ม	ขลุ่ยขลุ่ย	เคลือบแคลง	หลุบหลับ
กลัดกลุ้ม	คลอเคลี้ย	โคลงเคลง	หลุบไหล
กลีบกลอก	คล่องแคล่ว	ปลดปล่อย	เหลวไหล
กลางแปลง	คละคลุ้ง	ปลดเปลื้อง	เหลวไหลละ
กลาดเกลื่อน	คลັบล้าง	ปลอมแปลง	โหลกเฟลก
กล่าว เกลี้ยง	คลาคล่ำ	ปล่อยปละ	หลับหลา
กล้ากสิน	กลางแคลง	ปลาเกือ	หลับหลิง
กลิ้งกลอก	คลาดเคลื่อน	ปลาบปลื้ม	หลิกแหลง
กลิ้งเกลือก	คลาดแคล้ว	ปล้นปล่อน	หลุกหล่าน
เกลี้ยกล่อม	คล้ายคลึง	ปลุกปล้ำ	หลุ่มหล่าม
เกลี้ยงเวลา	คลังโคลง	เปลี่ยนแปลง	เหล็ดเหลิน
เกลียวกลม	คลี่คลาย	เปลี่ยวเปล่า	เหลียงหล้า
			โหล้เหล

7. คำควบกล้ำที่ใช้ ว

กวัดแกว่ง	ขวางโลก	กว้านพะเยา
กวัดไกว	ขวางค้อน	ทงเกรียน
กว้างขวาง	ขวานฟ้า	แก้วนกล้า
แกว่งไกว	มะขวิด	ขวัญข้าว
ชวนชวาย	ขวัญข้าว	ชวากหนาม
ชวักไขว่	ไกวเปล	ควักค้อน
ชวับเขวียว	กล่าวขวัญ	ควันไฟ

ไขว้เขว	กวาดตา	ความข้าง
ไขว้คว่ำ	ความเครียด	คว้าง เค้าง
เค้างคว้าง	กว้างทอง	คว้านทอง
ข้างขวา	คว้านซื้อ	แควใหญ่
		แวนแคว้น

กิจกรรมการสอน

1. ให้นักเรียนฝึกออกเสียง ร, ล และควบกล้า ๆ ทุกครั้งที่ครูเข้าสอนครั้งละ 2-3 คน โดยให้นักเรียนจับฉลากเลือกข้อความในชุดฝึกที่ครูเตรียมไว้ ผู้ที่อ่านออกเสียงได้ไม่ผิดเลยได้รับรางวัล ผู้ที่ออกเสียงผิดต้องอ่านข้อความใหม่กับครูตอนเข้าก่อนเข้าเรียนหรือตอนเย็นหลังเลิกเรียน

ข้อความที่ให้นักเรียนฝึกมี 7 ชุด ชุดละ 4-8 แบบ มีระดับความยากในการฝึกสูงขึ้น นักเรียนจะเริ่มฝึกจากชุดที่ง่ายไปสู่ชุดที่ยากและได้ฝึกทุกชุด นักเรียนเลือกในแต่ละชุดด้วยการจับฉลาก

ชุดฝึกที่ 1 ฝึกออกเสียง ร, ล มี 5 แบบ

แบบ 1		แบบ 2		แบบ 3	
ลวดลาย	ลวนลาม	ลูบไล้	เล็กล้ม	ล่ำเล็ก	ลิงโลด
ล่องลอย	ละเลย	ลอกแลก	เล็กเล็ก	ละเลียด	ลาบเลือด
ลมแรง	ลู่เรือ	เหล่าไร	เล่นแร่	ลดรา	ล้วงรู้
ลาไร	ลมร่อย	เหล่าร้าย	ลูกรัก	ล่องเรือ	ล้อมรอบ
รายลัด	ร้อยสิ้น	ริบลัด	โรงเหล่า	รูปลอก	เรือล้ม
รายล้อม	ราบลุ่ม	ระลอก	ราบลุ่ม	ระเลียด	ระเลิง
รอนแรม	รุ่งรัง	เรือรัง	เรือไร	ร้องแรก	ร้องแรง
รวนเร	ร่วมเรียง	เรียบร้อย	รักร้าย	ราบเรียบ	รุ่งโรจน์

แบบที่ 4		แบบที่ 5	
ลึกลับ	ลค เลี้ยว	หลักแหลม	เหลือแหล่
ลัด เลาะ	เล่นลิ้น	เหลวไหล	เหลื่อมล้ำ
ลอดรื้อ	เลวร้าย	หลายเรื่อง	เหล่าไรง
เล็ดร้อน	หลงรัก	หลงรัก	ชุกเรือ
เวียนลัด	รูปเล็ก	โวง เลื้อย	ชั่วไหล
ระลึก	เร้นลับ	แรงลม	โรยล่อง
ระริก	ริบหรี่	เราะราย	เรื่องรอง
เร็ดร้าง	โรคร้าย	ริ เริ่ม	เรียบเรียง

ชุดฝึกที่ 2 ผูกออกเสียงควมกล้ำมี 5 แบบ

แบบที่ 1		แบบที่ 2		แบบที่ 3	
กลางดิน	กลืนอาย	ขวัญอ่อน	กลอนสด	เคาะกลอง	ดึกรับ
ชวนชวาย	กวาดล้าง	ของขลัง	ศิขลุม	ค้อนควัก	ความควาย
กล้ากราย	กริ่ง เกรง	เขตแขวง	ขยับ เขียว	ปลดไปรุ่ง	เปรี๊ยะปราชญ์
กระลัม	กลับกลอก	ทะเลขละ	ข่าวกรอง	ขลาดเขลา	เคร่งขรึม
กล้าแกร่ง	กรุ้มกรุ้ม	คลุมเครือ	ครั้นคร้าม	คลุกคลี	ครั้นเครง
เดร์ด เดร์	ตรวจตรา	ครบครอม	ครากคร่า	ครากคร่า	ตระเตรียม
แหรงทราย	แหรงพราว	ปรักปรำ	ปรุไปรุ่ง	พรั้งพรุ	พรั้งพรั้ง

แบบที่ 4		แบบที่ 5	
ความฝัน	กว้างขวาง	กว้างขวาง	ไขว่คว้า
ควันทไฟ	โคลงเคลง	ขับกล่อม	กลองเพล
กลับคล้าย	ปรายโปรย	ครวญเพลง	เกรงกลัว
เกื่อนกลาด	กรุงไกร	คลุกเคล้า	เคร่งครัด
โพล์เพล้	เปลี่ยงพลา	คลาคล้า	ครอบครอง
ครั้นคร้าม	ครามครัน	เปรียบเปรย	ปรีกปรีว่า
ครั้นครัน	ครึกโครม	ปราดเปรียว	แปรปรวน

ชุดฝึกที่ 3 ชุดฝึกออกเสียง ร, ล ในประโยค มี 5 แบบ

แบบที่ 1
1. ที่โรง เลื่อยของ เหล่าร้ายมี เหล่าโรงหลากหลายรส
2. คนร้อยล้นรื่องล่านำ เกี่ยวลูก เรือให้รุ่มล่อมหลงรัก
3. รุ่งโรจรมหลงรักรวรรื่นอย่าง เหลือหลาย
4. เพราะไรคร้ายรุกรานร่างกาย เขาจึง ร่วงโรย
5. จงรีบ เร่งทำงานอย่างรวดเร็ว และต้อง เรียบร้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบที่ 2

1. สายลม เป็นหมอลำที่ เลื่องลือไปทั้งลัับแล เพราะ
มีลูกเล่น เหลือหลาย
2. เจ้าล้อมอยากรวยลัศรีไปลักกรณผลสุดท้าย เลยถูกรวบ
3. รังรอง เป็นคน เรรวนไม่ค่อยจะเรียบร้อย รักกัง่าย
หน้าก็เร็ว
4. เมื่อรู้ เรื่องคนร้ายคำรวจก็รีบรุกไปหา ร่องรอย
5. เจ้ารวยมาทำลุ่มลุ่มกับแม่ เรไร. กำนัน เรื่อง เลย
ออกโรงจับไล่

แบบที่ 3

1. เจ้าแหลม เป็นคนไม่มีห ลักแหล่ง เทียวเร่ว่อนอยู่ เรือย ๆ
2. เมื่อจำ เลยลูกไล่เลี้ยงก็ เล่นลั่นหลุกหลิกจนคำรวจต้อง
เร่ง เร้า
3. ความหลักแหลมจะช่วยให้ เรารอดจากอันตรายที่รุมล้อม
4. ความ เรียบร้อยของรวยรินทำให้นักรบหลงรักอย่าง
รวด เร็ว
5. หอดะวันลับ เหลี่ยม เขา เขาก็หยุดรอนแรมในความ
รก เร็ว

แบบที่ 4

1. มะเร็ง เป็นโรคร้ายคร่าชีวิตไม่เลือกคนจนหรือรวย
2. วงเหล้าค่างละเหยค लाभอยู่ริมรั้วอย่างรื่นเริง
3. บุญล้ำทอดทิ้งบัวลอยไม่เหลียวแล บัวลอยเลยไม่หลงเหลือความเลอเลิศอีกเลย
4. แรงลมกระหน่ำบ้านเรือนจนหลายรายเรียบเป็นหน้ากลอง
5. เมื่อร่วงโรยผู้วัยชราเลือกลมก็เร็ววน อารมณ์เลยปรวนแปร

แบบที่ 5

1. เขาฝั่งเหล็กไหลในเรือนร้าง ช้ำยังเล่นแร่แปรธาตุ
อีกทั้งนับถือโชคกลาง
2. เขาร่ำรวยเหลือหลาย แต่ต้องล้มละลาย เพราะเดินเลื้อ
3. คนร้ายแอบอยู่ในโรงรถรุ่ง เรื่องไม่รู้ เลยถูกลือครีตเงิน
4. คำร่ำจรรบรวมหลักฐานอย่างรีบเร่ง ไม่เลิกล้มเรื่องราว
อย่างเด็ดขาด
5. นวนิยายรักมีหลายเรื่อง แต่เล่มแรก คือ เรื่อง
รักร้าย

ชุดฝึกที่ 4 ฝึกออกเสียงควบกล้ำในประโยค มี 5 แบบ

แบบที่ 1

1. พ่อฟ้าแลบแปลบปลาบฝนก็ห่มลงโปรยปราย
2. บ้านที่ปลูกในที่ เบื้องขวามักไม่ค่อยจะปลอดภัย
3. เขาควาตามขึ้นกวัดแกว่งต้อง แสงแดดแปลบปลาบ
4. มนตราต้องตราครุฑ เพราะ เสรียมค้ำตั้งครอบครว
5. นำไปร้อง เข้าปลูกปล้ำย้ายปลีจนถูกปรับ

แบบที่ 2

1. เขากลัดกลุ้มลงนอนกลิ้ง เกลือกอยู่กลางลาน
2. นงคราญนั่งคร่ำครวญอยู่ข้าง ครว เหมือนคนคลุ้มคลั่ง
3. พ่อ เผลาไหล้ เผล้ แพรว พราก็ออกไปหมพรณแหร
ที่หลับหลาไสย
4. การพลัดพรากจากสิ่งทีรักทำให้ เขา เผลอไหล
5. เพราะ เขาทำ เรือโคลง เกลงทั้งคู่เลยลงไปคลุกโคลน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบที่ 3

1. สุดท้ายเจ้าแล้วก็กะโหลกกะเผลกมายิ้มแผล่ที่ข้างโรงลิเก
2. พระมหาอุปราชาต้อง เหลียงพลำ เพราะเพลงรบไม่คล่องแคล่ว
3. ตำรวจมาตรวจตำรวจที่เดรีดเดร่อยู่ตามตรอก
4. น้ำค้างหรั่งพรูพร้อมกับความพริ่นพริง
5. ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลง การปราบปรามให้มัน ประ เปรี้ยว

แบบที่ 4

1. เมื่อไม่รู้จักประนีประนอมครอบครัวก็ต้องกระเจิดกระเจิงอย่างนี้
2. ความกรม เกรียมทำให้ เกรียงไกร เกรี้ยวกราดเอากับกลอยใจ
3. ดารากะหริบทรายในท้องฟ้าให้แสงแพรวพราว
4. ศรีปราชญ์ เป็นที่โปรดปราน เพราะ เป็รื่องปราด เรืองไคลงกลอน
5. ฟ้าร้องครางครินทำเอาพริ้ม เพรา ครั้นคร้าม

แบบที่ 5

1. จันทบุรีเป็น เมือง เพชรพลอย น้ำตกหลิว และผลไม้
เลิศรส
2. กองทัพมหัศจรรย์ เข้าสู่วังข้างหลาย เกเรอย่างรวดเร็ว
ไม่ลดละ
3. เมื่อ เพื่อน ๆ มาพร้อม เปรียง พรรณรายก็หิ่งเพราอยู่
ในชุดพลีทวนที่คัดมาจากร้านแพรวา
4. ครองจาก เมืองครั้งไปอยู่ เมืองคราดสูครากคร่าอย่างไม่
จนตรอกจนตั้งตัวได้
5. เพราะความ เกร่ง เครียดขวิญดา เลยหลบความซุลมุนไป
เดรีดเดร่อยู่ เมืองตรอน

ชุดฝึกที่ 5 แบบฝึก ร, ล และควบกล้ำที่เป็นเรื่องราวมี 4 เรื่อง

เรื่อง 1

เจ้าชวานเป็นคนขวาง ขวนขวยหาเรื่อง เตือคร้อนมาให้
ทิดขวิดผู้ห้อยไม้ขาด หอดควควางทองได้ก็ออกกวัดแก่งดาบ
เล่ม เก้าของทิดขวิดออก เกกะกะ เสียงขวิบ เขียวแหวกอากาศ
ของคพดาบ ทำให้ชาวบ้านควักค้อน เจ้าขวิญควาญข้างเกิดความ
เคียดริ่งควาของเจ้าคู้ใจ ออกขับเคี่ยวกับเจ้าชวาน ปรากฏว่า
ของ้าวเจ้าขวิญ เรียกเลือดจากไหล่ชวาเจ้าชวานได้พอควร
เจ้าชวาน เลย เลิกขวางแต่บัดนั้น

นุช ม่วงเก่า

เรื่องที่ 2

สีลาและเลิศลักษณ์ เป็นลูกหลานลุงสละ อายุไล่เสียกัน
 ความงามของสีลา เลื่องลือไปทั้งลับแล เลิศลักษณ์ก็งามล่อ
 ไปอีกแบบ สองสาวรำลาลุงสละไปเล่า เรียนอยู่ เมืองหลวง
 เลิศลักษณ์มีคู่ควง เป็นหนุ่มรูปหล่อชื่อลอราช คินหนึ่งลอราชและ
 เลิศลักษณ์ไปตลาดที่คล้ายโลล่า ลอราช เหลือบแลไปเห็นสีลา
 วาดลวดลายอยู่กลางฟลอร์กับกลุ่มเพื่อน ลอราช เกิดสะดุดรัก
 สีลา เลิศลักษณ์ เลยออกหัก เพราะลุ่มหลงคนรูปหล่อ เลยเลิก
 ไม่ลองรักในวัย เรียนอีกเลย

นุช ม่วงแก้ว

เรื่องที่ 3

บัวลอยจากท้องไร่ เป็นสาวร่างสคราย ชอบกรี๊ดกราย
 ไก่ทนู ทำตัว เป็นสาวกรุง ลืมลามอุ้ไปหลงสลัด ทั้งท้องทุ่ง
 กว้างขวางวิ้วควาย เคยขี่ มามีคู่ควง เป็น เศรษฐีมี เบนซ์สี
 บรอนซ์ บัวลอย เปลี่ยนชื่อ เป็น เรืองอุไร บรรารถนา เป็น
 คุณนายรวยทางลัด เมื่อผลคจะได้ย้ายจากแพลดไปอยู่เรือน
 หูหราชหลัง เบื่อ เรื่อ บัวลอยต้อง ผันสลาย เมืองกรุงมีแต่
 เรื่องกลับกลอก บัวลอยถูกหลอกเลย เวียนเกล้า ต้อง
 ปวดร้าวรำไห้หลายระลอกก่อนรำลาลาความรุ่ง เรื่องกลับไป
 อยู่ท้องไร่ ไม่กรายไกล เลือกกลัวความกรี๊ดกรายอีกต่อไป

นุช ม่วงแก้ว

เรื่องที่ 4

รุ่งรุ่งอุกระรินและรุ่งโรจน์ อายุราว ๆ 3 ขวบ
รูปร่างน่ารัก เริ่มเรียนที่โรงเรียนเรื่องวิทย์ ไปโรงเรียนวัน
แรกก็มีรอยยิ้มบนร่องแก้มกลับมาฝากแม่ระรื่น รุ่งโรจน์ชักไข่
ไล่เสียงได้เรื่องราวว่ารุ่งรัตน์ เพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกับ
รุ่งรุ่งอยากจะกินขนม เราไรของรุ่งรุ่งจึงร้องขอ รุ่งรุ่ง
เกิดรำไรหรือไม่แบ่งขนม เราไรให้รุ่งรัตน์ รุ่งรัตน์เลยใช้วิธี
รุนแรง เข้าแย่งชิง พอหมดเรื่องราวรุ่งรุ่งจึงได้รอยยิ้ม
บนร่องแก้มดังกล่าว

บุษ ม่วงเก่า

ชุดฝึกที่ 6 ชุดฝึก ร, ล และควมกล้าจากบทเพลง มี 5 เพลง

เพลงที่ 1

ใจเล็ก ๆ มั่นใจเล็ก ๆ อยู่ลับ ๆ กับสิ่งลวง ๆ รอน้ำค้าง
เพียงหยดเล็ก ๆ หล่อเลี้ยงไว้ให้อยู่ต่อไป ครั้นพอแดดชะโลม
ลมเดือนทุกอย่างชีวิตอันบอบบาง จางหาย รู้ดีว่า เป็นใจไม่มีราคา
เป็นแค่คนดัดมาเท่านั้น

ประชา หงส์สุทัศน์

เพลงที่ 2

ปลิดปลิว เคว้างคว้างชีวิตฉันตั้งโบ้ไม่ทีหลุดลอย น้ำตาฉัน
เป็นลำธาร อารมณ์ที่ผิดหวังในตัว เธอ ร้องทุกข์กับผืนทรายที่
เปลือยใจไปรัก เธอ จึงต้องมานั่งซึมเหม่อ เพราะรัก เธอ เพียง
ข้างเดียว

วิสา ศัญทัพ

เพลงที่ 3

ลอยล่องไปอยู่กับนุ้ย เมฆงาม อยู่กับฟ้าสีครามอันกว้างไกล
 เบาแสนเบา แห้วลมพาพลิ้วไปสู่ดวงดาวแสนไกลใจล่องลอย
 ความรักเอ๋ย เป็นอย่างนี้หรือไร ที่หาใจดวงนี้ให้แปร เปลี่ยน
 เปลี่ยน เป็น เบาแสนเบา ราวกับนุ้ยสำลิมิแต่เธอในหัวใจ แอมมอง
 เธอที่ไรใจล่องลอยหลงลืมปล่อยใจไปกับเธอ ปล่อยใจบินลอยไป
 กับความฝันไกลฝันว่าเธอมีใจ เคียงข้างกันไปกับสอง เรา

อรุณพ จันสุตะ

เพลงที่ 4

รักนอนรักไม่จริง ถูกทอดทิ้งใจหาย รักนอนรักกลับกลายเป็น
 ลี้นสลายกลายเป็นลม เราหนอเราต้องตรม สุดระทมขมขื่น
 รักนอนรักเผื่อรอ เผื่องอนง้อรอฝัน เราหนอเรากลัวกลืน
 ชื่นทนซ้ำกำสรวล เราหนอ เราคร่ำครวญ เมื่อรักรานลับลวง

ชัยรัตน์ เทียบเทียม

เพลงที่ 5

สกุณาว่าร้อง เรืองรมย์ รั่วรั่วระงมชวนฟัง
 รอนรอนคำแล้วคืนรัง นกน้อยยัง คืนรัง เคียง เรือน
 เราโคก เราเศร้า เราซึม เขากมล เรามืด เราหม่น เราทนขยาแรมเดือน
 เราเปลี่ยว เราเปล่า เศร้าใจใครจะเหมือน ไร้คู่ขาดเดือนเคียงเรียง

ชุดฝึกที่ 7 ชุดฝึก ร ล และ ควบกกล้าจากร้อยกรองมี 8 แบบ

แบบที่ 1

ลนลานหลบลุ่มลุ่มท่าเล็กเล็ก
จนเสียวหลักลับลูกลงคลุกฝุ่น
ถูกแสงเต็มล่อลวงซูลมุน
ต้องผลันผลุนหลิกหลยอย่างลูกจน

บุษ ม่วงแก้ว

แบบที่ 2

กลาง เปลวแดด เริงแรงลมแล้งโล่
ระริกโอแดด เต็มเป็นรูปร่าง
ลัด เลาะ เลียบพุ่มพฤกษ์ไปพลาฟลาฟ
ว่าไรทางแถว เตือนคือเรือเรา

บุษ ม่วงแก้ว

แบบที่ 3

รักเรา เคยราบรื่น เปลี่ยนแปรอื่นกลายเป็นขม
ร้อยสิ้นหลอก เราครม รักลัด เลี้ยวไว้ร้องรอย
ไรคร้ายรุมรบ เรา เรี่ยวแรง เราล้วนลดตอย
รุ่งรังนึ่งดาปรอย ใจเลื่อนลอยต้องร่วงโรย

บุษ ม่วงแก้ว

แบบที่ 4

เพราะพิชวีกรุกรานจึงรวดเร็ว
เป็น เรื่องราวร้ายแรงรวดเร็ว เหลือ
ต้อง เြิดร้างรื่นรมย์ระทม เจือ
เป็นแผล รื่องร้าง เจ้าเราอกตรม

นุษ ม่วงเก่า

แบบที่ 5

เสียงกรีดกรีดทศกราวครวครริกครื่น
ระริกรื่นหัวร่อคลอ เคล้าเสียง
เพลง เพราะพริ้งครวญคร่ำรำสำเนียง
คลั่งไคล้เพียงมณคัมป์ ลังมาพริ้งพรม

นุษ ม่วงเก่า

แบบที่ 6

แคว้ง แคว้ง ขว้างขว้าง ขวัญขาว
เกรียวกราวกลาวขวัญกว้างขวาง
ขวกไขว้ไขว้เขว ครวญครวญ
ขยับเขยื้อนตั้งขว้าง กลางคลอง

นุษ ม่วงเก่า

แบบที่ 7

กลม เกล็ดกลมกล่อมกล้า	เกลียวกลม
คลาคล่ำคลับคล้ายคม	คลาดแคล้ว
ขลุกลักขลุกลิงขลุกลม	ขลุกลู่
ปล่อยปละเปล่งปลั่งแป้ว	ปลัดเป็ลื่องปลอมแปลง
	บุษ ม่วงเก๋า

แบบที่ 8

กรมเกรียมเกรียงไกร เกรียวกราด
 ดวังตราดดวังตราดรองดริก
 ปรวนแปรพรายพรหมโศรมครึก
 ไพโรพฤษ์ เพรศพรังแหรวพราว

บุษ ม่วงเก๋า

2. หลังจากฝึกอ่านในข้อ 1 ครบทุกคนแล้ว ครูให้นักเรียนลองฝึกแต่งข้อความที่ใช้ ร, ล และควมกล้า เป็นเรื่องราวหรือคล้องจองแล้วอ่านให้เพื่อนฟังครั้งละ 2-3 คน ผู้ที่ทำได้ดีได้รับรางวัล

3. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ 4-5 กลุ่ม เล่นเกมต่อคำคล้องจองที่มี ร, ล และควมกล้า กลุ่มใดต่อไม่ได้ เป็นฝ่ายแพ้ต้องยินยอมให้ผู้อื่นละงโทษตามแต่ผู้ชนะจะสั่ง

ตัวอย่างการต่อข้อความคล้องจอง

ควันไฟ ไชว่คว้า คราหลบ กลมเกล็ดน เบือนเประอะ เกรอะกรัง พริงพรู
 กรูเกรียว เปลี่ยวเปล้า เขลาขลาด ปราชญ์เบรื่อง เรื่องราว พราวแหรว ...

ผู้รับผิดชอบ

ครูภาษาไทย

การประเมินผล

1. สังเกตการ เข้าร่วมกิจกรรม
2. ให้คะแนนการออกเสียงและพัฒนาการการออกเสียง

แนวทางในการจัดกิจกรรม

1. ครูผู้สอนอาจรวบรวมคำที่ใช้ ร, ล และควมกล้ำอื่น ๆ เป็นหมวดหมู่ เช่น หมวดหมู่คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ หรือหมวดหมู่คำอื่น คำซ้ำ คำประสม เป็นต้น
2. ครูผู้สอนรวบรวมคำประพันธ์หรือบทเพลงที่ใช้ ร, ล และควมกล้ำอื่น ๆ
3. ควรฝึกทุกครั้งที่ครู เข้าสอน ในตอนต้นชั่วโมง หรือกลางชั่วโมง
4. ควรฝึกติดต่อกันตลอดภาคเรียน เพื่อพัฒนาการ
5. กรณีที่นักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องให้ใช้ เวลาฝึกแก้ไข นอกเวลาเรียนตอนพักกลางวัน ตอน เข้าก่อน เข้า เรียน หรือหลัง เลิกเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนจะ เกิดความระมัดระวังในการออกเสียง ร, ล และควมกล้ำมากขึ้น
2. นักเรียนสามารถออกเสียง ร, ล และควมกล้ำอื่น ๆ ได้คล่องแคล่วขึ้น
3. นักเรียนได้รับความสนุกสนานไปกับการเรียน

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ 4

การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน

ชื่อโครงการ รอบรู้ภาษาไทย ใฝ่ใจอ่านเพิ่มเติม

หลักการและเหตุผล

หลักสูตรการศึกษามีจุดประสงค์เป็นหลัก ประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ ที่มีจุดประสงค์รายวิชาและ เนื้อหาวิชา เป็นแนวทางการสอนสำหรับครู กระบวนการเรียนการสอนครูจะยึดจุดประสงค์รายวิชาเป็นหลัก ดำเนินการสอนตามเนื้อหาวิชา โดยใช้แบบเรียนเป็นแนวทาง แต่แบบเรียนมิใช่เนื้อหาทั้งหมดของรายวิชานั้น ๆ เป็นเพียงตัวอย่างเนื้อหาส่วนหนึ่งเท่านั้น ในกระบวนการเรียนการสอนที่แท้จริง การสอนเพียงในแบบเรียนจึงไม่เป็นการเพียงพอ และถ้าครูจะสอนเฉพาะเนื้อหาในแบบเรียนให้ละเอียดถี่ถ้วนโดยวิธีการบอกเล่าอธิบายทั้งหมดด้วยตัวครูเอง ครูจะพบปัญหาว่าเวลาเรียนและเนื้อหาไม่สัมพันธ์กัน ดังที่รายงานการสัมมนาระดับชาติเรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษา (กรมวิชาการ 2531: 31) ระบุว่าหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายมีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน ทำให้ไม่สามารถฝึกทักษะให้นักเรียนได้เพียงพอ เพราะถ้าฝึกทักษะมาก ๆ ครูจะสอนเนื้อหาไม่ทัน ซึ่งนับว่าเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ไม่ถูกต้อง สุจริต เพียรชอบ (เอกสารหมายเลข 1: 6) กล่าวไว้ว่า หนังสือเรียนวิชาบังคับที่กระทรวงศึกษาธิการจัดทำขึ้นนั้นมีลักษณะส่วนหนึ่งที่ผู้เรียนจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทำกิจกรรมด้วยตนเองหรือร่วมกับเพื่อน ๆ ดังปรากฏในภาคกิจกรรมท้ายบทเรียน อีกส่วนหนึ่งต้องอาศัยความช่วยเหลือจากครู ดังนั้นครูและนักเรียนจะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนเสียใหม่โดยเน้นการให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองบ้าง แทนที่ครูจะเป็นผู้สอนโดยการบอกเล่าและอธิบายเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ย่อมเป็นการเรียนการสอนเพื่อเตรียมนักเรียนไปสู่การเรียนในระดับสูง ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ทักษะการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอย่างมากและเป็น การสนองทิศทางการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษาที่ว่าจัดการเรียนการสอนจะต้องเน้นคุณธรรมของนักเรียนหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งความรับผิดชอบและการพึ่งตนเองอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกให้นักเรียนมีทักษะการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางในแบบเรียน
3. เพื่อฝึกนิสัยรักการอ่านแก่นักเรียน

เนื้อหา

1. วิธีการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

1.1 การสอนด้วยการแบ่งกลุ่มศึกษา (Study Group) มีวิธีการคือ ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4-5 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 8-10 คน มอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าโดยกำหนดเวลาค้นคว้าและกำหนดหัวข้อที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนมาล่วงหน้า

1.2 การสอนโดยแบ่งให้นักเรียนค้นคว้า (Task Group) วิธีนี้ครูอธิบายกฎเกณฑ์หลักการต่าง ๆ แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนไปค้นคว้า รวบรวม ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์นั้น ๆ เช่น เมื่อครูอธิบายหลักสังเกตุคำบาลี สันสกฤต แล้วครูแบ่งกลุ่มนักเรียนไปรวบรวมคำบาลี, สันสกฤต จากแหล่งความรู้อื่น ๆ

1.3 การสอนด้วยวิธีการตอบสนอง (Response Centered Technique) วิธีนี้เป็นการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนให้มากที่สุด ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นความรู้สึกต่อการเรียนวรรณคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจอยู่ในรูปของการจัดกิจกรรมให้สนองต่อความสนใจของนักเรียนก็ได้ เช่น นักเรียนอ่านวรรณคดีจบแล้วอาจจะอยากวาดภาพอยากท่องคำประพันธ์ที่ชอบ ครูก็ยินดีรับฟังยินดีร่วมกิจกรรมกับนักเรียน

1.4 วิธีสอนโดยใช้หนังสืออ่านประกอบ (Teaching with Supplementary books) หนังสืออ่านประกอบสามารถช่วยการสอนได้โดยการนำเข้าสู่บทเรียน สร้างความสนใจในการเรียน ทำกิจกรรมประกอบแบบเรียน ผูกให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม

2. ความรู้ที่นักเรียนต้องค้นคว้าเพิ่มเติม

2.1 ศึกษาวรรณคดีฉบับเต็ม ได้แก่

1. เด็กบ้านสวน ของ พัฒน์ เนตรรังสี
2. รวบรวมเรื่องเอกของ นายคำรพ ฅ เมืองไค้
3. นิทานโบราณคดี ของ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
4. บทละครเรื่อง อิเหนา ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
5. บทร้อยกรองสุตสงวน ของ ประยอม ชองทอง
6. ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก
7. นิทานเวตาล ของ น.ม.ส.

8. ลิลิตตะเลงพ่าย ของ กรมพระปรมานุชิตชิโนรส
9. นิราศลอนดอน ของ หม่อมราโชทัย
10. วิวาห์วัน ของ ศรีสัศดุษฎี
11. พูนช้างพูนแผ่นดิน

2.2 ศึกษาความรู้ประกอบบทเรียน ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารด้วยภาษา
2. การพัฒนาสมรรถภาพการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ
3. การพิจารณาวรรณกรรม
4. ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา
5. คุณธรรมและมารยาทในการสื่อสาร
6. ภาษากับความคิด
7. การใช้ถ้อยคำให้มีประสิทธิผล
8. การออกเสียง การสะกดคำ และความหมายของคำ
9. การใช้คำในสถานการณ์ต่าง ๆ
10. ประโยค โครงสร้างของประโยค การสร้างประโยค
11. ลักษณะภาษาไทย
12. การสร้างคำในภาษาไทย และภาษาอื่นที่ไทยรับมาใช้
13. ระดับของคำในภาษาไทย
14. คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
15. คำราชาศัพท์
16. คำภาษาถิ่น
17. ความเปลี่ยนแปลงภาษา
18. ประวัติการสอนภาษาไทย
19. ลักษณะภาษาที่ใช้ในสื่อมวลชน
20. ไวยากรณ์ ความเปรียบ
21. สุภาษิต คำพังเพย สำนวน
22. ความรู้เกี่ยวกับละครไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

23. เรื่องสั้น เรื่องอื่น ๆ
24. นิราศ เรื่องอื่น ๆ ของสุนทรภู่
25. ผลงาน เรื่องอื่น ๆ ของเจ้าฟ้าธรรมธิเบศร
26. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยสมเด็จพระนเรศวร
27. ความรู้เกี่ยวกับการเทศน์มหาชาติ
28. ชีวิตชาวไทยสมัยก่อน

2.3 หนังสืออ่านนอกเวลา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกรายวิชามีดังต่อไปนี้

1. กองทัพธรรม	สุชีพ ปุญญานุภาพ
2. วาสิฏฐี ภาคพื้นดิน	เสฐียรโกเศศและนาคะประทีป
3. เกิด เป็นหมอ	นายนแพทย์ วรวิทย์ วิสิษฐกิจการ
4. นางหลังภาพ	ศรีบูรพา
5. จดหมายจากเมืองไทย	ใบคั่น
6. ชีวิตบ้านป่า	ประสิทธิ์ มุสิกเกษม
7. เริงผาหิมพานต์	สุชีพ ปุญญานุภาพ
8. ได้ร่ำภาสวพัสดุ	สุชีโวภิกขุ
9. หุ่นมหาราช	เรียบเรียง
10. นิทานไทย ชุดที่ 3	แปลก สนธิรักษ์
11. ปุลาภ	โสภาค สุวรรณ
12. ศีลเสือกกับดอกไม้	นิพนพาน
13. ผู้ดี	ดอกไม้สด
14. ผู้ใหญ่ลี้กับนางมา	กาญจนา นาคนนท์
15. พระจันทร์เสี้ยว	นายแพทย์ วิฑูร แสงสิงแก้ว แปล
16. รวมธรรม	วสิน อินทสระ
17. เรื่องสั้นเขาวงกตนักเรียน	กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
18. ล่องไพร เล่ม 1	น้อย อินทนนท์
19. ละครแห่งชีวิต	หม่อมเจ้าอากาศดำเกิงรพีพัฒน์
20. ลูกอีสาน	คำพูน บุญทวี

21. แสงโสม	ลมูล รัตตากร
22. หนังสืออ่านนอกเวลาเรียนวิชา
ภาษาไทย ประเภทเรื่องสั้น
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ให้
เลือกอ่าน 5 เรื่อง)	กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
23. อยู่กับก๋ง	หยก บูรพา
24. อุดมการณ์บนเส้นขนาน
(ฉบับปรับปรุง)	อรุณมัย
25. จดหมายเหตุการเดินทางสู่
ประเทศสยาม ของ
บาทหลวงดาซาร์ดี เล่ม 3-5	สันต์ ท.โกมลบุตร แปล
26. ชีวิตประวัติของข้าพเจ้า
(มหาดมะ คานธี)	กรุณา กุศลาคัย แปล
27. ชีวิตของฉันทน์ ลูกกระทิง	นายแพทย์ บุญส่ง เลขะกุล
28. ชีวิตที่รุ่งเรืองขึ้นมาจากทาส	หลวงสมานวณกิจ แปล และเรียบเรียง
29. ความเสด็จปากีสถาน	ม.จ.วิภาวดี รังสิต
30. วิทยุแห่แห่งนักปกครอง	พระยาสุนทรพิพิธ
31. อัดชีวิตประวัติของพระยาอนุমানราชธน	พระยาอนุমানราชธน
32. นิราศเกาหลี	พล.ร.ท.ประจวบ หงสกุล
33. ประชุมไวยาหารของสุนทรภู่	สมาคมภาษาและหนังสือแห่ง
ประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
รวบรวม
34. สาวีตรี	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
35. ลิงคโปรเมืองเนรมิต	บุญเสริม ฤทธาภิรมย์
36. พระนเรศวรมหาราช	สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
37. บึงหญ้าป่าใหญ่	เทพศิริ สุขโสภา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

38. พระจันทร์สีน้ำเงิน	สุวรรณี สุนธธา
39. อุตยवासาน	จินตนา ปิ่นเฉลียว
40. เงาะป่า	พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว
41. หนึ่งในร้อย	คอกไม้สด
42. สายลมเสียงซอ	นิมิตร ภูมิถาวร
43. ผู้หญิงคนนั้นชื่อบุรุษ	ไบคั้น
44. หลวงจำเนียรเดินทาง	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัว
45. การเมืองเรื่องรัก	หม่อมหลวง ปิ่น มาลากุล
46. หัวใจทอง	หม่อมหลวง ปิ่น มาลากุล
47. อันตราคนี	มัทนี รัตนิน
48. เจ้าพระยาวรรพษ์พิพัฒน์	หม่อมหลวง ยิ่งศักดิ์ อิศรเสนา
49. พระยาภิรมย์ภักดี	พระยาภิรมย์ภักดี
50. พระยาสิทธิศักดิ์สนิทวงศ์	พระยาสิทธิศักดิ์สนิทวงศ์
51. ประชุมบทร้อยกรอง บทความ	กระทรวงศึกษาธิการ

และ เรื่องสั้น

บทร้อยกรอง ให้เลือกอ่าน 4 บท

บทความ ให้เลือกอ่าน 3 บท

เรื่องสั้น ให้เลือกอ่าน 2 เรื่อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร

กิจกรรมการสอน

ตัวอย่างการสอน โดยให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมเรื่องเด็กบ้านสวน

จุดประสงค์

หลังจากที่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องเด็กบ้านสวนเป็นการบ้านมาแล้ว นักเรียนสามารถ

ทำกิจกรรมต่อไปนี้ได้

1. บอกใจความสำคัญของ เรื่องได้
2. บอกความแตกต่างของชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยก่อนและสมัยปัจจุบันได้
3. อภิปรายความรู้สึกที่มีต่อบรรยากาศในเรื่องได้
4. บอกความหมายของศัพท์สำนวนที่มีอยู่ใน เนื้อเรื่องได้
5. บอกลักษณะโวหารที่ใช้ใน เรื่องได้
6. อ่านและสรุปใจความสำคัญจากหนังสืออ่านประกอบ เพื่อนำมาเป็นแนวทางใน

การเขียนเรียงความ

เนื้อเรื่อง

1. เรื่องเด็กบ้านสวน จากหนังสือ วารสารวิจิตร เล่ม 1 หน้า 3-7 ตั้งแต่หน้าเรื่องถึง เนื้อเรื่อง
2. โวหารในการเขียน
 - กระบวนการความที่ใช้เขียนความเรียง เรียกว่า "โวหาร" มี 5 ชนิด คือ
 - 2.1 บรรยายโวหารหรืออธิบายโวหาร คือ การเขียนแบบอธิบาย หรือเล่าเรื่องที่ได้พบเห็นมาอย่างถี่ถ้วน เหมาะจะเขียนเรื่องประเภทให้ความรู้ เช่น ประวัติ คำาน เล่าเรื่อง การเดินทาง
 - 2.2 พรรณาโวหาร คือ การเขียนเป็นทำนองรำพัน กล่าวถึงสิ่งที่พบเห็นอย่างพิสดาร มักแทรกความรู้สึกของผู้เขียนด้วย เหมาะที่จะเขียนชมความงาม เขียนสดุดีคุณความดี มักนิยมใช้เขียนเพื่อให้เกิดความรู้สึก เกิดมโนภาพ มักปรุงถ้อยคำให้มีรสดีขึ้น ผู้อ่านต้องพยายามวาดภาพตามตัวอักษรที่ผู้เขียนเขียนให้รู้สึกเหมือนอยู่ในเหตุการณ์สถานที่นั้นด้วย การพรรณนาต้องพยายามให้ผู้อ่านรับรู้ด้วยสัมผัสทั้งปวง คือ รูป รส กลิ่น เสียง
 - 2.3 อุปมาโวหาร คือ การเขียนโดยยกข้อความมาเปรียบเทียบ อุปมาโวหารจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ เรื่องต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โวหารชนิดนี้มักแทรกอยู่ในโวหารอื่น
 - 2.4 สาธกโวหาร คือ การเขียนโดยอ้างตัวอย่างให้เห็น ตาม โดยยกเรื่องอื่นเป็นอุทาหรณ์ประกอบเรื่องที่น่ามาสาธก เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป หรือจากวรรณคดี คำาน ฯลฯ โวหารนี้มักแทรกอยู่กับโวหารอื่น

2.5 เทศนาโวหาร เป็นโวหารที่กล่าวชักจูงให้ผู้อื่นมีความเห็นคล้อยตามให้เชื่อถือ และให้ปฏิบัติตาม การใช้โวหารชนิดนี้ต้องอาศัยเหตุผล มีหลักฐานอ้างอิง ตลอดจนการรู้จักหยิบยกคติธรรมและสังขธรรมมาเป็นอุทาหรณ์

3. เนื้อเรื่องเด็กบ้านสวน เล่ม 1 บทที่ 2 (ตอนต่อจากในแบบเรียน)

พ่อไปทำงานที่หัวหอ "หัวหอ" นั่นคือ ทอรัชฎาภกรกระทรวงการคลัง บ้านอยู่ฝั่งธน จึงต้องไปโดยทางเรือ พาหนะของพ่อไปทำงานเป็นเรือมาดเก๋ง 2 แจว คือ 2 แรงคนซึ่งอาจไม่เท่ากับ 1 แรงม้าก็ได้ คนแจวท้ายชื่อดาสู่ม เรียกกันว่า "สู่มักญา" ไม่ใช่ नामสกุล สมัยนั้น ยังไม่มี नामสกุล แต่แกคิดมักญา ก็เลยเรียกสู่มักญาเป็นอันรู้ คนแจวหัวยังหนุ่มล่าเส้นชื่อแบน อายุราว ๆ 18-19 ล่ำเป็นมะขามข้อเดียวเขียวແละ

แบนอารมณ์ดี แจวเรือวิ่งฉิว เวลาลงเรือสำปั้นพายหรือพายเรือแบนพายลื่นน้ำแตก หัวชูเขียว เขาเป็นคนแข็งแรงยิ่งกว่า ชีอินก๊วย ตอน เป็นเด็กผมอ่านพงศาวดารจีนรู้ว่ากระบวนคนแข็งแรงทั้งหมด ไม่มีใครเทียบเท่าชีอินก๊วย แบนกินจุมาก เขามักชอบไปนั่งกินข้าวคนเดียว แถงถั่วหนึ่งกับปลาตุ๋นเดียวเท่านั้นແละ เขากินข้าว 4-5 จานหูน ๆ เกลี้ยงไม่มีเหลือ

แบนนั้นช้อาย แต่แปลกลูกสาวยายสุดก็ชอบล้ออยู่เสมอ แผลกเป็นสาวอายุราว 18 รู้สึกว่าสนิทสนมกับนายมัน เขาทำงานอยู่ฝั่งพระนคร จะทำอะไรก็ไม่ทราบ บางคนว่าทำโรงพิมพ์เอกชน บางคนว่าทำกรมแผนที่

นายมันรูปร่างสูงใหญ่ ตรงข้ามกับแบนซึ่งเตี้ยล่ำ นายมันคุยสนุก แบนไม่ช่างพูด แต่ถ่ากับเด็ก ๆ อย่างผมแบนใจดี พาไปเที่ยวสวนนอก ลงไปงมกระจับในสระให้กิน กระจับนั้นมันอยู่ในสระใหญ่แห่งเดียวกับบัววิคตอเรีย ซึ่งผมเรียกว่าบัวกระดัง เพราะใบมันใหญ่เท่ากระดังใด ๆ ชอบของใบสูงประมาณ 1 นิ้วฟุต ยกดั่งเหมือนขอมกระดังด้านบนใบเรียบสีเขียว ข้างใต้มีหนามยาวแหลมคม ก้านใบและก้านดอกก็มีหนามเหมือนกัน เพราะฉะนั้นดอกและใบของมันจึงไม่ถูกปลากัดกิน ขณะอยู่ใต้น้ำ

ดอกบานมีขนาดใหญ่มาก เพราะเมื่อยังดุมมันโตเท่าผลมะขวิด แต่ส่วนปลายแหลมเล็กน้อย เวลาดอกบัววิคตอเรียบานกลางสระ ตอนเช้าตรู่ไปดูจะเห็นแมลงผึ้งมาดมอยู่ไม่ขาด เข้าใจว่าคงหอมและมีความหวานอยู่ใน เกสรของมัน

ใบบัวชนิดนี้แผ่เรียงกลางสระ 30-40 ใบ ก็เหมือนเอากระดิ่งใหญ่ไปวางอัดเรียงกัน
ในลานกว้าง เคยเห็นปลาหมอ ปลากระดี่ โคดขึ้นไป เพราะตกใจที่ถูกปลาใหญ่ไล่ซุบ ขึ้นไป
ค้างคั้งอยู่บนใบบัว มีปลาตายแห้งอยู่ในใบของมันครั้งละไม่น้อยกว่า 4-5 ตัว ทั้งนี้เพราะเมื่อ
ปลาโคดพ้นจากใบบัวก็ตกไปยังขอบใบที่อยู่ติด ๆ กัน โดยไม่มีช่องว่างให้ตกลงน้ำ มันจึงเป็น
สุสานของปลา ถ้าโคดขึ้นไปแล้วก็มิหวังรอดตายน้อยเต็มที สระปลูกบัวชนิดนี้ยิ่งกว้างมาก น้ำลึก
มากดอกบัวก็ยิ่งใหญ่ใบบัวยิ่งโตและงามสะพรั่งน่าชม แต่สมัยนี้เห็นจะปลูกยาก เพราะน้ำคลอง
ที่ถ่ายเทเข้าไปสู่อ้อมไม่สะอาดพอ และบัวคงไม่งามแน่ มันต้องการน้ำสะอาดด้วยเดี๋ยวนี้แม่น้ำใน
แม่น้ำเจ้าพระยาก็เกือบ ๆ จะเน่าอยู่รอบร่อแล้ว

ต่อไปคงจะหาสระบัวชนิดนี้ชมยากในกรุงเทพฯ

สระที่สวนนอกใหญ่มาก เป็นรูปวงรี เนื้อที่ราวไร่กว่า เข้าใจว่าพ่อคงจะขุดดินมาถมบาง
แห่งให้สูง มันมีมาก่อนผมเกิด เมื่อผมจำความได้ บ่อนั้นมีบัววิคตอเรียอยู่ตรงกลางทางด้านเหนือ
มีบัวหลวงหลายกอ ส่วนทางด้านใต้มีต้นกระเจียวมาก

พวกเด็ก ๆ เรียกสระนี้ว่าสระกระเจียว เพราะผักกระเจียวกินอร่อย ส่วนดอกบัวได้แต่ดู
สวย ๆ พวกเราไม่ค่อยสนใจเท่าไร กระเจียวนั้นตัวยังไม่แก่จัดยังไม่หล่นลงจมน้ำสระมักมีสีชมพูคร่ำ
กินหวานอร่อย ถ้าเป็นกระเจียวแก่สีดำกินมันดี แต่เปลือกมันแข็งมาก สระนี้มีข้อห้ามไม่ให้เด็ก ๆ
ลงไปยุ่ง แม้แต่ดักช้อนปลา เข็มก็ไม่ได้

ปลาเข็มที่สระกระเจียว เป็นปลาเข็มที่ถูกขังอยู่นาน ตัวใหญ่กว่าปลาเข็มที่ห้องร้องสวนหลาย
ร่องในบ้าน แต่แม่กับย่าเกรงว่าพวกเราจะลงไปงมกระเจียวแล้วก็จมน้ำตาย เพราะดั่งสูงชัน
บ่อก็ลึก จริงอยู่บางตอนดั่งไม่ชันและน้ำไม่ลึก ถึงกระนั้นแม่ก็ยังอดห่วงไม่ได้ จึงออกกฎห้ามตาย
ตัว ถ้าเห็นไปช้อนปลาเข็ม หรือเพียงเลาะ ๆ เมียง ๆ ข้างสระกระเจียว ก็ถูกตี 5 ที่เป็นอย่าง
น้อย

แม่ดีใจจริง ๆ ใคร ๆ ก็กลัวแม่ทั้งนั้น แม้จะใจดีแต่แม่ก็ดุและเสียงดังในเวลาโกรธ
คนที่แม่ไม่พูดเสียงดังด้วยมีเพียง 2 คนในบ้าน คือ พ่อกับย่า นอกนั้นทุกคนรักและกลัวแม่

แม่ทำขนมเก่ง ทำกับข้าวอร่อย คือ เก่งทั้งของคาวของหวาน เวลาบ้านใหญ่ใกล้เคียง
มีงานทำบุญ ก็มักจะมาเชิญแม่ไปเป็นผู้ดูแลการครัว เป็นคนกะว่าจะใช้กับข้าวอะไรบ้าง ใช้ของหวาน
สิ่งใดบ้าง

นอกจากทำกับข้าว แม่ยังฆวนนุหรีไทยเก่ง ทั้งชนิดที่ฆวนด้วยกลีบบัว และใบทองอ่อน
การปรุงยาให้มีรสหอมกลมกล่อมนั้น มีสูตรส่วนและกรรมวิธีหลายอย่าง ซึ่งผมจะเล่าให้ฟังเมื่อ

ถึงโอกาสเท่าที่จำได้ เพราะในขณะนั้นผมมีอายุน้อยมาก แต่ได้เห็นบ่อย ๆ ก็พอจำได้ว่าทำ
อย่างไร ผสมอะไรบ้าง คงจะไม่ถูกต้องครบถ้วนนัก เพราะเป็นความจำที่นานกว่า 50 ปีแล้ว
พ่อไม่สูบบุหรี่ เพราะเป็นโรคเกี่ยวกับหลอดเลือด ใจอยู่เสมอ.....

ถ้าอย่างนั้นแม่ชวนบุหรีให้ใครสูบ? มวนชายหรือ? ในตอนที่พ่อยังมีชีวิตอยู่นั้น แม่
ไม่ได้ค้าขายอะไร นอกจากให้คนทำสวน เก็บผลไม้เหลือกิน เหลือแจกให้ยายสุดไปขายที่ตลาด
บางทีก็คัดใบคองชายพวกทำขนม ซึ่งเขามาขอซื้อเป็นประจำ เป็นรายได้เกือบพอกำกับข้าวที่เดียว

จะเล่าถึง เรื่องที่แม่ชวนบุหรีให้หิง เนื่องจากท่านเจ้าคุณเสนาบดีกระทรวงกลาโหม
ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ บ้านและเป็นผู้ที่หิงแม่ และพ่อเคารพนับถือท่านมาก ท่านชอบสูบบุหรี่ไทย แต่ชื้อยาสูบ
ไม่ถูกใจที่ฉุน ก็ฉุนเกินไป ที่จิดก็จิดไม่มีรสชาติกลมกล่อมท่านว่าอย่างนั้น

แม่บอกกับท่านว่า แม่จะลองมวนไปให้ท่านสูบ เพราะแม่เคยรู้วิธีมวนยา เพราะแม่เคย
อยู่ในบ้านท่านผู้ใหญ่ ซึ่งท่านแม่บ้านเป็นต้นตำรับกับข้าวไทย และทำงานอื่น ๆ เป็นต้นว่า มวนบุหรี
ควั่นเทียนอบ ปรงน้ำอบไทย มีชื่อเสียงมาก แม่รักวิชาทางนี้มาแต่สาว ๆ และเป็นคนรับใช้ใกล้ชิด
จึงถ่ายทอดวิชามาจากท่านเจ้าของตำรับเดิมได้มากอย่าง

เมื่อมาเป็นแม่บ้านของพ่อ แม่จึงมีความสามารถสารถใน เรื่องการบ้านการครัว จะ
หาคนที่เก่งอย่างแม่ยากเต็มที วิชาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ช่วยเหลือแม่มาก ในเมื่อสิ้นบุญพ่ออย่าง
กะทันหัน และเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็แปรผันเปลี่ยนแปลงไปเหมือนฝัน... เหมือนพลิกหน้ามือเป็น
หลังมือ

ลักษณะบ้านเป็นดังนี้ จากประตูรั้วชั้นนอก ซึ่งเป็นประตูไม้สักบานใหญ่ 2 บาน คอนบน
สลักลวดลาย คอนล่างเป็นบานทึบ มันคงจะมีอายุนับสิบปี จึงเก่าและทรุดคืบแคละที่แสนลำบาก

ต้องช่วยออกแรงยกแล้วผลักเข้าหากัน และต้องใช้คนแข็งแรงอย่างนายมัน หรือแบน คนแก่
ช้ำอย่างคาสุ่มบิคไม่ไหว

แต่บางทีก็ดูเหมือนจะมีการลิมปิดบ่อย ๆ เหมือนกัน เพราะเคยได้ยินแม่มัน แต่ก็ไม่ได้
ปรากฏว่ามีข่าวของหาย เพราะคนในแถบนั้น หรือสมัยนั้นทุกคนมือไวใจเร็วยากก็ไม่ทราบ ที่ลิมปิด
นั้นส่วนมากคนออกไปเที่ยวยังไม่กลับ หรือคนปิดประตูคิดว่ายังกลับ เข้าบ้านไม่ครบคน เลยลิมปิด
อยู่กันมาก ๆ คนก็เป็นอย่างนี้แหละ

ถ้าถามว่าไปเที่ยวไหน ก็ตอบว่าไปดูลิเก คนแก่ ๆ อย่างมาได้ะ ยายสุด ชอบไปดูลิเก
วิกสะพานหัน ตรงข้ามเวียงนคร เขมรมัจจุบันนี้นั้นแหละครับ ลิเกเล็กเกือบสองยามกว่าจะกลับถึง
บ้านก็เกือบตีสอง สมัยยังเคยไปดู 2-3 ครั้ง ง่วงนอนเกือบแย่

จากประตูบ้านเป็นถนนอิฐแคบ ๆ มีสะพานข้ามท้องร่องเล็ก ๆ ด้านซ้ายเป็นสนาม
ด้านขวาก็เป็นสนามทั้งสองข้าง มีกรงนกที่เรียกว่ากรงดิน ชังนกหลายชนิดรวม ๆ กันไว้ นกที่เดิน
ตามดินก็มันกวกัก นกคุ้ม ไก่ป่าที่อยู่ตามกิ่งไม้ ก็มันกกางเขน นกขมิ้นเหลืองอ่อน นกปรอท กาเหว่า
นกแก้ว และอื่น ๆ อีก ที่มันพอยู่รวมกันได้ไม่จิกตีกันถึงตาย เราก็เอาใส่ไว้ในนั้น กรงใหญ่
และมีต้นไม้ย้อม ๆ ให้มันมีที่จับ และบินได้ มีหลังคากันแดดกันฝน นกในกรงดินนี้ดูเพลิน สมัยเป็น
เด็กผมชอบมาก

พ่อเลี้ยงนกยูงไว้คู่หนึ่ง เวลามันคึกมันรำแพนสวย มันมักรำแพนตอนบ่าย ภายหลังฝนตก
และขาดเมื่อดแล้ว ค่อยมาด้วยเหตุใดไม่ทราบ ตัวเมียตายไป เหลือแต่ตัวผู้ มันจะว่าเหวหรือเพราะ
เหตุใดก็ไม่ทราบ มันคู่มากกว่าเก่า บางทีใครเดินผ่านสนามมักจะไล่จิกไล่ตีเอา

นายมัน เป็นศัตรูสำคัญของนกยูง มันเกลียดนายมันมาก ถ้าเห็นเวลาใด มันจะตรงเข้า
ตีเสมอ แม่บอกว่า มันอาชวดเพราะนายมันเคยเอาไม้ตีมัน ถูกบีกลากไปข้างหนึ่งกว่าจะหายก็
หลายวัน มันเลยพยายาม คงจะเป็นเช่นนั้นเพราะสำหรับคนอื่น ๆ มักจิกเป็นบางครั้งบางคราว แต่
ถ้าเจอหน้านายมันมันปรี่เข้าทำร้ายทุกที

แม่สอนว่า สัตว์ก็เหมือนมนุษย์ มันรู้ว่าใครรักมัน ใครเกลียดมัน และมันพยายามด้วย
เรื่องนายมันดินกยูงไม่มีใครบอกให้พ่อรู้ เพราะพ่อเป็นคนรักสัตว์ ถ้ารู้คงโกรธมาก ไม่มีใคร
อยากเห็นพ่อโกรธ

พ่อไม่ดื่มเหล้า... ไม่ดื่มกาแฟ ดื่นเข้าพ่อเดินดูนกเขาศิริบุญ แม่เหล็ก โสวโซ้ว ที่แขวน
ไว้ในกรงรอบบ้าน

นกเขานั้นเป็นนกเขาใหญ่ทั้งสิ้นมี 4-5 กรง แต่ละตัวคารมดีขันวันละหลาย ๆ หน ถ้าพ่อเดินไปใกล้ ๆ มันจะลงจากคอน มาเยี่ยมหน้าทางช่องซี่กรง ขันคูหงกหัวเหมือนจะต้อนรับ ทักทายกัน นกเขาชาวไม่เห็นมีที่บ้านไม่ทราบว่าเป็น เพราะเหตุใด ที่บ้านท่านเจ้าคุณและคุณป้า ช่าง ๆ บ้าน ก็ได้ยินแต่เสียงนกเขาใหญ่เหมือน ๆ กันทั้งนั้น

นกคีรีรูปส่งเสียงปรอทั้งวัน ส่วนเจ้าแม่เหล็ก ไสวไชว้นั้นมันร้องไพเราะ เสียงดังกว่า นกนางเขนของเรา ตัวก็โตกว่า เป็นนกมาจากเมืองจีน เดียวนี้ไม่ค่อยได้เห็นที่ไหนเข้าใจว่าคง จะห้ามส่งเข้ามา เพราะมันเป็นนกจากแผ่นดินใหญ่ของจีน นกพวกนี้มันกินตัวยุงน้ำที่คนจีนเขา เรียกว่า "จุยมั่ง" กับอะไรอีกก็จำไม่ได้เสียแล้ว นกคีรีรูปกินข้าวฟ่างกับแดงกว่า นกเขาใหญ่ กินข้าวเปลือกชนิดเม็ดเล็ก ที่เรียกว่า ข้าวเม็ดมะเขือ

พ่อต้องเรียกคนเลี้ยงนกมาสั่งให้เตรียมอาหารกรงนั้นกรงนี้ อะไรขาดก็ให้เติมให้คอน กลางวัน บางทีสั่งให้พ่อน้ำนกเขา นกบางตัวเจ็บ ต้องเอาเข้าไปไว้ในห้องกลางไม่ให้ถูกลม เพราะเหตุใดก็ไม่ทราบ แต่พ่อสั่งคนเลี้ยงคือนายหล่าวว่าอย่างนั้น

อาหารมือเข้าของพ่อคือ โกล่กับขนมปังทาเนย บางทีก็เป็นขนมปังแห้งชนิดกระป๋อง ซึ่งมีเป็นประจำ พ่อต้องกินนมกินเนย เพราะหมอเขาสั่ง แม่วายังงั้น หมอเขาสั่งให้บำรุงเพราะ พ่อไม่ค่อยแข็งแรง

เนยที่พ่อกินนั้นมีทั้งเนยแข็งเป็นลูก ๆ เหมือนลูกฟุตบอลย้อม ๆ กลิ่นเหม็นหินไม่น่าอร่อย เนยจืดนั้นต้องใส่จานหล่อน้ำแข็งก้อน ๆ ไว้ กินก็ไม่เห็นอร่อยอีกนะแหละ จืด ๆ เหม็น ๆ ยังใจ ชอบกล แม้เป็นโรคเกลียดนมเนย แต่ก็ต้องทนปฏิบัติพ่อ เพราะพ่อไม่ยอมให้คนอื่นทำ ว่าไม่ถูกใจ

เนยแข็งนั้นหลาย ๆ วัน เห็นแม่ต้องเอามือคางผ่านคอนหน้าซึ่งมีราสีเขียว ๆ จับทิ้ง ไปเสียบ้าง พ่อคนเดียวกินไม่หมดค่อนหรง พวกลูก ๆ ก็ไม่มีใครกินเป็น พ่อเคยหัวเราะและ บอกรับแม่ว่า "ลูกพวกนี้กินนมกินเนยไม่เป็น... เหมือนเธอ"

แม่ย้อนว่า "ลูกพวกนี้เป็นลูกไทย ไม่ใช่ลูกฝรั่งคะ" พ่อชอบใจหัวเราะ เมื่อเสร็จ จากอาหาร เขาก็แต่งตัวไปลงเรือที่ทำหน้าบ้าน ระหว่างผ่านสนามก็สั่งให้คนสวนเอาอาหารให้ ไก่ฟ้า ไก่ตอกกิน เต็มน้ำเต็มทำให้มันบ้าง นกและไก่จะอดน้ำ ดูแลมันหน่อย มันพูดไม่ได้บอก ไม่ได้ แล้วพ่อก็เดินไปลงเรือมาด เก่งที่เทียบรอรออยู่บนโคท่าน้ำ พวกเราวิ่งไปส่งพ่อ ได้ไปแค่ท่าน้ำ ก็ยั้งดี

4. หนังสืออ่านประกอบ

- 4.1 เด็กบ้านสวน เล่ม 1 โดย พ.เนตรรังษี
 4.2 ชีวิตชาวไทยสมัยก่อน โดย เสฐียรโกเศศ
 4.3 กรุงเทพฯ เมื่อก่อน โดย ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์
 4.4 วรรณคดีศึกษา โดย วิภา กงกะนันทน์
 4.5 การเขียน โดย สุธิวังศ์ พงศ์ไพมูลย์
 4.6 ศิลปะการเขียน โดย ฉลวย สุรสิทธิ์

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5-6 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ให้นักเรียนประชุมกลุ่มสนทนากันถึงใจความสำคัญของเรื่อง ทำความเข้าใจเรื่องคำศัพท์สำนวน อภิปรายถึงความรู้สึกของคนต่อบรรยากาศในเรื่อง และความแตกต่างของชีวิตคนสมัยก่อนกับปัจจุบัน แล้วหาตัวแทนกลุ่มรายงานหน้าชั้น
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานความรู้จากเรื่องในหัวข้อ
 - ใจความสำคัญของเรื่อง
 - อธิบายความหมายของศัพท์ สำนวนที่ปรากฏในเรื่อง
 - อภิปรายความรู้สึกของสมาชิกต่อบรรยากาศในเรื่อง
 - บอกความแตกต่างของชีวิตคนในสมัยก่อนกับปัจจุบันได้
3. ครูสรุปประเด็นสำคัญของเรื่อง อธิบายเพิ่มเติม ถึงความแตกต่างของชีวิตคนในสมัยก่อนและสมัยปัจจุบัน
4. ครูแจกเอกสารเรื่องไวยาหารในการเขียนให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนประชุมกลุ่มอภิปรายถึงลักษณะไวยาหารในเรื่องเด็กบ้านสวน
5. ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกอภิปรายถึงลักษณะไวยาหารในเรื่อง
6. ครูแจกเอกสารเรื่องเด็กบ้านสวน บทที่ 2 (ตอนต่อจากแบบเรียน) ให้นักเรียนไปอ่านเป็นการบ้าน ให้นักเรียนไปสรุปใจความสำคัญของเรื่อง เล่าความรู้จากในเรื่อง และเปรียบเทียบสภาพชีวิตคนสมัยก่อนกับสมัยปัจจุบันทำการบ้านส่งครู ชั่วโมงค่อไปครูสุ่มนักเรียนบางคนออกมาเล่า เรื่องอภิปรายปัญหาที่ครูมอบให้หน้าชั้นเรียน

7. ครูทดสอบว่านักเรียนอ่านเรื่องมาหรือไม่ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบเติมคำลงในช่องว่าง ให้เวลาทำ 5 นาที

นายมีวนรูปร่างสูงใหญ่ ตรงข้ามกับแมนซึ่งเตี้ยล่ำ นายมีวนคุยสนุกแมนไม่ช่างพูด แต่ถ้ามักเด็ก ๆ อย่างผม แมนใจดี พาไปเที่ยวสวนนอกลงไปมกระจับในสระให้กิน กระจับนั้นมันอยู่ในสระใหญ่แห่งเดียวกับ ..(1).. ซึ่งผมเรียกว่า ..(2).. เพราะใบมันใหญ่เท่ากระดังโงะ ขอบของใบสูงประมาณ 1 นิ้วหูต ยกค้ำเหมือนขอบกระดังค้ำบนใบเรียบสีเขียวข้างใต้มี ..(3).. ก้านใบและก้านดอกก็มี ..(4).. เหมือนกัน เพราะฉะนั้นดอกและใบของมันจึงไม่ถูกปลากัดกินขณะอยู่ใต้น้ำ

ดอกขานมีขนาดใหญ่มาก เพราะเมื่อยังตูมมันโตเท่า ..(5).. แต่ส่วนปลายแหลมเล็กน้อย

เวลา ..(6).. ขานกลางสระตอนเช้าครูไปดูจะเห็นแมลงผึ้งมาค่อมอยู่ไม่ขาด เข้าใจว่าหอมและมีความหวานอยู่ในเกสรของมัน

ใบบัวชนิดนี้ แผ่นเรียงกลางสระ 30-40 ใบก็เหมือนเอากระดังใหญ่ไปวางอัดเรียงกันในลานกว้าง เคยเห็นปลาหมอ ..(7).. โดดขึ้นไปเพราะตกใจที่ถูกปลาใหญ่ไล่สูบ ขึ้นไปค้ำคั้นอยู่บนใบบัว มีปลาตายแห้งอยู่ในใบของมันครั้งละไม่น้อยกว่า 4-5 ตัว ทั้งนี้เพราะเมื่อปลาโดดพ้นจากใบบัวก็ตกไปยังขอบใบที่อยู่ติด ๆ กัน โดยไม่มีช่องว่างให้ตกลงน้ำ มันจึงเป็นสุสานของปลา ถ้าโดดขึ้นไปแล้วมีหิ้งรอดตายน้อยเต็มที่ สระบัวชนิดนี้ยังมี ..(8).. มาก น้ำ ..(9).. มาก ดอกบัวก็ยิ่งใหญ่ ใบบัวยิ่งโตและงามสะพรั่งน่าชม แต่สมัยนี้เห็นจะปลุกยาก เพราะน้ำคลองที่ถ่าย เข้าไปสูบน้ำ ..(10).. พอ และบัวคงไม่งามแน่ มันต้องการ ..(11).. ด้วย เดียวนี้แม่น้ำเจ้าพระยาก็เกือบ ๆ จะเน่าอยู่รอบร่อแล้ว

เฉลยสำหรับครู

1. บัววิคตอเรีย	2. บัวกระดัง	3. หนามยาวแหลมคม
4. หนาม	5. ผลมะขวิด	6. ดอกบัววิคตอเรีย
7. ปลากระตี่	8. กว้าง	9. ลึก
10. สะอาด	11. น้ำสะอาด	

8. ให้นักเรียนเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ สถานที่ที่ประทับใจ เขียนให้ผู้อ่าน
มองเห็นภาพ เขียนเป็นการบ้านมาส่งครู

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนวรรณวิจักขณ์ เล่ม 1
2. เอกสารประกอบการสอน 2 เรื่อง
3. หนังสืออ่านประกอบ

พัฒน์ เนตรรังษี. เด็กบ้านสวน. พระนคร: ครูสภา, 2512.

อนุমানราชธน, พระยา. ชีวิตชาวไทยสมัยก่อน. กรุงเทพฯ: บรรณาการ, 2512.

วิภา กงกะนันทน์. วรรณคดีศึกษา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2520.

สุธิวงศ์ พงศ์ใหญ่. การเขียน. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2520.

ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์. กรุงเทพฯ เมื่อก่อน. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2520.

การประเมินผล

1. สังเกตการประชมกลุ่ม
2. พังรายงานหน้าชั้นเรียน
3. ตรวจผลงาน

ผู้รับผิดชอบ

ครูภาษาไทย

การประเมินผล (โครงการ)

1. สังเกตการ เข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน โดยครูสุจริตการยืมหนังสือ
2. ตรวจผลงานของนักเรียน
3. ครูสนทนากับนักเรียนถึงหนังสือที่นักเรียนอ่าน
4. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ให้นักเรียนไปอ่านเรื่องตอนต่อจากในแบบเรียน แล้วนำมาเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง
2. ให้นักเรียนไปค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมจากบทเรียน เช่น หลักภาษาไทย เกร็ดประวัติศาสตร์ เณต์วรรคดี เพื่อนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง เวลาครูสอน
3. ก่อนครูสอน ครูอาจให้นักเรียนรายงานเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรคดีไทย ครั้งละ 1 คน เวลาประมาณ 3 นาที
4. ให้นักเรียนทำบันทึกการอ่าน บันทึกถ้อยคำ ส่วนวน ข้อคิดที่นักเรียนชอบ
5. ประกวดยอดนักอ่าน โดยให้นักเรียนทำบรรณนิทัศน์หนังสือที่นักเรียนอ่านรวบรวมส่งครู ครูทดสอบการอ่าน ให้คะแนน ให้รางวัลยอดนักอ่าน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนติดตามอ่านวรรคดีตอนต่อจากแบบเรียน
2. นักเรียนอ่านหนังสือมากกว่าเดิม
3. นักเรียนมีความรู้กว้างขึ้นกว่าเดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ 5

การแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทย

ชื่อโครงการ สืบสมอลงปัญญา ตอบปัญหาภาษาไทย

หลักการและ เหตุผล

กิจกรรมการแข่งขันการตอบปัญหา เป็นกิจกรรมที่ช่วย เห็นหาผู้มีความรอบรู้ในศาสตร์แขนงนั้น ๆ ผู้ที่ต้องลงสนามแข่งขันจะมีการ เตรียมตัวมาก่อน เพื่อชิงความเป็นหนึ่งในสนาม ผู้ชมการแข่งขันมีส่วนได้รับความรู้จากการแข่งขัน หากการจัดการแข่งขันดำเนินไปด้วยดี ผู้ชมจะสนุกสนานไปด้วยและได้รับความรู้ไปด้วย ผู้ที่ผ่านการแข่งขันจนถึงรอบสุดท้าย จะได้รับแรงจูงใจภายในด้าน ความภาคภูมิใจที่ได้รับเลือกเป็นผู้รอบรู้ในเรื่องนั้น ๆ ความภาคภูมิใจจะนำไปสู่ความพยายามที่จะแสวงหาความ เชี่ยวชาญ เพื่อรักษาคำแหน่งของตน จนถึงความอยากรู้ด้วยความ เลื่อมใสศรัทธา

การแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทย จะนำผู้เข้าแข่งขันไปสู่ความเลื่อมใสศรัทธาในวัฒนธรรมทางภาษาของชาติ อัน เป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งจะนำผู้ชมการแข่งขันไปสู่ความรู้ทางภาษาและวรรณคดีไทย อัน เป็นความรู้ที่กว้างและลึกกว่าความรู้ในแบบเรียน การจัดการแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทยสามารถจัดได้ทั้งกับการจัดนิทรรศการทางภาษาและวรรณคดีไทยเฉพาะราย เช่น นิทรรศการสุนทรภู่และผลงาน ก็จัดตอบปัญหาเกี่ยวกับสุนทรภู่และผลงาน หรืออาจ จัดตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทยเป็นโครงการ โดยเฉพาะ เพื่อค้นหาเด็กเก่งทางภาษาไทยในแต่ละภาค เรียน หรืออาจจัดแข่งขันตอบปัญหาเป็นกิจกรรม เปิด เติล็ดของห้องสมุดหมวดภาษาไทยด้วยการส่งคำตอบตอบปัญหาในรอบสัปดาห์ก็ได้เช่นกัน

กิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทย เป็นการส่งเสริมการอ่านทางตรงต่อผู้แข่งขัน และ เป็นการส่งเสริมการอ่านทางอ้อมต่อผู้ชมการแข่งขัน แต่ทั้งนี้ในวิถีทางแห่งการส่งเสริมการอ่านครุภาษาไทยควร เลือกกิจกรรมที่เสริมสร้างทั้งความรู้ระคนกับการให้ความเพลิดเพลินอื่น ๆ เสมอ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อค้นหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาและวรรณคดีไทย
2. เพื่อสร้างความสนุกสนาน ในกิจกรรมทางวิชาการ

3. เพื่อ เป็นกิจกรรมประกอบนิทรรศการทางภาษาและวรรณคดีไทย
4. เพื่อ ส่งเสริมการอ่านทั้งทางตรงและทางอ้อม

เนื้อหา

1. บัญชาภาษาและวรรณคดีไทย ทั้งความรู้ในบทเรียนและ เกร็ดความรู้ทั่ว ๆ ไป
2. ระเบียบการจัดการแข่งขัน
 - 2.1 รับสมัครผู้เข้าแข่งขันระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่จำกัดจำนวนและระดับชั้น หรือให้นักเรียนแต่ละห้องส่งตัวแทนเข้าแข่งขัน จับฉลากจับคู่เป็นทีม ทีมละ 2 คน
 - 2.2 การแข่งขันในรอบแรก คัดจำนวนผู้ชนะเลิศเพียง 6 ทีม ด้วยการแข่งขันเกม "ชิงไหว ชิงไหวพริบ"

เกม "ชิงไหว ชิงไหวพริบ"

 1. วัตถุประสงค์ : สึกไหวพริบ ความรวดเร็วในการคิด และความรอบรู้ในประ คณ์ปัญหา
 2. ระยะเวลาเล่น : ครั้งละ 1 นาที กลุ่มละ 2 ครั้ง
 3. จำนวนผู้เล่น : กลุ่มละ 2 คน
 4. วิธีเล่น : เกมนี้เป็นเกมชิงความไวในการบอกตัวอย่างของหัวข้อที่กำหนดให้ให้มากที่สุด โดยสลับกันบอกภายในเวลา 1 นาที ถ้าบอกไม่ได้จะต้องบอกค่อด้วยคำที่ใจหัยสิ่ง ตัวอย่างเช่น ให้บอกชื่อนิราศของสุนทรภู่
 - คนที่ 1 - นิราศเมืองแกลง
 - คนที่ 2 - นิราศพระบาท
 - คนที่ 1 - นิราศภูเขาทอง
 - คนที่ 2 - (นึกไม่ออกให้บอกคำว่าสุนทรภู่)
 - สุนทรภู่
 - คนที่ 1 - นิราศอิเหนา
 - คนที่ 2 - รำพันพิลาป
 - คนที่ 1 - (นึกไม่ออก) สุนทรภู่

เป็นต้น

เริ่มการแข่งขันตัวแทนทีมจับฉลากเลือกเรื่อง โดยครูยังไม่ให้เปิดดูจนกว่าจะถึงเวลาแข่ง การแข่งขันเริ่มจากทีมที่ 1 - ทีมสุดท้าย หมดเวลารอบแรก ครูรวมคะแนนบอกคะแนนผู้แข่งขัน

เริ่มแข่งขันรอบที่ 2 เช่นเดียวกับรอบแรก เริ่มจากทีมที่มีคะแนนมากไปหาทีมที่มีคะแนนน้อย

สิ้นสุดการแข่งขัน ครูรวมคะแนน หาผู้ชนะ 6 ทีม เตรียมตัวแข่งรอบต่อไปในวันถัดครั้งต่อไป

2.3 การแข่งขันรอบที่ 2 จากจำนวนผู้ชนะในรอบแรก 6 ทีม คัดให้เหลือ 3 ทีม ด้วยเกม "ใบ้คำ ส่วนวนไทย"

เกม "ใบ้คำ ส่วนวนไทย"

1. วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนรู้จักสุภาษิต ส่วนวนไทย และคำพังเพย

2. ระยะเวลาเล่น : แต่ละทีม มีเวลาใบ้ครั้งละ 1 นาที 2 ครั้ง โดยสลับกันใบ้

3. จำนวนผู้เล่น : ประกอบด้วย ผู้สมัคร 6 ทีม กรรมการให้คะแนน กรรมการจับเวลา กรรมการเปิดคำใบ้ให้ผู้ชมชม กรรมการเขียนคะแนน

4. อุปกรณ์

4.1 ชุดใบ้ส่วนวนไทย ชุดเล็ก (ขนาด 2" x 3") 12 ชุดสำหรับผู้ใบ้

4.2 ชุดใบ้ชุดใหญ่ (ขนาด 6" x 10") 12 ชุด สำหรับผู้ชม

4.3 ชุดใบ้ทั้ง 2 ชุดมีข้อความเหมือนกัน

4.4 นาฬิกาจับเวลา

4.5 ตารางคะแนน

5. วิธีเล่น

5.1 ตัวแทนกลุ่มจับฉลากชุดใบ้ ส่งไว้ที่ครู

5.2 เกณฑ์การใบ้ ผู้ใบ้ต้องไม่เอ่ยคำใด ๆ ในคำใบ้ออกมา จะใบ้

ด้วยท่าทางหรือคำพูดก็ได้ ห้ามใช้วิธีการผวนคำ อาจใช้วิธีพูดจากความหมายของคำทั้งหมด หรือ

แยกพูดความหมายของส่วนย่อย ๆ ก็ได้ เช่น ใ้คำว่า "น้ำค้าง" อาจจะทำให้ความหมายรวมของ น้ำค้าง หรืออธิบายความหมายของ "น้ำ" ก่อน และอธิบายความหมายของ "ค้าง" แล้วผู้ทาย นำมารวมกันก็ได้ ผู้ตอบต้องตอบคำใ้ให้เร็วที่สุด ถ้าตอบไม่ได้ให้ผ่านไปยังคำอื่น ๆ ในบัตร

5.3 ขณะที่ผู้ใ้ใ้คำนั้น กรรมการเปิดบัตรจะคอยเปิดบัตรใหญ่ ความผู้ใ้ ให้ผู้ชมชมอยู่ข้างหลังผู้ทาย ห้ามผู้ชมส่งเสียงเมื่อหมดเวลากรรมการสรุปคะแนน เมื่อ ใ้ครบทุกกลุ่ม กรรมการสรุปคะแนน

5.4 เริ่มใ้รอบที่ 2 ผู้ใ้สลับกันบ้าง เริ่มใ้จากกลุ่มที่มีคะแนนมาก ก่อน วิธีการใ้เหมือนรอบแรก เมื่อใ้จนหมดเวลาและครบทุกกลุ่มแล้ว กรรมการสรุปคะแนน ได้ ผู้ชนะ 3 คู่ ไปแข่งขันรอบที่ 3 ในวันนัดครั้งต่อไป

2.4 การแข่งขันในรอบที่ 3 คัดจำนวนผู้ชนะจากรอบที่ 2 6 คน ให้เป็นที่ 1, 2, 3 โดยแยกผู้ชนะจากรอบที่ 2 ออกมาแข่งเดี่ยว ด้วยเกม "กดไ้ได้เปรียบ"

เกมกดไ้ได้เปรียบ

1. วัตถุประสงค์ : เพื่อตรวจสอบความรู้ทางภาษาและวรรณคดีไทย และ เพื่อฝึกสมาธิในการฟัง

2. จำนวนผู้เล่น : 6 คน

3. ระยะเวลาเล่น : 45 นาที จากคำถาม 15 ข้อ เวลาคิดหาคำตอบ ประมาณข้อละ 30-60 วินาที

4. อุปกรณ์

4.1 คำถาม, คำตอบ ความรู้ทางภาษาไทยชนิดคำตอบ 4 ตัวเลือก

4.2 แผ่นกดสวิทช์ไฟ ประกอบด้วย สวิทช์และดวงไฟสีต่าง ๆ ควร เป็นสวิทช์ทางเดี่ยวที่เมื่อมีผู้กดคนแรกแล้วคนต่อไปจะกดไฟไม่ติด

4.3 ตารางคะแนนบนกระดานคำ

5. ผู้ดำเนินเกม

5.1 พิธีกรชาย 1 คน .

5.2 พิธีกรหญิง 1 คน

5.3 ผู้ช่วยพิธีกร 1 คน

5.4 กรรมการสักขีพยาน 1 คน

6. กติกาและวิธีการเล่น

6.1 ผู้เข้าแข่งขันยื่นประจำที่ มืออยู่ข้างตัวไม่อยู่ที่สวิทช์ไฟ พิจารณาคำอ่านคำตอบ 4 คำตอบก่อน 2 ครั้ง พิจารณารายชวณคูณหลอกล่อให้ผู้แข่งขันลืมคำตอบเล็กน้อย จากนั้นอ่านคำถาม 1 ครั้ง แล้วสั่งให้ผู้แข่งขันกดสวิทช์ ผู้กดสวิทช์ไฟก่อนจะได้ตอบก่อน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- หากกดครั้งแรก แล้วตอบถูก จะได้ 4 คะแนน
- กดครั้งแรกตอบไม่ถูก ผู้กดครั้งต่อไปได้ 3 คะแนน
- กดครั้งที่ 2 ตอบไม่ถูกกดครั้งต่อไปได้ 2 คะแนน
- กดครั้งที่ 3 ตอบไม่ถูกกดครั้งต่อไปได้ 1 คะแนน

6.2 ผู้แข่งขันจะไม่กดสวิทช์ไฟก่อนพิจารณาจะส่ง กรรมการสักขีพยานจะเป็นผู้ชี้ขาดว่าใครควรเป็นผู้ตอบก่อน

6.3 ผู้ช่วยพิจารณา เขียนคะแนนในตารางคะแนน

6.4 จากคำถามทั้งสิ้น 15 ข้อ เมื่อแข่งขันครบแล้ว รวมคะแนนได้ ผู้ชนะเลิศ และรองชนะเลิศ อันดับ 1 และ 2

3. ระยะเวลาจัดแข่งขัน

3.1 ขึ้นอยู่กับนิทรรศการภาษาและวรรณคดีไทย

3.2 กรณีเป็นโครงการตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทยโดยเฉพาะ ประจำภาคเรียนที่ 1 กำหนดแข่งขันประมาณเดือนกรกฎาคม และประจำภาคเรียนที่ 2 ประมาณเดือนมกราคม

4. การประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์และรับสมัครก่อนการแข่งขันรอบแรก 2 สัปดาห์

5. สถานที่และเวลาแข่งขัน

5.1 ห้องประชุมโรงเรียนหรือห้องโสตทัศนศึกษา

5.2 เวลาแข่งขัน พักกลางวัน 3 วัน

6. รางวัล

หนังสือมูลค่าตั้งแต่ 150 บาท 100 บาท และ 50 บาท

กิจกรรมการสอน (กิจกรรมการแข่งขัน)

1. รับสมัครผู้เข้าแข่งขัน จับฉลากแบ่งทีม
2. การแข่งขันรอบที่ 1 "เกมชิงไหว ชิงไหวพริบ"
 - 2.1 ผู้แข่งขันจับฉลากเลือกคำถาม ส่งให้กรรมการ
คำถามเตรียมไว้ 21 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3	
จงบอกชื่อดอกไม้ที่ปรากฏใน วรรณคดีไทย ถ้าบอกไม่ได้ให้ พูดคำว่า สวยงาม		จงบอกคำที่มีความหมายว่า ผู้หญิงในวรรณคดี บอกไม่ได้ ให้เอ่ยคำว่า ศรีปราชญ์		จงบอกชื่อ เครื่องดนตรีไทย บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า นางนพมาศ	
เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ	
จำปี	จำปา	ทราชมะลิ	เยาวลักษณ์	โทน	กลอง
สารภี	มะลิ	เยาวเรศ	เยาวมาลย์	ปี่	บัณเฑาะว์
พิทูล	ยี่สุ่น	กัลยา	นางพะงา	ขิม	ตะโพน
บุษราคัม	ช่อนกลิ่น	นางเยาว์	แก้วกลอยใจ	รำมะนา	ฆ้อง
ลิ้นทม	กล้วยไม้	แก้วดา	จอมใจ	ระนาด	จะเข้
นมแมว	มะลิวัลย์	ขวัญใจ	นางลักษณ์	ซออู้	ซอด้วง
พุทธชาติ	พวงชมพู	นุช	เยาวเรศ	พิณ	ซอสามสาย
ราตรี	แก้ว	เยาวยอด	อร	กลองทัด	โปงลาง
นางแย้ม	สายหยุด	พจ	เยาวพา	ฉิ่ง	ฉาบ
มณฑา	พกากรอง	ปลา		กรับ	เกราะ
ประจักษ์	ตะแบก			กลองยาว	
ฯลฯ				ฯลฯ	

ชุดที่ 4		ชุดที่ 5		ชุดที่ 6	
จงบอกชื่อตัวละคร เรื่อง รามเกียรติ์ บอกไม่ได้ให้เอ่ย คำว่า รามเกียรติ์		จงบอกชื่อผลงานของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎ เกล้าเจ้าอยู่หัว บอกไม่ได้ ให้เอ่ยคำว่า "ศรีอยุธยา"		จงบอกคำที่มีความหมายว่า พระมหากษัตริย์ บอกไม่ได้ ให้เอ่ยคำว่า "กษัตริย์"	
เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ	
พระราม	พระลักษมณ์	พระร่วง		ชัคดียา	นราธิป
สีดา	มณฑา	หลวงจำเนียรเดินทาง		จักรี	จักรพรรดิ
ทศกัณฐ์	พิเภก	มัทนะพาธา ศกุนตลา		นครินทร์	นรเทพ
กุมภกรรณ	หนุมาน	สาวิตรี ลัทธิเอาอย่าง		นรนาถ	นฤปติ
สุครีพ	พาลี	โคลนติดล้อ กุลแตก		นเรศ	นเรศวร
องคต	อินทรชิต	โหงพาง ท้าวแสนปม		นโรดม	นริศวร
กลไกศ	พระอินทร์	เวนิสวานิช สยามานุสติ		นรบติ	นรบาล
โคดม	มัจฉานุ	เห็นแก่ลูก หัวใจนักรบ		นรราช	นฤเทพ
สวาทะ	คารารักษ์มี	วิวาทพระสมุทร			
ท้าวทศรถ	สุพรรณมัจฉา	เวลา			เวลา
	เวลา				

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 7		ชุดที่ 8		ชุดที่ 9	
จงบอกคำราชาศัพท์หมวด ร่างกาย บอกไม่ได้ให้เอ่ย คำว่า ราชาศัพท์		จงบอกชื่อวรรณคดีที่แต่งด้วย กลอน (ทุกประเภท) บอก ไม่ได้ให้บอกว่า กลอนสุภาพ		จงบอกชื่อสัตว์ในวรรณคดี บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า หิมพานต์	
เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ	
พระเนตร	พระดัชนี	พระอภัยมณี	ขุนช้างขุนแผน	ครุฑ	กิเลน
พระกรรณ	พระอังคต	ลักษณวงศ์	อิเหนา	นาค	กินนร
พระนาสิก	พระนามิกา	ไกรทอง	สังข์ศิลป์ชัย	จระเข้	กินนรี
พระโอษฐ์	พระขงฆ์	มณีพิชัย	ควา	เหรา	หงส์
พระกัณฐ์	พระจระ	พระมะเหลเถไถ	กนกนคร	คชสีห์	ราชสีห์
พระนลาฏ	พระโลมา	นिरาสลอนดอน	เงาะป่า	กินนร	มังกร
พระพักตร์	พระเพลา	นिरาศเมืองแกลง		ม้านิลมังกร	เงือก
พระบาท	พระชาฎ	รามเกียรติ์		ผีเสื้อยักษ์	
พระกร	พระโคปภะ	นिरาศพระบาท		ผีเสื้อสมุทร	
พระหัตถ์	พระพาหา	นिरาศภูเขาทอง		ยักษ์	
ฯลฯ		สุภาสิตสอนหญิง		กวางทอง	
		สวัสดิรักษา		ฯลฯ	
		เพลงยาวถวายโอวาท			
		นिरาศเมืองเพชร			
		นिरาศพระแท่นดงรัง			
		ฯลฯ			

ชุดที่ 10	ชุดที่ 11	ชุดที่ 12
<p>จงบอกชื่อ เมืองในวรรณคดี เรื่องใดก็ได้ นอกไม่ได้ให้ เอ่ยคำว่า นครา</p>	<p>จงบอกชื่อดัชนีเรื่อง สามก๊ก นอกไม่ได้ให้เอ่ย คำว่า สามก๊ก</p>	<p>จงบอกคำราชาศัพท์หมวด กริยาอาการ นอกไม่ได้ให้ เอ่ยคำว่า ราชาศัพท์</p>
<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>	<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>	<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>
<p>รมจักร์</p>	<p>ขง เบ้ง</p>	<p>ทอดพระ เนตร</p>
<p>ล่าสำ</p>	<p>เล่ามี</p>	<p>บรรทม</p>
<p>วัดนา</p>	<p>จิวี่</p>	<p>เสด็จพระราชดำเนิน</p>
<p>กะหมิงกุนึง</p>	<p>ขุนกวน</p>	<p>ทรงพระอักษร</p>
<p>ผลึก</p>	<p>ใจโจ</p>	<p>ทรงม้า</p>
<p>ป่าหยัง</p>	<p>ใจผี</p>	<p>ทรงธรรม</p>
<p>คาหา</p>	<p>ขุน เช็ก</p>	<p>ทรงศีล</p>
<p>กู เรมัน</p>	<p>คั้งโต๊ะ</p>	<p>ทรงถือ</p>
<p>กาหลัง</p>	<p>ลิโป้</p>	<p>เสวย</p>
<p>สิงหัดสำหรับ</p>	<p>เดี้ยว เสียน</p>	<p>เสด็จ</p>
<p>กาญจนบุรี</p>	<p>บิฮูฮิน</p>	<p>ครุส</p>
<p>อโยธยา</p>	<p>อาเต้า</p>	<p>เสด็จทอดพระ เนตร</p>
<p>สุพรรณบุรี</p>	<p>ใจหุย</p>	<p>ทรงมีพระราชปฏิสันถาร</p>
<p>กนกนคร</p>	<p>๗๑๗</p>	<p>ทรงทักทาย</p>
<p>ลงกา</p>	<p>๗๑๗</p>	<p>๗๑๗</p>
<p>พิจิคร</p>	<p></p>	<p></p>
<p>หมันทยา</p>	<p></p>	<p></p>
<p>๗๑๗</p>	<p></p>	<p></p>

ชุดที่ 13

จงบอกชื่อเครื่องแต่งตัวนาง
บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า
เครื่องทรง

เฉลยสำหรับกรรมการ

กรอบหน้า	สไบ
ทองกร	ปิ่น
ตำรองค์	เกี้ยว
สังวาลย์	ชฎา
บั้นเหน่ง	มงกุฏ
ฉลองพระองค์	ทับทรวง

ฯลฯ

ชุดที่ 14

จงบอกชื่ออาหารในภาพ
เห็นเรือพระราชพิธีใน
รัชกาลที่ 2 บอกไม่ได้ให้เอ่ย
คำว่า ภาพเห็นเรือ

เฉลยสำหรับกรรมการ

มีสมัน	ทองม้วน
ยำใหญ่	ทองหยอด
ก้อยกุ่ม	ตาลเชื่อม
ลำเตียง	หุ่ม
จำมงกุฏ	ขอม่วง
ซ่าหริ่ม	ฝอยทอง

ฯลฯ

ชุดที่ 15

จงบอกชื่อปลาน้ำจืดใน
วรรณคดี บอกไม่ได้ให้เอ่ย
คำว่า ปลาน้ำจืด

เฉลยสำหรับกรรมการ

กะแห	เสื่อ
กะโห้	บ้า
กระทุงเหว	สลิด
ชีว	สลาด
สร้อย	หลอด
กา	ไหล
กต	คะไซ
กริม	เนื้ออ่อน
แก้มซ่า	ช้อน
ทมอ	คะเพียนทอง
ตุก	ชะโด
เทโพ	เทพา

ฯลฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 16

จงบอกชื่อเครื่องจับสัตว์น้ำ
บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า
จับปลา

เฉลยสำหรับกรรมการ

ไซ	คัดซอน
ลัน	กะวะ
ชนาง	ลอบ
กระजू	อวน
ตะแกรง	แห
กะท	โพงพาง
ยอ	โป๊ะ
ข่าย	เบ็ด

าลา

ชุดที่ 17

จงบอกคำสร้างใหม่ที่เป็น
คำซ้อน บอกไม่ได้ให้เอ่ย
คำว่า คำซ้อน

เฉลยสำหรับกรรมการ

เร่ร่อน	กลับกลาย
คัลลิส	อ้อมค้อม
กล้าหาญ	คดเคี้ยว
ถี่ถ้วน	จดจ่อ
ซุกซน	ติดคอ
พุ่มบัว	ปิดบัง
ซูดริค	ซ้อนเร้น
ค้นหา	ค้นคว้า

าลา

ชุดที่ 18

จงบอกคำที่มี ๘ สะกดพยางค์
ใดก็ได้ บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า
"๘ หญิง"

เฉลยสำหรับกรรมการ

เพ็ญ	เจริญ
ขวัญ	ชำนาญ
จัญไร	ชาย
ลามู	เชียว
ควาญ	เทอญ
รำบาญ	บัญชร
จำบุญ	บัญญัติ
ผจญ	บัญชา
สะคราญ	บัญชา
กฤษฏ์	รามัญ
เข็ญ	บัญชา
สำคัญ	ภิญโญ
วิญญาณ	หาญ
สายสิญจน์	อัญขม

าลา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 19	ชุดที่ 20	ชุดที่ 21
<p>จงบอกคำที่ขึ้นต้นด้วย บรร บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า "บรอรหัน"</p>	<p>จงบอกชื่อวรรณคดีผลงาน สุนทรภู่ บอกไม่ได้ให้เอ่ย คำว่า "สุนทรภู่"</p>	<p>จงบอกชื่อกรวิไทย บอกไม่ได้ ให้เอ่ยคำว่า "กรวิไทย"</p>
<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>	<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>	<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>
<p>บรรกวาด บรรลัย</p>	<p>พระอภัยมณี</p>	<p>พ่อขุนรามคำแหง</p>
<p>บรรจง บรรลัย</p>	<p>โคบุตร</p>	<p>พระเจ้าลิไท</p>
<p>บรรจถรณ์ บรร เลง</p>	<p>ลักษณะวงศ์</p>	<p>สมเด็จพระนารายณ์</p>
<p>บรรจบ บรรโลม</p>	<p>นิราศ เมืองแกลง</p>	<p>ศรีปราชญ์</p>
<p>บรรจบ บรรนัท</p>	<p>นิราศ เมือง เพชร</p>	<p>สุนทรภู่</p>
<p>บรรจุ บรรสม</p>	<p>นิราศพระบาท</p>	<p>รัชกาลที่ 6</p>
<p>บรรเจิด บรรสาน</p>	<p>บทเห่กาลี</p>	<p>รัชกาลที่ 5</p>
<p>บรรดา บรรทวาร</p>	<p>สิงหไตรภพ</p>	<p>พระศรีมโหสถ</p>
<p>บรรทม บรรทัด</p>	<p>เสภาพระราชพงศาวดาร</p>	<p>เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร์</p>
<p>บรรทับ บรรทุก</p>	<p>เพลงยาวถวายโอวาท</p>	<p>คุณพุ่ม</p>
<p>บรรเทา บรรยง</p>	<p>สวัสดิรักษา</p>	<p>คุณสุวรรณ</p>
<p>บรรยาย</p>	<p>าลา</p>	<p>พระมหามนตรี</p>
<p>าลา</p>	<p>สุนทรภู่</p>	<p>เจ้าพระยาพระคลัง</p>
	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>าลา</p>

2.2 ผู้แข่งขันกลุ่มที่ 1 เข้าประจำที่เตรียมชิงความไว

2.3 กรรมการอธิบายกติกาการเล่นให้ผู้เล่นทราบ เริ่มจับเวลา

2.4 เมื่อกรรมการบอก "เริ่ม" ผู้แข่งขันสลับกันบอกตามโจทย์ จนหมดเวลา

1 นาที กรรมการบอกคะแนน

2.5 ผู้แข่งขันที่เหลือเริ่มแข่งขันตามลำดับ จนครบทุกกลุ่ม แต่ละกลุ่มบอกตาม
โจทย์จนหมดเวลา กรรมการสรุปคะแนน

2.6 เริ่มแข่งขันครั้งที่ 2 เริ่มจากกลุ่มที่มีคะแนนมากไปจนครบทุกกลุ่ม รวมคะแนน
แล้ว ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าแข่งขันในรอบที่ 2 ตามวันและเวลาที่กำหนด จบการแข่งขันรอบแรก

3. การแข่งขันรอบที่ 2 เกม "ไม้คำสำนวนไทย"

3.1 ผู้เข้าแข่งขันจากรอบที่ 1 6 คู่ มาพร้อมกัน

3.2 กรรมการอธิบายกติกาการเล่น

3.3 ผู้เข้าแข่งขันเลือกชุดไม้ ส่งให้กรรมการ

ชุดไม้สำนวนมีทั้งสิ้น 12 ชุด ชุดละ 17 สำนวนมีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
<p>กงเกวียนกำเกวียน ข่มเขาคอนให้กลืนหญ้า คนดีมีคู่ ข้า ๆ ได้พร้าสองเล่มงาม คมมือข้างเดียวไม่ดัง ถ่มน้ำลายรดฟ้า น้ำผึ้งเรือเสือพึ่งป่า หุงข้าวประชิดหมา ชุดไปสองไฟเบียด ไม่เห็นน้ำคัตกระบอก รู้ไว้ไว้ว่าใส่ข่าแมงกาม เลือกนักมักได้แสร้ง เสน่ห์ปลายจวัก หัวมังกุท้ายมังกร เอาถุงฝอยไปตกปลากระพง ชักใบให้เรือเสีย</p>	<p>กระดุงร้องไ้ ขว่างงไม่หันคอ คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสื่อ ข้างคายนั่งตัวเอาใบไม้ปิด ค้อน้ำมะพลับ ลับหลังสะโก ถอยหลังเข้าคลอง น้ำร้อนปลาเป็น ปิดทองหลังพระ แพ้เป็นพระชนะเป็นมาร ไม่งามกระบอกเจาะ รู้หลบ เป็นปีกรู้หลีก เป็นหาง วันพระไม่มีหันเดียว เสียม เขาควายชนกัน หาเลือกกับปู เอาจุมูกคนอื่นมาหายใจ ไก่แก่แม่ปลาช่อน ช้วนาคามี</p>	<p>กระต่ายตื่นตูม ข้าวใหม่ปลามัน คนคนให้ดูหน้า ซื้อผ้าให้ดูเนื้อ ชายสามโบสถ์ ตัดช่องน้อยแต่พอดัว ทำคุณบูชาโทษ น้ำลดคอกหมู ไปไหนมาสามวาสองศอก ฟังไม่ได้ศัพท์จับเอาไป กระเดียด เรียนผูกต้องเรียนแก้ วัวล้มคืน เสียกำได้กอบ ทาบ่วงมาคล้องคอ แข่งชักหักกระดูก เอาทองไปรู้กระเบื้อง ของหายตะพายบาบ</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 4

กล้านักมักบิ่น
 ชายผ้าเอาหน้ารอด
 ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด
 ชิงสุกก่อนห่าม
 คัดไฟต้นลม
 ทำนายนหลังคน
 เนื้อเต่าฆ่าเต่า
 ผนคกชี้หนูไหล
 ฟ้า เคืองสันหลัง
 ยกคนข่มท่าน
 เรือขาดหางเสือ
 วัวสันหลังหะ
 ใส่ตะกร้าล้างน้ำ
 คร่องปล่องขึ้น
 เห็นกงจักร เป็นดอกบัว
 เอาน้ำเย็น เข้าลูบ
 ข้ำ เก่า เต่า เลี้ยง

ชุดที่ 5

กิ่งครกขึ้นภูเขา
 ชิงกีรา ช่างกีแรง
 คิมก็ทะเล สอกก็ทะเล
 ชันกบ้นปลายไม้
 คัดหางปล่อยวัด
 ทำบุญเอาหน้า
 สอนหนังสือสังฆราช
 ผนคกไม้ท้าวฟ้า
 ฟ้าไม่กระ เทือนสันหลัง
 ยกหางตัวเอง
 เรือล่มในหนอง
 ทองจะไปไหน
 วัวหายล้อมคอก
 ใส่สาแทรกแขวน
 เห็นขี้ดีกว่าใส่
 เอา เนื้อหมู ไปปะ เนื้อข้าง
 ข้างแดงแกงร้อน
 คั้นร้ายปลายดี

ชุดที่ 6

ก่อแล้วต้องสาน
 ชีข้างจับคักแคน
 คางคกขึ้นวอ
 ชิงก เป็นนก ชีไม้ เป็นไม้
 คาบอคได้แวน
 นายว่าชีข้าหลอย
 บัวไม่ให้ช้าน้ำไม่ให้ขุ่น
 ผนทิ้งให้เป็น เข็ม
 มดแดง เผ้ามะม่วง
 ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว
 ละ เลงขนม เบื้องด้วยปาก
 สร้างวิมานในอากาศ
 หนามยอก เอาหนามบ่ง
 เห็นข้างชีชีคามข้าง
 เอาพิม เสนไปแลก เกลือ
 ข้าวยากหมากแห้ง
 คือความยาวสาวความยืด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 7

กำซี้ดีกว่ากำคด
 เข้าคามดรอก ออกคามประดู
 โศกแก่ชอบกินหญ้าอ่อน
 ดูข้างให้ดูหางดูนางให้ดูแม่
 ต่ำข้าวสารกรอกหม้อ
 นัวขึ้นให้รับคัก
 ปล่อยเสื่อเข้าป่า
 ใฝ่ร้อนจะนอน เย็น
 มะพร้าวขึ้นดก
 ยืนแก้วให้วานร
 ลากหนามจุกช่อง
 สวยแต่รูปจุมไม่หอม
 หนามแหลมไม่มีใคร เสียบ
 เหยียบซี่ไก่ไม่ฝ่อ
 เอมะพร้าวท้าวไปขายสวน
 ขูดด้วยปากถากด้วยดา
 ด้อนรับขับสู้

ชุดที่ 8

กำแหงมีหู ประคุมิดา
 ซี้ไม่ให้หมากิน
 ขำควายอย่าเสียดายพริก
 เต็ดบัวไม่ไวโย
 พบมังงาม เมื่อยามชวานบิน
 คำน้ำพริกละลายแม่น้ำ
 น้ำขุ่นไว้ในน้ำใสไว้นอก
 ปลาตักน้ำตัวโค
 มีดาแต่หามีแววไม่
 ยืมจุมคนอื่นมาหายใจ
 ลางเนื้อชอบลางยา
 สวรรค์อยู่ในอกนรกอยู่
 ในใจ
 หนีเสือปะจระเข้
 เหยียบ เรือสองแคว
 เอามือชุกหีบ
 คดในข้องอในกระดุก
 ตัดญาติขาดมิตร

ชุดที่ 9

กินใบที่ลับไซใบที่แจ้ง
 เข้าเถื่อนอย่าลืมหรีา
 งม เข็มในมหาสมุทร
 ได้แกงเหน้าพริก
 คิงให้กากิน
 น้ำเซียวอย่าชวาง เรือ
 ปลาช้องเดียวกัน
 อ้าปากก็เห็นลิ้นไก่
 มือไม่พายเอาตีนราน้ำ
 รักดีทามจัวรักชั่วทาม เสา
 ลูกไก่ในกำมือ
 สอนจระเข้ให้ว่ายน้ำ
 หมาซี้ไม่มีใครยกหาง
 อดเปรี้ยวไว้กินหวาน
 เอาไม้ซีกไปจัดไม้ซุง
 คดจกคสิตีโมง
 คีปลาหน้าไซ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 10

กินน้ำไม่เผื่อแล้ง
 เข้าเมืองตาหลิวต้องหลีก
 ตาตาม
 ใจแล้วอยากนอนเตียง
 ได้พี่ชี้แพไล
 คิงหลังหัก
 น้ำตาลกลีบค
 ปลาหมอตายเพราะปาก
 พายเรือทวนน้ำ
 ไม่ได้เบียดเอาข้าว
 รักที่เสียคายน้อง
 ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น
 สาคน้ำรดกัน
 หมายน้ำบ่อหน้า
 อ้อยเข้าปากข้าง
 เอาไม้สั้นไปรันซี่
 เงยหน้าอำปาก
 ทำคิตีเหลว

ชุดที่ 11

กินน้ำเห็นปลิง
 เขียนเสือให้วัวกลัว
 จับงูข้างทาง
 เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด
 ศิวาวกระทบคราด
 บ้านน้อยแพไฟ
 ปลาใหญ่กินปลาเล็ก
 พายเรือคนละที
 ไม่มีมูลพ่อยหมาไม่ชี้
 รักยาวให้มันรักสั้นให้ต่อ
 เลี้ยงช้างกินซี่ข้าง
 สิบเบี้ยกลีบมือ
 หมู เขาจะหาม เอาคาน
 เข้าไปสอด
 อัฐยายซื้อขนมยาย
 กรวดน้ำคว่ำขัน
 จองหอมพองขน
 น้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรง เทรง

ชุดที่ 12

กินบนเรือนชันทั้งคา
 เขียนด้วยมือลบด้วยดิน
 จุดได้คำตอ
 ตกกระโคหลอยใจ
 เดี่ยลุ่มคร่อม
 น้ำนิ่งไหลลึก
 ปลุกเรือนคร่อมตอ
 พายเรือในอ่าง
 ไม่รู้จักเสือ เอาเรือมาจอด
 รำไม่ดีโทษปี่โทษกลอง
 เลี้ยงลูกเสือลูกจระเข้
 สีซอให้ควายฟัง
 หักค้ำพร้าวด้วยเข่า
 อาบน้ำร้อนมาก่อน
 ก่อกรรมทำเข็ญ
 จับคำถล่มแดง
 บนข้าวผีดีข้าวพระ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4 ผู้แข่งขันเริ่มไม้จำนวน มีเวลาไม้ 1 นาที

ผู้ไม้เปิดคำไม้ชุดเล็กในมือ กรรมการเบื้องหลังผู้ท่ายเปิดคำไม้ชุดใหญ่
ให้ผู้ชมดูควบคู่กันไป

3.5 แต่ละคู่ไม้เสร็จ กรรมการแจ้งคะแนนการไม้ จนถึงคู่สุดท้าย กรรมการ
สรุปคะแนนทุกกลุ่ม เตรียมไม้รอบที่ 2

3.6 การไม้ครั้งที่ 2 ให้ผู้ไม้สลับกับครั้งแรก แต่ละทีม เลือกชุดไม้จำนวนส่ง
ให้ กรรมการ

3.7 เริ่มไม้ครั้งที่ 2 ให้กลุ่มที่มีคะแนนมากกว่าไม้ก่อน แต่ละกลุ่มไม้เสร็จ
กรรมการสรุปคะแนนทั้งสิ้น ประกาศผู้มีสิทธิ์เข้าไปแข่งขันรอบสุดท้าย 6 คน (3 คู่)

4. การแข่งขันรอบที่ 3 เป็นรอบชิงชนะเลิศด้วยเกม "กคไวกได้เปรียบ"

4.1 ผู้แข่งขันมาจากผู้ชนะในรอบที่ 2 3 คู่ แยกแข่งขันเดี่ยว 6 คน ผู้แข่งขัน
ประจำที่แข่งขัน

4.2 พิธีกรชายอธิบายกติกาการเล่น เริ่มแข่งขันคำถามตั้งแต่ข้อ 1

4.3 เริ่มแข่งขัน พิธีกรหญิงอ่านคำตอบของข้อ 1 4 คำตอบ 2 ครั้ง

4.4 พิธีกรชายชวนคุยพอให้ผู้แข่งขัน เผลอ แล้วอ่านคำถามของข้อ 1 1 ครั้ง
พร้อมทั้งสั่งให้ผู้แข่งขันกดสวิตซ์

4.5 พิธีกรชายสั่งให้ผู้กดไฟก่อนได้ตอบก่อน ถ้าตอบถูกได้ 4 คะแนน ถ้าตอบผิด
พิธีกรสั่งให้ผู้แข่งขันกดสวิตซ์ใหม่ ได้คะแนนลดหลั่นกันไปตามลำดับ

4.6 เริ่มแข่งขันข้อที่ 2 จนถึงข้อ 15

คำถามที่ใช้ในการแข่งขันมีดังนี้

ข้อที่	คำตอบ	คำถาม
1.	ข้าวมัน ข้าวเย็นเหนียว ข้าวเย็นใค้ ข้าวใหม่น้อย	ข้อใดไม่ใช่พวกเดียวกัน เฉลย : ข้าวใหม่น้อย

ข้อที่	คำตอบ	คำถาม
2.	บัวกลุ่ม ดาวร่วงแดน คะพานหนู ถ้ำนขต	ข้อใดไม่ใช่ลายไทย เฉลย : คะพานหนู
3.	กะปุก กะปอม กะปะ กะรัง	ข้อใดไม่ใช่สัตว์ เฉลย : กะปุก
4.	คคนั้มพร คคนั้มภา คคนางค์ คคนานต์	ข้อใดไม่ใช่ท้องฟ้า เฉลย : คคนั้มภา
5.	คลื่นกระทมฝั่ง คลื่นได้นำ เขมรราชบุรี คุตทะราต เขมียมกรวด	ข้อใดไม่ใช่ท่านอง เพลงไทย เฉลย : คลื่นได้นำ
6.	เต่าใหญ่ไข่กลบ ข้างคายทั้งด้ว เอาใบไม้ปิด ปิดควันไฟไม้มิด ยกด้วขึ้น เหนือลม	ทำมิดแล้วหยายามกลบ เกล็นความมิดของคน กล่าวว เป็นส่วนวนว่าอย่างไร เฉลย : เต่าใหญ่ไข่กลบ

ข้อที่	คำตอบ	คำถาม
7.	โกมุท จنگลณี สินจง บุณฑริก	ข้อใดไม่ใช่บัวสาย เฉลย : บุณฑริก
8.	อโยธยา เพชรบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี	"ทุก เข้าค้ำลำบากแสนยากยิ่ง เหลือทนจริง เจ็บแสบใส่แกลบสุบ เสียงจู่จู่หวิว่อนอยู่อรนรม เป็นกลุ่มกลุ่มกุ่มกุ่มลัดนั่งบัคยุง" คราวตกยากในชีวิตสุนทรภู่ครั้งนี้ เกิดขึ้นที่จังหวัดใด เฉลย : สุพรรณบุรี
9.	ดาวดึงส์ ยามะ ดุสิต จาตุมหาราชิก	สวรรค์ชั้นใดสูงกว่าชั้นอื่น เฉลย : ดุสิต
10.	ปิตสาคร ขีรสาคร ผลึกสาคร นิลสาคร	มหาสมุทร ไคทัน้ำ เป็นสีแก้วผลึก เฉลย : ผลึกสาคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อที่	คำตอบ	คำถาม
11.	ทิ้งข้าง แข่งเรือ ขอส่น แรกนาขวัญ	พิธีเคณฑะที่กล่าวไว้ในเรื่อง คำรับนาง นพมาศคือพิธีอะไร เฉลย : ทิ้งข้าง
12.	ไคลง ฉันท กาพย์ ร่าย	มณฑกคดี เป็นชื่อคำประพันธ์ประเภทใด เฉลย : ไคลง
13.	ทรงม้า ทรงสรองน้ำ ทรงวาด ทรงกีฬา	ข้อใดใช้ราชาศัพท์ผิด เฉลย : ทรงสรองน้ำ
14.	อุงฉลองพระบาท หมายถึง อุงเท้า รัศพระองค์ หมายถึง เข็มขัด ชับพระพักตร์ หมายถึง ผ้าเช็ดหน้า ผ้าคลุมพระ เกศา หมายถึง ผ้าคลุมผม	ข้อใดใช้ราชาศัพท์ผิด เฉลย : อุงฉลองพระบาท
15.	ผู้ชายคนนั้นแดงตัว กะเร่อกะระ่า ครูวิไลวรรณอธิบาย เกร็ดความรู้ภาษาไทย คำรางวัลมอยุ่ใจคงจนตรอกแน่ เขาพูดอย่างเข้มข้า	ข้อใดใช้ข้อความขยายผิด เฉลย : คำรางวัลมอยุ่ใจคง จนตรอกแน่

4.7 กรรมการรวมคะแนนประกาศผู้ชนะเลิศอันดับหนึ่ง รองชนะเลิศ 2 อันดับ
นัดหมายการรับรางวัล

5. ประกาศรายชื่อผู้ชนะเลิศและรองชนะเลิศที่หน้าเสาธงให้รางวัลผู้ชนะเลิศ และ
รองชนะเลิศ

ผู้รับผิดชอบ

1. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
2. ครูภาษาไทย
3. นักเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและจำนวนนักเรียนผู้เข้าชม
2. ดูจากคะแนนการแข่งขัน
3. ใช้แบบสอบถามถามนักเรียนผู้เข้าชม
4. ปรับปรุงการแข่งขันคราวต่อไป

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ถ้าเป็นการแข่งขันที่จัดกับนิทรรศการทางภาษาไทย ปัญหาที่นำมาแข่งให้เกี่ยวข้องกับนิทรรศการนั้น

2. อาจจัดการตอบปัญหาภาษา วารณคดีไทยทุกสัปดาห์ โดยตั้งคำถามไว้ที่ห้องสมุดหมวดภาษาไทย สัปดาห์ละ 1-3 ข้อ ให้นักเรียนส่งคำตอบกับครูภาษาไทย ครูตรวจให้คะแนนผู้ที่ตอบถูกมากกว่ารางวัล ใช้วิธีจับฉลากหาผู้โชคดี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนกระตือรือร้นต่อการแสวงหาความรู้ทางภาษาและวรรณคดีไทยมากขึ้น
2. จากการแข่งขันทำให้ได้นักเรียนที่มีความรู้ทางภาษาไทยโดยเฉพาะสำหรับการจัดส่งไปแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทยกับหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป
3. ช่วยสร้างบรรยากาศการแสวงหาความรู้ให้นักเรียนตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา

โครงการที่ 6

การประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ

ชื่อโครงการ อ่านออกกรส สกคผู้ฟัง

หลักการและ เหตุผล

อิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์ นับวันจะยิ่งสูงขึ้นโดยเงื่อนไขที่ทักษะการฟังเป็นทักษะการรับสารที่ง่ายกว่าทักษะอื่น แม้ว่าจะชินเคยชินกับคนอยู่บนรถ เมลล์ก็สามารถรับข่าวสารจากวิทยุบนรถ เมลล์ได้ ในโรงเรียน การสอดแทรกความรู้ระหว่างชั่วโมงพักก่อนของนักเรียนทำได้โดยการอ่านทางเสียงตามสาย ทั้งนี้การรับสารด้วยการฟังจะประสบผลสำเร็จได้ต้องผ่านกระบวนการรับสารทางการอ่านเสียก่อน กล่าวคือ ถ้าผู้อ่านออกเสียงอ่านได้ชัด เจนถูกต้องชวนฟังก็จะพาให้ผู้ฟัง เข้าใจสารได้ง่ายขึ้น การอ่านออกเสียงเป็นทั้งทักษะการรับสารและการส่งสารในตัว คือ รับสารจากผู้เขียนและส่งสารไปยังผู้ฟัง จึงนับว่าการออกเสียงจะทวีความสำคัญขึ้นตามอิทธิพลของการสื่อสารในยุคเทคโนโลยี

หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทุศศักราช 2524 กำหนดจุดประสงค์ให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงให้ผู้ฟังรับสารได้แจ่มแจ้ง (กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 15) โดยมีเนื้อหาการอ่านออกเสียงทั้งเพื่อกิจธุระ เพื่อความบันเทิง ฝึกการอ่านให้ชัดเจนน และชวนฟัง แต่การเรียนการสอนการอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มักจะมุ่งเน้นการอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง และเป็นการอ่านออกเสียงเฉพาะการอ่านทำนองเสนาะมากกว่าการอ่านออกเสียงร้อยแก้วทั่ว ๆ ไป ซึ่งนักเรียนที่ไม่ถนัดในการอ่านทำนองเสนาะอาจจะไม่รู้สนุกสนานในการอ่านและไม่กล้าแสดงออกเพราะเกรงจะไม่ไพเราะและอับอายเพื่อน

การประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ครูและนักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ให้นักเรียนที่ไม่ถนัดในการอ่านทำนองเสนาะได้มีส่วนแสดงออกทางด้านการอ่านของตนบ้าง และสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป เช่น การมอบหมายให้นักเรียนอ่านข่าว บทความ ทางเสียงตามสาย เป็นต้น เป็นการส่งเสริมศักยภาพเฉพาะของบุคคลของนักเรียนอีกด้วย จะเห็นได้ว่า มีจวบจนนี้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและ เอกชนมองเห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียงร้อยแก้วมากขึ้น จึงจัดการประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วอยู่เสมอ ๆ โรงเรียนจึงจำเป็นต้องจัดประกวดบ้างเป็นการร่วมแรงกันส่งเสริมความสำคัญของการอ่านออกเสียงร้อยแก้วหลาย ๆ ทางด้วยกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงร้อยแก้วได้ชัดเจนและชวนฟัง
2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทางการอ่านให้มากที่สุดตามศักยภาพของนักเรียน
3. เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านของคนถึงระดับการใช้ประโยชน์เพื่อสังคมของตน
4. เพื่อให้ นักเรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้ภาษาเพื่ออาชีพ
5. เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถทางการพูดเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันได้ชัดเจน

ในที่สุดเนื้อหา

การอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่ต้องเปล่งเสียงของข้อความขณะที่อ่าน การอ่านออกเสียงจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมอง และการเปล่งเสียงออกมาทางช่องปาก นั่นคือ สายตาคงต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่าง ๆ สมองประมวลออกมาเป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงถ้อยคำที่ประมวลนั้นออกมา

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การอ่านน่าฟัง ได้แก่

1. ความเข้าใจสารของบทที่อ่าน
2. ความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ
3. การทรงตัวและการใช้กริยาอาการที่ถูกต้องวิธี
4. การใช้เสียงให้มีประสิทธิภาพ

หลักการอ่านออกเสียง

1. การลิ้นเสียง ควรตั้งพ้องเหมาะกับจำนวนผู้ฟัง เน้นเสียงตอนที่ควรเน้น ทำเสียงตามทำนองเสียง เพื่อให้ผู้ฟังคล้อยตาม
2. ต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน ถูกต้อง ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป
3. ต้องอ่านให้ถูกวรรคตอน รู้จักทอดเสียง เอื้อนเสียง

4. ต้องอ่านให้เหมือนเสียงพูดธรรมดาในคอนคำเป็น เรื่องหรือบรรยายความทั่ว ๆ ไป
5. ไม่อ่านตก เดิม หรือ ตู่ ตัวพยัญชนะ
6. สำเนียงที่อ่านไม่แปร่งหรือเพี้ยน
7. ต้องอ่านเน้นเสียงเหมือนเหตุการณ์จริง ๆ ให้มากที่สุด
8. การอ่านจริง ๆ อาจไม่จำเป็นต้องหยุดตามวรรคในข้อความ อาจหยุดระหว่างวรรคก็ได้ แต่ต้องให้ได้ความเป็นตอน ๆ ไป

9. ขณะอ่านต้องใช้ไหวพริบจับใจความ คิดตาม และคล้อยตาม เรื่องที่อ่าน
10. ต้องกวาดสายตาไปล่วงหน้าก่อนอ่านข้อความแต่ละตอน

การอ่านดืบท

การอ่านดืบท หมายถึง การอ่านออกเสียงโดยใส่อารมณ์ความรู้สึกให้เหมาะกับบทที่กำลังอ่าน ให้ผู้ฟังได้รับรส เสนาะและร่วมบรรยากาศไปกับเรื่องราวที่กำลังอ่านนั้น การอ่านดืบทจึงเปรียบเสมือนการเล่นละคร เพียงแต่เป็นการเล่นละครด้วยเสียง

สารที่นำมาอ่านดืบท ได้แก่ ข่าว บทความ บทละคร บทวิจารณ์ นวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี เป็นต้น สารเหล่านี้มีเนื้อความต่างกัน และน้ำเสียงที่แอบแฝงก็ต่างกันด้วย เช่น หัว เขียม เกรียม เขี้ยหยัน ปลอบใจ ประชดประชัน เขือกเขิน เป็นต้น

การฝึกอ่านดืบทอาจกระทำได้โดย

1. อ่านสารให้เข้าใจเนื้อหาทั้งหมดเสียก่อน
2. แบ่งวรรคตอนให้เหมาะสม
3. พยายามตีเจตนาของผู้แต่งและบรรยากาศของเนื้อความคอนนั้นอย่างละเอียด
4. ทดลองอ่านโดยใส่อารมณ์ ความรู้สึก และใช้น้ำเสียงให้เหมาะกับบรรยากาศ

ของเรื่อง

5. ฝึกอ่านซ้ำ

6. รมั้ดระวังการวางบุคลิกภาพของตนเองขณะที่อ่านให้ดู เป็นธรรมชาติ

การอ่านข่าวและบทความทางวิทยุกระจายเสียงและทางโทรทัศน์

หลักการอ่านทางวิทยุกระจายเสียง

1. ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของอักขรวิธีก่อน ผู้อ่านจะต้องมีคู่มือการออกเสียงไว้ตรวจสอบคำอ่าน

2. มีลีลาการอ่านที่ดี แม้ว่าจะอ่านถูกอักขรวิธี แต่ถ้าลีลาการอ่านไม่ดีก็ทำให้ไม่น่าฟังได้

การอ่านให้ถูกอักขรวิธีมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. อ่านตามอักขรวิธีของภาษาไทย คือการอ่านตามหลักการประสมอักษร ผันอักษร อักษรควบ อักษรนำ

2. อ่านตามอักขรวิธีของภาษาที่นำมาใช้ในภาษาไทย เช่น อ่านตามอักขรวิธีภาษาเขมร อ่านตามอักขรวิธีของบาลีสันสกฤต

3. อ่านตามความนิยมและความเคยชิน

4. อ่านตามคำประพันธ์หรือฉันทลักษณ์

5. อ่านตามวิธีการของคำสมาส

6. ควรรู้วิธีการอ่านตัวเลขและเครื่องหมายต่าง ๆ

7. คำวิสามานยนามอ่านตามความต้องการของเจ้าของชื่อเฉพาะนั้น ๆ

8. รักษาความสำคัญของบทที่นำมาอ่านโดยระมัดระวัง ไม่อ่านตก เติม หรือคู่ตัวพยัญชนะ

9. คำบางคำต้องอ่านออกเสียงตัวสะกดของพยางค์หน้า เชื่อมต่อพยางค์หลัง เช่น จักจั่น

อ่านว่า จัก-กะ-จั่น

ลีลาการอ่านร้อยแก้วที่ดีมีดังนี้

1. พยายามให้เป็นเสียงพูด อ่านให้น้ำเสียงนุ่มนวล ไพเราะ น่าฟัง

2. คำขึ้นต้นความให้ดังและช้ากว่าปกติเล็กน้อย เพื่อให้ผู้ฟังหันมาตั้งใจฟังแล้วจึงผ่อน

เสียงลง เป็นปกติ และเร็วขึ้นโดยลำดับจนจบวรรค แล้วขึ้นต้นอีกครั้งให้ดังและช้าดังกล่าว

3. พยายามหยุดหายใจที่จบวรรคหรือจบคำอย่าหยุดกระทั่งหันหน้าระหว่างคำ

4. ออกเสียงไปตามเนื้อเรื่อง

หลักการอ่านทางโทรทัศน์

1. อ่านถูกต้องตามอักขรวิธี เช่นเดียวกับการอ่านทางวิทยุ
2. มีลีลาการอ่านที่ดี เช่นเดียวกับการอ่านทางวิทยุ
3. บุคลิกในการอ่าน ควรมีท่าทางสุภาพมีความมองอาจ หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ท่า นั่งทำยื่นเหมาะสม การอ่านให้เป็นไปตามธรรมชาติ ควรพยายามจดจำข้อความที่จะอ่านไว้บ้าง เพื่อจะได้ไม่ต้องก้มหน้าก้มตาอ่าน มีการเงยหน้าขึ้นเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มีลักษณะเป็นการพูด กำลังบอกเล่ากับผู้ฟัง ทำให้การอ่านมีชีวิตชีวา และมีความสัมพันธ์กับผู้ฟังตลอดเวลา

กิจกรรมการสอน

1. กำหนดประเภทการประกวดการอ่าน เป็น 3 ประเภท
 - 1.1 การประกวดการอ่านบทความทางสถานีวิทยุกระจายเสียง
 - 1.2 การประกวดการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์
 - 1.3 การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ
2. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการประกวดการอ่านแต่ละประเภท
 - 2.1 การประกวดการอ่านบทความทางสถานีวิทยุกระจายเสียงให้คะแนน 3 ด้าน คือ ด้านอักขรวิธี 10 คะแนน ลีลาการอ่านจากน้ำเสียง 10 คะแนน ลีลาการอ่านจากบุคลิก 10 คะแนน ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 5 คะแนน รวมคะแนน 35 คะแนน
 - 2.2 การประกวดการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์ กำหนดเกณฑ์ให้คะแนน 3 ด้าน คือ ด้านอักขรวิธี 10 คะแนน ด้านลีลาการอ่านจากน้ำเสียง 10 คะแนน ลีลาการอ่านจากบุคลิก 10 คะแนน ความเข้าใจเรื่อง 5 คะแนน รวมคะแนน 35 คะแนน
 - 2.3 การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ ให้คะแนน 3 ด้าน ด้านอักขรวิธี 10 คะแนน ลีลาการอ่านด้านการใช้น้ำเสียง 20 คะแนน ความเข้าใจเรื่อง 5 คะแนน รวม 35 คะแนน
3. เนื้อหาในการนำมาอ่านประกวดแต่ละประเภทมี 3 ชุด ชุดแรกสำหรับประกวดในรอบแรก ชุดที่สองสำหรับอ่านประกวดในรอบรองชนะเลิศ ชุดที่สามสำหรับประกวดรอบชิงชนะเลิศ โดยมีระดับความยากจากง่ายไปสู่ยาก

เรื่องที่น่าสนใจให้อ่านประกวดมีดังนี้

การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 1

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

เข้าเฝ้า

เข้าเฝ้า เป็นคำย่อของคำว่า เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท และเข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท ซึ่งเป็นกริยาราชาคัพท์ แปลว่า เข้าไปหา เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท ใช้สำหรับพระราชวงศ์ชั้นสูง ส่วน เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ใช้เฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถเท่านั้น เช่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมายังพลับพลาพิธี และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาแรกนาเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารในวันคล้ายวันพระราชสมภพ

ทั้ง 2 ประโยคนี้ ใช้ เข้าเฝ้าฯ แทนได้

คำกริยาที่มีความหมายว่า ไปหา ถ้าใช้กับพระราชวงศ์ตั้งแต่ชั้นสมเด็จพระเจ้าฟ้าลงมา ให้ใช้คำว่า เข้าเฝ้า หรือ เฝ้า ไม่ต้องมีเครื่องหมายไปยาลน้อยตามหลัง เพราะไม่ใช่คำย่อ เช่น

อาจารย์หลายคนได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ ในโอกาสที่เสด็จมาทรงร่วมประชุม ณ มหาวิทยาลัยมหิดล

คณบดีไปเฝ้าหม่อมเจ้าภัทรพลมา เมื่อวานนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

(ภาษาไทยวันละคำ 2532: 25)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 1

จงใส่เครื่องหมาย ✓ และ ✕ หน้าข้อความที่กล่าวถูกและผิดตามลำดับ (10 คะแนน)

(.....) 1. "เข้าเฝ้า" แปลว่า เข้าไปเยี่ยม

(.....) 2. "เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท" ใช้กับพระมหากษัตริย์เท่านั้น

- (....) 3. "เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท" ใ้กับพระราชนิและมกุฎราชกุมาร
(....) 4. กริยาว่า "ไปหา" ใ้กับราชวงศ์ตั้งแต่สมเด็จพระเจ้าฟ้าลงมาว่าเข้าเฝ้า
(.....) 5. คณบดีเข้าเฝ้า หม่อมเจ้าจักรพลเมื่อวานนี้

(เฉลย : 1. ผิด, 2. ผิด, 3. ผิด, 4. ถูก, 5. ผิด)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 2

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

ร เรือ หายไป ล ลิง ตกขาว

มีฝรั่งนักวิจัยทางด้านภาษาคคนหนึ่งเขาเคยเขียนเอาไว้ว่า ภาษาไทยนั้นไม่มีเสียง ร พวกเรานักภาษาฝ่ายไทยเคยนั่งนิทานฝรั่งคนนั้นว่า ช่างไม่รู้อะไรเสียเลย เป็นชาวต่างดาวแท้ ๆ ยังอุตส่าห์อุตศมาเขียนเรื่องภาษาไทยแถมยังหาว่า ร เรือ ของเราหายไปเสียอีกแน่ะ

อย่างไรก็ตาม เมื่อเรามาเริ่มหน้าที่สอนภาษาไทยทั้งในด้านหลักภาษาและการเขียน เราก็มีหน้าที่ต้องคอยจับผิดชาวบ้าน เอ๊ย สังเกต (สังเกต คำนี้ไม่มีสระอุจะจ๊ะ) การใช้ภาษาของคนทั่ว ๆ ไปด้วย เราชักจะรู้สึกสำนึกผิดเสียแล้วที่ด่วนไปนิทานฝรั่งคนนั้นไว้อย่างนั้น เรากำลังสงสัยอยู่เหมือนกันว่า นอกจาก ร เรือ ของเราจะหายไปแล้ว ล ลิง ของเรายังอาจจะตกขาวเสียอีกละมั้ง ไม่เชื่อลองฟังเสียงแจ้ว ๆ ของนักศึกษาของเราที่ประกาศเชิญชวนเพื่อน ๆ ให้มาร่วมกิจกรรมผ่านเครื่องขยายเสียงนั้นเป็นไร

"เพื่อน ๆ ที่ลึกลับ มาเกิดมาล่วมกันลักษาเอกลักษณะไทยด้วยการฟังอภิปายคั้งสำคัญในบ่ายวันนี้มาเกิดสหาย มาล่วมกันบับปุงเปี่ยนแปงสังคมของเลาให้ดีขึ้น..." เพื่อนเราที่เคยร่วมนิทานสโมสรด้วยกันมา และบังเอิญมาเยี่ยมเราถึงที่ทำงานหันมามองหน้าเรายิ้ม ๆ

"ฉันว่าเราน่าจะเขียนจดหมายไปขอโทษเขานะ ที่เรารู้ว่าเขาจะบอเขาด้วยว่าไม่มีทั้ง ร เรือ และ ล ลิง"

"เดี๋ยวซี ได้ข้อมูลเพียงแค่นี้ เธอจะสรุปได้อย่างไร" เราอุตส่าห์แข็งใจเถียง

"เห็นหน้าคนพูดโหม เด็ก ๆ ทั้งนั้น เธอต้องให้อภัยเด็ก ๆ เขายังอยู่ในวัยศึกษา ถ้าเราบอกเขาว่าอะไรเป็นอะไร เขาเป็นบับ เอ๊ย ปรีบปริงได้ เราเป็นครูนะ เราต้องอบรมสั่งสอนเขา"

"ครูที่โหน ครูภาษาไทยจะมีสักกี่คนเชียว เธอก็รู้ยู่่า ครูมีอยู่คั้งหลายสาขาวิชา ครูภาษาไทยพวกเดียวจะไปทานไหวหรือ"

"เหอะน่า ขึ้นชื่อว่าครู ต้องเป็นตัวอย่างทางด้านภาษาไทยได้คั้งนั้น ไม่งั้นเขาจะรับเข้ามาเป็นครูหรือ ไม่เชื่อลองฟังดูโหมละ"

เราพยายามเถียงอย่างเต็มที่ พร้อมกับบอกให้เพื่อนลองเงี่ยหูฟังคำบรรยายจากอาจารย์ที่ตั้งมาจากห้องใกล้ ๆ

"วันนี้ คุณจะทบทวนเรื่องที่พูดค้างไว้ชั่วโมงก่อนนะคะ เรื่องการขายปึกโดยผู้ผลิต..." เพื่อนเราทำหน้าที่เล็กน้อย

"วิชาอะไรนะเธอ ทำไมเอาผู้ผลิตมาขายปึก ทำไมไม่เอาคนถูกมาขาย แล้วขายปึกอะไร ปึกไก่เหรอ..."

เรายิ้มแหย ๆ แข็งใจพูดต่อไปว่า

"เอาน่า ๆ แค่ว่าอย่างเดียว ยังไม่พอ ลองฟังอีกคนดีกว่า"

เราพยายามดึงความสนใจของเพื่อนไปฟังอาจารย์อีกท่านหนึ่ง

"...เวลาฝนจะหัดส่นะคะ ส่นเขา ๆ ก็ได้ กระดาษจะได้ไม่เป็นหลุม ไม่ต้องกดลงไปจนเป็นเขี้ยวนมคกนะคะ..."

เราสุดที่จะทนทานได้ต่อไป รีบดึงเพื่อนที่กำลังหัวเราะก๊าก ๆ ออกไปจากที่นั่น

เกิดอะไรขึ้นกับภาษาไทยหรือ ทำไมเราจึงไม่สนใจเรื่อง ร เรือ กับ ล ลิง

(นิศยา กาญจนะวรวรณ 2528: 5-7)

คำถามท้ายเรื่อง

- จงกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่กล่าวถูกและกาเครื่องหมาย × หน้าข้อความที่กล่าวผิดตามที่ส่นของผู้เขียนบทความ (3 คะแนน)
 (.....) 1.1 ผู้เขียนบทความนี้เป็นครู
 (.....) 1.2 ผู้ที่ทำให้ ร, ล หายไปในความคิดของผู้เขียนคือนักเรียนฝ่ายเดียว
 (.....) 1.3 ผู้เขียนคิดว่ากาไม่ออกเสียง ร, ล หรือควบกกล้าให้ชัด ไม่เป็นปัญหาอะไร
 (เฉลย : 1.1 ถูก, 1.2 ผิด, 1.3 ผิด)
- จงแกัคำผิดในข้อความต่อไปนี้ (2 คะแนน)

"วันนี้ คุณจะทบทวนเรื่องที่พูดค้างไว้ในชั่วโมงก่อนนะคะ เรื่องการขายปึกโดยผู้ผลิต"

(เฉลย : ครู, เรือ, ขายปลีก, ผู้ผลิต)

การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ ๓

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

การรวมเยอรมนี

ชาวโลกหลายพันล้านคนต่างโค่น "เวลด์ คัท ฟีเวอร์" โรคฟุตบอลโลกครองจำราวกับว่า เวลานั้นถนนทุกสายมุ่งสู่กรุงโรมอีกครั้ง แลมนถนนเลยไปยังอีกหลายเมืองอัน เป็นสถานที่แข่งขันฟุตบอลอีกต่างหาก

อีกหลายมุมหลายส่วนบนพื้นพิภพอันมา่อภิรมย์นี้ เหตุการณ์ทั้ง เศรษฐกิจการ เมืองและลิขิตแห่งธรรมชาติก็ดำเนินไปไม่หยุด

จุดหนึ่งนำรับทราบสำหรับรายการตระเวนรอบโลกสัปดาห์นี้ เห็นจะได้แก่เรื่องการรวมเยอรมนีตะวันตก กับ เยอรมนีตะวันออกเข้าด้วยกัน ให้กลับคืน เป็นประเทศเยอรมนีประเทศเดียว ดังที่เคย เป็นอยู่ เมื่อก่อนจอมเผด็จการนาซีฮิตเลอร์นำเยอรมนี เข้าสู่มหาสงครามโลกครั้งที่สอง และประสบกับความพ่ายแพ้เมื่อสี่สิบกว่าปีมาแล้ว

ด้วยความยินยอมของมหาอำนาจทั้งสี่ชาติพันธมิตรผู้ชนะสงคราม สองเยอรมนีสามารถเคลื่อนไหวเจรจารวมประเทศ เป็นขั้นคองตามลำดับ

และเมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา ก็ผ่านขั้นคองสำคัญอีกครั้งหนึ่ง

นั่นคือ สภาผู้แทนหรือสภาล่างของสองเยอรมัน ได้อนุมัติสนธิสัญญาว่าด้วยการรวมระบบเศรษฐกิจเข้าเป็นหนึ่งเดียว

สภาผู้แทนเยอรมนีตะวันออก (โพลด์สทัมเบอร์) กับสภาล่างหรือสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีตะวันตก (บุนเดสติก) อันทรงอิทธิพล ต่างก็ลงมติด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น รับรองข้อตกลงเงื่อนไขการรวมระบบสำคัญสามประการ ซึ่งถือ เป็นหัวใจของการคงอยู่ของประเทศชาติ...

ให้รวมระบบเงินตรา เศรษฐกิจ และสังคม เข้าเป็นหนึ่งเดียว
กรณีของ เยอรมนีตะวันตกนั้น สภาผู้แทนราษฎรจะต้องส่ง เรื่องต่อไปยังสภาสูงหรือบุนเดสแรต ซึ่งในสภานี้พรรคการเมืองฝ่ายค้านครองเสียงข้างมากอยู่

ขณะที่รายงานเรื่องนี้ สภาบุนเดสแรตยังไม่ได้ลงมติ แต่จากท่าทีผู้นำสมาชิกฝ่ายค้านในสภาสูงก็พอเชื่อมั่นได้ว่า ผลการลงมติที่กำหนดไว้ในวันศุกร์ที่ 22 มิถุนายน คงผ่านไปได้ด้วยดี

ทางพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย ฝ่ายค้านผู้ครองเสียงข้างมากบอกว่า พร้อมยอมรับสนธิสัญญาดังกล่าว แม้จะรู้สึกไม่ค่อยสบายใจนักในฐานะที่เป็นฝ่ายค้านก็ตาม

คงจะต้องบันทึกไว้ในที่นี้ว่า สภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีตะวันตก ลงมติอนุมัติสนธิสัญญาฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียง 445 ต่อ 60 มึงคเว็นไม่ออกเสียงเพียงคนเดียว

แต่นั้นไม่น่าที่เท่ากับความจริงที่ว่า ผลออกมาเช่นนี้ นับเป็นชัยชนะใหญ่หลวงของนายกรัฐมนตรีเอลมุด โคห์ล ผู้ดีนรทุมเหทความพยายามอย่างไม่เห็นแก่เห็นดเห็น้อย เพื่องานนี้จนลุล่วงในที่สุด

ทางด้านเยอรมนีตะวันออก สภาโปลิศสภักย์เบอร์ลินลงมติด้วยคะแนนเสียง 302 ต่อ 82 มึงคเว็นไม่ออกเสียงเพียงคนเดียวเหมือนกัน ให้รับรองสนธิสัญญาฉบับนี้ นอกจากนั้นสภาทั้งสองยังรับรองมติข้อตกลงเรื่องการยอมรับเส้นเขตชายแดนไปแลนค์ติดต่อกับเยอรมนี ซึ่งเคยมีปัญหาเพราะไปแลนค์เกรงว่า พรหมแดนต่อเขตช่วงแม่น้ำโอเดอร์-นีส จะจะถูกเยอรมันผนวกเอา ก็ไม่ต้องกังวลอีกแล้ว

แล้วจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง ภายใต้เงื่อนไขสนธิสัญญาฉบับนี้?

สนธิสัญญารวม เยอรมนีตะวันตกกับตะวันออก เข้าด้วยกันทางด้านเงินตรา เศรษฐกิจ และสังคมจะมีผลบังคับให้สองชาวเมืองเบียร์กลับคืน เป็นหนึ่งเดียว "โดยทางพฤตินัย" ตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2533 โดยมีข้อแม้เพียงว่าจะต้องไม่เกิดอุบัติเหตุขัดข้องอย่างใดอย่างหนึ่ง

สนธิสัญญานี้ นับเป็นข้อตกลงแห่งประวัติศาสตร์ชนชาติเยอรมนี

เป็นนิมิตหมายแห่งการสิ้นสุดลัทธิสังคมนิยมที่ครอบงำเยอรมนีตะวันออกมาตลอด 40 ปี เงินตราสกุลมาร์กของเยอรมนีตะวันตก ซึ่งจัดเป็นเงินตราสกุลแข็ง และทรงอิทธิพลที่สุดสกุลหนึ่งในตลาดเงินตราของโลก จะกลายเป็นเงินตราของเยอรมนีตะวันออก จับจ่ายใช้สอยได้ในดินแดนซีกตะวันออกโดยไม่ต้องเสียเวลาไปแลกเปลี่ยนอีก

พูดได้เต็มปากเลยว่า เยอรมนีตะวันออกได้สละคราบของสังคมนิยมมาสู่ลัทธิทุนนิยม บางคนอาจไปไกลถึงขั้นบอกว่า นับเป็นชัยชนะของค่านายทุน และความปราชัยของสังคมนิยมและคอมมิวนิสต์ก็ว่าได้ ถ้าไม่ยอกรักขนาน้ำใจกัน

ผ่านขั้นตอนของการรวมกันทางด้านเงินตรา เศรษฐกิจ และสังคมแล้ว คราวนี้ก็จะมาถึงปะละประ เค้นสำคัญยิ่งใหญ่อีกปมหนึ่ง

การรวมตัวกันในทางการเมือง

เรื่องนี้สองฝ่ายยังจะต้องเจรจาคั่งรองกันในระยะเลียดอีก แต่หลายคนเชื่อว่า คงไม่มีปัญหาสาหัสสัก บางคนก็ถึงกับเลียดผลเลียดว่า ทุกอย่างจะเรียบร้อยโรงเรียนเยอรมนีได้ภายในปลายปีนี้ด้วยซ้ำ

นายกรัฐมนตรี เซลมุด โคทล เคยกล่าววาทางพรรคคริสเตียนเดโมแครตของเขา พร้อมสำหรับการ เลียดคั่งทัวไปของ เยอรมนีที่รวมกันเป็นหนึ่งแล้วภายในเดือนธันวาคมศกนี้

อย่างไรก็ตาม ยังมีปมที่ต้องได้รับการแก้ไขให้เคลียร์อยู่อีกหลายอย่าง ก่อนการรวมเป็นหนึ่งทางการเมืองจะบรรลุขั้นสุดท้าย

ปมใหญ่ ๆ เห็นจะได้แก่ กองกำลังทหารและกองทัพของประเทศพันธมิตรทั้งสี่ชาติ รัฐมนตรีต่างประเทศพันธมิตรผู้ชนะสงครามโลกครั้งที่สองทั้งสี่ชาติ...สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต อังกฤษ ฝรั่งเศส กำลังพบเจรจาทหารเรือกัน ครั้งล่าสุดที่นครเบอร์ลิน เมื่อวันศุกร์ที่แล้ว โดยรัฐมนตรีต่างประเทศสองเยอรมนีเข้าร่วมด้วย

สหภาพโซเวียตได้เสนอให้พันธมิตรผู้ชนะสงครามทุกประเทศ ถอนกองทัพออกจากเบอร์ลิน ภายในหกเดือน นับตั้งแต่เยอรมนีรวมกันเป็นหนึ่งเดียวแล้ว

ฝ่ายพันธมิตรค่ายตะวันตกยังไม่บอกว่าตกลงตามนั้นหรือไม่ แต่ก็นับเป็นแนวโน้มที่ดี เหลือปัญหาอีกปมหนึ่ง ซึ่งอาจกลายเป็นตัวอุปสรรคให้ทุกอย่างคาราคาซังหาข้อยุติไม่ได้ นั่นคือสถานภาพทางทหารของเยอรมนี ภายหลังจากการรวมประเทศ...

จะให้ เป็นสมาชิกนาโต ตามข้อเสนอของฝ่ายตะวันตก หรือจะให้ อยู่เป็นกลางตามแนวทางของสหภาพโซเวียต

จูปีเตอร์

(ไทยรัฐ 24 มิถุนายน 2533: 2)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 3

คำสั่ง จงเลือกข้อที่ดีที่สุด (5 คะแนน)

1. ขั้นตอนสำคัญของการรวมเยอรมันทั้ง 2 ประเทศที่ผ่านความเห็นชอบของสภาล่างของทั้ง 2 ประเทศแล้ว คือขั้นตอนใด

- ก. การอนุมัติสนธิสัญญาการรวมตัวทางการเมือง
 - ข. การอนุมัติสนธิสัญญาการใช้สกุลเงินตรา
 - ค. การอนุมัติสนธิสัญญาการรวมกองทัพเข้าด้วยกัน
 - ง. การอนุมัติสนธิสัญญาการรวมระบบเศรษฐกิจ
- (เฉลย : ง)

2. สกุลเงินตราที่จะใช้ในประเทศเยอรมันต่อไปคือเงินสกุลใด

- ก. ฟรังก์
- ข. มาร์ค
- ค. ปอนด์
- ง. ดอลลาร์ (เฉลย : ข)

3. การรวมตัวของ เยอรมันทั้งสองประเทศที่สำคัญที่สุดในบทความนี้คือการรวมตัวด้านใด

- ก. ด้านเศรษฐกิจ
- ข. ด้านการเมือง
- ค. ด้านสังคม
- ง. ด้านอาณาเขต

(เฉลย : ข)

4. ปัญหาที่ต้องแก้ไขให้เสร็จสิ้นก่อนการรวมตัวทางการเมืองคือปัญหาใด

- ก. เศรษฐกิจตกต่ำในเยอรมันตะวันออก
- ข. ความขัดแย้งทางการเมืองของ เยอรมันทั้งสอง
- ค. การแทรกแซงของสัมพันธมิตรทั้งสี่
- ง. การจัดการกับกองทัพของฝ่ายสัมพันธมิตร

(เฉลย : ง)

5. บุคคลสำคัญที่พยายามรวมเยอรมันทั้ง 2 คือใคร

ก. โลซา เดอ เมเซียร์

ข. เฮลมุท โคห์ล

ค. นอริส เฮลด์ชิน

ง. เกอเกอ์ กิซี

(เฉลย : ข)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์ รอบที่ 1

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

ก.พ. คำนึงซี 11 ข้ามกระทรวง

- ระบุขวงทางก้าวหน้าในอาชีพ
- ยื่นเสนอนายกา ก.ค.นี้

รายงานข่าวจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เปิดเผยว่าจากกรณีที่ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก.พ.ปรารถนาว่าปัจจุบันการแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงตั้งแต่ระดับ 9-11 มีปัญหามาก ก.พ.จึงจัดสัมมนาเพื่อทบทวนหลักการแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงใหม่ ซึ่งเดิมให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองการแต่งตั้ง โดยมีปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง และอธิบดีทุกกรมเป็นคณะกรรมการ แต่การสัมมนาเห็นว่าคณะกรรมการฯ มีมากเกินไป หากเป็นกระทรวงใหญ่ จะทำให้งานไม่คล่องตัว

นอกจากนี้ข้อกำหนด เดิมที่ให้รัฐมนตรีต้องแสดงเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในการแต่งตั้งเมื่อไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการกลั่นกรอง เรื่องนี้ที่ประชุม ก.พ. เห็นว่า ควรจะมีการแก้ไข เพราะรัฐมนตรีจะมีความลำบากใจ ส่วนกรณีการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการระดับ 9-11 ซึ่งเดิมกำหนดว่าหากรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยต้องให้คณะกรรมการฯ ทบทวนใหม่ หากไม่เห็นด้วยก็ให้ส่งกลับไปกลับมาจนกว่ารัฐมนตรีจะเห็นด้วย ซึ่ง ก.พ. เห็นว่าจะไม่สิ้นสุด จึงเสนอให้แก้ไขโดยให้รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบกระทรวงนั้น เป็นผู้ตัดสินหรือจะให้รัฐมนตรีปรึกษากับประธานคณะกรรมการกลั่นกรองก็ได้

สำหรับอีกกรณีหนึ่งที่ ก.พ. เห็นว่าควรแก้ไขคือ การเลื่อนตำแหน่งข้าราชการระดับ 11 ที่กำหนดให้รัฐมนตรีเสนอชื่อผู้เหมาะสมจากกระทรวงอื่นได้ ซึ่ง ก.พ. เห็นว่าจะเป็นการขัดขวางความก้าวหน้าของบางหน่วยงานที่ได้สั่งสมความเชี่ยวชาญในอาชีพมาแล้ว

รายงานข่าวกล่าวว่าข้อเสนอของ ก.พ. ทั้งหมดจะเสนอต่อนายกรัฐมนตรีในเดือนกรกฎาคมนี้

(แนวหน้า : 24 มิถุนายน 2533)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านทางโทรทัศน์ รอบที่ 1 (5 คะแนน)

1. ข้อใดไม่ใช่ปัญหาการแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่งข้าราชการระดับสูง

- ก. คณะกรรมการมีมากเกินไป
- ข. รัฐมนตรีลำบากใจในการชี้แจงเหตุผล กรณีไม่เห็นด้วยกับกรรมการกลั่นกรองฯ
- ค. การให้รัฐมนตรีมีอำนาจสิทธิขาดในการตัดสินใจกรณีมีความเห็นขัดแย้งกับกรรมการกลั่นกรองฯ
- ง. การให้รัฐมนตรีเสนอชื่อข้าราชการที่สมควรได้เลื่อนตำแหน่ง เป็นซี 11

(เฉลย : ค)

2. ผู้ใดไม่ใช่คณะกรรมการกลั่นกรองการแต่งตั้งข้าราชการระดับสูง

- ก. นายกรัฐมนตรี
- ข. ปลัดทบวง
- ค. รองปลัดทบวง
- ง. อธิบดีกรมตุกรวม

(เฉลย : ก)

3. ก.พ. จะยื่นหนังสือขอแก้หลักการแต่งตั้งและเลื่อนระดับข้าราชการก่อนนายกรัฐมนตรีเมื่อใด

- ก. มิถุนายน
- ข. กรกฎาคม
- ค. สิงหาคม
- ง. กันยายน

(เฉลย : ข)

4. ข้าราชการระดับสูง หมายถึงข้าราชการตั้งแต่ระดับใดขึ้นไป

- ก. ระดับ 7
- ข. ระดับ 8
- ค. ระดับ 9
- ง. ระดับ 10

(เฉลย : ค)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. นายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งใดในคณะกรรมการ ก.พ.

- ก. ประธานคณะกรรมการ
- ข. รองประธานคณะกรรมการ
- ค. ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
- ง. เลขานุการคณะกรรมการ

(เฉลย : ก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกาศการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์ รอบที่ 2

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

อิล เยสคูรับตำแหน่งแคสตรัฐไม่สนับสนุน

โรมาเนีย - นายยอน อิลเยสคู ผู้ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาแปดแปดปีจากกรณีโจมตีฝ่ายตรงข้ามอย่างทารุณ ได้เข้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งโรมาเนียแล้ว เมื่อวันพุธนี้ และกล่าวว่า การที่เขาได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้นจากการเลือกตั้ง ครั้งที่ผ่านมานั้น แสดงให้เห็นถึงทางเลือกทางที่ได้เถียงไม่ได้ของประชาชน

ในคำกล่าวสาบานตนเข้ารับตำแหน่งผู้นำประเทศนั้น นายอิลเยสคู สาบานว่า "จะปกป้องประชาธิปไตยโดยสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพในโรมาเนีย" ด้วยวัย 60 ปี นายอิลเยสคูได้รับคำประกาศอย่าง เป็นทางการให้เขาดำรงตำแหน่ง เป็นประธานาธิบดีแห่งโรมาเนีย จากนายอเล็กซานดรู เบอร์ลาติยู ประธานวุฒิสมาชิกของโรมาเนีย

รายงานแจ้งว่า นายเบอร์ลาติยู ผู้นี้เคยเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคคอมมิวนิสต์ ระดับสูง ผู้ซึ่งคล้ายกับนายอิลเยสคู คือ ไม่พอใจนโยบายด้านเศรษฐกิจของอดีตจอมเผด็จการ นิโคไล เซอสคู และลาออกจากตำแหน่ง รายงานแจ้งว่า นายอิลเยสคู เองก็เคย เป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงในพรรคคอมมิวนิสต์มาแล้ว

นายอิลเยสคู กล่าวว่า "ผมขอสาบานอย่างซื่อสัตย์กับประชาชนโรมาเนีย และอุดมคติเกี่ยวกับเสรีภาพ และความเจริญก้าวหน้าของพวกเขาว่า ผมจะอยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศ จะปกป้องระบอบประชาธิปไตยโดยสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ"

ความกำหนดการ เดิมแล้วพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีในครั้งนี้ น่าจะมีขึ้นเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว แต่ต้องถูกเลื่อนออกไป เนื่องจากเหตุการณ์ประท้วงรัฐบาลจนเกิดการปราบปรามรุนแรงขึ้นเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตถึงหกคน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว การร้องขอให้ช่วยปกป้องรัฐบาลของนายอิลเยสคูเป็นเหตุให้กลุ่มชาวเหมือนถ่ายหินหลังไหล เข้ามาในกรุงบูคาเรสต์ นครหลวงของประเทศ และเริ่มเข้าปราบปรามนักศึกษาและฝ่ายค้านอย่างรุนแรง

เมื่อวันอังคารนี้ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาก็ได้ประกาศว่า จะไม่ส่งตัวแทนของประเทศเข้าร่วมในพิธีสาบานตนของนายอิลเยสคูครั้งนี้ ในขณะที่เดียวกันที่หลายประเทศ เพิกถอนความช่วยเหลือ

ทางด้านมนุษยธรรมแก่โรมาเนีย เพื่อเป็นการประท้วงต่อการกระทำอันรุนแรงของชาวเหมือง
ที่ได้รับค่าเชื่อเชิญจากนายอิลเยสคูเอง

ในช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลโรมาเนียใช้กลยุทธ์แบบสองทางในการแก้ไขปัญหาการประท้วง
รัฐบาล ซึ่งยังมีอยู่ในขณะนี้ โดยในขณะที่รัฐบาลพยายามพูดกับผู้นำนักศึกษาและฝ่ายค้าน เจ้าหน้าที่
รัฐบาลก็เข้าทำการควบคุมตัวผู้นำของฝ่ายค้านเหล่านั้นด้วย ในเวลาเดียวกัน ผู้นำฝ่ายค้านสองคน
ที่ถูกควบคุมตัวไปแล้ว คือ นายตีมิทรี ดินคา กับ นายนิคา ลีออน

(แนวหน้า : 21 มิถุนายน 2533)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านทางโทรทัศน์ รอบที่ 2

จงเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด (3 คะแนน)

1. นายอิลเยสคูเป็นประธานาธิบดีของประเทศอะไร

- ก. โรมาเนีย
- ข. บัลแกเรีย
- ค. อังการี
- ง. เซคโกสโลวาเกีย

(เฉลย : ก)

2. นายอิลเยสคูเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีด้วยวิธีทางการ เมืองแบบใด

- ก. ปฏิวัติ
- ข. เลือกตั้ง
- ค. ได้รับแต่งตั้งจากสภาสูงของประเทศ
- ง. พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(เฉลย : ข)

3. นโยบายการเมืองที่สำคัญของอิลเยสคูคืออะไร

- ก. การปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย
- ข. การปกป้องสิทธิมนุษยชนของประเทศ
- ค. การให้เสรีภาพแก่ประชาชน
- ง. ทุกข้อที่กล่าวมา

(เฉลย : ง)

4. จงภาเครื่องหมาย ✓ และ X หน้าข้อความที่กล่าวถูกและกล่าวผิดตามลำดับ (2 คะแนน)
- (.....) 4.1 รัฐบาลนายอิลเยสคูตีสองหน้าในการปราบปรามผู้ประท้วง
- (.....) 4.2 อิลเยสคูไม่ได้ให้เสรีภาพทางการเมืองแก่ประชาชนดังที่ประกาศออกมา
- (เฉลย : 4.1 ถูก, 4.2 ถูก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์ รอบที่ 3

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

หักปากกาเขียนา

การแข่งขันฟุตบอลโลกที่อิตาลี เมื่อคืนวันที่ 20 มิถุนายน มีฟาดแข้ง 2 คู่ ซึ่งเป็นนัดสุดท้ายของสาย ซี เริ่มที่สนามฟุตบอลลูโอโว โคนุนาเล ในเมืองตูริน เป็นการเตะระหว่างทีม "แซมบ้า" บราซิล กับ สกอตแลนด์ มีแฟนบอลเข้าชม 62,000 คน โดยคะแนนสะสมจาก 2 นัดแรกนั้น บราซิลมี 4 แต้ม เข้ารอบ 2 อยู่แล้ว 100% ขณะที่สกอตแลนด์มี 2 แต้ม อย่างน้อยต้องเสมอ ต้องการอีก 1 แต้ม เพื่อจะได้เข้ารอบ 2 แน่ๆ

"แซมบ้า" บราซิล เจ้าของสถิติแชมป์บอลโลกรอบสุดท้ายมาครบ 14 ครั้ง ที่จัดมา 60 ปี เพียงทีมเดียว ต้องการแค่เสมอเพื่อเป็นที่ 1 ของกลุ่มซี เพราะต้องการอยากจะทำประตูที่สนามในเมืองตูรินแห่งนี้ต่อไป

เกมการเล่นของ บราซิล กับ สกอตแลนด์ เริ่มคึกคักอย่างช้า ๆ เหมือนไม่มีใครต้องการชัยชนะอย่างแท้จริง อย่างที่เขียนลูกหนังคาดหวังกันไว้ล่วงหน้าว่าจะออกเสมอ ไม่ต้องเจ็บตัว และเสียงค้อนการได้ใบเหลืองใบแดง ในการเอาจริงเอาจัง

บราซิลครอบครองบอลอยู่ในแดนกลาง เล่นช้าเลาะไปเลาะมา 2 ฟากฝั่งซ้ายขวา ระหว่างฮอร์กินโย, อาเลเมา, ดุงกา, วอลโค ดันเกมเข้าไปใกล้ ๆ หน้าเขตโทษ สกอตแลนด์หาจังหวะจะแถมบอลเข้าเขตโทษ เพื่อให้ 2 กองหน้า คาเรกา กับ โรมาริโอ ทำประตูแต่ผู้เล่นสกอตแลนด์ นำโดยกัปตันทีม รอยโอทเคน, สจ๊วต, แมคคิมมี, อเล็กซ์ แมคลีซ, เดวิด แมคเฟอร์สัน และ เมาริช มัลฟัส คือด่านสกัดไว้อย่างเหนียวแน่น นาน ๆ จะมีการเบรกเกม นักจากนักเตะเมืองวิสก็ เลยเป็นผลให้ โย จอห์นสัน กับ มูริโด แมคเคลลาด์ โคนใบเหลืองจากผู้ตัดสิน เฮลมุท โคห์ล จากออสเตรีย

และเกมการเล่นใน 45 นาที ครั้งแรกกลางสายฝนที่ตกลงมาไม่หนักมากนัก ทั้ง 2 ทีมดูเล่นเนือย ๆ ชวนคนดูง่วงนอนมากกว่าจะสนุกตื่นเต้นและผ่านครั้งแรกแล้วเสมอกัน 0-0

ครึ่งหลังบราซิลเอามูลเลอร์ลง

ในครึ่งหลังของการแข่งขัน การเล่นก็ยังคงดำเนินไปแบบเดิม จนนาที 64 บราซิลเห็นว่าโรมาริโอที่เพิ่งนำมาลงเล่นครั้งแรกไม่มีพิษสงอะไร เลยเอาออกให้มูลเลอร์ นักเตะขวัญใจสนามแข่งแห่งนี้ เนื่องจากเล่นอยู่กับสโมสรโคริโนของเมืองดูริน อีตาลี ลงไปแทน การเล่นในแดนหน้าของบราซิลดูুবวามขึ้นมาให้แฟน ๆ ชาวแซมบ้าที่เดินระบ่ำรำฟ้อนบนอัฒจันทร์ได้ชื่อซาบ่าง

ทั้งสกอตแลนด์และบราซิลค้นเกมรุกสลับไปสลับมาอยู่ระหว่างแดนหน้าเขตโทษของทั้งคู่ โดยที่ผู้รักษาประตูทั้งของบราซิล ทัฟฟาเรล และ จิม เลจห์ตัน ของสกอตแลนด์ แทบไม่ได้โชว์ความสามารถกันเลย

สกอตพลาดลูกง่าย ๆ แพ้หวดหวิด

นาที 76 บรัังโกของบราซิล ได้มีโอกาสเซฟบอลช่วยทีมแซมบ้าไว้ได้ หวดหวิดกับการจิ้มบอลเท้าซ้ายจากบนเส้นประตูคลูกออกมา ขณะที่นายทวารทัฟฟาเรลหมดสิทธิ์ไปแล้ว จากลูกที่ รอยโอท์เค้น โหม่งเข้าหากรอบประตูบราซิล

จนกระทั่งนาที 82 ขณะที่บราซิลครอบครองบอลอยู่แดนกลางสนาม โดย อาเลเมา นักเตะวัย 29 ได้ลูกอยู่ห่างประตูสกอตแลนด์ 25 หลา มองเห็นช่องเปิดให้ ทวดเท้าขวายิงทันที สุดแรงเกิด จิม เลจห์ตัน ประตูของสกอตแลนด์ พุ่งออกมาล้มบล็อกบอลไว้ด้วยความแรง ลูกกระดอนออกมาห่างตัวมาก คาเรกา ศูนย์หน้าบราซิล พุ่งเข้าเสยเท้าเข้าหาลูก โดยมี แกรี่ กิลเลสพี ผู้เล่นสกอตฯ ที่ลงมาแทน มูร์ดู แม็คเคลลาด์ ที่เจ็บ เบียดตามลูกกลิ้งไปจะออกข้างเสาซ้ายมือประตู จังหวะนั้นมูลเลอร์ กองหน้าบราซิลอีกคน ก็พุ่งมาเต็มสปีด ก่อนบอลจะออกเส้นหลังไม่ถึงสกอต มูลเลอร์ควัดเท้าซ้ายหักมุมส่งบอลเบียดโคนเสาเข้าไปอย่างไม่น่าเชื่อ ให้บราซิลนำ 1-0

ความหวังของสกอตแลนด์ที่เห็น ๆ อยู่แล้วว่า แค่เสมอก็จะได้เข้ารอบ 2 ในบอลโลก รอบสุดท้ายครั้งแรกตั้งแต่ร่วมแข่งมา 7 ครั้ง (1954, 1958, 1974, 1978, 1982, 1986 และ 1990) ดูเลือนหายไปทันทีจิงโหมมุกทันทีโดยอัคโณมัติ เหมือนนัดกันไว้ทั้ง 10 คน เพื่อดีเสมอให้ได้

ในนาที 89 โย จอห์นสัน ได้บอลพุ่งเข้ามาหาแบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว บนเส้นเขตแบ็ก 7 หลา กลางประตูควัดเท้าซ้ายเสยบอลโค้งลูกเซ็ดคานกระดอนออกไปราวปาฏิหาริย์ และหมดเวลา

การแข่งขันก็เลยทำให้บราซิลชนะสกอตแลนด์ไป 1-0 มีคะแนนเต็ม 6 แต้ม จาก 3 นัด เป็นที่ 1 เข้ารอบ 2 ส่วนสกอตแลนด์ก็ถูกลงไปอยู่อันดับ 3 ของกลุ่มจะได้เข้ารอบ 2 หรือไม่ต้องอดใจรอการวัดผลกลุ่มทีมอันดับ 3 ก่อน

(ไทยรัฐ : 22 มิถุนายน 2533)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดอ่านข่าวทางโทรทัศน์ รอบที่ 3

จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูก และทำเครื่องหมาย × หน้าข้อความที่ผิด (5 คะแนน)

- (.....) 1. ผู้ตัดสินการแข่งขันฟุตบอลระหว่างบราซิลและสกอตแลนด์เป็นชาวออสเตรเลีย
- (.....) 2. ผลการแข่งขันครั้งแรกบราซิลนำอยู่ 1-0
- (.....) 3. บราซิลและสกอตแลนด์แข่งขันฟุตบอลที่เมืองคูริน
- (.....) 4. สกอตแลนด์ยังไม่เคยเข้ารอบสุดท้ายในการแข่งขันฟุตบอลโลกเลย
- (.....) 5. บราซิลเข้ารอบสุดท้ายในการแข่งขันฟุตบอลโลกมาถึง 10 ครั้งแล้ว

(เฉลย : 1. ถูก, 2. ผิด, 3. ถูก, 4. ถูก, 5. ผิด)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 1

คำชี้แจง ผู้เข้า ประกวดอ่านครั้งละ 2 คน ในบทของ ชบา และทัตยา

เรื่อง "ผู้สร้าง"
ของคณะ "โรจนากร"
บทประพันธ์ของ "กัญญ์ชลา"

- - - คนตรี - - -

- ชบา (แค้น ๆ) ไปกันหมด ไปกันหมดแล้ว ฮี และทุก ๆ อย่างก็ไปพร้อมกับเขาด้วยคงไม่มีอะไร เป็นบุญเป็นคุณเหลืออยู่หรอก ฉันทู ฉันทูจะตายล้างหน้าได้ตีทีเดียว
- ทัตยา (บรรยาย) ฉันทูไม่รู้สึกแปลกประหลาดเลยแม้แต่น้อยที่ได้ยินประโยคเช่นนี้พิมพ์มาจากปากของคุณแม่ชบาอีก นับ เป็นครั้งที่ร้อยที่พัน นับตั้งแต่ฉันทูโผล่จากความใต้ ฉันทูได้ยินคำพูดนี้จนเจนหู จนสามารถยอมรับคำพูดนั้นด้วยอาการปกติ ดูนั่นซี...ดูซิ คุณแม่กำลังเกาะขอบหน้าต่างมองลงไปข้างล่างที่สนามหญ้า คนใช้ 2-3 คน กำลังเก็บกวาดเศษอาหาร กระดาษและขวดเครื่องดื่มที่วางทิ้งระเนระนาดอยู่ตามขอบตามมุมต่าง ๆ พร้อมกับปลดกระดาษสีที่ห้อยไว้ตามห่มไม้เหมือนสายรุ้งออก รถกึ่งคันใหญ่จอดอยู่บนถนนซีเมนต์ คนงานที่มาที่รถคันนั้น กำลังช่วยกันขนเก้าอี้ที่หยิบยืมมาจากองค์การแห่งหนึ่ง บรรทุกกลับคืนไปส่งเจ้าของ คนใช้ผู้หญิง 2-3 คน กำลังช่วยกันล้างจานชามที่ตั้งเป็นกองสูงอยู่ที่บ่อน้ำข้างครัว คนสวนกำลังยกกระถางต้นไม้ตัดที่โยกย้ายไปชั่วคราวเพื่อใช้สถานที่ให้กว้างที่สุดสำหรับจัดงานเข้าสู่ที่เดิมของมัน นั่น...นั่นคือทรากรที่เหลือจากงานมงคล เมื่อคืนนี้ งานแต่งงานของประธานพรลูกสาวบุญธรรมคนหนึ่งของคุณแม่ชบา เศรษฐีหม้ายผู้ซึ่งไม่มีลูก ได้แต่ขอเด็ก ๆ มาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรมหลายต่อหลายคน ในจำนวนนี้มีฉันทูรวมอยู่ด้วย
- ชบา เขาไปสบายแล้ว ไปสบายอีกคนหนึ่งแล้ว
- ทัตยา คุณแม่ยังคงพูดต่อไปโดยไม่หันมามองฉันทู ผู้ที่ท้อแท้ด้วย ฉันทูรู้สึกเศร้าใจเหมือนทุกครั้ง (บรรยาย) ที่ได้ยินคำพูดของคุณแม่

- ชบา (สับัด ๆ) เราได้สร้างเขาขึ้นมา เพื่อให้เขาไปจากเรานั้นเอง อีกหน่อย...อีกหน่อย เถอะเราก็จะต้องมออยู่ที่นี้คนเดียวหรอก ใคร... ใครเขาจะมาดูแลเรา เขาไปแล้ว ...ไปสบาย...ไปได้ดิบได้ดี...เขาจะมาเห็นอะไรกับเราที่สร้าง เขาขึ้นมาแทบล้ม ประดาตาย ฮี
- หัตถยา คุณแม่ ไร้ ...
- ชบา แกก็เหมือนกันแหละ หัตถยา อีกหน่อยแกก็ต้องไปจากฉัน เหมือนกับแม่สามสี่คนนั้น แล้ว ทุกคนก็จะลืมคุณข้าวแดงแกงร้อน ลืมคนที่ฉันเขาขึ้นมา แกก็อาจจะเป็นอย่างเขาใช้ไหมล่ะ ...ฉันเชื่อ...ฉันเชื่อเหลือเกิน
- หัตถยา คุณแม่คะ นั่น เป็นเพียงความคาดคะเนของคุณแม่ คุณแม่คิดให้มัน เป็นอย่างนั้นอย่างนี้เอง ต่างหากคะ กรุณาเถอะคะคุณแม่ ขอได้โปรดเถอะ ทักทอนฟังคุณแม่คิดและบ่นอย่างนี้ ไม่ไหว ประทานพรก็คงจะคิดอย่างทัก ถึงคุณใหญ่ คุณกลาง หรือคุณวิ ก็ต้องคิดอย่างทัก จริงไหมคะ คุณแม่ชอบพูดใส่หน้าเธออย่างนี้คุณแม่ไม่คิดบ้างหรือคะว่า เธอจะน้อยใจแค่ไหน
- ชบา (หัวเราะเขะ) น้อยใจ...น้อยใจเรอะ ฮะ...ฮะ ดีซี เขาจะได้สำนึกเสียบ้างว่า เราควรจะทำตัวอย่างไร แกดูซิ...แม่ใหญ่ แม่กลาง แม่วิ เดียวนี้เขาเคยเห็นหัวฉัน บ้างไหม มีเสียแรง ฮี...ฉันถึงได้ว่ายังโง่งล่ะว่า เสียแรง เลี้ยงมาอย่างดี จนตามหัว ไปเมืองนอกเมืองนาถิ่นเป็นแถว ๆ แล้วมีใครมาเห็นความคิดของฉันมั่ง ฮี...ไม่มีเลย ...ไม่มีเลย ...ไร้... ถ้ามันอยู่เป็นลูกพ่อลูกแม่ของมันนะอยากจะคอยดูสักว่า นังคุณ ไทน์จะมีโอกาสได้เป็นคุณหญิงคุณนาย อย่างดีก็เป็นเมียพวกสามล้อ ฮี
- หัตถยา คุณแม่ไม่เคยแยแสเลยว่่า ทุกประโยคที่คุณแม่พูดออกมาอย่างฉุนเฉียวนั้น ทำให้ดิฉันรู้สึก (บรยาย) สะท้านสะเทือนและปวดแปลบที่หัวใจเพียงใด อย่างดีก็เป็นเมียสามล้อ อนิจจา ช่างเป็น คำประมาทหน้าทีร้ายกาจเสียจริง ๆ แม้ว่าดิฉันจะคุ้นคือคำลำ เลิกทวงบุญคุณของคุณแม่ มกานานเหมือนคุ้นกับการกินข้าว ดิฉันก็ยังรู้สึกหัวใจของดิฉันถูกบีบคั้นอย่าง เหลือเกิน ทุกครั้งที่ได้ยิน
- ชบา หัตถยา แกก็เหมือนกันนะ ฉันก็ต้องหมายหัวแกไว้อีกคน
- หัตถยา คุณแม่ยังคงพูดต่อไปอีก ด้วยอารมณ์อ่อนซุ่มมัว คุณแม่จะต้องมีอารมณ์อย่างนี้ทุกครั้งทีบุตร (บรยาย) บุญธรรมคนหนึ่งคนใดของท่านได้แต่งงานไป

ชบา ทศยา อย่าลืมนะว่า พ่อพันธุ์ที่กำลังไปมาหาสู่แกอยู่ทุกวันนี้ก็เพราะฉันซึกเขาเข้ามานะ ได้ยินไหมจ๊ะ ฉันเลี้ยงใครก็อยากให้ได้ไปตีมีความสุข แกเป็นคนที่มีหวังมากกว่าเพื่อน ฉันหวังว่าแกคงจะมีน้ำใจคนใจดีที่สุด จำไว้...จำไว้...อย่าทำให้ฉันต้องผิดหวัง

ทศยา (เสียงดัง) คุณแม่...คุณแม่อย่ามาหวังอะไรในตัวทศให้มากนัก ทศอาจจะเลกว่าคนที่คุณแม่เลี้ยงมาแล้วทุก ๆ คนก็ได้ ทศสัญญาไม่ได้ว่าทศจะดีกว่าคนอื่น ๆ (บรรยาย)

ในที่สุดดิฉันก็หลุดออกมา เช่นนั้นด้วยความรู้สึกที่เหลืออดเหลือทน คุณแม่จะลงไปครู่หนึ่งในคำพูดอันจริงจังของดิฉัน

ชบา (เสียงแหลม) นั้นยังงิ นั้นยังงิ ...ฉันคิดไว้แล้วไม่เคยผิด ...ในที่สุดฉันก็ต้องผิดหวังอีก ฉันยังจำได้ว่าครั้งหนึ่ง เมื่อฉันด่าว่านังพวกนั้นให้แกพัง แกได้สัญญากับฉันว่าแกจะเป็นคนดีกว่านังใหญ่ นังกลาง นังวิ สี...นี่นะรี...จะเป็นคนดีจะไม่ให้ทำให้ฉันผิดหวังเหมือนพี่แฉ่ว ๆ มา จะไม่ลืมคุณข้าวแดงแกงร้อน ฮี...แต่เดี๋ยวนี้มันยังงิ...เดี๋ยวนี้แกกลับพูดเสียงแข็งอย่างนี้...เพราะอะไร...เพราะอะไร...ฉันรู้นะ...ฉันรู้ว่าแกก็กลัวข้าแข็งแล้ว แกกำลังจะไปจากฉัน...แกกำลังจะโคตี...แกกำลังจะไปเป็นคุณนายของอำยพันตรีคนนั้น ฮี...พวกแกมันก็เหล่าเดียวกันทั้งนั้น...อกคัญทุกคน

(วิทยุศึกษา 2505: 189-194)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 1

จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่กล่าวถูกต้อง และทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่กล่าวผิด (5 คะแนน)

- (.....) 1. คุณชบาขอเด็กมาเลี้ยงด้วยจิตเมตตา
- (.....) 2. คุณชบาเป็นคนซึกนำคู่ครองมาให้ลูก ๆ
- (.....) 3. ทศยาเป็นเด็กดีกว่าลูกคนอื่น ๆ
- (.....) 4. ลูก ๆ ของคุณชบาพบคู่ครองที่ดีเป็นส่วนมาก
- (.....) 5. คุณชบาจะอารมณ์เสียทุกครั้งเมื่อลูก ๆ แต่งงานไป

(เฉลย : 1. ผิด, 2. ถูก, 3. ถูก, 4. ถูก, 5. ถูก)

การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 2

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวด อ่านครั้งละ 2 คน ในบทของ บงการ (ชาย) และ เหลือ (หญิง)

ไม้แปลกป่า โดย นันทิยา ศรีบุปผา

ตอนที่ ๑

ตัวละคร เหลือ บงการ ศรี คำ เอก โท ผู้จัดการ แม่ ใหญ่ รอง คนใช้

เพลงเปิดรายการ

(เสียงเสื่อไม้, เสียงคอกคตปุ)

(เสียงรถแล่นมาจอด)

เหลือ (คิด) ระยะเวลาหลัง ๆ นี้ นายบ๊วยมีพฤติกรรมแปลกไปซะ กลับมาทำสนิทสนมใกล้ชิดกับเรา อีกเหมือนเมื่อครั้งเป็นเด็ก แถมยังมีของฝากแหง ๆ คืดมื่อมาให้เสียด้วย หรือว่าเขาต้องการปิดปากเรา ไม้ให้ต่อต้านถ้าหากว่าเขาจะมีอะไรพิเศษกับคุณเจ็ด... หรือไม้ นายบ๊วยอาจจะชอบสาววิตรีอยู่แต่เกรง ๆ พี่ชายทั้งสองคน เพราะเงินเมื่อเห็นสาววิตรีมาหาเราบ่อย ๆ นายบ๊วยก็เลยถือโอกาสเอาเรา เป็นสะพาน ไม้แล้ว ต้องใช้แม่ ๆ แต่เราว่า จะเป็นข้อหลังมากกว่า เพราะเท่าที่มองดูไม้เห็นนายบ๊วยจะมองดูคุณเจ็ดด้วยสายตาที่มีประกายความหมายพิเศษเร้นลับอะไร...มีแค่ คุณเจ็ดเท่านั้นแหละที่มองดูนายบ๊วยด้วยสายตาชื่นชมพอกพอใจอยู่เรื่อย

บงการ อ้อ...งานเดินเร็วดีนี่

เหลือ หนูนี่ว่างบ๋อยนักหรือ

บงการ งานช่วงนี้ สบาย ไม้มีอะไรน่าเป็นห่วง

เหลือ ระวังเถอะ เจ้านายเขาจะว่าเอาเดี่ยวจะหาว่าไม่เตือน

บงการ ขอขอบคุณครับผม

เหลือ บ๊วย พี่น้องตระกูลนี้ทำไมเขามีเงินใช้จ่ายมากมายตามใจชอบนักล่ะ ใครอยากจ่ายอะไรก็จ่ายได้จ้ะเธอ

บงการ พ่อเขารักลูกของเขามาก แล้วเอก เขาก็รักน้อง ก็เลยไม่อยากขัดใจกัน

เหลือ พ่อเขายังอยู่อีกหรือ

- บงการ อยู่ แค่เป็นอัมพาด. ไปไหนมาไหนไม่ได้
- เหลื่อ มีน้ำล๊ะ ถึงได้ไม่เคยเห็นโผล่มาดูบ้านใหม่บ้างเลย
- บงการ เอกเขาเป็นคนดูแลอะไร ๆ แทนห่อทั้งหมด ทั้งโทและครีมนะ ได้รับส่วนแบ่งเป็น
ค่าใช้สอยส่วนตัว เป็นรายปีทุกปี ก็เหมือนพวกคุณเหลื่อนั้นแหละ
- เหลื่อ เหมือนเมื่อไหร่ ไม่เหมือนสักหน่อย พวกเราได้รับเงินเดือนต่างหาก ผลประโยชน์
ทั้งหมดเก็บไว้เป็นกองกลาง คุณรองกับคุณสี่เป็นคนดูแล เธอก็รู้ไม่ใช่หรือ
- บงการ มันต่างกันตรงที่ว่า ผลประโยชน์ของคุณสี่เล็กกับลูก ๆ นะ มีความแน่นอนสม่ำเสมอ
แต่สำหรับครอบครัวของเอกเขาไม่ใช่แบบนั้น เขาเป็นพ่อค้าเป็นพวกธุรกิจ บางครั้ง
ก็อาจหมดตัวเอาง่าย ๆ เพราะฉะนั้นถึงต้องทำแบบนี้เพื่อส่วนกลางล้มส่วนตัวก็คงมี
เหลื่อ ไม่พากันล้มไปด้วยทั้งหมด
- เหลื่อ แล้วถ้าส่วนกลางได้กำไรบานเบิกล่ะ คนดูแล...นายเอกก็สบายมือไปนะซี ใช่ไหม
- บงการ นี่คุณเหลื่อ...ไม่ชอบเอกเขาเอามาก ๆ จริง ๆ รึ
- เหลื่อ มิตรจิตก็มิตรใจ เขาเองก็ไม่ชอบหน้าฉันนี่ แถบยังเป็นคนแสดกก่อนเสียอีก ทำอะไร
ก็ชอบวางอำนาจ ฉันนี่เป็นลูกจ้างบริษัทไม่ใช่ลูกจ้างนายเอก หน้ายักษ์
- บงการ แล้วน้องชายเขาล่ะ
- เหลื่อ ดีกว่า พี่ชายสิบเท่าละมัง แต่...ที่ตีที่สุดก็คือน้องสาว
- บงการ สาวิตรีแก่น่ารัก เออ...วันนี้ไม่มาหรือ หรือว่ากลับไปแล้ว
- เหลื่อ ออกไปหาซื้อของประดับสวนประดับสนามกับนั่งตำ แล้วก็คุณโท เคี้ยวก็คงกลับ
- บงการ (หัวเราะหึ ๆ) คุณเหลื่อนี่อคติจัง กับโทละก็เรียกคุณ แต่กับเอก เรียกนายทุกคำเลย
- เหลื่อ ช่วยไม่ได้ เออบ๊วย เหลื่อขอลามข้อข้องใจอะไรหน่อยได้ไหม
- บงการ คุณเหลื่อจะถามอะไรผม
- เหลื่อ ...บ๊วย...คุณเจ็ดเขาเป็นเกย์หรือเปล่า
- บงการ (ตกใจ) คุณเหลื่อ
- เหลื่อ ถามแล้วทำไมต้องทำหน้าตาตื่นแบบนั้นด้วยเล่า
- บงการ นึกยังงั้นขึ้นมาถึงได้ถามอย่างนี้ ไปเอาความคิดนี้มาจากไหน
- เหลื่อ ก็สงสัยนะซี สมัยนี้เกย์ออกเต็มบ้านเต็มเมือง แล้วทำทางคุณเจ็ดก็ให้เสียด้วย มีอย่าง
เรอะอายุปุ่นนี้แล้ว ยังไม่รู้จักสนใจผู้หญิง

- บงการ คุณเหลือ รังเกียดพวกเกย์นักหรือ
- เหลือ เปล่าเลย แค่ไม่อยากให้พี่ชายคนเดียวพลอยเป็นไปด้วย ซินคุณเจ็ดเป็นเกย์ตระกูลจัน ก็สิ้นทุกจุดजूอยู่แค่นี้เองนะซี
- บงการ หัวง เรื่องการสืบเชื้อสายวงศ์ตระกูลถึงขนาดนั้น เขียว ไม่นึกว่าสมัยนี้จะยังมีคน คิดแบบนี้ หลงเหลืออยู่อีก
- เหลือ โอ๊ย มีอยู่เต็มบ้านเต็มเมืองแหละ ไม่มีใครเขาอยากให้อีกให้หลานตัวเองมีจิตผิดปกติหรอก สำหรับตัวฉันนะไม่สนหรอก สงสารแต่คุณแม่ มีลูกตั้งเก้าคนไม่มีใครผลิตหลาน ย่าหลานยายให้ท่านอ้อมได้สักคน
- บงการ แล้วตัวคุณเหลือเองล่ะ ชาตินี้จะไม่คิดแต่งงานเลยริง
- เหลือ (หัวเราะ) นึกภาพไม่ออก ว่าแต่งงานแล้ว จะมีสภาพเป็นยังไง คงทำอะไรไม่เป็น อย่างที่นั่งดำน้ำ ฮี...ทุเรศพิลึกละ
- บงการ ถ้าแต่งกับคนที่คุณรัก ความรักก็จะสอนคุณเองนะแหละ
- เหลือ (เสียงดัง) อ้าว ขอโทษนะมีวินนะ ไม่ได้มีเจตนา จะอ้วกให้เธอหรอก แต่เธอก็รู้ว่าฉันมันเป็นคนลวก ๆ ลน ๆ ไม่ถูกกับความสวยงาม ละเอียดอ่อนอย่างกับความรักหรอก ได้ยินแล้วมันจะอึดจะอมยังงพิกล (คิด) นายมีวเลยหยุดจ้องหน้าเราเลย ถึงเราจะอ่านความคิดคนไม่ค่อยออก แต่ไอ้เรื่องดีหน้าตายแล้วเรานับว่าเก่งพอตัวเขียวแหละ
- บงการ ตามจริง ๆ เอะ คุณเหลือไม่เคยรักใครบ้างเลยริ
- เหลือ รักแบบไหนละ
- บงการ แฟนนะ แฟนที่เป็นผู้ชาย
- เหลือ ไม่เคยมี (หัวเราะ) โอ้เอ๊ย บ๊วย เธอไม่รู้หรือว่า ผู้ชายแต่ละคนที่เราใกล้ชิดด้วยนะ ไม่เคยเห็นเราเป็นผู้หญิงเลยสักคนจริง ๆ นะ เขาเรียกเรา เจ้าเหลือบ้าง ไอ้เหลือบ้าง แบบนี้มันจะเกิดอารมณ์ไรแมนคิกใจไหวเล่า
- บงการ ก็แล้วทำไมคุณต้องทำตัวเป็นผู้ชาย...
- เหลือ อ้าว ก็จะได้ปลอดภัยงละ แต่ที่นี้พอนาน ๆ เข้ามันก็เลยคิดเป็นนิสัย อันที่จริงนะ เป็นผู้ชายนะดีกว่าผู้หญิงตั้งเป็นกอง
- บงการ คุณเหลืออย่าพูดเป็นเล่นไม่น่า
- เหลือ อ้าว ไม่ได้พูดเล่น ๆ นี่พูดจริงจังจริง
- เพลงคั่น -----

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 2

จงเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด (5 คะแนน)

1. บงการและเหลือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด

- ก. เป็นเพื่อนสนิท
- ข. เป็นเพื่อนร่วมงาน
- ค. เป็นคนรักกัน
- ง. เป็นญาติกัน

(เฉลย : ข)

2. ความรู้สึกที่เหลือมีต่อเอกตรงกับสำนวนว่าอย่างไร

- ก. ศรศิลป์ไม่กินกัน
- ข. องุ่นเปรี้ยว
- ค. อัจฉาจารย์
- ง. ชิงกีร์ว้ากั๊วแรง

(เฉลย : ก)

3. บุคคลใดเป็นสมาชิกในครอบครัวของเอก

- ก. ร่อง
- ข. สี
- ค. ศรี
- ง. เจ็ด

(เฉลย : ค)

4. ข้อใดกล่าวถึงเหลือไม่ถูกต้อง

- ก. เป็นเด็กสาว ท่าทางและนิสัยเหมือนผู้ชาย
- ข. เหลือรักกับไท
- ค. เหลือเป็นเด็กฉลาดทันคน
- ง. เหลือมีพี่น้องท้องเดียวกัน 9 คน

(เฉลย : ข)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. ครอบครัวของเหลือมีฐานะพอสมควร
 - ข. บงการหลงรักสาวตรี
 - ค. เอก เป็นนักธุรกิจ
 - ง. เจ็ด เป็นพี่ชายของเหลือ
- (เฉลย : ข)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 3

คำชี้แจง เรื่องนี้ใช้ผู้อ่าน 6 คน เป็นผู้ประกวดที่คัดมาจากรอบที่ 2 3 คน ผู้เข้าประกวดอ่านในบทของ เพ็ญ 1 (หญิง) มณฑารพ 1 (หญิง) และ รณชัย (ชาย) เป็นผู้อ่านเสริม 3 คน อ่านในบทของ เพ็ญ 2 มณฑารพ 2 และ เวหน (ชาย)

เพลงพรหม

ตอนที่ 5

โดย ลัดดา เจริญชาศรี

เพ็ญ (1) อ้อ มาแล้วรี ฉันนึกว่าเธอจะไม่ตกลงทำงานกับฉันเสียอีก...นั่งก่อนซีจี้...เดี๋ยวขอฉันชุดตุ๊ระกับผู้ชายช่วยฉันหน่อยนะ

เสียงหมอนโทรทัศน์ - เสียงกริ่งในหู

เพ็ญ ฮัลโล...เนื้อแก้ว เหนอ...หาชุดขาวมาให้ฉันชุดหนึ่งนะ...เอาชุดที่ไม่ใช่ลูกไม้หรือผ้าปู ๆ สไลด์แบบคันทรี่เกิร์ลมีไหม ไม่มี เหนอ งั้นเนื้อแก้วไปหาซื้อให้ฉันหน่อย...แล้วเตรียมกระเช้าดอกไม้...ฉันไม่ต้องการกุหลาบ ขอดอกสีเสือดักว่า...เท่านั้นนะ

เสียงวางหูโทรศัพท์

เพ็ญ เดี่ยวฉันจะให้ช่างมาวัดตัวเธอนะ

มณ (1) คุณไม่เปลี่ยนใจหรือคะ

เพ็ญ (งง) เปลี่ยนใจ...เรื่องอะไร

มณ ที่จะเอาติดฉันมาเป็นแบบนี้คะ

เพ็ญ นี่เธอจำ...คนอย่างฉันนี่ไม่พูดอะไร เล่น เรื่อยเปื่อยทรอกจ้ะ ฉันมันคนพูดจริงทำจริง...ที่ฉันเลือกเธอ เพราะเห็นว่าหน้าตาเธอดูใส ๆ ดี แล้วก็ไม่ใช่นางแบบโหลฉันละ เบื่อ เซียวพวกนั้น...นี่เธอลองดูนี่สิฉันสเก็ตชุดที่จะให้เธอใส่ไว้คร่าว ๆ เป็นใจ

มณ ก็ดีนี่คะ

เพ็ญ ดีซี...อย่างเธอนะต้องใส่เสื้อผ้าแบบเด็กสาวถึงจะเหมาะ ถ้ามาใส่ไป ๆ ไม่เข้ากับหน้าตาทรอก ฉันว่าเธอแต่งแบบคันทรี่เกิร์ลจะสวยแฟชั่นแบบนี้ ไม่เคยล้าสมัยในอเมริกา แต่ก็ต้องอวดเนื้ออวดหนังกันนิดหน่อยนะ ไม่มากนัก เธอใส่ชุดทอง ๆ ฟู ๆ ก็ไม่รับกันอีก อย่างนั้นต้องคนหอมมาก ๆ

- มณ (คิด) ยิงอยู่ไกลคุณเพ็ญพรรณนิมมากเท่าไร? เรากียัง เห็นว่าเธอ เป็นผู้สูงส่ง่า
เชื่อมั่นในตนเองคล่องแคล่ว แต่ก็เป็นคนแข็ง ไม่มีมนวลเหมือนผู้หญิงคนอื่น ๆ
- เพ็ญ เมื่อกี้ฉันบอกให้ผู้ชาย ฉันเขาไปหาซื้อผ้า ที่แรกฉันนึกว่าในร้านเราจะมีแต่เขาบอกว่า
ไม่มี เคียวก็คงมาหกรอก..อ้อ ฉันจะสูบบุหรี่สักหน่อยไม่เป็นไรใช่ไหม
- มณ เชิญตามสบายเถอะคะ
- เสียงจุดบุหรี่สูบ- เสียงขีดบุหรี่
- มณ (คิด) ท่าทางที่คุณเพนนี่นั่งไขว่ห้าง จุดบุหรี่สูบ ดูเก๋ไม่น้อยเลย...มองดูแล้วเหมือนกับ
นางแบบในแม็กกาซีนยังงัยงั้น เชียว
- เพ็ญ เสื้อที่ใส่นี้นัดเย็บไม่ดีเลย สีมือปักประณีตพอดู เสียแต่การออกแบบกับลายปักที่ไม่มีเทศ์
เอาเสียเลย เธอคิดที่ไหน ขอโทษนะอย่าหาว่าชอกช้ำเลย ฉัน เป็นคนที่ชอบ เสื้อชอบผ้า
เห็น เข้าก็อดสนใจไม่ได้สักที
- มณ (เบา ๆ) ดิฉันเย็บเองคะ
- เพ็ญ (อุทาน) อ้าว (หัวเราะขำ) ดายจริง ฉันก็หลงนินทาข้างเข้าเสียเองเต็ม เปาขอโทษ
จริง ๆ ฉันไม่ได้ตั้งใจจะว่าเลย ไม่ยกทราบบว่าเธอเย็บเสื้อเก่ง เคยเป็นช่างหรือเปล่า
- มณ ไม่เคยคะ
- เพ็ญ แล้วฉัน เรียนตัดเย็บหรือ เปล่า ตัดได้ขนาดนี้คง เคยเรียนมาแน่ใช่ไหม
- มณ ค่ะ ดิฉันเคยเรียนมา
- เพ็ญ น่าสนใจ เธอน่าจะหางานทำได้สบาย แต่อาจจะไม่ชอบกระมัง เห็นคุณนิคว่าเธออยู่บ้าน
เฉย ๆ ไม่ใช่หรือ
- มณ ค่ะ
- เพ็ญ (คิด) มณฑารพนี่แปลก หุดอะไรก็ไม่หุด ผิดกับคุณนิคพี่ชายราวกับฟ้ากับดิน ชานันก็หุดเป็น
ค้อยหอยจนฟังไม่ทัน
- มณ (คิด) คุณเพนนี่ทำหน้าที่แปลกใจ แต่ก็ไม่ซักถามอะไรเราอีก เราจะหุดจะอธิบายเรื่อง
ส่วนตัวของเราให้เธอฟังได้ยังงัยกัน ในเมื่อเราเองก็ยังไม่แน่ใจเลยว่าควรจะแสดงตัว
ยังงัยในสภาพหลานสาวคุณย่าผู้มีอันจะกินหรือผู้หญิงที่สิ้นไร้ไม้ดอกอย่างที่เราารู้สึกอยู่
(ถอนใจเบา ๆ)

----- เพลงคั่น -----

เพ็ญ เสื้อตัวที่เธอใส่อยู่นี้ ความจริงเย็บเรียบร้อยดี เสียแต่ที่แบบเท่านั้น เธอไม่ควรตีเกล็ด
 ท่างยาวลงมาตลอดตัวอย่างนี้ มันดูกระด้างเกินไป แล้วลายดอกไม้ที่ปักควรเล็กกว่า
 นี้หน่อย ได้ขนาดจิว ๆ จะสวยแล้วปักทับติดกึ่งก้านด้วย มีอยู่ไม่กี่ดอก พอมากเกินไปจะ
 ดูแออัดกระจายเต็มไปหมดทั้งเสื้อ หรือดูเป็นเสื้อราคาดูก...เธอนี้แต่งสีอ่อน ๆ ได้สวย
 ไม่ยักซีดอย่างคนขาว ๆ ทั่วไป ปกติคนขาวแต่งขาวไม่สวยเลย ต้องคนผิวสีแทนละก็
 แต่งขาวได้แก่มากร เห็นเสื้อเธอฉันชักนึกดีไซน์แบบได้ออกอีกตัวแล้วซี เธอใส่คงจะ
 เหมาะ...เอ...ฉันโทร...หาผู้ช่วยฉันสักหน่อยดีกว่า

เสียงหมุนโทรศัพท์ (รออนมีเสียงดังทางปลายสาย)

เพ็ญ ฮัลโล เวนอยู่ไหม...ขอฉันพูดหน่อย (เว้นสักครู) เวน...วันนี้แวะมาที่ร้านหน่อยซี
 ก่อนเที่ยง...อยากให้คุณางแบบคนใหม่ ฉันลองดีไซน์เสื้อไว้แล้ว 2-3 แบบ จะให้เธอช่วย
 ดูอีกทีว่าใช้ได้ไหม (ถอนใจยาว) ฉันไม่มีเวลาตระเวนหานางแบบไปหาคนไหนทั้งนั้น
 ถ้าเธอไม่สนใจฉันจะออกแบบให้เอง แล้วอย่ามาบ่นว่าเซยฉันจะดอกหน้าเธอให้ทั้งายที
 เดียว...โอ...เด...มาที่นี้ก่อนเที่ยง ถ้าเที่ยงแล้วยังไม่มาฉันจะไม่คอย

เสียงวางหูโทรศัพท์

เพ็ญ (หัวเราะ) เตี่ยวมณฑลหจจะเจตดีไซน์เนอร์ของฉันนะ หวังว่าคงจะไม่ถือสาเขามาก

มณ ทำไมคะ

เพ็ญ เวนเป็นคนมีฝีมือ ชยันทำงาน และไม่กเงิน ถ้าเขาทำอะไรก็ทำด้วยความตั้งใจจริง ๆ
 คิดเสียหัวแทบปริไม่เคยขี้ขลาดเลยตั้งแต่รู้จักกันมา แต่ที่แกมีข้อเสียอย่างร้ายอยู่ข้อหนึ่งคือ
 เป็นคนปากร้ายน่าดู พูดจะขวางหูคน ใคร ๆ เขาเขม่นกันทั้งนั้นไอ้เรื่องอวดดีของคนคนนี้
 เพราะเวนไม่เคยพลีสใครเลย ถ้าเขาทำอะไรก็แปลว่าเขาสมัครใจจะทำให้ ไม่ใช่
 เพราะเสียไม่ได้ จะเป็นเจ้านายใหญ่ได้ผู้หลักผู้ใหญ่มาจากไหนลองไปทำอะไรให้เขาว่าได้
 ละก็ทีแกสับและ เป็นบะช้อทุกราย เธอเชื่อไหมมณฑลหจ เวนเป็นดีไซน์เนอร์ออกแบบ
 เสื้อผ้าผู้หญิงได้เก่งก็จริง แต่เขาไม่เคยชอบนางแบบเลยสักคน

มณ ทำไมถึงไม่ชอบนางแบบคะ

เสียงจุดบุหรี่สูบ

เพ็ญ (2) มันก็หลายสาเหตุ ส่วนใหญ่เป็น เพราะเวนเขาชอบสิ่งอะไรก็ตามใจเขาความจริง เวน
 เป็นคนหัวดีมาก มีกิฬท์จริง ถ้าใครยอมตามใจเขาเรื่องแต่งตัวละก็ ออกมาแจ๋วทุกราย

- แต่ที่นี้เขาบ้านางแบบมักจะมีความคิดสวนทางกันเรื่อย เด็กสาว ๆ ที่เป็นนางแบบนะ รายไหนรายนั้น ชอบทำตามแฟชั่น เรื่องเข้าไม่เข้ากันดูไม่ออกหรือกลัวส่วนพ่อเจ้าประคุณ ของฉันนี่เป็นโรคขวางแฟชั่นเมืองไทย ขึ้นนางแบบแต่งตามแฟชั่นบนถนนละก็ เขาหัวพิศ หัวเหวี่ยงทุกที จะต้องแก้ไขให้เป็นแบบเขา พวกนั้นเกิดไม่ยอมก็เลยปะทะกันขึ้นมา
- มณ (คิด) เราชักไม่ชอบหน้านายเวหนคนนี้ขึ้นมา ทั้งที่ยังไม่รู้จักหน้าเสียด้วยซ้ำ อยากรจะ ขอตัวกลับบ้าน ไม่ถ่วงไม่ถ่างแล้วแบบ แต่ก็เกรงใจคุณพ่อนี้
- เพ็ญ เรื่องนี้ฉันเห็นใจทั้งสองฝ่าย มันชุกกันลำบาก สาว ๆ ที่นั่นนะมณารพ ร้อยละเก้าสิบเก้า ไม่มีหัวเรื่องแต่งตัวให้มีเทสต์ แต่พวกนี้เขาสวยแต่งแล้วก็เข้าท่า เวหนเขาเป็นคนพิถีพิถัน เรื่องงาน เขาก็อยากให้เข้าทำจริง ๆ การแต่งตัวไม่ได้ขู่แต่ใส่เสื้อนุ่งกระโปรงเท่านั้น นะ แต่ต้องดูตั้งแต่หัวจรดเท้า ถ้าจะเข้าทำมันมักก็ต้องเข้าทำตลอด ตั้งแต่ทรงผม ไปจนถึงรองเท้า ถึงจะต้องขี้น้ำยแฟชั่นบ้าง ก็ต้องยอมแต่พวกนางแบบเขาไม่เอาใจใส่เรื่องนี้ หรืออก ขอแค่ให้ทันสมัยเป็นพอ ที่นี้เวหนก็เลยต้องมาคุมเอง ส่วนใหญ่เวลาเดินแบบหรือ ถ่ายรูปโฆษณา เผลอเมื่อไหร่เขาบ่นว่านางแบบเคยทำแฟชั่น เขาฟังมาแล้วหลายหน ดูง่าย ๆ อย่างรายขายคอกสร้อย
- มณ อ้อ... เคยเห็นถ่ายแบบอยู่หลายครั้งนี่คะ
- เพ็ญ นั่นละ สมัยกางเกงยีนส์ขาลับกำลังฮิต เวหนเขาออกแบบโคบาลขวัญใจให้คอกสร้อยแต่ง เพราะเขาบอกว่ายีนส์นี่มัน เป็นแฟชั่นโคบาล... ความขายนะ เธอมันสมบุกสมบัน สาวนุ่ง ยีนส์ก็คองว้างทำเป็นสาวลูกทุ่งหรืออะไรทำนองนั้นแบบสาวไอ้กัน ขยายคอกสร้อยแกแต่ง แบบนี้ได้เข้าท่า เพราะท่าแกมันแก่น ๆ กล้า ๆ อยู่แล้ว บังเอิญตอนถ่ายรูปเวหนไม่ได้ ตามไปคุม รุ้ไหม (หัวเราะขันขำ) ขยายคอกสร้อยเดาะรองเท้าสันเข็มเข้าให้ กับ กางเกงยีนส์ เพราะรองเท้ามันกำลังฮิต แถมเป็นรองเท้าขลิบทองเสียอีกนะ เวหนแทบ จะคืน เวหนรู้เข้าที่หลังทะเลาะกันลั่น จนเดี๋ยวนี้มองหน้ากันไม่คิดเลย
- มณ (คิด) คุณเวหนอะไรนี่คงจะคล้าย ๆ กันที่นี้คละมัง ถึงจะ เป็นผู้ชาย แต่ก็ยังมีนิสัยผู้หญิง จุกจิกละเอียดถี่ถ้วนไม่แพ้ผู้หญิง ผู้ชายที่ทะเลาะกับผู้หญิง คงจะไม่ใช่ชายที่ซิงซังอย่างชาย ชาติรีแน่ เวรกรรมอะไรของเราะ ที่ต้องเจอแต่ผู้ชายประหลาดอยู่เรื่อย
- (ปกติ) คุณเวหน มีหน้าที่ออกแบบเสื้อผ้าทั้งหมดหรือคะ

เพ็ญ ก็ไม่ทั้งหมด แต่ที่สำคัญ ๆ เขาเป็นคนออกแบม... ก็มีอีก 2-3 คน ออกแบมรอง ๆ ไป เป็นเด็ก ๆ ฉันลองให้ทำงานดูเขาก็ทำได้ดี ส่วนฉันถ้าหนักขึ้นมาได้ก็ลองออกแบมสักที อย่างชุดที่จะให้เธอใส่นี้ใจละ แต่โดยมากเวหนเขาค่อนวันมัน เก่งแต่ออกแบม เสื้อตัวเอง ออกแบมให้ลูกค้าไม่เป็น (หัวเราะ)

เมื่อก่อนก็ออกแบมกันเลิศลอย จะอวดฝีมือแค่พอมมา เคียวนี้ ฉันรู้ว่าถ้าจะขยายกิจการ ละก็ต้องแบมคนธรรมดา ๆ เขาใส่ได้ ราคาไม่แพงมากนัก ไม้้นเรก็แข่งกับร้าน เสื้อเขาไม่ได้ ฉันถึงจะส่งออกนอก ที่นี้นางแบมก็ต้องเป็นแบมที่ฝรั่งเขาเรียกว่า เดอะเกิร์ล เนคซ์เคอร์ คือ สาวสวยธรรมดา ๆ พอเห็นได้ในชีวิตประจำวัน คนซื้อเขา เห็นรูปโฆษณาแล้วจะรู้สึกที่ไม่ไกลตัวเขาพอซื้อหาใส่ได้ ให้อย่างชนิดลดยหักกระยา หั้นอย่างที่ว่าฉันออกแบมก็ต้องลดลงบ้าง คนเดินถนนเห็นแล้วกลัว

มณ (คิด) จริงอย่างที่คุณเพ็ญนี่พูดแหละ ดูแค่ชุดที่เธอใส่อยู่นี้ก็แล้วกัน คงจะไม่มีใครกล้า ใส่ไปเดินตามถนนหนทางหรอก มันเหมาะแต่จะใส่อยู่ในห้องแอร์ เสียละมากกว่า

----- เพลงคั่น -----

มณ คุณเพ็ญนี่คะ

เพ็ญ ว่าไงจ๊ะ

มณ ที่แบมฝรั่ง เขาเรียกว่า เดอะเกิร์ล เนคซ์เคอร์ เป็นยังใจคะ เหมือนดิฉันหรือคะ

เพ็ญ (หัวเราะ) อ้อ ก็สวยแบบมณฑาทันนี่แหละ สวยเรียบ ๆ นำรึก็นำเอ็นดูบางคนอาจจะเก้ แต่ก็ไม่มီးอะไรพิสดารพันลึกพิศมึตคนเขามากนัก เวลาแต่งเสื้อผ้าของร้านแล้วลูกค้าจะ รู้สึกว่าถ้าตัวเองใส่บ้างก็คงจะคล้ายกัน มันเป็นการชักจูงใจอย่างหนึ่ง สำหรับเสื้อผ้า สำเร็จรูปราคาปานกลาง มุ่งขายคนมาก ๆ ถ้าอย่างนางแบมคนอื่น ๆ ของร้านนี้ ... เคียวเธอดูรูปเอาเองก็แล้วกัน

เสียงพลิกหน้าหนังสือ

เพ็ญ นี่ใจละ... นางแบมดังของฉัน... เคียวนี้ไปเมืองนอกกับฝรั่งแล้ว

มณ คนไทยหรือคะ

เพ็ญ ไทยซี เขาชื่อพลอยฉาย

มณ ดูแปลกตามากค่ะ

เพ็ญ นั่นละ เวหนเขาเลือกมาเอง แล้วคุมเองทั้งออกแบม เสื้อ ทั้งให้ช่างแต่งหน้าตามที่เขา ต้องการ

- มณ แคนางแบบที่สวยงามอย่างธรรมดา ๆ มีมากกว่านางแบบอย่างพลอยฉายหลายเท่านี้คะ คุณเพนนี่ไม่จำเป็นว่ามีแค่ดอกสร้อยกับดิฉัน ดิฉันเห็นคามหนังสือแบบเสื้อ เยอะแยะไปค๊ะ
- เพ็ญ จริง พวกนั้นก็มิประเภท เคอะเกิร์ล เน็กซ์ดอร์ กันหลายคนเหมือนกัน แต่ไม่ใช่ว่าจะ เป็นนางแบบของร้านฉันได้ทุกคน อย่างที่ฉันเคยบอกแล้วว่า พวกนี้ยังงี้ ๆ ก็มีท่าทาง แสดงแบบอยู่ตลอดเวลา ไม่เป็นธรรมชาติเลย แล้วทำยังไม่สวยอีก ฉันถึงอยากได้ คนใหม่ที่เป็นธรรมชาติอยู่มากสักทีเอาอย่างเธอ ไม่ต้องไปทำท่าว่าอยู่หน้ากล้องวางตัว ความสบาย
- มณ (คิด) ถึงแม้ว่าคุณเพนนี่จะมีท่าทางแข็ง ๆ แต่เธอก็ไม่ใช่คนเกรี้ยวกราดวางอำนาจ ตรงกันข้าม เธอกลับทำตัว เป็นกันเองกับเรา... ค่อยรู้สึกสบายใจขึ้นมาหน่อย (ถอนใจ)
- เพลงสั้น -----
- เสียง เป็ดประคุด
- เพ็ญ (ดีใจ) อ้อ เวหนมาแล้วหรือจ๊ะ
- มณ (2) (คิด) นี้นะหรือคุณเวหน หน้าตาทำทางดูดีกว่าที่เราคิดไว้ตั้งเยอะ ความจริงเขาน่าจะไป เป็นนายแบบโฆษณาเสียละมากกว่า ผมค่อนข้างยาว แต่ได้รูป แต่งตัวเนียบตั้งแต่หัวจรดเท้า ผู้ชายอย่างคุณเวหนนี่ถ้าที่ร้านเห็นเข้าคงต้องค่อนข้างขอว่าเป็นหนุ่มสำอาง แต่ถ้า ที่นิตเห็นคงจะตื่นเต้นกรี้ดกริวาดแน่ ๆ
- เพ็ญ นางแบบที่ฉันพูดถึงยังงี้ละจ๊ะ เวหน
- เวหน คุณเรียนหนังสืออยู่หรือเปล่า
- มณ เปล่าค๊ะ
- เวหน ผมว่าถ้าคุณมีทางเรียนต่อได้ ก็ควรจะเรียนดีกว่าจะมา เป็นนางแบบ
- เพ็ญ อะไร เวหน พูดออกมาอย่างนี้เด็กของฉันก็ใจเสียหมดซี คนนี้พอฉันเห็นปุ๊บก็ถูกใจปั๊บเลย คางฉันดูคนไม่ผิดหรอกน่า ดูมาเสียนักค่อนข้างแล้ว ฉันว่าต่อไปแกจะดังเสียด้วยซี ถ้าเรา เข้าใจเชียร์แก
- เวหน เทศดีคุณกำลัง เปลี่ยนไปมากคุณเพ็ญ
- เพ็ญ ฉันเคยเล่าให้ฟังแล้ว เรื่องส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกต่างประเทศ
- เวหน แต่ผมก็ไม่เห็นเลยว่าคุณนี้จะเหมาะ

- เพ็ญ เธออย่าพูดเอาแต่ใจตัวเองยังงั้นเลย เวหน ฉันเห็นว่ามณฑาทหเหมาะสมดีแล้วทุกอย่าง
เดี๋ยวเนื้อแก้วจะเอาผ้ามาให้ดู ถ้าเธอไม่ยอมออกแบบใหม่มณฑาทห ฉันจะออกแบบเอง
เสือก้าถึงทำให้มณฑาทหกลุ่ม เสียแล้วละ
- เวหน (เยาะ) คุณคิดอย่างนั้นหรือ
- เพ็ญ (หัวเราะเบา ๆ) วันนี้เป็นอะไรนะเวหน เอาแต่โมโหโง่โง่เสียจริง ๆ จนเล่นเอา
คอกอกใจ เอาละฉันขอโทษที่เรียกตัวเธอมาทะเลาะกันกัน ไม่ได้ตั้งใจหมายล่องหน้า แต่ฉัน
ยอมรับว่า ออกจะตื่นเต้นมากไปหน่อยที่ได้มณฑาทหมาทำงาน มองหาเด็กแบบนี้มานาน
แล้ว
- เวหน (เขินขำ) ผมคิดว่ายังงั้นเหมือนกัน
- มณ (คิด) คำพูดของคุณเวหน หมายความว่ายังไง มันมีเลศนัยอะไรยังงั้นหรือ ขนาดเขาทำ
ท่ารวน คุณเห็นนี่ออกอย่างงี้ แต่คุณเห็นนี่ยังใจเย็นอยู่ได้
- เพ็ญ อัยารวนเลย...ไป ถ้าเธอยังอารมณ์ไม่ดีละก็ไปหาอะไรกินกันตอนกลางวันดีกว่า จวน
เที่ยงแล้ว ไปด้วยกันนะ มณฑาทห
- มณ เอ้อ...ดิฉันเห็นจะต้องขอตัว
- เพ็ญ โอ๊ย ไม่ต้องเกรงใจหรอก บ่ายนี้เธอยังใจก็ต้องอยู่อีก ไปหาอะไรกินแถวนี้แหละง่ายดี
เดี๋ยวจะได้มาพูดเรื่องลองเสื้อต่อ
- มณ แต่บ่ายนี้ดิฉันมีธุระ พรุ่งนี้ถึงจะมาได้ค่ะ
- เพ็ญ อ้าว
- มณ ดิฉันต้องไปเรียนที่สมาคม เขากำลังสอนเรื่องการประดิษฐ์ของใช้ ถ้าขาดไปจะเรียน
ไม่ติดต่อกัน
- เพ็ญ ถ้าจันทร์ก็กินเสียก่อนไปซี น่าเสียดายจริง เธอต้องไปทุกวันหรือเปล่าค่ะ
- มณ จันทร์ถึงศุกร์ค่ะ
- มณ (คิด) เราารู้สึกว่าคุณเวหน กำลังมองเราอย่างหึงหวงจริงๆ ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้เห็น
ไปมองก็ตาม แต่มันก็รู้สึกได้ เราอยากจะออกไปจากห้องนี้ให้เร็วเหลือเกินแล้ว
- เพ็ญ น่า...อยู่กินอะไรด้วยกันก่อนแล้วค่อยไปนะ
- มณ (เกรงใจ) เกรงว่าจะไม่ทันค่ะ ต้องขอตัว
- เพ็ญ เอา...จันทร์ตามใจ...พรุ่งนี้เก้าโมงเช้าจะมณฑาทห
- เพลงสั้น -----

- มณ (ถอนใจอย่างโล่งอก) (คิด) ออกมาจากที่นั่นเสียได้ สบายใจขึ้นเป็นกอง ที่จริงเราก็
ไม่จำเป็นต้องรีบไปสมาคมอะไรนั่นหรอก... แต่จะให้อยู่ที่นั่นต่อไปก็อึดอัด...
เสียงจรรยาจรในท้องถนนคลอเบา ๆ
- มณ เอ แล้วนี่เราจะไปไหนดีก่อนละ... อากาศก็ร้อนเหลือเกิน... หรือว่าเราควรจะไปกลับบ้าน
... บ้านที่มีพี่ชากับคุณภักทริน... นึกขึ้นมาแล้วก็ไม่ค่อยอยากกลับไปบ้านเลย... บ้านที่เราเคยอยู่
อย่างสุขสงบ แต่ว่าเดี๋ยวนี้มันไม่เหมือนเมื่อก่อนแล้ว ดีเหมือนกัน ออกมาทำงานนอกบ้าน
เสียบ้างจะได้สบายใจขึ้นบ้าง ถึงคุณเวหนจะไม่ชอบหน้าเรา แต่ถ้าคุณเพนนี่สนับสนุนเรา
แล้วละก็ เราก็คงพอจะทำงานไปได้หรอกนะ
- เสียงรถแล่นมาจอด
- รณีย์ คุณหมณฑารพ
- มณ (อุทาน) อู๊ย... สารวัตร
- รณีย์ จะไปไหนครับ ผมจะไปส่ง
- เสียงแตรรถบีบไล่
- รณีย์ ขึ้นรถเร็วเถอะครับ คันหลังเขาไล่เราแล้ว
- มณ (ละล้าละลัก) ค่ะ ๆ
- เสียงเปิด-ปิดประตูรถ- เสียงสตาร์ทรถแล่นไปคลอ
- รณีย์ ไม่ได้พบกัน เสียนาน
- มณ เอ้อ... ค่ะ
- รณีย์ ผมเองก็มีวุ่นๆ ๗ มาซื้อของแถวนี้หรือครับ
- มณ ดิฉันมาทำงานนะค่ะ
- รณีย์ อ้าว ไม่ทราบว่าคุณทำงานแล้ว
- มณ ไม่ใช่งานถาวรอะไรหรอกค่ะ จะเรียกว่าเป็นรายได้พิเศษก็คงจะได้ ดิฉันมาถ่ายรูป
โฆษณาเสื้อผ้าในร้านที่ศูนย์การค้านี้
- รณีย์ หมายความว่า您是เป็นนางแบบ
- มณ จะเรียกยังไงก็ได้ค่ะ แต่ดิฉันไม่ใช่ นางแบบเดินแฟชั่น คราวนี้ก็ลองดูเท่านั้น เองว่าจะ
ถ่ายรูปออกมาเข้าท่าไหม (หัวเราะ) ดิฉันอยู่บ้านเฉย ๆ มานานแล้ว อยากออกมาทำ
อะไรบ้าง
- รณีย์ ร้านไหนครับ

- มณ ร้านเพนนีค่ะ เขามลิต เสื้อผ้าส่งออกนอกด้วย
- รณีย ร้านของคุณเพ็ญพรรณนี่หรือ
- มณ ค่ะ สารวัตรรู้จักคุณเพนนีด้วยหรือคะ
- รณีย เขา เป็น เพื่อนของภรรยาผม... เรียกว่าคนรู้จักกันตั้งแต่อยู่เมืองนอก แก่ออยู่เมืองนอก เป็นว่าเล่น ทั้งยุโรปทั้งอเมริกา เคียวนี้ก็ไปอยู่เรื่อยมีละหลายหน
- มณ พี่ของดิฉันบอกว่าคุณเพนนีรวยมาก
- รณีย ครับ พ่อแก่ออกจะมีอิทธิพลอยู่พอสมควรในจังหวัดที่อยู่มีโรงสีโรง เลี้ยงกับอะไรต่อมีอะไร ที่ไม่ค่อยชอบมาหากล่อยุ่หลายอย่าง แต่นั่นแหละ เขาก็ใหญ่เสียจนแคะต้องยาก ส่วน คุณเพนนีไปอยู่เมืองนอกตั้งแต่เด็ก ๆ แด็กก็ไป ๆ มา ๆ บินกลับบ้านทุกฤดูร้อน แบบลูก เศรษฐี ผมได้ข่าวว่าแกหันไปเล่นทางเสื้อผ้า แดไม่ทราบว่ามันเอาจริงเอาจังสักแค่ไหน
- มณ เท่าที่ทราบ ธุรกิจการจะก้าวหน้าดีนี่คะ
- รณีย จั้นหรือ ถ้าเอางานเอาการดีก็ค่อนข้างไวใจหน่อย...อ้อ คุณคงไม่ถือนะถ้าหากว่าผมจะ พุดอะไรมากไปหน่อย ถึงอย่างไรผมก็ เป็นผู้ใหญ่วรรวอาครวนำของคุณ
- มณ สารวัตรเป็นคุณพ่อของลูกนก ดิฉันคิดว่า เหมือน...เอ้อ
- รณีย (หัวเราะเบา ๆ) เห็นจะไม่ถึงขั้นคุณพ่อคุณกะมัง เอาเป็นว่าเป็นอาคุณเห็นจะพอได้
- มณ สารวัตรมีอะไรจะพูดหรือคะ
- รณีย ถ้าจะพูด...อย่าถือว่า เป็นการก้าวก่ายอะไรเลยนะคุณมณฑาทพ คุณเพ็ญพรรณเป็นผู้หญิง ที่มีประวัติส่วนตัวอื้อฉาวอยู่สักหน่อย กลุ่มของแกก็มีคนแบบเดียวกับแกทั้งนั้น ถ้าคุณจะทำางาน ด้วย ขอให้ระวังอย่าไปคลุกคลีมากนัก แกจะชักจูงไปทางเดียวกันขึ้นมาเมื่อไหร่เราก็ ไม่รู้
- มณ (อ่อย ๆ) ดิฉันอาจจะทำ เพื่องานขึ้นเดียวเท่านั้นละคะ ดิฉันกำลังอยากหางานทำ ฟันิด
- รณีย ...พี่ชายของคุณนี่คะ แนะนำให้บอกกว่าให้ลองดู (แปลกใจ) จั้นหรือ...พี่ชายคุณเป็น เพื่อนกันหรือ
- มณ ไม่เชิงเพื่อนหรอกคะ แต่เขารู้จักกัน
- รณีย พี่ชายคุณคง เป็นผู้ชายสมัยใหม่อยู่สักหน่อย
- มณ (คิด) เราไม่รู้อาจจะตอบคุณรณียว่ายังงใจเรื่องฟันิด เพราะเราไม่รู้อาจจะจัดฟันิด เข้าไว้ ในผู้ชายประเภทไหนกันแน่

- รณีย์ คุณอยากจะทำงานประเภทไหน
- มณ ดิฉันคงเลือกงานยากอยู่สักหน่อย จบแค่ ม.ศ.5 เท่านั้นค่ะ
- รณีย์ มีความรู้พิเศษอะไรไหม
- มณ ก็พวกกับข้าว ขนมอะไรพวกนี้แหละค่ะ ดิฉันไปเรียนคอร์สพิเศษต่าง ๆ อยู่สองที่ แล้วยังเรียนเย็บเสื้อผ้าดอกไม้คิดเสื้อ บั๊กวาคอะไรพวกนี้เรียนแต่ไม่ได้ฝึกเลยว่าวันหนึ่งจะต้องทำงานเลี้ยงตัวเอง (หัวเราะแบบสับสนเพชตัวเอง) พอจะตั้งต้นขึ้นมาดิฉันก็เลยตั้งต้นไม่ถูก
- รณีย์ ถ้าผมเห็นที่ไหนต้องการ จะบอกคุณ
- มณ ขอบพระคุณค่ะ
- เพลงปิด -----

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 3

ข้อใดกล่าวถูกต้อง ใส่เครื่องหมาย ✓ กล่าวผิดใส่เครื่องหมาย ✕ (5 คะแนน)

- (.....) 1 มณฑลพจน เลขานุการแต่มาเป็นนางแบบ
- (.....) 2 เพ็ญพรรณชื่นชม เวทนามาก
- (.....) 3 รณีย์ เป็นนายตำรวจหนุ่มโสดที่หลงรักมณฑลพจน
- (.....) 4 สถานภาพทางการเงินในครอบครัวของมณฑลพจนไม่ดีนัก
- (.....) 5 เพ็ญพรรณชื่นมีประวัติส่วนตัวไม่ดี

(เฉลย : 1 ผิด, 2 ถูก, 3 ผิด, 4 ถูก, 5 ถูก)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ผู้สมัคร

4.1 ผู้สมัครรอบแรกรับสมัครนักเรียนที่สนใจ เข้าประกวดโดยไม่แยกระดับชั้น ไม่จำกัดจำนวน หรือให้แต่ละห้องเรียนส่งตัวแทนห้อง เข้าประกวด รอบแรกคัดเลือกให้เหลือเพียงประเภทละ 6 คน

4.2 รอบที่ 2 เป็นรอบคัดเลือกผู้อ่านดีเหลือประเภทละ 3 คน

4.3 รอบที่ 3 ผู้ชนะในรอบที่ 2 ประกวดในรอบที่ 3 เพื่อคัดเลือกเป็นที่ 1, 2, 3

5. วัน เวลา ประกวด

5.1 ให้มีการประกวดการอ่านภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยในภาคต้นประกวดประมาณเดือนสิงหาคม ภาคปลายประกวดประมาณเดือนมกราคม

5.2 การประกวดในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 จัดประกวดในเวลาพักกลางวันและหลังเลิกเรียนที่ห้องพักรักษาภาษาไทย

5.3 การประกวดในรอบสุดท้ายจัดในเวลาพักกลางวันที่หอประชุม

6. ประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์ก่อนวันประกวด 2 สัปดาห์

7. การประกวดในรอบสุดท้ายมีการดำเนินการดังนี้

7.1 จัดเวทีประกวดให้คล้ายสถานการณ์จริง

7.2 ให้นักเรียนทั่วไป เข้าฟังการประกวดการอ่านด้วย

7.3 การให้รางวัลเป็นหนังสือมูลค่าต่าง ๆ และทำพิธีมอบรางวัลหน้าเสาธง

ผู้รับผิดชอบ

1. หัวหน้าหมวดภาษาไทย

2. ครูภาษาไทย

3. กรรมการตัดสินคดี

การประเมินผล

1. สังเกตจากการสมัคร เข้าแข่งขัน

2. คู่มือการแข่งขัน

3. นำผู้ชนะจากการแข่งขันมาจัดรายการ เสียงตามสาย

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านให้มีหลายรูปแบบ มีระดับความยากจากง่ายไปสู่ยาก
 2. การประกวดในรอบสุดท้ายพยายามจัดสถานการณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่ทำให้นักเรียนอ่าน
 3. ให้นักเรียนอื่นเข้าฟังการประกวดในรอบสุดท้าย
 4. การประกวดอาจประกวดเป็นระดับชั้น หรือประกวดรวมทั้งระดับมัธยมศึกษา
- คอนปลาย
5. อาจจัดการประกวดการแสดงละครวิทยุโดยให้นักเรียนบันทึกเสียงใส่ดรัม เทปส่งเข้าประกวด
 6. ให้นักเรียนที่ชนะการประกวดอ่านข่าว, บทความทางเสียงตามสายของโรงเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนผู้เข้าประกวดได้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียง
2. นักเรียนผู้เข้าฟังได้เห็นตัวอย่างการอ่านออกเสียงที่ดี
3. นักเรียนผู้ชนะการประกวดได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงให้ชำนาญขึ้นโดยการอ่านออกเสียงตามสายของโรงเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ 7

การจัดห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

ชื่อโครงการ อ่านเพลินกับหมวดภาษาไทย

หลักการและเหตุผล

ห้องสมุดมีบทบาทสำคัญยิ่งในวงการศึกษามาก เพราะห้องสมุดเป็นแหล่งรวมสรรพวิชาต่าง ๆ มากมาย สำหรับการศึกษา ค้นคว้า ทั้งเพื่อการเรียน และเพื่อการสอน ในทำนองเดียวกัน ห้องสมุดของแต่ละหมวดวิชาจะยิ่งให้ความสะดวกต่อผู้สอนและผู้เรียน เป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นแหล่งรวมศาสตร์ที่ตรงกับความต้องการใช้มากที่สุด การจัดห้องสมุดหมวดวิชาอาจกระทำได้โดยจัดเก็บวัสดุการอ่าน การเรียนการสอนให้เป็นระบบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้า จัดสถานที่มุมใดมุมหนึ่งในหมวดวิชาให้เป็นที่นั่งอ่าน ห้องสมุดหมวดวิชาจะเป็นแหล่งพักผ่อน หย่อนใจแห่งใหม่ของนักเรียน ทั้งยังเป็นการสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาที่ ต้องการให้นักเรียนมัธยมศึกษา คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และรู้จักศึกษาค้นคว้าโดยตนเอง และยังสอดคล้องกับนโยบายการจัดห้องสมุด เป็นโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาอีกด้วย

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องใช้หนังสือประกอบการเรียนการสอนมาก ทั้งความรู้ในสาขาวิชา ความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียน นอกจากนี้ในหมวดภาษาไทยยังมีอุปกรณ์สื่อการสอนต่าง ๆ สำหรับจัดเป็นห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทยได้ และถึงแม้ว่าโรงเรียนมัธยมจะมีห้องสมุดของโรงเรียนแล้ว การมีห้องสมุดเฉพาะสาขาวิชาจะเอื้ออำนวยต่อความสะดวกในการเรียนการสอนในสาขานั้น ๆ มากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับปรุงมุมอ่านหนังสือในห้องหมวดวิชาภาษาไทยให้เป็นห้องสมุดหมวดวิชา
2. เพื่อรวบรวมเอกสาร คำรา วิชาภาษาไทยและความรู้ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกัน
3. เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าความรู้ทางภาษาไทยอีกแห่งหนึ่งในโรงเรียน

เนื้อหา

ห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย คือ แหล่งรวบรวมคำรา เอกสาร สื่อการสอนทางภาษาไทย สำหรับให้บริการแก่ครูและนักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้าใช้บริการ และทำกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม

คุณลักษณะที่ห้องสมุดหมวดภาษาไทยควรมี

1. มีอาจารย์ภาษาไทยทำหน้าที่บรรณารักษ์ 1 ท่าน
2. มีหนังสืออุเทศ (Reference Book) ทางภาษาไทยเพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียน

3. มีการจัดหนังสืออย่าง เป็นระบบสะดวกในการค้นคว้า
4. มีที่นั่งสำหรับนั่งอ่าน
5. มีระบบการยืมหนังสือที่ให้ความสะดวกแก่นักเรียน
6. มีหนังสือพิมพ์และวารสาร
7. มีป้ายนิเทศและอุปกรณ์โสตทัศนวัสดุประดับห้อง

หน้าที่ของห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

1. ร่วมกับห้องสมุดโรงเรียนในการจัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์โสตทัศนวัสดุทางภาษาไทย
2. ส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่านและมีนิสัยที่ดีในการเลือกหนังสืออ่าน
3. ฝึกนักเรียนให้รู้จักการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
4. ร่วมมือกับครูในการเลือกหนังสือ สิ่งพิมพ์ อุปกรณ์ เพื่อใช้ประกอบการสอนภาษาไทย

กิจกรรมการจัดห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

การดำเนินงานของห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

1. จัดหาหนังสือ สิ่งพิมพ์ โสตทัศนวัสดุ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เช่น คู่มือครู แบบเรียน หนังสืออ้างอิงทางภาษาไทย อุปกรณ์การสอน หนังสืออ่านประกอบ
2. จัดบริการและกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน เข้ามาใช้ห้องสมุด
3. แนะนำวิธีการใช้ห้องสมุดแก่นักเรียน
4. ให้ความร่วมมือและให้บริการแก่ครูในการเข้าใช้ห้องสมุด
5. จัดเวลาให้นักเรียนได้เข้ามาทำความรู้จักห้องสมุดภาษาไทยให้ทั่วถึง
6. จัดให้มีนักเรียนช่วยงานห้องสมุด

บริการของห้องสมุดหมวดภาษาไทย

1. ให้อ่านและให้ยืมหนังสือ
2. ตอบคำถามและช่วยค้นคว้าความรู้ทางภาษาไทย

3. แนะนำวิธีการใช้ห้องสมุด
4. แนะนำการอ่าน เพื่อความรู้และความบันเทิง เฉพาะรายหรือเป็นกลุ่ม
5. จัดทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามสมควร เช่น จัดป้ายนิเทศ สันทนาเกี่ยวกับ

หนังสือ แนะนำหนังสือ แนะนำแนวการอ่าน เป็นต้น

6. จัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ วัสดุการศึกษาตามความต้องการของครู
สถานที่ตั้ง

ห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย ตั้งอยู่ภายในหมวดวิชาภาษาไทย โดยเลือกมุมที่มีแสงสว่าง
เพียงพอ อากาศโปร่งสบาย หรือมีห้องเอกเทศแยกจากหมวดวิชา การจัดให้เป็นห้องสมุด ใช้ตู้
หรือชั้นวางหนังสือกันให้เป็นสัดส่วน ที่นั่งอ่านอาจมีโต๊ะพับได้ แล้วเอนกับพื้นปูเสื่อน้ำมัน ขนาดของ
ห้องหากอยู่ในหมวดวิชาให้มีขนาดหอบรรจุนักเรียน 10 - 15 คน มั่งห้องมีป้ายนิเทศ จัดตกแต่ง
ห้องสมุดด้วยผลงานศิลปหัตถกรรมประกอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียน

หนังสือและวัสดุอุปกรณ์ในห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

1. หนังสืออ้างอิง ได้แก่ หจนาุกรม สารานุกรม
2. หนังสืออ่านนอกเวลาทุกระดับ
3. หนังสือในสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น ประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม
4. หนังสืออ่านประกอบที่กำหนดไว้ท้ายแบบเรียน
5. แบบเรียนภาษาไทย
6. หนังสือที่ให้ความบันเทิงอื่น ๆ
7. หนังสือสำหรับครูคั่นคว่า เช่น หลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร
8. วารสาร ซึ่งอาจได้จากการบริจาค
9. หนังสือพิมพ์ ซึ่งอาจซื้อได้จากเงินบริจาค
10. วิทยุ เทป สไลด์ วิดิทัศน์ และอุปกรณ์อื่น ๆ ตามความเหมาะสม หรือจัดเป็นมุม

โสตทัศนศึกษา

งบประมาณ

งบประมาณจัดห้องสมุดแบ่งจากงบประมาณของหมวดภาษาไทยประมาณ 40%

บุคลากรประจำห้องสมุด

1. ครูภาษาไทยที่มีชั่วโมงสอนไม่เกิน 18 คาบต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน เป็นบรรณารักษ์
2. นักเรียนช่วยงานชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเวรทำความสะอาด จัดหนังสือ ดูแลความเรียบร้อยในห้องสมุด ในตอนเช้าและตอนเย็น วันละ 2 คน

การจัดหนังสือและสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด

1. จุลสาร เอกสาร และกฤตภาค ใส่แฟ้มและให้ชื่อแฟ้มวางไว้ในชั้นวารสาร
2. หนังสือพิมพ์ จัดในที่วางหนังสือพิมพ์ในห้อง
3. นิตยสาร วารสาร ใส่ชั้นวารสาร
4. วัสดุการอ่านอื่น ๆ อาจจัดในชั้นวารสาร
5. หนังสือจัดระบบโดยใช้แถบสี แยกหนังสือเป็นหมวด ๆ ดังนี้
 - 5.1 วารรณคดีและความรู้ทางวารรณคดี ใช้แถบสีชมพู
 - 5.2 ความรู้ทางหลักภาษาไทย ใช้แถบสีแดง
 - 5.3 ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย ใช้แถบสีส้ม
 - 5.4 หนังสืออ้างอิง ใช้แถบสีเขียว
 - 5.5 หนังสือนอกเวลามัธยมศึกษาตอนต้น ใช้แถบสีเหลือง
 - 5.6 หนังสือนอกเวลามัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้แถบสีน้ำเงิน
 - 5.7 หนังสือในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ใช้แถบสีฟ้า
 - 5.8 หนังสือคู่มือครู หลักสูตร และคู่มือการใช้หลักสูตรใช้แถบสีม่วง
 - 5.9 บันเทิงคดีอื่น ๆ ใช้แถบสีเทา
 - 5.10 สารคดีอื่น ๆ ใช้แถบสีขาว

หนังสือในแต่ละแถบสี เรียงลำดับอักษรตัวแรกชื่อผู้แต่งตามด้วย เลขทะเบียนหนังสือและอักษรตัวแรกชื่อเรื่อง

ตัวอย่างโสตทัศนวัสดุในห้องสมุด

1. โฆษณาจำพวก
2. หัวโฆษณาขนาดเล็ก ราชรถจำลอง เครื่องสูงจำลอง บ้านไทย ว้าว ผลผลิตจากศาลโคก
3. บทเรียนสำเร็จรูป

ตัวอย่างกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในห้องสมุดภาษาไทย

1. การเล่าเรื่องหนังสือนอกเวลาให้เพื่อนฟัง
2. การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือนอกเวลาที่อ่าน
3. การทายปัญหาความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย
4. การจัดป้ายนิเทศทุก 2 สัปดาห์
5. การประกวดยอดนักอ่าน
6. จัดรายการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน

ผู้รับผิดชอบ

1. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
2. ครูภาษาไทย
3. บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน
4. นักเรียน

การประเมินผล

ดูสถิติการเข้าใช้ห้องสมุด การยืม-คืนหนังสือ และการแข่งขันยอดนักอ่าน

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย เกิดจากการเปลี่ยนแปลงมุมหนังสือในหมวดภาษาไทยให้นักเรียนสามารถเข้ามาอ่านได้
2. การจัดตกแต่งห้องสมุดทำได้โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนที่มีอยู่
3. จัดหาหนังสือเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยมารวมไว้ให้มากที่สุด
4. หนังสือที่มีในห้องสมุดหมวดภาษาไทย ควรมีในห้องสมุดโรงเรียนด้วย
5. งบประมาณการจัดได้จากการแบ่งสรรงบประมาณของหมวดวิชาภาษาไทย
6. การจัดกิจกรรมในห้องสมุดอาจใช้ชั่วโมงว่างของนักเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่าน
2. นักเรียนและครูมีแหล่งค้นคว้าความรู้ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น
3. มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพิ่มขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย